

SLSREDA, 11. MAREC 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00) <BRK>

2. Izjave predsedujočega

Predsednik. – Gospe in gospodje, želim bi podati izjavo ob petem evropskem dnevu žrtev terorizma. To je dan, ki mora ostati v našem spominu, in dan, ko se spominjamo vseh nedolžnih žrtev terorizma. Ta konec tedna je Real IRA v okrožju Antrim na Severnem Irskem ubila dva vojaka, v ponedeljek pa je bil ustreljen policist v okrožju Armagh. Ubiti policist je bil poročen in je imel otroke. To barbarsko teroristično dejanje je ponovno ločilo družino in s seboj prineslo nepredstavljivo trpljenje. Včeraj je v samomorilskem bombnem napadu na jugu Šrilanke umrlo najmanj deset ljudi, več kot dvajset pa jih je bilo resno poškodovanih.

V imenu Evropskega parlamenta bi želel izraziti svoje ogorčenje nad temi grozovitimi napadi na nedolžne ljudi in družinam žrtev izreči svoje najgloblje sožalje. Večno bodo ostali v našem spominu.

Danes želimo v Evropskem parlamentu jasno in glasno spregovoriti proti nerazlikovalnemu terorističnemu nasilju. Zelo obsojamo nesmiselno uničenje človeškega življenja, smrt celotnih družin kot posledica slepega fanatizma, zaradi katerega ljudje ubijajo svoje soljudi in teptajo človeško dostojanstvo. Terorizem je neposreden napad na svobodo, človekove pravice in demokracijo. Terorizem je poskus uničenja vrednot, ki nas združujejo v Evropski uniji in v naših državah članicah, z nerazlikovalnim nasiljem.

Zaradi teh terorističnih dejanj smo vsi šokirani. Povzročajo nam globoko in srce trgajočo bolečino, vendar pa ne morejo in ne bodo uničili temeljev demokratične družbe, ki je osnovana na naših skupnih vrednotah.

Terorizem je zločin, ki si ne zasluži prizanesljivosti. Terorizem predstavlja eno izmed največjih nevarnosti za varnost, stabilnost in demokratične vrednote mednarodne skupnosti. Je neposreden napad na naše državljane, na vse nas. Evropski parlament ima aktivno vlogo v boju proti terorizmu in pri podpori žrtvam terorističnih napadov. Ne moremo dovolj pogosto ponoviti, da za terorizem ni nobenega opravičila. Zaradi tega moramo še naprej sodelovati v boju proti terorizmu z uporabo načel pravne države in vse moči prava. Danes smo v Evropskem parlamentu z vsemi mislimi pri žrtvah terorizma, kjer koli na svetu so umrle. Izraziti želimo našo solidarnost z njimi. Prosim vas, da se z minuto molka poklonite žrtvam Real IRA in samomorilskega bombnega napada na Šrilanki.

(Parlament je z minuto molka počastil spomin na žrtev)

Gospe in gospodje, veliki Evropejec, Jean Monnet, eden izmed ustanovitvenih očetov evropskega povezovanja, je umrl pred tridesetimi leti 16. marca 1979. Ob trideseti obletnici njegove smrti bi želel na začetku tega plenarnega zasedanja Evropskega parlamenta na kratko počastiti in priznati njegovo zapuščino in življenjsko delo na področju evropskega povezovanja.

Danes se spominjamo neprecenljive zapuščine človeka, ki je skupaj z Robertom Schumanom, enim izmed arhitektov sprave med Nemčijo in Francijo, naredil prvi korak proti vzpostavitvi skupnosti s skupno usodo, temelječo na miru, razumevanju, demokraciji in sodelovanju med ljudmi Evrope. Zdaj, na začetku 21. stoletja, načela, ki jih je poudaril Jean Monnet, in načini, ki jih je uporabil za njihovo izvajanje, niso izgubila pomembnosti. Nasprotno, njihova pomembnost je jasna vsem nam. Zaradi glavnih izzivov, ki jih predstavljajo globalizacija, gospodarska in finančna kriza ter globalno segrevanje, bodo Evropejci še tesneje sodelovali, da bi zagotovili učinkovito obrambo naših skupnih vrednot in naših interesov v svetu. Jean Monnet bi seveda pozdravil napredek, ki je bil v Lizbonski pogodbi dosežen glede demokratične Evropske unije, ki je zmožna ukrepati in soočiti se z izzivi 21. stoletja.

In nazadnje je pomembno omeniti, da je Akcijski odbor za združene države Evrope, ki ga je vzpostavil Jean Monnet, med drugim predlagal neposredne volitve v Evropski parlament. V zadnjih tridesetih letih po smrti Jeana Monneta so te sanje postale prepričljiva resničnost z izoblikovanjem parlamentarne razsežnosti Evropske unije. Vsi smo dediči velikega Evropejca Jeana Monneta, njegovo delo pa ima še naprej trajen vpliv.

Njegova posledica so temeljne spremembe v odnosih med evropskimi državami, prav tako pa še danes vpliva na življenje vseh naših državljanov.

Ob trideseti obletnici smrti Jeana Monneta bi želel, da se spomnimo naloge, ki je pred nami, in naših dolžnosti za prihodnost, ki so zaveza k nadaljevanju dela združevanja naše celine, ki ga je začel Jean Monnet.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, spoštovani poslanci: „Med različnimi državami je korist vsake posamezne omejena na rezultat njenih lastnih prizadevanj, na prednosti, ki jih doseže v primerjavi s svojo sosedo, in na težave, ki jih lahko prevale nanjo. V naši skupnosti je korist vsake države članice posledica skupne blaginje.“ To je rekel Jean Monnet leta 1954. Besede niso izgubile prav nič svoje pomembnosti, prej nasprotno.

Marca letos, kot je pravkar povedal gospod Pöttering, praznujemo trideseto obletnico njegove smrti leta 1979. Zato se želim pokloniti temu ustanovitvenemu očetu Evrope, ki jo imamo vsi radi, temu velikemu Evropejcu, katerega zapuščina nas lahko samo navdahne v tem času krize.

Nedavno smo se, tudi za obeležitev petdesete obletnice Evropske komisije, odločili, da konferenčno sobo kolegija komisarjev – glavni prostor Komisije – posvetimo spominu na Jeana Monneta z zelo preprosto, vendar pomenljivo slovesnostjo, na kateri sem imel zadovoljstvo in čast imeti ob sebi ne samo predsednika Evropskega parlamenta, Hans-Gerta Pötteringa, ampak tudi predsednika Evropskega sveta, Nicolasa Sarkozyja.

To vam pove, da smo v Komisiji ponosni na izjemno zapuščino Jeana Monneta. Kot prvi predsednik Evropske skupnosti za premog in jeklo je bil pravzaprav prvi predsednik institucije, ki predstavlja začetek naše institucije, Evropske komisije, ki si prizadeva ohraniti žive njegove ideale, ki so ideali vseh Evropejcev, ki ljubijo mir, demokracijo in solidarnost.

(Aplavz)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Tudi jaz se želim pokloniti Jeanu Monnetu, vendar pa sem za besedo prosil, da bi čestital predsedniku za njegovo izjavo o evropskem dnevu spomina na žrtve terorizma. Na moj predlog pred petimi leti smo sprejeli to stališče, ki ga je Svet odobril na zasedanju 25. marca, po tragičnih napadih v Madridu. Vendar pa je moj govor poziv. Parlament je vedno zvesto slavil ta dan, toda ta dan še ni dosegel obsega, ki bi ga moral imeti v evropskih institucijah in državah članicah. Menim, da je praznovanje tega dneva eden izmed najpomembnejših načinov, na katerega se poklonimo žrtvam, kot je storil predsednik, in tudi povečevanja ozaveščenosti javnosti. Vem, da je v Madridu nekaj slavnosti, vendar ničesar več.

Zato pozivam Komisijo in češko predsedstvo, da zagotovita, da bodo v prihodnje vse države članice primerno slavile ta dan.

3. Priprave Evropskega sveta (19. in 20. marec 2009) - Evropski načrt za oživitev gospodarstva - Smernice za politike zaposlovanja držav članic - Kohezijska politika: naložbe v realno gospodarstvo (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o izjavah Sveta in Komisije: priprave Evropskega sveta (19. in 20. marec 2009),

- poročilo (A6-0063/2009) gospe E. Ferreira v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o evropskem načrtu za oživitev gospodarstva (2008/2334(INI)),

- poročilo (A6-0052/2009) gospoda J. Anderssona v imenu Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve o predlogu odločbe Sveta o smernicah za politike zaposlovanja držav članic (KOM(2008)0869 - C6-0050/2009 - 2008/0252(CNS)),

- poročilo (A6-0075/2009) gospoda E. Kirilova v imenu Odbora za regionalni razvoj o kohezijski politiki: naložbe v realno gospodarstvo (2009/2009(INI)).

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, naj se vam najprej pridružim pri počastitvi Jeana Monneta. Smo v času krize in menim, da je prav to čas, ko potrebujemo močno institucijo, in imenitna priložnost, da povečamo pomembnost Jeana Monneta kot enega izmed ustanovitvenih očetov evropskega povezovanja.

Toda namen današnjega zasedanja je razprava o bližajočem se zasedanju Evropskega sveta. Zasedanje Sveta bo, kot vsi vemo, v kritičnem času za Unijo. Soočamo se z zelo pomembnimi izzivi, ki so posledica brezprimernih pritiskov na naš finančni sistem in tudi naša gospodarstva.

Ta tema bo naslednji teden skupaj z energetsko varnostjo, podnebnimi spremembami in financiranjem blaženja in prilagajanja podnebnim spremembam osrednja tema zasedanja.

Kot ta Parlament zagotovo ve, so Unija in države članice spričo finančne krize sprejele širok obseg ukrepov. Izognili smo se sesutju finančnega sistema.

Zdaj je naša najpomembnejša prednostna naloga ponovna vzpostavitev toka posojil v gospodarstvo. Obravnavati moramo predvsem „oslabljena sredstva“ bank, saj jih ta odvrčajo od ponovnega izdajanja posojil. Na zasedanju 1. marca so se voditelji držav in vlad strinjali, da moramo to storiti na usklajen način, v skladu s smernicami, določenimi s strani Komisije.

Narediti moramo tudi več za izboljšanje ureditve in nadzora finančnih institucij. To je jasen nauk, ki nam ga je dala kriza, preprečevanje pa ni nič manj pomembno. Čezmejne banke imajo v lasti do 80 % evropskih bančnih sredstev. Dve tretjini sredstev evropskih bank ima samo 44 večnacionalnih skupin. Zato je krepitev nadzora pomembna sama po sebi. Pomagala bo preprečiti prihodnje krize, prav tako pa bo potrošnikom in trgom poslala sporočilo zaupanja.

V zvezi s tem poteka pomembno delo. Predsedstvo je povsem zavezano k tesnemu sodelovanju z Evropskim parlamentom glede sprejetja Direktive Solventnost II (o zavarovanju), revidirane Direktive o kreditih (o bankah) in Direktive KNPVP (o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje). Prav tako si prizadevamo za hitro sprejetje predpisov o zavarovanju bančnih depozitov in bonitetnih agencijah.

Vendar pa moramo verjetno storiti še več. Skupina na visoki ravni, ki ji predseduje gospod de Larosière, je sestavila, kot veste, zelo zanimiva priporočila, prav tako pa pot za pomembne spremembe na tem področju utira sporočilo Komisije z dne 4. marca. Zato mora Evropski svet poslati jasno sporočilo, da je to prednostna naloga in da je treba odločitve sprejeti že junija.

Kot se vsi zavedate, se proračunski primanjkljaji držav članic zdaj hitro povečujejo. Seveda primanjkljaji neizogibno naraščajo v času gospodarske recesije. Avtomatični stabilizatorji imajo lahko v določenem obsegu pozitivno vlogo. Pakt za stabilnost in rast je bil leta 2005 revidiran prav iz tega razloga, da bi omogočil zadostno prožnost v težkih časih. Vendar pa je treba to prožnost uporabljati preudarno ob upoštevanju različnih izhodiščnih točk. Povrnitev zaupanja od vlad zahteva jasno zavezanost zdravim javnim financam ob popolnem upoštevanju Pakta za stabilnost in rast. Nekatere države članice si že prizadevajo za konsolidacijo. Večina si bo od leta 2010. Tudi to bo pomembno poročilo zasedanja naslednji teden.

Finančna kriza zdaj vpliva na realno gospodarstvo. Države članice so začele pomembne programe za oživitev gospodarstva, ki se zdaj že izvajajo. Celotna spodbuda, ki jo ponujajo, predstavlja, kot je bilo dogovorjeno, 1,5 % BDP, če vključimo avtomatične stabilizatorje, pa znaša 3,3 % BDP EU. Seveda so odzivi držav članic različni. Soočajo se z različnimi situacijami in imajo različno omejene možnosti ukrepanja, vendar pa so usklajeni in temeljijo na skupnih načelih, opredeljenih v Evropskem programu za oživitev gospodarstva, ki je bil dogovorjen decembra lanske leto. To je pomembno, če hočemo zagotoviti sinergije in se izogniti pretiranim negativnim učinkom.

Komisija in države članice ter predsedstvo so izdelali specifične in usmerjene ukrepe na sinergičen način. To nam je omogočilo obdržati enake pogoje in se sočasno na usklajen in učinkovit način soočiti z zaostročitvami v nekaterih ključnih industrijskih sektorjih Evrope, kot je avtomobilska industrija.

Evropski svet bo ocenil stanje izvajanja tega programa. Tudi tu sporočilo Komisije z dne 4. marca določa številna pomembna načela, ki bi morala voditi ukrepanje držav članic. Ta vključujejo potrebo po ohranitvi odprtosti na notranjem trgu, zagotavljanju nediskriminacije in prizadevanje v smeri dolgoročnih političnih ciljev, kot so olajšanje strukturnih sprememb, spodbujanje konkurenčnosti in izgradnja gospodarstva z nizkimi emisijami.

Glede udeležbe Skupnosti v programu za oživitev gospodarstva si predsedstvo močno prizadeva za dosego sporazuma v Evropskem svetu o predlogu Komisije o financiranju energetskih projektov in projektov za razvoj podeželja. Kot veste, so v Svetu potekale razprave o podrobnem seznamu projektov, ki jih bo podprla Skupnost, in o načinu njihovega financiranja.

Glede na pomembno vlogo Parlamenta kot ene od vej proračunske oblasti in sozakonodajalca v tej zadevi je predsedstvo zavezano tesnemu sodelovanju z vami v naslednjih tednih z namenom čimprejšnje dosege dogovora.

Poleg kratkoročnih ukrepov so potrebna dolgoročna prizadevanja, če naj zagotovimo konkurenčnost naših gospodarstev. Strukturne reforme so nujnejše kot kdaj koli prej, če naj spodbujamo rast in delovna mesta. Zato ostaja prenovljena lizbonska strategija pravi okvir, v katerem moramo spodbujati trajnostno gospodarsko rast, ki bo vodila k ustvarjanju novih delovnih mest.

Trenutno so naši državljani posebno zaskrbljeni zaradi vpliva gospodarske situacije na stopnjo brezposelnosti. Na zasedanju Evropskega sveta, ki bo potekalo naslednji teden, bi se moral dogovoriti o konkretnih ukrepih glede tega, kako lahko EU prispeva k ublažitvi socialnega vpliva krize. Ta tema bo tudi osrednja tema posebne vrha, ki bo potekal v začetku maja.

Naj bom jasen glede naslednjega: delovnih mest ne bomo zaščitili z ustvarjanjem ovir za tujo konkurenco. Voditelji držav in vlad so bili na svojem zasedanju pred 10 dnevi jasni, da moramo maksimalno izkoristiti enotni trg kot orodje za oživitev gospodarstva. Protekcionizem vsekakor ni pravi odgovor za soočanje s to krizo, prej nasprotno. Bolj kot kdaj koli prej potrebujejo naša podjetja odprte trge tako znotraj Unije, kot tudi na globalni ravni.

Kar me pripelje do vrha G20 v Londonu. Evropski svet bo določil stališče Unije pred vrhom G20. Hočemo, da je ta vrh stremljiv. Ne moremo si privoščiti, da ne bi bil uspešen.

Voditelji bodo preučili obete za rast in zaposlovanje ter reformo globalnega finančnega sistema in mednarodnih finančnih institucij. Prav tako bodo preučili posebne izzive, s katerimi se soočajo države v razvoju. EU je dejavna na vseh teh področjih in bi morala biti zmožna zagotoviti, da mednarodna skupnost sprejme pravilne odločitve.

Druga pomembna točka na dnevnem redu zasedanja Evropskega sveta, ki bo potekalo naslednji teden, bo energetska varnost. Nedavna energetska kriza je še preveč jasno pokazala obseg, znotraj katerega moramo povečati našo zmožnost preprečitve prihodnjih problemov z oskrbo, kot smo lahko videli v začetku leta.

Komisija je v svojem drugem strateškem pregledu energetske politike zagotovila nekaj uporabnih elementov. Predsedstvo pričakuje, da se bo Evropski svet na podlagi tega pregleda dogovoril o konkretnih usmeritvah glede kratkoročnega, srednjeročnega in dolgoročnega spodbujanja energetske varnosti Unije.

Kratkoročno to pomeni, da so na razpolago konkretni ukrepi, ki jih bo mogoče uporabiti, če bomo nenadoma soočeni z novo prekinitvijo oskrbe s plinom. Pomeni tudi nujno ukrepanje za začetek izvajanja infrastrukturnih projektov za povečanje energetske povezanosti – to je vsekakor nujno.

Srednjeročno to pomeni prilagoditev naše zakonodaje o zalogah nafte in plina, da zagotovimo odgovorno in solidarno ukrepanje držav članic. Pomeni ustrezno ukrepanje za izboljšanje energetske učinkovitosti.

Dolgoročno pomeni povečanje raznolikosti virov, dobaviteljev in dobavnih poti. Za spodbujanje energetskih interesov Unije moramo sodelovati z našimi mednarodnimi partnerji. Vzpostaviti moramo zrel notranji trg za električno energijo in plin. Kot veste, je to zakonodaja, za katero predsedstvo resnično upa, da jo je mogoče dokončati pred evropskimi volitvami.

Na zasedanju naslednji teden se bo razpravljalo tudi o pripravah na konferenco podnebnih spremembah v Københavnu. Zavezani ostajamo globalnemu, celovitemu dogovoru v Københavnu decembra naslednje leto. Januarsko sporočilo Komisije je zelo koristna osnova. Zelo jasno je, da so podnebne spremembe izziv, s katerim se je mogoče spopasti samo z usklajenimi globalnimi prizadevanji.

Nazadnje bo Evropski svet uvedel tudi vzhodno partnerstvo. Ta pomembna pobuda bo pomagala spodbujati stabilnost in blaginjo na vsej celini. Prispevala bo tudi k pospeševanju reform in poglabitvi naše zavezanosti k sodelovanju s temi državami.

Partnerstvo vključuje dvostransko razsežnost, ki je prilagojena vsaki državi partnerici: predvideva pogajanje o pridružitvenih sporazumih, ki bi lahko vključevali globoka in celovita območja proste trgovine.

Večstranska pot bo zagotovila okvir, v katerem se lahko obravnava skupne izzive. Obstajale bodo štiri politične platforme: demokracija, dobro upravljanje in stabilnost, gospodarsko povezovanje, energetska varnost in nenazadnje stiki med ljudmi.

Iz te predstavitve je mogoče razumeti, da mora zasedanje Evropskega sveta, ki bo potekalo naslednji teden, obravnavati mnoga pomembna vprašanja. Soočamo se z mnogimi resnimi izzivi, nenazadnje s trenutno gospodarsko krizo. Češko predsedstvo namerava pod vodstvom ministrskega predsednika Topoláneka zagotoviti, da bo zasedanje, ki bo potekalo naslednji teden, s praktičnim ukrepanjem pokazalo, da ostaja Evropska unija zavezana svojim idealom in da se s temi izzivi sooča združeno na usklajen način in v duhu odgovornosti in solidarnosti.

(Aplavz)

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospod Vondra, spoštovani poslanci, preživljamo čas, ki nas preizkuša.

Učinke gospodarske krize takšne razsežnosti čutijo družine, delavci, vse kategorije prebivalstva in podjetja povsod po Evropi. Uničuje delovna mesta in preizkuša odpornost naših socialnih modelov. Prav tako izvaja močan politični pritisk na vse voditelje.

Evropska unija ni varna pred takšnimi napetostmi. Zato se je odločila uporabiti vse vzvode, ki jih ima na razpolago, da se spoprime s krizo in njenimi posledicami, in sicer z uporabo tistega, kar ji daje moč: sodelovanje evropskih institucij in držav članic v skupnosti, ki temelji na pravni državi, da bi zagotovile skupne rešitve za skupne probleme.

Gospe in gospodje, v zadnjih šestih mesecih smo storili že veliko za boj proti krizi, ki jo doživljamo. Jeseni smo se izognili zlomu finančnega sistema, prispevali smo k začetku mednarodnega procesa z G20, bili smo med prvimi, ki so se osredotočili na realno gospodarstvo z dogovorom o načrtu za oživitev gospodarstva v decembru, načrt, katerega priporočilo številka ena – še nikoli poprej videna proračunska spodbuda na evropski ravni – se začneja izvajati. Ta podpora za realno gospodarstvo znaša 3,3 % BDP in vključuje realni prispevek iz evropskega proračuna.

Načrt za oživitev gospodarstva na primer vključuje pospešena predplačila iz strukturnih skladov za sredstva v višini 6,3 milijard EUR leta 2009, poleg že dodeljenih 5 milijard EUR.

Ukrepanje v zadnjih šestih mesecih je povsem v skladu z lizbonsko strategijo za rast in zaposlovanje. Prizadevati si je treba za strukturne reforme, ki so zelo pripomogle h krepitvi naših gospodarstev, saj pomagajo tudi ohranjati kratkoročno povpraševanje, toda zdaj se moramo pomakniti na naslednjo stopnjo in razviti ukrepe za temeljitejši boj proti krizi.

Potrebujemo večjo usklajenost in obširnejše učinke. Zdaj je čas za učinkovitejši odziv na krizo. Razumeti moramo, da je to kriza nove vrste in da nikoli nismo pričakovali krize takšnih razsežnosti, takšnega obsega, takšne globine.

To bo naloga za zasedanje Evropskega sveta, ki bo potekalo naslednji teden. Prepričan sem, da bomo z močno podporo češkega predsedstva, katerega zavezanost in celovito sodelovanje s Komisijo pozdravljam, dosegli napredek na štirih področjih, ki jih je Komisija opredelila v svojem sporočilu pred nekaj dnevi, in sicer na področju finančnih trgov, realnega gospodarstva, zaposlovanja in socialne razsežnosti ter globalne razsežnosti z G20.

Neformalni vrh 1. marca – v veliki meri zaradi učinkovitega predsedovanja ministrskega predsednika Topoláneka – je že položil temelje za plodno zasedanje Evropskega sveta. Z veseljem opažam, da je bilo pripravljeno delo Komisije sprejeto s takšno naklonjenostjo. Naše smernice o oslabljenih sredstvih, naše sporočilo o avtomobilskem sektorju in poročilo, ki sem ga zaupal Jacquesu de Larosièru in njegovi skupini na visoki ravni, so državam članicam omogočili dosego soglasja, tako da se lahko združijo ob skupnih stališčih.

Pozdravljam široko podporo, ki nastaja okoli teh ukrepanj v Evropskem parlamentu. Kot primer bi omenil poročila, o katerih bomo razpravljali danes jutraj, poročilo gospe Ferreira o evropskem načrtu za oživitev gospodarstva, poročilo gospoda Anderssona o smernicah za politike zaposlovanja in poročilo gospoda Kirilova o kohezijski politiki.

Ta poročila in resolucije, o katerih bo vaša skupščina ta teden glasovala, predvsem tista iz koordinacijske skupine za lizbonsko strategijo, bodo po mojem mnenju pomemben prispevek k zasedanju Evropskega sveta. Pred londonskim vrhom lahko samo okrepijo stališče Evrope na mednarodnem prizorišču, in to pozdravljam.

Gospod predsednik, na kratko želim poudariti tri teme, za katere menim, da morajo voditi delo tega zasedanja Evropskega sveta: stabilizacija finančnih trgov, oživitev realnega gospodarstva in pomoč ljudem, da preživijo krizo.

Poglejte finančni sistem. Da, potrebujemo takojšnje ukrepanje za obravnavo trenutnih problemov. Po naših pobudah o rekapitalizaciji in garancijah so cilj naših usmeritev glede oslabljenih sredstev večje ovire, za katere je bilo zdaj ugotovljeno, da ovirajo tok posojil. Menim, in to je tudi v našem sporočilu, da brez prečiščenja bančnega sistema ne bomo dosegli ponovne vzpostavitve toka posojil v realno gospodarstvo.

Vendar pa moramo, kot se je pogosto trdilo v tej sejni dvorani, ponovno vzpostaviti zaupanje s temeljitim pregledom naše sedanje ureditve. Zato smo sestavili podroben seznam novih ureditvenih predlogov. Naslednji mesec bo Komisija podala nove predloge o hedge skladih, skladih zasebnega kapitala in plačah vodilnih delavcev.

Vendar pa moramo izboljšati tudi nadzor. Kot ste razbrali iz sporočila, ki ga je Komisija sprejela prejšnjo sredo in o katerem sem imel naslednji dan priložnost razpravljati z vašo konferenco predsednikov, si Komisija prizadeva za pospešitev izvajanja poročila gospoda de Larosièreja. Osrednji načrt bomo predstavili konec maja, da ga v juniju potrdi Evropski svet, zakonodajne predloge pa bomo podali jeseni.

Na splošno se bo poleg finančnih sistemov kratkoročno ukrepanje, namenjeno doseganju dolgoročnih ciljev, dvojno obrestovalo. Močnejši bomo, ko bo prišlo do izboljšanja, in bomo pripravljeni soočiti se z izzivi konkurenčnosti in gospodarstva z manjšimi emisijami.

Poglejte samo energetske varnost. Zaradi tega, ker smo v gospodarski krizi, naši problemi zaradi odvisnosti niso izginili. Prav nasprotno, in pozdravljam odločitev ministrskega predsednika Topoláneka, da se razpravlja o tej zadevi. To je osrednjega pomena za to, kar delamo. Vlaganje v infrastrukturo danes prinaša spodbudo, ki je nujno potrebna za evropsko gospodarstvo, prav tako pa nas krepi in nas dela konkurenčnejše jutri. Zato je vaša podpora, podpora Evropskega parlamenta za 5 milijard EUR spodbude za energetske projekte in projekte širokopasovnih omrežij tako dragocena – še toliko bolj, ker sem zaskrbljen, če sem odkrit z vami, o stanju v Parlamentu, kjer ne dosegamo napredka, ki bi ga želel videti.

Seveda vsi vemo, da ima proračun Skupnosti z 1 % BDP le omejen prispevek k vseevropski spodbudi. Denar mora v bistvu priti iz nacionalnih proračunov. Vendar pa moramo zagotoviti vse nacionalne vzvode v evropski perspektivi, da bi bili učinkoviti. Enotni trg je najboljša možna platforma za obnovo. Samo v letu 2006 je bila zaradi enotnega trga Evropa bogatejša za 240 milijard EUR ali 518 EUR na vsakega evropskega državljanca.

Evropski svet mora utrditi svoj položaj v središču naše strategije za oživitev gospodarstva z dogovorom o načelih, ki naj bi oblikovala evropsko oživitev gospodarstva, vključno s skupno zavezanostjo odprtosti in enakim pogojem na notranji in zunanji ravni, s čimer bo jasno zavrnil protekcionizem, vendar pa seveda ščitil enotni trg, temelj evropske blaginje.

Predvsem pa je pomembno priznati, da to ni vprašanje ekonomske teorije ali suhoparne statistike. Ta kriza ima velik vpliv na ljudi, in sicer na najbolj ranljive v Evropi – zdaj, danes. Zato sem še zlasti zaskrbljen – zdaleč najpomembnejša preizkušnja, s katero se soočamo – zaradi socialnega vpliva te krize, in sicer problema naraščajoče brezposelnosti.

Našo energijo moramo osredotočiti na zaposlovanje in pomoč ljudem, da preživijo to krizo. To zahteva odločnost in domiselnost. Pomagati moramo podjetjem, da delavce obdržijo na svojem plačilnem seznamu, domiselno uporabijo usposabljanje za dolgoročne in kratkoročne potrebe, pomagati pa moramo tistim, ki so že brezposelni. Zagotoviti moramo, da čim bolj izkoristimo nacionalne ukrepe za pomoč najranljivejšim, prav tako pa moramo čim bolj izkoristiti evropske instrumente, ki jih imamo na razpolago, od Socialnega sklada do Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji.

Če zdaj začnemo proces, ki nas bo pripeljal do vrha o zaposlovanju meseca maja, pridobimo dva meseca intenzivnih prizadevanj za pripravo načrtov in, če je mogoče, razvijemo nove in bolj stremeljive strategije za spopad s problemom brezposelnosti. Dobro moramo izkoristiti ta čas.

Čeprav imamo malo časa, menim, da bi si morali v pripravi prizadevati za organizacijo precej bolj vključevalnega procesa, ki vključuje socialne partnerje, civilno družbo in poslance. Posebno pomembno je, da izkoristimo vaš prednostni vpogled v to, kar se resnično dogaja na tem področju. Če uporabimo ta pristop združevanja naših sredstev in usklajevanja ukrepanja na vseh ravneh – na evropski ravni, nacionalni ravni, regionalni ravni, na ravni socialnih partnerjev –, bomo izplavali iz krize hitreje in po mojem mnenju močnejši.

Prav tako bomo imeli večji vpliv na globalnem prizorišču. Ni slučaj, da so naši predlogi stališča G20 Evropske unije močan odmev našega pristopa v Evropi. Temeljijo na enakih načelih. Z glasom združene Evrope v G20, bodo imeli velik vpliv in Evropska unija bo imela, če so države članice resnično pripravljene sodelovati, zelo dober položaj za oblikovanje globalnega odziva na to krizo.

Danes mora Evropa najti svojo moč v koheziji, usklajevanju, v resnični praktični solidarnosti. Za to moramo tesno sodelovati in ostati v tesnih stikih, ko se bo odvijala naloga oživitve gospodarstva, seveda vključno s tem Parlamentom.

Veselim se, da bo to postala resničnost, ko si bomo v prihodnjih tednih in mesecih prizadevali za oživitev.

Elisa Ferreira, poročevalka. – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, trenutna kriza je najhujša kriza, s kakršno se je doslej soočala Evropska unija. Žal še zdaleč ni zaključena. Še vedno prihaja do stečajev in brezposelnost še naprej narašča. Še nikoli prej evropski projekt ni bil izpostavljen tako težki preizkušnji. Od našega skupnega odziva ne bo odvisna samo trdnost oživitve, temveč zelo verjetno tudi samo nadaljevanje evropskega projekta, vsaj v smislu hitrosti našega razvoja in širitve.

Nismo ustvarili Evropske unije, da bi bila v času blaginje omejena na ogromen trg, niti da bi se v času krize vrnila k nacionalni sebičnosti „vsak zase“. Evropski projekt je politični projekt in jamči mir, svobodo in demokracijo. Vendar pa v gospodarskem smislu temelji na konkurenci ter solidarnosti in koheziji. Uspeva na sposobnosti zagotavljanja kakovosti in priložnosti za napredek vsem državljanom, ne glede na njihov izvor.

Danes ljudje v tej krizi od Evrope pričakujejo zaščito in ukrepanje, ki bi jim pomagala hitro prestatl trenutno kritično obdobje brez resnih socialnih zlomov. Od Evrope pričakujejo, da jim bo pomagala ponovno odkriti njihovo prihodnost in spodbudila zaposlovanje in poslovno dejavnost, temelječ na novih in bolj trajnostnih pristopih k razvoju.

Lizbonska strategija in okoljske zaveze so zanosne namere, ki pa jim moramo nujno dati vsebino in zagon. V zvezi s tem je poziv Parlamenta Svetu in Komisiji jasen, trden in glasen. Soglasje, doseženo pri glasovanju v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve kaže to skupno namero. Upam, da bo glasovanje danes v tem Parlamentu nadaljnji dokaz za to.

Sodelovali so različni poročevalci in različne politične skupine in upam, da bo to sporočilo preneseno Komisiji in ga bo razumela v tem smislu.

V tem kontekstu bi se želela zahvaliti poročevalcem v senci, predvsem gospodu Hökmarku in gospe in 't Veld. Upam, da nam bo današnje glasovanje z enako odločnostjo omogočilo potrditi in prenesti to sporočilo.

Kar zadeva vzroke za krizo, je najpomembnejša točka danes, da se učimo iz te izkušnje. Poročilo gospoda Larosièreja je dejansko pomembno vodilo, ki mu moramo slediti. Predstavlja odlično osnovo za delo in vsebuje mnogo tistega, kar smo predlagali v tem Parlamentu. Njegovi sklepi pa morajo voditi k takojšnjemu in načrtovanemu ukrepanju s strani Komisije. Prav tako je ključnega pomena, da Evropska unija v zvezi s tem zavzame odločno stališče na naslednjem zasedanju G20.

Menim, da v tem smislu obstajajo elementi, ki so simbolični, in upam, da bo Parlament danes jasno glasoval za boj proti offshore sistemom in davčnim oazam. Vendar pa ni dovolj samo popraviti napake iz preteklosti, predvsem v zvezi s finančno ureditvijo in nadzorom. Škoda je bila storjena in potrebujemo načrt za oživitev, ki je v skladu z odgovornostmi EU. Pozdravljamo hitro pobudo Komisije, toda zavedamo se in moramo jasno sporočiti, da so sredstva in orodja za ukrepanje povsem neustrezna.

Parlament daje Komisiji glas podpore glede prožnosti, naprednosti in hitrosti razpoložljivosti instrumentov, ki so na voljo, vendar pa ne smemo pozabiti, da je 85 % trenutno razpoložljivih sredstev v rokah nrazličnih držav, ki sestavljajo Evropsko unijo. Toda države EU se med seboj nikoli niso tako razlikovale, kot se danes. Nekatere države imajo moč in instrumente za ukrepanje, medtem ko so druge povsem ranljive in nimajo sredstev za ukrepanje. Obstajajo države brez nacionalnega prostora za ukrepanje, ki se ne morejo ubraniti pred sočasnimi in silovitimi silami notranjega trga, enotne valute in globalizacije. Med temi so nove države, ki so se nedavno pridružile evropskemu projektu in ki so med tistimi, ki najbolj trpijo.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, menim, da je mogoče v tem trenutku sporočilo Parlamenta razčleniti na vrsto zelo jasnih in zelo natančnih sporočil, toda z eno skupno zamislijo: da potrebujemo ljudi, delovna mesta in nacionalne vire, toda tudi evropske vire, da bi, kot pričakujejo ljudje, ponovno vzpostavili dinamičnost, rast in solidarnost v evropskem prostoru.

Jan Andersson, *poročevalec*. – (SV) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, komisar, potekale so razprave o tem, ali je treba spremeniti smernice za zaposlovanje. To ni posebno pomembna razprava, saj dajejo smernice za zaposlovanje vse možnosti za ukrepanje. Trenutni problem je nezmožnost za ukrepanje. Bili smo in smo trenutno še v finančni krizi, ki se je spremenila v gospodarsko krizo. Zdaj se vrača zaposlitvena kriza, ki s seboj prinaša možnost nadaljnjih socialnih problemov.

Dobro je, da je bil maja organiziran vrh o zaposlovanju, vendar pa vprašanj zaposlovanja ne smemo ločiti od gospodarskih vprašanj. Treba jih je torej vključiti v razpravo. Menim, da smo storili premalo in prepozno. Odstotek in pol BDP držav članic – to je bilo primerno, ko smo to rekli, toda kriza je zdaj še hujša, kot smo mislili takrat. Narediti moramo več, si še bolj prizadevati za usklajeno delovanje, vsekakor več kot dva odstotka, da bi se spopadli z njo. Tveganje, da ne bomo storili dovolj ali pa da bomo prepozni, je veliko večje, kot tveganje, da bi naredili preveč, saj se bo to odrazilo v povečani brezposelnosti in zmanjšanju davčnih prihodkov, kar bo vplivalo na socialne probleme, ki jih doživljajo države članice.

Kaj naj torej storimo? Zelo dobro vemo, kaj. Povezati moramo, kar je dobro kratkoročno v smislu boja proti brezposelnosti, s tistim, kar potrebujemo dolgoročno. Gre za okoljske naložbe, nove infrastrukturne projekte, energetske učinkovitost v domovih, in gre za izobraževanje, izobraževanje, izobraževanje.

Govorili smo o vseživljenjskem učenju. Nikoli nismo storili dovolj, toda zdaj imamo priložnost za resno vlaganje v izobraževanje. Prav tako moramo spodbujati povpraševanje, za to pa se moramo obrniti na tiste skupine, ki bodo uporabljale sredstva za potrošnjo: brezposelne, družine z otroki, upokojujence in druge, ki bodo kot potrošniki uporabili večja sredstva.

Narediti moramo, kar lahko, na ravni EU, in si prizadevati za hitro delovanje Socialnega sklada in Sklada za prilagajanje globalizaciji, da bodo države članice prejele sredstva. Vendar pa, če smo povsem odkriti, vemo, da imajo največje gospodarske vire države članice in da če države članice ne naredijo dovolj in na ustrezno usklajen način, ne bomo uspešni. Če se ozremo naokoli in povzamemo, kaj so storile države članice, potem je samo ena država članica, ki je dosegla 1,5 %, in to je Nemčija, ki prvotno ni bila država na prvi črti, ko je šlo za ukrepanje. Druge države, na primer nordijske države, od koder prihajam, delajo zelo malo, kljub dejstvu, da je njihova gospodarska situacija dobra.

Zdaj pridemo do socialnih posledic. Omenili ste jih in so posebno pomembne. Vplivajo ne le na sisteme socialne varnosti, temveč tudi na javni sektor. Javni sektor je dvojno pomemben. Gre za to, da ljudem zagotovi otroško varstvo, skrb za starejše in socialno varnost, vendar pa je prav tako pomemben za zaposlovanje. V javnem sektorju je ogromno število ljudi in zagotoviti moramo, da ima dovolj gospodarskih virov.

Rad bi povedal nekaj tudi o mladih. Mladi so trenutno brezposelni vse od zaključka izobraževanja. Ustvariti moramo priložnosti za mlade, da najdejo zaposlitev ali nadaljnje izobraževanje ali kar koli že. Drugače ustvarjamo probleme za prihodnost. V zaključek naj povem, da moramo ukrepati. Ukrepati moramo na usklajen način s solidarnostjo, ukrepati moramo zdaj in ne čakati, in naše ukrepanje mora biti zadostno.

(Aplavz)

Evgeni Kirilov, *poročevalec*. – (BG) Hvala, gospod predsednik, gospod Vondra in gospod Barroso. Potrebno je bilo zelo malo časa za sestavo tega poročila z naslovom „Kohezijska politika: naložbe v realno gospodarstvo“. Kljub temu smo sestavili dokument, ki je bil odobren in soglasno podprt. Ta dober rezultat ne bi bil mogoč brez sodelovanja in pomoči mojih kolegov v odboru, poročevalcev v senci in sodelovanja med političnimi skupinami, za kar bi se želel zahvaliti vsem.

Poudariti bi želel osnovna sporočila, ki jih vsebuje poročilo. Najprej, to poročilo v vsakem primeru podpira ukrepe, ki jih je predlagala Evropska komisija, za pospešitev in poenostavitev izvajanja strukturnih skladov, ki vključujejo povečanje predplačil, uvedbo prožnejših načrtov za kritje stroškov itd. Dejansko potrebujemo te ukrepe zdaj, ko se moramo ustrezno odzvati na gospodarsko krizo: naložbe v realno gospodarstvo, ohranitev in vzpostavitev delovnih mest in spodbujanje podjetništva. Vendar pa ti ukrepi niso edini pokazatelj, da moramo ukrepati učinkoviteje in uspešneje. Uporabniki sredstev EU so dolgo iskali in pričakovali predloge o poenostavitvi pravil, ti pa so nastali kot odziv na naša priporočila in priporočila Evropskega računskega sodišča.

Drugič, kohezijska politika in solidarnostna politika. V tem primeru ne potrebujemo samo izjave o solidarnosti, temveč tudi solidarnost v praksi. Kjer so evropska gospodarstva medsebojno odvisna, negativni vplivi krize prizadenejo vsako gospodarstvo. Za preprečevanje teh vplivov moramo doseči pozitivne rezultate, ki bodo ustvarili obsežne koristi in se jih bo uporabilo za doseg ciljev, ki so bili v lizbonski strategiji določeni za rast in razvoj. Pomembno je tudi, da se ohrani socialne standarde državljanov EU, da zaščitimo socialno

ogrožene, prav tako pa preprečimo izkrivljanje konkurence in nadaljujemo z varstvom okolja. V zvezi s tem sta v največjem možnem obsegu potrebni solidarnost in kohezija, da nam bo uspelo skupaj hitreje najti pot iz krize.

Tretjič, pomembno je, da se iz trenutne krize učimo in da se ukrepov, ki bodo sprejeti, ne obravnava kot osamljene primere. Nadaljevati je treba analizo storjenih napak in pridobljenih izkušenj. Poleg tega se mora nadaljevati proces poenostavitve postopkov. Pravila morajo biti jasnejša, informacije dostopnejše, upravno breme lažje in postopki preglednejši. To je edini način, na katerega bomo zmanjšali napake in omejili možnosti za kršitve in korupcijo.

Nazadnje bi pozval Svet, da čim prej sprejme predlagane ukrepe za pospešitev in poenostavitev uporabe strukturnih skladov. Pozivam tudi člane Evropske komisije, od katerih pričakujemo spremljanje učinkov novih ukrepov in celotnega procesa ter podajanje novih predlogov. Za konec bi poudaril temeljno vlogo držav članic, od katerih je odvisno ukrepanje in doseganje resničnih rezultatov izvajanja kohezijske politike. Zaključujem s ponovno omembo potrebe po solidarnosti v praksi.

Salvador Garriga Polledo, *pripravljaivec mnenja Odbora za proračun*. – (ES) Gospod predsednik, v imenu Odbora za proračun bi želel predvsem povedati, da je ta načrt za oživitev gospodarstva po naravi precej bolj medvladen kot Skupnost in da kaže prave finančne omejitve Evropske unije.

S stališča Skupnosti bomo porabili 30 milijard EUR, ki jih bo v praksi mobilizirala Evropska investicijska banka, glede 5 milijard EUR, ki strogo gledano pripadajo proračunu Skupnosti, pa se srečujemo z velikimi problemi.

Ni novih sredstev, kar se dogaja, je prerazporeditev obstoječih sredstev. Glede Evropske investicijske banke se povsem strinjamo, da se lahko obrnemo nanjo, vendar bi morali povedati, da smo zaskrbljeni, da smo ji zaupali veliko zavez brez zagotovila, da se jih lahko izvaja.

Nazadnje obžalujemo nezmožnost Sveta, da doseže dogovor o 5 milijardah EUR za energetske povezave in širokopasovne komunikacije na podežlju.

Menimo, da se neuporabljenih razlik ne bi smelo uporabiti. Evropska komisija in Svet bi se morala zateči k virom, ki jih jima ponuja sam medinstitucionalni sporazum.

Elisabeth Morin, *pripravljavka mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve*. – (FR) Gospod predsednik, gospod Barroso, danes zjutraj bi želel z vami deliti soglasno mnenje Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, saj želimo v tem načrtu oživitve videti resnično spodbujanje socialne kohezije. Socialna kohezija pomeni vključenost v trg dela. Za začetek hočemo vse zaposlene zadržati na njihovih delovnih mestih in ponovno zaposliti brezposelne, med drugim z usmerjanjem Sklada za prilagajanje globalizaciji v nove izobraževalne tečaje, da bo delovna sila pripravljena, ko bomo izplavali iz te krize.

Zato moramo kratkoročno ljudi zadržati na delovnih mestih. Srednjeročno moramo zagotoviti boljše usposabljanje zaposlenih, da bodo pripravljeni ob koncu krize, dolgoročno pa moramo zagotoviti inovativnost, vključno v socialnih organizacijah prek skupin delodajalcev.

Evropa mora biti inovativna, če naj preživi globalizacijo.

Joseph Daul, *v imenu skupine PPE-DE*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zasedanje Evropskega sveta, ki bo potekalo naslednji teden, ne sme biti vrh kot vsak. Ne sme biti rutinski vrh. Evropejci od njega pričakujejo konkretne znake, prav tako pa moja poslanska skupina.

Ta vrh mora biti tisti, ki bo potrdil moč in odločenost Evrope v krizi. Ta moč se je pokazala v preteklosti, ko je Evropa sprejela pravila socialnega tržnega gospodarstva, ki omejuje škodo, povzročeno z brezprimerno krizo, ki je sočasno prizadela vsako regijo na svetu. Ta moč se je dokazala tudi pred 10 leti, ko se je Evropa oborožila z valuto, evrom, ki je prvič postavljen na preizkušnjo, vendar kljub temu vztraja.

Vendar pa močna Evropa ne sme biti protekcionistična Evropa. Evropa, ki ščiti s pomočjo svojih pravil, ne sme biti Evropa, zavarovana s trdnjavo, saj nas zaprtost ne bo pripeljala iz krize. Namesto tega se moramo zanašati na odprtost in priznanje naše identitete. Moč Evrope v viharju je, celo bolj, kot v mirnih časih, v ukrepanju v imenu naših sodržavljanov, vključno z najrevnejšimi, in predvsem v tem, da to dela enotno.

Skupaj s Komisijo in gospodom Barroso, katerega niz ukrepov, ki ga je navdihnilo poročilo gospoda de Larosièra, pozdravljam, se Evropa bori, da bi rešila bančni sistem.

Bori se in mi se borimo z njo, ne da bi, kot nas hočejo prepričati nekateri, rešili delovna mesta trgovcev, temveč da bi se izognili splošnemu zlomu celotnega gospodarstva in ker brez zdravega bančnega sistema ne more biti trajne oživitve.

Evropa se uspešno bori in pozdravljam sporazum, dosežen včeraj, o nižjih stopnjah DDV za gostinski in gradbeni sektor, o uvedbi nadzora finančnih trgov, o ohranjanju delovnih mest, o vzdrževanju ali ponovni vzpostavitvi zaupanja in o zagotovitvi prihodnosti za Evropejce.

Gospe in gospodje, govoril sem o moči, govoril sem o enotnosti, govoril sem o učinkovitosti toda *raison d'être*, motivacija za vse to je solidarnost. To je Evropa Jeana Monneta in vseh ustanovitvenih očetov. Kakšna korist bi bila, če bi po zadnji vojni ustvarili Evropo, ki bi se ji 60 let kasneje s prihodom najhujše gospodarske krize od leta 1929 odpovedali v korist pristopa „vsak zase“?

Naši sodržavljeni včasih sprašujejo, kaj je namen Evrope. Naša naloga je dokazati, da Evropa stoji ob strani svojim 500 milijonom državljanov, izmed katerih mnogi trpijo v tej krizi, in tudi kaže solidarnost do držav Unije – mislim na Irsko, Madžarsko in druge, ki doživljajo posebne težave.

V imenu svoje skupine pozivam, da vsak voditelj države ali vlade sedemindvajseterice zavrne past izolacije, ki bi bila, če skrbno izberem besede, samomorilna za vse države.

Pozivam gospoda Vondro, gospoda Barrosa in vas, gospod Pöttering, da v Evropskem svetu posredujete v imenu našega Parlamenta, da se odloči za solidarnost in inovativnost. Da, pravim inovativnost, ker sem prepričan, da bomo iz krize izplavali samo, če bomo uporabljali nove vire in veliko vlagali v gospodarstvo, temelječe na znanju, in v raziskave in razvoj.

Čim prej moramo izkoristiti ogromni potencial, ki ga ima Evropska unija na področju novih zelenih tehnologij, saj je te okoljske inovacije treba vključiti v vse evropske politike. To bi dalo resničen industrijski zagon oživitvi gospodarstva.

Na enak način je treba čim prej odstraniti regulativne ovire za notranji trg, ki še vedno preprečujejo razvoj teh tehnologij. Uvesti je treba notranji trg za obnovljive vire energije z jasnimi pravili, saj v krizi nič ne bo ostalo nespremenjeno in se moramo pripraviti na novo situacijo. To je pomen lizbonske in zdaj polizbonske strategije.

Moja poslanska skupina, kot desnosredinska skupina v Evropi, je odgovorna politična organizacija. Smo za gospodarstvo, ki ima pravila, smo za socialno tržno gospodarstvo. To nam preprečuje, da bi se zapletli v demagogijo in in populizem. To nas zavezuje, da ljudem Evrope govorimo odkrito. Upam, da bo naslednje zasedanje Evropskega sveta navdihnilo ta pristop.

(Aplavz)

Martin Schulz, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, z vsem spoštovanjem, gospod Vondra, nesprejemljivo je, da v situaciji, kot je trenutna, ni prisoten predsednik Sveta. To kaže tudi na njegov odnos do trenutne situacije.

(Aplavz)

Slišali smo ponavljanje mnogih starih in znanih fraz. To poslušamo že mesece in bi fraze lahko uporabili za izdelavo vzorcev. Gospod Daul, želim vam čestitati za vaš sijajen govor! Če boste nadaljevali s takšnimi govori, bi lahko ljudje v Lipsheimu in Pfettisheimu pomislili, da ste se pridružili francoski komunistični stranki. Res je čudovito in se sliši izvrstno. Vendar pa moramo zdaj dejansko nekaj narediti. Sprejeti moramo potrebne odločitve. V Evropskem svetu je treba narediti več. Kriza se pogloblja in izgubljajo se delovna mesta. V zadnjih šestih mesecih je vrednost delnic padla za 40 milijard EUR. To pomeni, da se uničuje sredstva za preživljanje ljudi. To pomeni izgubo delovnih mest. To pomeni, da podjetjem grozi zaprtje. To pomeni, da nacionalnim gospodarstvom grozi zlom. Potem se Svet domisli lepih majhnih resolucij, kot je davčna spodbuda v višini 1,5 BDP letos ali naslednje leto. Doslej tri države članice izvajajo resolucijo, kar pomeni, da je 24 držav ne. To so storile Velika Britanija, Nemčija in Španija, in sicer so na vse tri pritiskali socialni demokrati in socialisti, druge države pa tega niso storile. Narediti morate več! To morate povedati odsotnemu predsedniku Sveta.

Gospod Barroso, imeli ste lep govor. Bil je odličen in ga povsem podpiramo. Nujno je potrebna solidarnost med državami članicami. Za nas kot socialne demokrate in socialiste je solidarnost osrednji koncept v tej situaciji. Solidarnost med ljudmi v družbi, toda tudi solidarnost med državami. Solidarnost v evrskem

območju in solidarnost med evrskim območjem in državami izven njega. Pomembno je, da Komisija pozove države članice k solidarnosti.

Prav tako je pomembno, da nam Komisija zagotovi osnutke direktiv, ki jih potrebujemo za nadzor skladov zasebnega kapitala in hedge skladov, za zagotavljanje preglednosti bonitetnih agencij, za obdržanje plač menedžerjev v razumnih mejah in zaprtje davčnih oaz. Nujno potrebujemo te pobude. Upamo, da jih boste izvajali, in se zanašamo na vas, da jih boste. Če tega ni več mogoče doseči v tem parlamentarnem obdobju, bomo vse te zahteve ponovno postavili prvi dan novega Parlamenta. Ko slišim direktorja Citigroupa, ki je ponovno ustvaril dobiček, ko slišim gospoda Ackermanna iz Deutsche Bank, ki je ponovno ustvaril dobiček v prvem četrtletju, se sprašujem, ali ti ljudje mislijo, da lahko zdaj, ko jih je rešila država, nadaljujejo kot prej. Ne, določiti moramo nadzor in preglednost, da bi zagotovili, da ti ljudje ne morejo ponoviti tistega, kar so storili v preteklosti.

Tretjič, prevzet sem, ko slišim govoriti člane skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov. To je čudovito. Govorite o stvareh, o katerih govorimo že leta in proti katerim ste vedno glasovali. Zdi se, da ste se naenkrat zbudili. Toda ko gre za spremembo 92, resolucijo o tem, da je treba storiti več, z drugimi besedami za davčno spodbudo v višini 1,5 % BDP, PPE-DE ne glasuje za. Sprememba 92 bo odločilno vprašanje za vas, ko boste opoldne glasovali o njej. Glede vprašanja solidarnosti ste v imenu svoje odsotne skupine rekli, gospod Daul, da je to dobra stvar. Poglejmo, če boste glasovali za spremembo 102, v kateri zahtevamo solidarnost.

Zadnja pripomba, ki je ključnega pomena za našo skupino, se nanaša na spremembo 113, ki zadeva davčne oaze. Ljudje, ki nam postrežejo v restavraciji, šoferji, ki vozijo naše avtomobile, osebje na letališču, ki iztovori naše kovčke, so vsi davkoplačevalci, katerih davki se uporabljajo za preprečevanje propada velikih bank, ker vlade in parlamenti od teh ljudi zahtevajo prispevek. To so ljudje, ki morajo plačati za varnostne mreže, ki so bile vzpostavljene za banke in velika podjetja. Zdaj se bo direktorjem teh velikih bank, ki si še vedno izplačujejo bonuse v višini milijonov evrov, na primer v ING, ki ima nekaj milijard izgube, dalo priložnost, da svoj denar vložijo v davčne oaze in se izognejo plačilu davkov. To je razredna vojna od zgoraj, v kateri vsaj nočemo biti udeleženi. Zato je vprašanje, ali se danes odločimo, da je Evropski parlament proti davčnim oazam, odločilno vprašanje za verodostojnost PPE-DE in Skupine zaveznitstva liberalcev in demokratov za Evropo. Govorite kot socialisti, toda videti želimo, če boste opoldne glasovali kot socialisti.

Predložili smo naše tri zahteve in jasno bi želel povedati, da ne bomo imeli skupne resolucije, če ne boste glasovali zanje. Potem bo postalo jasno, da se zavzemamo za socialno pravičnost, PPE-DE pa je zmožna samo praznih besed.

(Aplavz)

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, v zadnjih mesecih je imela naša Unija več vrhov kot naš nekdanji kolega Reinhold Messner, in naš Parlament je imel vrsto poročil o izboljšanju gospodarstva, vendar pa so ti vrhovi in ta poročila naredila samo to, da so državam članicam zagotovili mostiček čez reko recesije. Zdaj mora Svet reko prečkati brez strahu in ne da bi zbežal, čestitam pa tudi avtorjem poročil, gospodu Andressonu, gospe Ferreira in gospodu Kirilovu. Dajejo dosledno in pragmatično perspektivo, napisano v luči plazu brezposelnosti na našem obzorju. In njihovo skrito sporočilo je: delovna mesta, delovna mesta, delovna mesta.

Lizbonska strategija, smernice za zaposlovanje, kohezijska politika – te so se vedno zavemale za prožno varnost v naših gospodarstvih, javne naložbe v raziskave in razvoj, hiter prehod h gospodarstvu znanja. So temelj, na katerem je zgrajen zdrav, dinamičen in varen trg dela.

In iz današnje izhodiščne točke je nekaj jasno vsem, morda z izjemo nekaterih sedežev levice. Lizbonska strategija ni povzročila pomanjkanja na naših kuhinjskih mizah, pač pa so države članice tiste, ki se zanjo niso zmenile in ki najbolj trpijo ter bodo trpele najdlje. Zato je zdaj čas, da spodbujamo „agendo Lizbona plus“ in smernice o zaposlovanju, ki odražajo resničnost naše Unije.

Nacionalni parlamenti, lokalne uprave, mestne hiše: vsak izmed njih mora imeti moč, da se spopade s tem izzivom, in treba ga je imenovati in osramotiti, če se ne. Prav tako ne smemo sprejeti počasnosti pri varstvu planeta. Svet bo preučil pogajalsko stališče EU za konferenco o podnebjju v Københavnu. Gospod Vondra, koliko denarja bo sedemindvajseterica dodelila za prilagajanje in blažitev v svetu v razvoju? Podnebne spremembe se ne bodo zaključile, ko se upočasnjuje gospodarstvo, in najrevnejše države bodo še vedno trpele zaradi našega ogljikovega odtisa.

Zato recesija ne sme pomeniti nedejavnosti. Države članice morajo nameniti denar za boj proti podnebnim spremembam in vzpostavitev zelenih delovnih mest v procesu, morda z uporabo denarja, ki ga imamo, tako da z uporabo denarja, ki ga imamo, povečamo prilive iz EIB ali Evropskega investicijskega sklada, kot je predlagal Claude Turmes. Vendar pa Svet ve, da se bo razdejanje recesije brez temeljite in celovite prenove finančnega sistema vrnilo.

Naloga G20 naslednji mesec je preoblikovanje, in pozdravljam ton evropskih voditeljev na zasedanju v Berlinu. Učinkovito bi bilo treba financirati Mednarodni denarni sklad, davčne oaze bi bilo treba nadzorovati, finančne institucije pa bi bilo treba nepopustljivo urediti, pri čemer bi sistem nadzoroval učinkovit evropski organ za finančne storitve: ne, da bi naša gospodarstva zvelikli nazaj v preteklost, temveč da bi ustvarili odprti, pravičen in pregleden sistem trgovine, ki je svobodna in poštena.

London, Pariz, Berlin: vsak od teh goreče poudarja, da je Evropa enotna, toda predsednik Sveta nam govori, da razlike obstajajo še naprej. Upam, da nam bo predsednik Sveta poročal o vrhu, saj bi danes moral biti tukaj. Če razlike obstajajo še naprej, to ne bo dovolj. Evropa mora imeti močno voljo, biti mora hitra in enotna v tednih in mesecih, ki so pred nami, pripravljena, da odstrani slabo aktivo, ki hromi stanje na bankah, pripravljena reformirati bančno prakso, da bi ponovno vzpostavila kreditno sposobnost, in pripravljena sprejeti, da trenutni paket spodbud morda ne bo zadostoval, saj ni dobro vlagati v Mednarodni denarni sklad, če ne obstaja globalni finančni sistem, ki bi ga bilo treba podpirati, in čeprav je nepravilno, da morajo države članice blažiti napake tistih, ki so bili razvratni, je morda to cena, ki jo je treba plačati, da bi se izognili škodljivim posledicam sesutja gospodarstva.

Povedano enostavno, Svet, Komisija in Parlament morajo sodelovati: hladnokrvno, mirno, združeno morajo preprečiti, da bi postopek bil pomembnejši kot namen. Evropa se ne more več boriti z ognjem. Prišel je čas za temeljito reformo, ki bo zagotovila delovna mesta zdaj in varnost v prihodnosti.

Cristiana Muscardini, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Vondra je govoril o „krepitvi nadzora“, vendar pa želimo nekaj informacij o tem, koliko izvedenih finančnih instrumentov OTC je še vedno v rokah evropskih bank, koliko to znaša na svetovni ravni. Morda se bosta Komisija in Svet odločila zamrzniti izvedene finančne instrumente ali to vsaj predlagati na svetovni ravni in ustaviti trgovanje v tem blagu. Ali je mogoče, da so v bankah, ki so bile nacionalizirane, ti izvedeni finančni instrumenti še vedno slaba aktiva in očitno tudi težava za razvoj? Krepitev nadzora pomeni tudi, da moramo ne samo biti sposobni očistiti bančni sistem in pregledati sistem ureditve, kot pravi Komisija, temveč moramo tudi podati nove predloge.

Če smo torej zaskrbljeni zaradi krize v avtomobilski industriji, bi nas morala skrbeti tudi mala in srednje velika podjetja in nepoštena konkurenca, ki prihaja z druge strani naših meja. Svet se še ni odločil ratificirati in spodbujati označevanja porekla, edinega sistema, ki ni protekcionističen, ampak ščiti potrošnike in proizvode, kot je pravkar povedal predsednik Barroso. Da bi pomagali podjetjem, moramo poleg spodbujanja novih vrst kreditov malim in srednje velikim podjetjem dati hitrejši in cenejši dostop do mobilnosti, če hočemo, da se ta podjetja prilagodijo in ne propadejo. Mnoga izmed njih zdaj trpijo zaradi 50-odstotnega upada naročil, kar jih prisili, da se za pomoč obrnejo na banke. Toda banke ne posojajo denarja, delnice bank pa so propadle zaradi izvedenih finančnih instrumentov. To je začarani krog. Prebiti se morate iz te zmešnjave in iskati resnične rešitve, ne samo neuporabnih predlogov.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ob peti razpravi v tem parlamentarnem obdobju o uspehih in neuspehih lizbonske strategije bi želela vprašati, kako je mogoče, da smo vsako leto zatrjevali, da je strategija uspešna in da je bil njen uspeh ocenjen, zdaj pa smo se naenkrat prebudili sredi najhujše krize zadnjega časa, kot da bi bila naravna katastrofa. Do tega ne bi smelo priti in menim, da je nepoštena ocena lizbonske strategije eden od problemov, ki jih moramo rešiti.

Pred enim letom je v isti razpravi Evropski parlament pozval Komisijo, naj zagotovi stabilnost finančnih trgov, ker smo prepoznali znake grozeče krize. Gospod Barroso, odziva na to zahtevo ni bilo. Zdaj že mesece razpravljamo o sesutju sistema, kot je dejal gospod Schulz, ne da bi zagotovili, da so novi predpisi obvezni. Moje stališče o tem je nekoliko drugačno od stališča mojih kolegov poslancev. Menim, da so mnogi člani Komisije in nacionalnih vlad še vedno prepričani, da se lahko deregulirani trg, ki ga sestavljajo močni akterji, regulira sam. Če se omejimo na hitro vlaganje skladov v bančni sistem in dajanje javnih jamstev, ne da bi vzpostavili povsem novo strukturo finančnih trgov, nam zagotovo ne bo uspelo. Ne bomo vzplavali iz te krize in ne bo resnične oživitve gospodarstva.

Prav tako nedosledna je razprava o povezavi med podnebno politiko, trajnostnimi strategijami in kriznim upravljanjem. Vsako leto o tem slišimo mnogo tolažilnih zagotovil. Če pa pogledate trenutne načrte za

oživitev gospodarstva na evropski in nacionalni ravni, boste videli, da so sestavljeni iz številnih besed, da pa se ciljev trajnosti, varstva podnebja in učinkovite rabe virov še vedno ne jemlje resno. Ti načrti za oživitev gospodarstva evropskega gospodarstva ne bodo pripravili na soočenje s prihodnostjo. So enostavno eno in isto.

Jiří Maštálka, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Gospe in gospodje, skupni program za rast in delovna mesta, znan tudi kot lizbonska strategija, je nastal leta 2005. Zdaj je leto 2009 in kljub vsemu se soočamo z naraščajočo revščino ter gospodarsko in finančno krizo, za katero v zgodovini ni primerjave. Zadnje napovedi kažejo, da se bo število brezposelnih v EU leta 2009 dvignilo za skoraj 3,5 milijonov. Kljub vsem ukrepom, sprejetim do danes, brezposelnost narašča. Nisem edini, ki meni, da je nekaj narobe. Trenutna situacija kaže neuspeh dosedanjih politik, ki so predvsem podpirale kopičenje velikih dobičkov s strani velikih poslovnih in finančnih združenj, vzpostavitev velikih monopolov in poslabšanje življenjskih standardov delavcev in navadnih ljudi. Evropa mora ubrati drugačno pot. Na svojem spomladanskem zasedanju mora Svet sprejeti evropsko strategijo za solidarnost in trajnostni razvoj ter nov sklop gospodarskih, socialnih in okoljskih politik za podporo vlaganja predvsem v kakovost dela, izboljšanje kvalifikacij, programe podpore za infrastrukturo, kohezijske politike, varstvo okolja in izboljšanje zdravja ter varnost pri delu. Velik problem, s katerim se soočajo države članice, vključno s Češko republiko, je selitev podjetij. EU mora vzpostaviti ureditveni okvir, ki bi kaznoval podjetja zaradi selitve, na primer tako, da finančno podporo EU pogoji z izpolnjevanjem obveznosti, ki vključujejo varstvo delovnih mest in lokalni razvoj. Posebno zdaj, v času finančne in gospodarske krize, potrebujemo ne samo solidarnost, temveč tudi stroga in hitro delujoča pravila in instrumente kot skupno obrambo pred krizo. Na ta način bi tudi dostojanstveno povezali zapuščino Jeana Monneta, ki se ga spominjamo danes.

Nigel Farage, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, danes zjutraj se je o pojmu „evropska solidarnost“ razpravljalo, kot da bi bil samoumeven. To se mi zdi vprašljivo.

Ne moremo podpisati bianko čeka, da bi rešili države vzhodne Evrope. Nimamo denarja. Gospodarsko gledano je načrt precej pomanjkljiv in, kar je najpomembnejše, politično nesprejemljiv za davkoplačevalce v Franciji, Britaniji in Nemčiji, da bi ga izvajali. Vendar pa se zdi, da je britanski finančni minister Alistair Darling zdaj zagovornik tega načrta. Saj je znorel! Pravi, da je zdaj čas, da Evropa gradi na skupnih vrednotah sodelovanja, kot da smo velika srečna družina.

Toda madžarski ministrski predsednik podira to zamisel evropske solidarnosti. Zahteva, da Evropska unija reši države, kot je njegova, z 180 milijardami EUR, in pravi, da nam obljublja, če tega ne bomo storili, da se bo pet milijonov brezposelnih migrantov odpravilo na zahod v naše države. To ni nič drugega kot izsiljevanje in kaže norost, da smo državam, kot je Madžarska, dovolili vstopiti v to politično Unijo, ter še bolj poudarja neumnost odprtih meja.

Edini odziv, ki ga danes slišim v tem Parlamentu, je, da moramo nekako imeti več Evropske unije – da bo več moči zaleгло! Toda glejte: volivci v Franciji, volivci na Nizozemskem in volivci na Irskem so vam poslali sporočilo. Niste upravičeni povečati pooblastil Evropske unije. Menim, da bo gospodarska kriza tisto, o čemer bodo volivci letos glasovali na evropskih volitvah, in upam, da vam bodo tokrat poslali sporočilo, ki bo tako veliko in tako glasno, da ga enkrat za spremembo enostavno ne boste mogli prezreti.

Predsednik. – Nigel Farage, morda res nismo vedno srečni v naši evropski družini, toda tudi vi ste del te družine.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Gospe in gospodje, v nasprotju s predhodnim govornikom sem trdno prepričana, da mora bližnje zasedanje Evropskega sveta delovati v skladu z geslom trenutnega češkega predsedstva, ki se glasi „Evropa brez ovir“. Upam, da odsotni predsednik Sveta, Mirek Topolánek, pod pritiskom Obamove administracije ne bo podlegel skušnjavi novih ureditev in da se v gospodarstvo vloži več davkoplačevalskega denarja.

Bližnje zasedanje Sveta bi moralo tudi zavrniti načrt okoljskega lobija Barrosove Komisije, ki vključuje ogromno, več milijard vredno podporo za obnovljive vire energije. Ekonomska teorija in zgodovinsko dokazana praksa jasno kažeta, da to ne bo pomagalo zmanjšati gospodarskega propada ali ustaviti naraščanja brezposelnosti. Nasprotno, krizo bo samo poglobilo in dodalo še eno tveganje za prihodnost, in sicer inflacijo, gospe in gospodje. Menim, da noben razumen politik ne bi želel prispevati k velikemu porastu cen in razvrednotenju prihrankov navadnih državljanov. Upam, da bo predsedstvo nadaljevalo s svojo odločno obrambo liberalizacije skupaj z odpravo trgovinskih ovir in protekcionalizma.

Kot vemo, gospe in gospodje, je vladno urejanje gospodarske politike v ZDA odigralo ključno vlogo pri povzročitvi trenutne krize. Namesto, da bi se iz tega učili, so organi EU od 1. julija lansko leto potrdili neverjetnih 519 uredb in 68 direktiv, z drugimi besedami v obdobju 9 mesecev. Če želi biti češko predsedstvo verodostojno in uspešno s svojim geslom „Evropa brez ovir“, namesto da organizira več vrhov, bi moralo nemudoma preveriti vso zakonodajo EU in odpraviti čim več okoljskih in socialnih omejitev ter omejitev zaposlovanja in omejitev na podlagi spola. Svet bi moral prav tako razmisliti o tem, kako obrzdati prenapihnjeno socialno državo in znižati visoke davke in zavarovanje. Samo na ta način lahko dosežemo hitro obnovo racionalnih človeških in tržnih dejavnosti, brez katerih enostavno ne bomo mogli premagati trenutne krize.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, včasih ne morem verjeti, kar slišim. Gospod Schulz, pobudo o ureditvi in pravilih preglednosti za hedge sklade in sklade zasebnega kapitala je podal Odbor za pravne zadeve.

Leta 2006 so člani skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov v Odboru za pravne zadeve začeli aktivno zahtevati vzpostavitev pravil. Zakonodajno samoiniciativno poročilo, ki smo ga naročili, ni bilo uresničeno, ker je predsednik Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, za katerega vsi vemo, da je član Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, začel povsem nepotreben spor o pristojnosti. Posledica tega je bila, da smo poskušali mesece, če ne leta, doseči sporazum in smo potem lahko septembra lansko končno sprejeli zakonodajna samoiniciativna poročila o tem vprašanju v obliki poročil gospoda Rasmussena in gospoda Lehneja.

Tisti, ki se je v Svetu izrekel proti ureditvi na tem področju, je bil Gordon Brown. Sicer očitno ni član PPE-DE, ampak sodi k vaši skupini. V zadnjih letih sta se gospa Merkel in gospod Rasmussen v vseh razpravah vedno izrekla za ureditev na teh področjih, tako v Evropskem svetu, kot v okviru G8.

Problem je, da so bili socialisti v Evropski uniji vedno velika ovira pri vključevanju teh neurejenih področij. Nedavno so se mnenja spremenila, posledica tega pa je, da smo v položaju, v katerem smo danes. To je eno od zgodovinskih dejstev na tem področju. Povedati želim samo, da obstaja velika razlika med besedami, ki jih slišimo tu, in resničnostjo zadnjih mesecev in let. Žal je tako.

Nazadnje bi želel omeniti nekatera področja skupnega interesa. Danes je ozračje med parlamentarnimi skupinami med pripravami na resolucijo o lizbonskem procesu v organizacijskem odboru izredno dobro. Zaradi tega smo dosegli dogovor na skoraj vseh področjih in sestavili dobro resolucijo.

O tem ne bi smeli razpravljati, dokler nam ne zmanjka sape. Namesto tega bi morali dati jasno vedeti, da je to področje skupnega interesa. Evropski državljani od nas pričakujejo, da bomo v tej krizi delovali enotno in si ne bomo nasprotovali.

(Aplavz)

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – Gospod predsednik, to je najhujša kriza od leta 1929 in se še slabša: brezposelnost se nezadržno povečuje.

Predsedniku Komisije sem pred nekaj meseci rekel: „Prosim, ne precenjujte tistega, o čemer je Evropski svet odločil decembra 2008. Prosim, da podobe Evrope ne slikate preveč rožnato.“ Vendar pa delate točno to. Niste dosegli finančne spodbude v višini 3,3 % v Evropi – niste! Ko govorite o avtomatičnih stabilizatorjih, je to že v napovedi. V skladu s Komisijo v januarju je napoved -2 %, zdaj pa nam Evropska centralna banka govori, da je -3 %. Ko govorite o finančni spodbudi v višini 1,5 %, ta ne znaša 1,5 %, ker bo v skladu z inštitutom Bruegel znašala 0,9 %, kar je dokumentirano.

Zdaj smo se znašli v naslednji situaciji: ne skrbimo za zaposlovanje, brezposelnost se nezadržno povečuje, vaša spodbuda v Evropi pa ni 3,3 %, ampak 0,9 %. Če nam zdaj govorite, naj počakamo na boljše čase, in če se strinjate z Jean-Claudeom Junckerjem, ki je včeraj dejal, da smo storili dovolj, potem pravim: niste storili dovolj – ljudje od Evrope pričakujejo več, kot pravite danes.

Moj poudarek je: čez nekaj tednov se boste sestali z gospodom Obamo, novim predsednikom Združenih držav Amerike. Zagotovil je naložbeni paket v višini 1,8 % k bruto domačemu proizvodu. Mi zagotavljamo manj kot polovico. Kako ste si predstavljali, da se bo Evropa postavila v položaj, kjer smo mi tisti, ki delamo manj kot naši ameriški prijatelji, in kjer smo mi tisti, ki zahtevamo več od naših ameriških prijateljev? Kako ste si predstavljali spoštovanje Evropske unije?

Kar želim povedati, je, da moramo storiti več in da moramo sestaviti celovit načrt, ki bo obsegal vrh 19. marca, ki bo potekal čez devet dni, vrh v Londonu 2. aprila, vrh o zaposlovanju v Pragi in junijski vrh. Predsednik Komisije, pozivam vas, da si prizadevate za celovit, nov načrt oživitve. Če tega ne bomo storili, bomo izgubili. Ne gre za to, da ustvarimo boljše čase drugo leto: to je temeljna svetovna kriza, ki jo moramo resno obravnavati.

Moja zadnja pripomba zadeva solidarnost. Prišel je čas, ko ne smemo sprejeti novih razmejitev med tistimi, ki so bili člani Evropske unije mnogo let, in tistimi, ki so se Evropski uniji pridružili z obljubo, da bo to boljši čas za navadne ljudi. Naj se zdaj izognemo razmejitvi med novimi in starimi. Pokažimo resnično solidarnost. Predsednik Komisije, zato vas pozivam, da preučite nove finančne možnosti za pomoč našim novim prijateljem – evroobveznice so ena možnost, Evropska investicijska banka je druga. Prosim, vzemite to resno in naj ne naredimo premalo in prepozno, kot so to storili na Japonskem, ampak pokažimo, da gre v Evropi za ljudi, da gre v Evropi za solidarnost z najsihibejšimi državami v tej Uniji.

Jules Maaten (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, zdaj, ko se končuje začetno obdobje lizbonske strategije, lahko vidimo, da cilji, ki so jih leta 2000 določili voditelji vlad, niso bili ustrezno doseženi. Predvsem v trenutni gospodarski krizi je še posebno pomembno, da lizbonsko strategijo vzamemo resno. Če bi bilo tako, bi se bila Evropa verjetno sposobna bolje spopasti z gospodarskim nazadovanjem.

Eden od ključnih dogovorov v lizbonski strategiji je namera, da se 3 % bruto domačega proizvoda nameni za raziskave in razvoj: dve tretjini financira zasebni sektor, tretjino pa vlada. Vendar pa dejstvo, da skoraj nobena država v Evropski uniji ni izpolnila tega cilja, deluje kot zaviranje inovativnosti v Evropski uniji. V svetovni krizi bo morala Evropa v sebi najti moč, da gospodarstvo še enkrat dvigne na potrebno raven.

Sočasno pa je presenetljivo, da bi bilo treba precejšen delež proračuna EU še vedno uporabljati za pretirano finančno podporo starega gospodarstva, ki vključuje kmetijske in regionalne sklade, medtem ko se ne dosega ciljev za naložbe v raziskave. Imamo mnogo možnosti. Pomislite na primer samo na čisto okolje ali medicinske tehnologije ali rastoči sektor evropskih računalniških iger, kjer se je posebna podpora izkazala za učinkovito.

Gospod predsednik, dinamično in v inovacije usmerjeno gospodarstvo lahko pomaga zagnati nove industrije, tehnologije in proizvode. Točno to je potrebno, da si opomoremo od recesije. Kriza nam omogoča in nas celo sili, da izvedemo naše skrajno potrebne reforme.

Pozivam države članice, da svoje sporazume vzamejo resno, kajti če so določeni veliki cilji, moramo biti odločeni, da jih dosežemo. Če ne, bo EU izgubila svojo verodostojnost. Skupna politika zahteva celovita prizadevanja s strani vseh in ne dopušča popuščanja katere koli države članice.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, vse kaže na to, da bodo desetletni cilji lizbonske strategije popoln polom. Pravi odgovor na globalno gospodarsko krizo nista ne strategija, ne nenehno omenjana Lizbonska pogodba. Med bližnjim zasedanjem Sveta nas bo ministrski predsednik Irske obvestil o ukrepih, sprejetih za vključitev Lizbonske strategije. Po vzoru Francozov in Nizozemcev je Irska na referendumu zavrnila spremenjeno različico evropske ustave. Državljanov te države ni bilo mogoče prepričati, da se odpovedo delu svoje suverenosti v prid birokratski strukturi, imenovani Evropska unija. Trenutno se ob čakanju na odločitev nemškega ustavnega sodišča, ki bi lahko dokončno pokopala Pogodbo, poskuša Irce prepričati z obljubami o prednostih, ki jih ni mogoče najti v predloženem dokumentu.

Spričo ogromne gospodarske krize pozivam h končanju nesmiselnih notranjih sporov EU in k sprejetju posebnih ukrepov na podlagi obstoječih pogodb in v duhu solidarnosti.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, v času krize potrebujemo močno spodbudo na evropski ravni.

Osamljeno delovanje nacionalnih držav ne bo moglo dati dovolj močnega in usklajenega odgovora. Zato nujno potrebujemo spodbudo Evrope. In kaj spet vidimo danes? Komisijo, ki je, kot njen predsednik, utrujena, nima vizije in ji manjka politični pogum. Načrt za oživitev gospodarstva v višini 5 milijard EUR ni načrt za oživitev, saj 50 % projektov na seznamu ne bo doživelo vlaganj v letu 2009 ali 2010, ker na primer dovoljenja za skladiščenje ogljika še ne bodo pripravljena!

Gospod Daul ima prav. Zdaj je čas, da pokažemo solidarnost in inovativnost. Če Komisija upošteva Margaret – „hočem svoj denar nazaj“ – Merkel in sestavi seznam, ki daje več denarja močnim gospodarstvom kot našim kolegom v vzhodnih državah, ki prav zdaj potrebujejo našo podporo, ne bomo mogli doseči napredka.

Zato potrebujemo inovacije na dveh področjih. Prvič, teh 5 milijard EUR ne bi smeli zapraviti za državno pomoč. Namesto tega bi morali denar usmeriti v Evropsko investicijsko banko. Banka trenutno povečuje svoj kapital za 76 milijard EUR in se z Evropsko centralno banko pogaja o izboljšanjih v zvezi z likvidnostjo. Zato bi morali večino 5 milijard EUR uporabiti kot jamstvene sklade, da bi pridobili 20, 25 ali 30 milijard EUR javnih in zasebnih naložb. Drugič, razširiti moramo ta načrt za oživitev gospodarstva, da bo vključeval zelene tehnologije, obnovljive vire energije in naložbe v stavbe v evropskih mestih in velemestih.

Trenutno je predsednik Obama dodelil desetkrat več tveganega kapitala zelenim tehnologijam kot Evropa. Zato izgubljam bitko, ko gre za naslednjo veliko zadevo v gospodarstvu.

Sahra Wagenknecht (GUE/NGL). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, odločilno vprašanje v zvezi z vsemi načrti za oživitev gospodarstva, ki se vzpostavljajo po vsej Evropi, je seveda: kdo bo dobil denar? Bo za banke napisanih še več bianko čekov, čeprav bi bilo dolgoročno za davkoplačevalce precej ceneje, če bi bile nacionalizirane takoj? Nja olajšamo breme velikih podjetij in tistih, ki prejemajo visoke plače, čeprav so leta imeli koristi od davčnih ugodnosti po vsej Evropi? Več denarja se potroši za takšne stvari, verjetneje je, da programi ne bodo uspešni in da bo evropsko gospodarstvo strmoglavlo padlo.

Posledica dolgoročne politike privatizacije, deregulacije in liberalizacije je povečana koncentracija premoženja med najvišjimi deset tisoči. Poleg tega je bila ta politika odgovorna za krizo, v kateri smo danes. Kdor verjame, da je mogoče to krizo premagati z nadaljevanjem te politike z zgolj nekaj spremembami, vsekakor ni razumel situacije. Kar potrebujemo, je prav nasprotno. Namesto kupovanja slabe aktive bank bi morali davke porabiti za prenovo šol in bolnišnic in za ozelenitev evropskega gospodarstva. Če se javna sredstva dodeli zasebnim podjetjem, mora veljati pravilo, da ni davkov brez zagotovljenih delovnih mest, in predvsem, da ni davkov brez javnih lastninskih pravic, da lahko imajo od prihodnjih prihodkov korist država in predvsem državljani. Najboljši načrt za oživitev gospodarstva bi bila radikalna prerazporeditev premoženja in sredstev z vrha navzdol. Sektor z nizkimi plačami v Evropi je treba zmanjšati, namesto da se ga nenehno spodbuja. Potrebujemo višje minimalne plače in boljše socialne storitve v Evropi. Potrebujemo davčne stopnje, ki bodo zagotovile, da milijonarji in dobičkarji starega finančnega trga prevzamejo odgovornost za ogromne izgube, ki so bile povzročene, ne pa da to stori večina državljanov, ki sploh ni imela koristi od finančnega razcveta. Menim, da je socialna pravičnost zdaj edina razumna gospodarska politika. To je edini način za končanje katastrofalne krize.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Gospod predsednik lizbonska strategija je eden izmed najboljših projektov EU. Države članice morajo prostovoljno reformirati svoja gospodarstva, da bi ustvarile blaginjo in sposobnost prilagajanja predvidljivim spremembam, kot je staranje prebivalstva, in nepredvidljivim spremembam, kot je zlom finančnih trgov. Zamisel strategije je spodbujanje učinkovitih trgov, podjetništva, izobraževanja, raziskav in stabilnih državnih financ, zdaj pa smo na preizkušnji.

Če bi vsi, ko je prišlo do finančne krize, imeli prožno gospodarstvo, pravo monetarno politiko in zdrave državne finance, bi se Evropa uspešneje spopadla z njo. Vendar vsega tega nismo imeli. Lizbonske strategije se ni izvajalo, medtem ko je bila posledica evra prelahka monetarna politika za Irsko, Italijo in Grčijo. Poleg tega so številne države uspele slabo upravljati s svojimi javnimi financami pod zaščito evra. Zato so neravnovesja ogromna. Lizbonska strategija je dobra zamisel, ki je bila zavožena. Euro je slaba zamisel, ki je povečala probleme.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v teh kriznih časih se bosta pokazali vrednost in koristnost struktur, in ta kriza nam kaže, da Evropa Bruslja sploh ni uporabna. Načrt za oživitev gospodarstva, domišljavo imenovan „evropski“, je dejansko vsota financ, o kateri so odločile države članice. Prispevek evropskega proračuna predstavlja zelo majhen delež.

Medtem ko se za podporo realnega gospodarstva in delovnih mest dodeljuje 200 milijard EUR, gre 2 milijardi EUR teh sredstev bankam brez zagotovila, da bodo denar uporabile za financiranje podjetij in fizičnih oseb. Privatizirani dobički, izgube v javni lasti: to so zadnje besede teh gospodarskih politik, naj bodo liberalne ali socialistične.

Gre za evropsko solidarnost ali podporo za države? Udeleženci neformalnega vrha 1. marca so skupaj zavrnil pogojevanje pomoči, dodeljene avtomobilskemu sektorju, v prid trga in konkurence. Ni prišlo do sprememb v politiki, sprememb v logiki in ni prišlo do prenehanja izvajanja sistema, ki nas je vodil v katastrofo! Smo na robu prepada, čez nekaj dni pa nas bodo voditelji držav in vlad prosili, naj naredimo velik skok naprej.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, kot koordinator skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov za regionalno politiko bi želel reči, da postajata

želeni premik proti prožnejšemu pristopu in trdno osredotočanje na naložbe in zaposlovanje resničnost. Ravno v času krize je kohezijska politika zelo uporabna, ko gre za naložbe Skupnosti. Trenutno razporejamo letno vsoto okoli 50 milijard EUR, 65 % tega pa gre za prednostna področja v lizbonskih sporazumih. S tem aktivno prispevamo, kvalificiramo delavce in zagotavljamo celo vrsto regionalnih pobud za leta po krizi.

PPE-DE bi raje ohranila ta celovit finančni pristop, kot pa povzročila še več razdrobljenosti. Zamisel, ki se skriva za sprejetjem prožnejšega pristopa, je pospešitev seznama izdatkov, poenostavitev odobritve in učinkovito obravnavanje pripravljalnih stroškov, znatna razširitev področja delovanja EIB s posebnimi programi, vključno s trajnostno obnovo v mestnem okolju in večjim okvirom za energetske učinkovitost, nenazadnje v starih državah članicah. Pozdravljam ta premik k intenzivnejšemu pristopu in prožnosti.

Na drugem marčevskem zasedanju bomo imeli prednostno razpravo na tem plenarnem zasedanju o prilagoditvah kohezijske politike. Prav tako bomo ustrezno prilagodili predpise za sklade in položili osnovo za novo kohezijsko formulo: teritorialno kohezijo, okvir za obdobje po letu 2013.

Kot je bilo pravkar potrjeno, smo zavezani k visokokakovostnim dejavnostim, vključno z grozdi, raziskavami in razvojem, inovacijami in razvojem podeželja, in zagotovili bomo, da bosta ekonomija znanja in konkurenčnost v Evropi dobili spodbudo. To velja za vse regije v vseh državah članicah. Na ta način bo Evropa ostala prisotna, mi pa bomo prispevali k večji solidarnosti v Evropi celo po obdobju krize.

Edit Herczog (PSE). – Gospod predsednik, začeti bi želela z odgovorom gospodu Farageju. Če doslej ni bilo gotovo, da bo Parlament enoten, menim, da nas je gospod Farage vse prepričal, da moramo ostati enotni kot Evropska unija.

Sistemska kriza je prizadela EU in vprašati se moramo, zakaj nas naša desetletna lizbonska strategija ni mogla rešiti. Bi lahko imeli boljši cilj? Bi lahko imeli boljše izvajanje? Bi to lahko naredili na bolj povezan način ali smo čakali koga, da to stori namesto nas?

Odgovor Skupine socialdemokratov je, da je prav, da imamo enotno, celovito strategijo za prihodnost, da spodbujamo konkurenčnost socialne in okoljske trajnosti v eni sami strategiji. Odgovor socialdemokratov je, da potrebujemo izpolnjevanje lizbonskih ciljev za vso Evropo in za vse Evropejce, vključno z najbolj ranljivimi, z revnimi.

Stabilizirati moramo finančne trge in v prihodnje zmanjšati tveganje podobnih kriz. Vendar pa ne bomo podpirali politik, ki naše vire ženejo v davčne oaze in na bančne račune posameznikov. Stabilizirati moramo realna gospodarstva po vsej Evropi za vse sektorje in še zlasti mala in srednje velika podjetja, vendar pa moramo prevzeti odgovornost za podporo zaposlovanja in ne samo dovoliti tem podjetjem, da ustvarjajo dobiček.

Prizadevati si moramo za inovacije raziskav in razvoja in digitalni prekop ter izboljšanje veščin, da bodo lahko vsi državljani Evrope uporabljali te tehnologije. Dodelili bomo sredstva za rešitev znanja v vseh politikah pravic intelektualne lastnine. Stabilizirati moramo Evropo kot celoto, vendar pa se moramo ozreti prek Evrope na celo bolj ranljive dele sveta in v Evropski uniji ne bomo ustvarjali novih razmejitev.

Mobilizirati moramo akterje, da bodo ukrepali. Ukrepanje, ukrepanje, ukrepanje in izvajanje. Besede same nas ne bodo pripeljale do uspeha. Ni dovolj storiti veliko, toda potrebno je storiti dovolj. Pozivamo Komisijo, pozivamo Svet, naj presežeta spomladanski vrh in naša sporočila preneseta G20. To je tisto, na kar ljudje na ulicah čakajo, da bomo storili. Ukrepajmo skupaj.

Ona Juknevičienė (ALDE). – (LT) Pozornost bi rada obrnila k nekaterim okoliščinam, ki se mi zdijo pomembne za reševanje vprašanja ohranitve in ustvarjanja novih delovnih mest. Prvič, to je globalna gospodarska kriza, ki nas sili, da ponovno premislimo in ponovno preučimo strategijo zaposlovanja. Drugič, kritično moramo oceniti, kaj smo že ustvarili, in učinkovitost izvajanja strategij, ki smo jih sprejeli. Zato pozivam Komisijo, da zelo kritično oceni, kako članice Skupnosti porabljajo sredstva, namenjena spodbujanju zaposlovanja. Trenutna veljavna praksa dodeljevanja sredstev za kvalifikacijo, prekvalifikacijo in različne vrste usposabljanja je po mojem mnenju neučinkovita. Naložbe v mala in srednje velika podjetja in mikrokredite so najučinkovitejši ukrep za ustvarjanje novih delovnih mest. Za ta namen bi bilo mogoče sredstva iz Socialnega sklada in Sklada za prilagajanje globalizaciji učinkoviteje porabljati. Države članice morajo predložiti poročila o porabi sredstev Socialnega sklada in Sklada za prilagajanje globalizaciji, pri čemer morajo še zlasti navesti, koliko novih delovnih mest je bilo ustvarjenih. Obstajati morajo kazni za neučinkovito porabo. Število delavcev, ki se tako rekoč prostovoljno upokojijo, se povečuje. Ostanejo brez

zaposlitve, brez socialne ali finančne podpore. Zato bi tu morali vključiti sindikate, da bi zaščitili interese naših ljudi. Komisijo in države članice pozivam, da se združita v okviru te pomembne zadeve.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Hvala, gospod predsednik. V trenutni krizni situaciji je bolje storiti več, kot čakati. Zato morajo predlagani instrumenti za spodbujanje gospodarstva vsekakor prejeti našo podporo. Za nove države članice v vzhodni Evropi so, z redkimi izjemami, mednarodni posojilni trgi zaprli svoja vrata, prihaja do odtekanja kapitala, in zahodnoevropske banke, ki predstavljajo večino trga v regiji, so ekspanzivno posojilno politiko, ki so jo nedavno izvajale, zamenjale za previdnejši pristop. Možnosti za te države članice, da uporabijo finančne in davčne instrumente, so omejene ali pa sploh ne obstajajo. Poleg tega bodo v večini teh držav, ki se pripravljajo na pristop k evrskemu območju, konvergenčna merila srednjeročno tudi omejila ukrepe za gospodarsko spodbudo, ki jih je mogoče sprejeti. Edini pravi instrument za spodbujanje gospodarstva in izvajanje lizbonske strategije v teh državah so finance iz sredstev Evropske unije. Za pridobitev sredstev bi morda lahko bil problem najti sofinanciranje, to pa bi lahko podaljšalo čas, potreben za pridobitev sredstev. Da bi spodbudili gospodarstvo v vzhodni Evropi nujno potrebujemo sporazum o spremembah pravil za pridobitev sredstev Evropske unije. Postopke za pridobitev sredstev je treba znatno poenostaviti, zmanjšati je treba obseg potreb po sofinanciranju državnega in zasebnega sektorja in podaljšati je treba roke za pridobitev sredstev. Poiskati moramo prave možnosti za uporabo financiranja Evropske investicijske banke in Evropske banke za obnovo in razvoj za pridobitev sredstev. Te odločitve bodo poslale pomemben znak za oživitev in stabilizacijo trga v vzhodni Evropi. Hvala.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, komisar, hvala. Zagrabiti moramo priložnost, ki nam jo ponuja finančna kriza, za radikalno ozelenitev evropskega gospodarstva in ustavitve podnebnih sprememb.

Vendar pa Komisija ni izkoristila te priložnosti in se zanaša na reševalni sveženj, ki vključuje zastarele koncepte, kot sta gradnja cest in avtomobilska industrija. Zdi se, da predstavljajo možnost tudi naložbe v bolehe gospodarske strukture. To ni napreden koncept, zaradi katerega bi ljudje nehali skrbeti za izgubo njihovih sredstev za preživetje. Sprostitve pravil uporabe strukturnih skladov mora biti namenjena zgolj trajnostnim, okolju prijaznim naložbam. Brez takšne presoje podnebnih sprememb ne sme priti do povišanja sofinanciranja.

Komisarji, menim, da je vaš pristop, pri katerem uporabljate finančno krizo za zmanjšanje pravic delavcev, ciničen. Direktiva o napotitvi delavcev mora krepiti pravice delavcev in ne sme prispevati k njihovi slabitvi. Reforma takšne vrste je že dolgo potrebna. Kar ponujate v novem dokumentu, je nesprejemljivo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Neoliberalna lizbonska strategija je bila eden izmed osnovnih instrumentov Evropske unije za spodbujanje finančne deregulacije, privatizacijo javnih storitev, liberalizacijo trgov in svetovne trgovine, deregulacijo delovnih razmerij in škodovanje pravicam delavcev. Predloga o direktivi o delovnem času in prožni varnosti sta jasna primera tega.

Nima smisla še naprej vztrajati pri razvoju lizbonske strategije, če se zaostrojuje gospodarska in socialna kriza, ki jo je pomagala ustvariti uporaba te strategije. Zato moramo prekiniti s temi politikami neoliberalnega kapitalizma, ki je odgovoren za poslabšanja brezposelnosti, negotove delovne razmere in revščino in ki je povečal socialne, regionalne in ozemeljske neenakosti. Potrebujemo celovito evropsko strategijo za solidarnost in trajnostni razvoj, ki temelji na obrambi proizvodnih sektorjev in javnih naložb, z učinkovitim povečanjem sredstev Skupnosti za podporo držav s šibkejšimi gospodarstvi, ki spoštuje naravo in ustvarja delovna mesta s pravicami in ki spodbuja javne storitve, povečuje kupno moč in zagotavlja pošteno porazdelitev dohodkov za zmanjšanje revščine. To je ravno nasprotno tistemu, kar predlagata Komisija in Svet.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Gospod predsednik, med razpravami o spomladanskem vrhu v zadnjih letih smo države članice pozivali, da delajo na lizbonskem procesu. Navsezadnje sta gospodarska rast in nizka inflacija zagotovili prostor za reformo. Reforma je bila potrebna v konkurenci z vse uspešnejšimi gospodarstvi in je seveda potrebna še zdaj.

Trenutna kriza kaže, da so države članice, ki so se odzvale na to zahtevo, zdaj uspešnejše od drugih. Druge države članice imajo velike proračunske primanjkljaje, ker pa te države članice, ki so bile gluhe za našo zahtevo, prenašajo te primanjkljaje, to ogroža stabilnost naše valute.

Komisijo bi pozval, naj nadzoruje države članice, da bi zagotovila, da spoštujejo Pakt za stabilnost. Samo na ta način se lahko izognemo temu, da bi stroški krize ušli izpod nadzora. V omejenem obsegu lahko zato uporabimočasne podporne ukrepe, ki izpolnjujejo zahteve preskusa trajnosti. Poleg vseh novih načrtov je očitno, da je treba upoštevati stare sporazume.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Zahodna Evropa rada govori o potrebi po pomoči državam srednje in vzhodne Evrope pri premagovanju krize. Vendar pa isti ljudje, ali gospod Sarkozy, če sem natančen, govorijo o teh državah kot o črni luknji, ki predstavlja tveganje za Evropsko unijo. Zavračam tako plehko posploševanje problema, ki je zahodne države prizadel na povsem enak način. Posledica takšnih izjav je izguba zaupanja v institucije držav srednje in vzhodne Evrope, predvsem pa se zdijo zahrbtni napad in ne oblika pomoči.

Evropski voditelji so prejšnji teden zavrnil protekcionizem, ki bi pomenil dvig nove železne zaves po vsej združeni Evropi. Vendar pa je Evropska komisija sočasno odobrila ogromno državno pomoč za francoske proizvajalce avtomobilov. Ta neenak in diskriminatoren pristop pa se kaže tudi na drugih področjih in predvsem v kmetijstvu. Evropa dobiva dva obraza, evroskeptiki pa bodo želi sadove tega.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Gospod predsednik, to je razprava o delovnih mestih, delovnih mestih in novi blaginji. Zato sem nekoliko presenečen, da s strani Skupine socialdemokratov slišim kritiziranje tistih, ki so bili odgovorni za realistične politike v Evropi, saj so socialisti, bolj kot kdor koli drug, pozivali k nižjim obrestnim meram na vrhuncu gospodarstva, ravno ko so izvajali monetarno politiko v ZDA. Prav površna monetarna politika je bolj kot kar koli drugega spodkopala gospodarstvo ZDA. Gospod Schulz bi mi moral biti hvaležen, da ga Evropa in Evropska centralna banka nista poslušali, kajti če bi ga, bi jo evropsko gospodarstvo odneslo precej slabše. Veseli me, da se strinjamo o tem.

To velja tudi za politiko, ki jo priporočate danes, ker zdaj govorite o evroobveznicah, ki bi med drugim vodile k višjim obrestnim meram za srednjeevropske države. To ni solidarnost v času finančne krize, in prav bi bilo, da tudi tokrat ne poslušamo gospoda Schulza.

Moramo ukrepati, toda ukrepati moramo pravilno, da ne bi poglobili krize in bi zagotovili stabilnost.

(Prekinitev iz seje dvorane)

Ne, niste imeli pooblastil, toda krivi ste mnogih stvari, in če bi vas poslušali, bi se nam pisalo precej slabše. To je bil dogovor med nama, kajne? Cenim soglasje v Parlamentu o tem, da je bila vaša politika napačna.

Gospod predsednik, kar potrebujemo zdaj, je stabilnost. Upoštevati moramo pravila konkurence in pravila državne pomoči, da bi zagotovili odprte meje in trgovino, saj izvoz potrebuje več uvoza in uvoz potrebuje izvoz. Na ta način lahko zagotovimo več delovnih mest.

Guido Sacconi (PSE). – (IT) Gospod predsednik, ena minuta zadostuje samo za telegram. Mojega, ki ga bom poslal Evropskemu svetu, sta že prenesla gospod Schulz in gospod Rasmussen, ki sta povedala, da je treba storiti več, predvsem glede socialne nujnosti, s strogimi finančnimi in davčnimi politikami. Naj dodam še eno sporočilo: seveda je med to krizo izredno pomembno, da zmanjšamo socialni vpliv, vendar pa je prav tako pomembno, da se trdno držimo smeri, tako da bomo vedeli, ali bomo iz krize prišli kot zmagovalci ali poraženci v smislu globalne konkurence, ki bo postala še bolj močna v iskanju novega zelenega, pametnega gospodarstva z manjšimi emisijami ogljika.

Zato se morajo vsi ukrepi na vseh ravneh, od lokalne do evropske, skladati s tem ciljem. Svet mora dati močen mandat za pogajanja pred Köbenhavnom, da ne bi izpustili te priložnosti, ki je tudi gospodarska. Mandat je treba podpreti s potrebnimi sredstvi držav v razvoju, ki jim bodo omogočila, da se nam pridružijo.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, ta kriza je preizkušnja za Evropo. Državljeni zdaj pričakujejo ukrepanje Evrope, in zato je nenavadno, da ostajajo mnogi nacionalni voditelji celo zdaj ujeti v svojo politiko „vsak zase“. Evropa ni skupna vsota 27 nacionalnih interesov. Glede tega bi bila velika napaka Evropo ponovno razdeliti na vzhod in zahod.

Gospod predsednik, liberalci bi radi vlagali v prihodnost, ne v napake preteklosti. Ciljev lizbonske strategije ne bi smeli zamrzniti. Če že, bi morali biti bolj zavezani izobraževanju in raziskavam, inovacijam, trajnosti in močnemu evropskemu trgu.

Gospod predsednik, bančniki, ki zapravljajo naš denar, so vredni zaničevanja, toda gospod Schulz, prav tako neodgovorni so politiki, ki zdaj še povečujejo primanjkljaj in dolgove na hrbtu mlajših generacij. Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo soglaša z bistvom poročila gospe Ferreira. Samo z dejanskimi evropskimi in v prihodnost usmerjenimi rešitvami se lahko s to krizo spopademo neposredno. Gre za zdaj ali nikoli za Evropo.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, prava strategija za oživitev gospodarstva je ključna za Evropsko unijo. Da bi bila ta strategija uspešna, mora izpolnjevati naslednje pogoje. Prvič, EU

potrebuje večji proračun in ne proračuna, znižanega z 1 % na 0,8 % BDP, kot se zavzemajo nekatere države. Drugič, obnoviti je treba svobodo proračunske in davčne politike ter zavreči poskuse vsiljevanja in standardizacije teh politik. Tretjič, treba je nehati izvajati pritisk na je države članice, da se priključijo evrskemu območju. Četrto, treba je uvesti natančen nadzor toka finančnega kapitala in ustaviti prenos kapitala iz novih držav članic v bogate. Danes ta plenilski postopek predstavlja na desetine milijonov evrov in uničuje nove države članice. Petič, podporo in pomoč bi morali usmeriti predvsem v države in regije, ki so bile najbolj prizadete, in ne, kot se dela danes, zapirati ladjedelnic na Poljskem, medtem ko se v Franciji in Nemčiji ščiti delovna mesta. Šestič, program naložb v infrastrukturo bi bilo treba usmeriti v odpravo razlik in nerazvitosti, še zlasti v novih državah članicah.

Csaba Óry (PPE-DE). – (HU) Gospod predsednik, zavedamo se, da se je glede na trenutno gospodarsko krizo povečala pomembnost zaposlovalne politike in lizbonske strategije, zato si moramo mi, evropski zakonodajalci in nosilci odločanja, prizadevati za ta, da bo izvajanje smernic za politiko zaposlovanja čim bolj učinkovito in uspešno. Kot je pokazalo tudi glasovanje v Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve, med političnimi skupinami vlada soglasje, da smernice za politiko zaposlovanja za obdobje med leti 2008 in 2010 predstavljajo primeren – in še vedno dovolj prožen – okvir za doseganje zastavljenih ciljev. Znotraj teh okvirov je naloga držav članic, da določijo ključne vidike, ki so primerni za njihovo posebno situacijo, in da podrobneje opredelijo vsebino različnih smernic. Sistem okvirov je torej dobro orodje, katerega vzpostavitev je skupni evropski uspeh. Naloga držav članic je po drugi strani, da resnično v praksi uporabijo to izvrstno orodje.

Za uspeh obstajata dva predpogoja: določitev pravih ciljev in praktično izvajanje politike, ki ustreza tem ciljem. Prvi predpogoj je bil, recimo, že izpolnjen, zato moramo po mojem mnenju našo pozornost v naslednjem obdobju osredotočiti na nadaljnjo obravnavo podrobnejše opredelitve in uporabe vsebine smernic za politiko zaposlovanja s strani držav članic. Ne moremo prezreti dejstva, da različne gospodarske situacije in stopnje dolgov med različnimi državami članicami pomenijo razlike pri njihovi svobodi gibanja, ko gre za obseg naložb v zaposlovanje in človeške vire. Tudi v drugem oziru moramo biti enotni: da mora vsaka država članica povečati raven naložb, ki so neposredno povezane z zaposlovanjem, v sorazmerju s svojimi zmožnostmi. Priznati moramo, da je uspeh paketov za spodbujanje gospodarstva, ki so jih začele izvajati države članice, tesno povezan z dosegom ciljev EU. Zato moramo bolj kot v preteklosti uskladiti naše pristope na področju ekonomske politike in ker sem prepričan, da med političnimi skupinami vlada soglasje, pozivam, da podpremo poročilo gospoda Andressona in glasujemo za njegovo sprejetje.

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Gospa predsednica, gospod Vondra, komisar, Evropa lahko stori veliko, če hoče, vendar mora za to postaviti pravilno diagnozo: toda trenutno podcenjuje krizo. Zagotoviti mora ustrezna sredstva: toda trenutno načrt za oživitev gospodarstva ne zadošča. Sprostiti mora potrebna finančna sredstva: toda trenutno razprava o evroobveznicah miruje in jo je treba ponovno spodbuditi. Če želi Evropa na mednarodnem prizorišču delovati razumno, mora dati zgled v zvezi z ureditvijo in nadzorom finančnih trgov.

Gospod Barroso, vaš uvod v delo, ki ga je izvedla skupina Jacquesa de Larosièra, je bil koristen, razumen in izreden. To delo je zdaj predloženo. Storite kot Delors in uporabite to delo kot podlago za izvajanje!

To poročilo je bilo sprejeto soglasno, čeprav so skupino sestavljali kulture in ljudje zelo različnega izvora. Tako smo našli evropsko soglasje, za katero smo si prizadevali nekaj let.

Če dovolite narodom, da se v prizadevanjih za ta rezultat raztrgajo, ne bo evropskega nadzora finančnih trgov.

Filiz Hakaeva Hjusmenova (ALDE). – (BG) Prispevek kohezijske politike postaja v kontekstu gospodarske krize še pomembnejši. Bančni sektor, konec proizvodne zmogljivosti, pomanjkanje svežega denarja in krčenje trga dela so osnovni problemi za države članice. Doslej je imela kohezijska politika svoje finančne instrumente, toda kriza nas sili v racionalizacijo primernih, inovativnih rešitev.

Podpora, ki temelji na sredstvih EU, bi morala zdaj biti usmerjena na ciljna področja. Strukturne sklade bi bilo treba uporabljati aktivneje in bolj v skladu s situacijo. Države članice se morajo osredotočiti na omogočanje, da upravičenci nadzorujejo sredstva. Upam, da bo Komisija poenostavila postopke za strukturne sklade, česar pa se ne sme storiti na račun nadzora porazdelitve in porabe sredstev. Menim, da bo poročilo

o kohezijski politiki in naložbah v realno gospodarstvo zagotovilo zamisli za obravnavanje krize in bo koristno za nadaljnje ukrepe, namenjene spodbujanju gospodarske aktivnosti, ki jih pričakujemo od vrha Evropske unije. Hvala.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospod predsednik Sveta, komisarji, gospe in gospodje, poročilo gospoda Kirilova v prvi vrsti zadeva spremembe treh uredb o strukturnih skladih v letih 2007 do 2013 z namenom izboljšati denarni tok in likvidnost v državah članicah. To je en ukrep za boj proti gospodarski krizi, ki ga lahko brezpogojno podpremo.

Zahteva se, da države članice zdaj izkoristijo na primer priložnosti za podporo naložb v energetske učinkovitost in obnovljive vire energije v stanovanjske objekte ter nove naložbene priložnosti v stanovanjske objekte na splošno. Ti načrtovani ukrepi bodo prispevali k pospešitvi, poenostavitvi in povečanju prožnosti uporabe strukturnih skladov in kohezijskih skladov. Poudariti moram, da ti ukrepi niso v nasprotju s svobodno konkurenco, socialnimi standardi in izvajanjem predpisov o zaščiti okolja in podnebja v Skupnosti.

Zdaj je odgovornost držav članic, da jamčijo sofinanciranje sredstev, ki jih zagotovi Evropski strukturni sklad, da bi jih lahko v celoti izkoristili. Pozdraviti in podpreti je treba zahtevo po povečani enostavnosti pri upravljanju in izvajanju skladov v poročilu.

Komisarji, od Komisije z veseljem pričakujemo nadaljnje predloge na to temo v letu 2009. Pomembno je poudariti pomen ukrepov za podporo zaposlovanja in poslovne dejavnosti za uspešno oživitev gospodarstva. Vendar pa je treba države članice pozvati, naj obsežneje uporabljajo strukturne sklade za spodbujanje ali ustvarjanje delovnih mest v malih ali srednje velikih podjetjih.

Odbor je v celoti upošteval naše spremembe. Popolnoma moramo podpreti to poročilo. Čestitke, gospod Kirilov.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Gospa predsednica, gospod predsednik Sveta, gospod podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, Jeanu Monnetu se lahko najboljše poklonimo tako, da ukrepamo enotno, odločno in vztrajno, tako kot je ukrepal on pri organizaciji logističnih prizadevanj med obema svetovnima vojnima – prizadevanjih zaveznikov, ki so mu omogočili dobiti vojno. To pomeni, da moramo mi, 27 držav članic, ukrepati združeno.

Kot socialisti pozivamo, da to vključuje tri prednostne naloge: prvič, krepitev naše spodbude in načrta za oživitev na proračunskem področju in tudi glede nadzora in organizacije Evrope.

Drugič, razviti moramo pristno solidarnost med 27 državami članicami. Ne vem, ali se češka vlada in njen parlament, ki zadržujeta Lizbonsko pogodbo, zavedata, da se v drugem členu Lizbonske pogodbe beseda „solidarnost“ pojavi prvič.

Tretjič, boriti se moramo proti davčnim oazam, črnim luknjam globalizacije.

Chris Davies (ALDE). – Gospa predsednica, omenil bi našo strategijo in priprave na konferenco v Københavnu o podnebnih spremembah kasneje letos, kjer smo prevzeli vlogo voditelja, vendar takšnega, vendar pa jo ogroža gospodarska recesija in zahteva, da omilimo svoje standarde. Naj vam navedem primer.

Pred več kot tremi leti smo se dogovorili, da bomo avtomobilskim proizvajalcem postavili nove zahteve glede spremembe hladilnih sredstev v klimatskih napravah, ki jih uporabljajo in katerih globalni potencial segrevanja je trenutno 1 400-krat večji, kot globalni potencial segrevanja ogljikovega dioksida. Rekli smo, da bo to veljalo za vse nove modele avtomobilov od leta 2011.

Toda zdaj slišimo, da poskušajo nekateri proizvajalci, ki jih, če prav razumem, vodita Ford in General Motors, zdaj izkoristiti vrzeli, da bi se izmuznili tej obveznosti. Pozneje ta mesec je načrtovano srečanje nacionalnih homologacijskih organov. Zelo pomembno je, da komisar Verheugen prevzame vodstvo in pojasni, da naših standardov ne bomo omilili in da je treba ta hladilna sredstva zamenjati do leta 2011.

Če popustimo zdaj, bomo odprli vrata lobiranju iz industrije na splošno in naša vodilna vloga glede podnebnih sprememb bo resno omajana.

Costas Botopoulos (PSE). – Gospa predsednica, ta tri izredno pomembna poročila so sestavili poročevalci socialdemokratov. To seveda ni slučaj. Srž teh poročil, spremembe, ki jih bodo za njihovo izboljšanje predstavili socialdemokratski poslanci, in menim, da tudi današnja razprava jasno kažejo, da je to posebna politika: značilna politika desnega krila in socialdemokratov glede krize. Politika desnega krila je precej

enostavna: kriza je slaba stvar, vendar moramo biti potrpežljivi, bo že minila; sprejeti moramo nekaj tehničnih ukrepov in stvari se bodo same od sebe umirile, izraziti pa moramo naše sočutje z ljudmi, ki bodo prizadeti.

Stališče socialdemokratov je precej bolj zapleteno. Pravimo, da se moramo spopasti z izvorom problema, izvorom krize, da moramo radikalno spremeniti gospodarsko paradigmo, da moramo spremeniti in zaježiti vse špekulacije, ki so nas pripeljale v to finančno krizo. To ni bila nevtralna kriza, ampak kriza, ki so jo povzročile specifične politike, pretežno desničarske vlade.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, v teh kriznih časih naši sodržavljeni od Evrope pričakujejo veliko.

Evropa jih ne sme izneveriti.

Če smo realistični, moramo seveda priznati, da so evropska finančna sredstva omejena, in preučiti moramo, kako jih lahko izboljšamo. Toda Evropa bo precej slavnjejša in bo imela več uspeha, če bo pokazala večjo politično voljo.

To vključuje najprej, da deluje kot pobudnica ukrepanja in prizadevanj držav članic, toda tudi usklajen pristop na evropski ravni. Načrt za oživitev gospodarstva je v bistvu orodje za spodbujanje prestrukturiranja. Okrepiti je treba vlogo EIB.

Evropa mora opredeliti jasno, inovativno gospodarsko strategijo. Gospodarski subjekti potrebujejo obete in pravno stabilnost. Pomembno je najprej urediti finančne storitve, da bodo bančne institucije lahko odigrale svojo glavno vlogo, ki je financiranje gospodarskega razvoja.

K tej nalogi morajo prispevati besedilo v pripravi za direktive o kapitalskih zahtevah za banke in zavarovalnice in uredbe o bonitetnih agencijah. Besedilo o bonitetnih agencijah mora izvajati lekcije, ki smo se jih naučili iz dokazanih pomanjkljivosti.

Obstaja enako nujna potreba po zagotavljanju evropskega nadzora reguliranih finančnih dejavnosti. Poročilo skupine de Larosièra podaja nekaj koristnih in pravočasnih predlogov, ki jih je treba začeti hitro izvajati.

Evropi je prav tako treba zagotoviti primerno, učinkovito, moderno industrijsko politiko. Glede tega moramo uskladiti potrebe za trajnostni razvoj in zahtevo po visokokakovostni industrijski osnovi za doseg blagostanja in ustvarjanje zaposlovanja.

V tem času krize je bolje, da se tistih sektorjev, ki delujejo normalno, ne ovira z vzpostavljanjem pravil ali predpisov, katerih učinkovitost se še ni resnično pokazala. V avtomobilskem sektorju, ki ima danes resne težave, je na primer pomembno podaljšati uredbo o izjemah za distribucijo motornih vozil, ki preneha veljati leta 2010.

Odločni moramo biti na primer pri pogajanjih o dvostranskem sporazumu s Korejo, saj je lahko zelo koristen za našo industrijo.

Brian Simpson (PSE). – Gospa predsednica, moj prispevek danes bo poudaril potrebo po naložbah; naložbah v delovna mesta, naložbah v naše okolje in naložbe v vsa naša gospodarstva. V zvezi s tem so ključnega pomena naložbe v našo prometno strukturo, predvsem v našo železniško infrastrukturo, ne samo zaradi zagotavljanja vrhunškega železniškega omrežja, ampak tudi zaradi zaščite in ustvarjanja delovnih mest in socialne kohezije.

Naj bo naša prednostna naloga elektrifikacija železniškega omrežja, s čimer bomo pridobili prometne in okoljske koristi. Vlagajmo v naša prometna omrežja TEN. Imejmo načrt za oživitev gospodarstva z vsebino in ukrepi, ne samo besedami.

Neukrepanje in prepustitev odločitve trgom nista uspela. Čas za usklajeno evropsko delovanje zdaj temelji na tem, da postavimo ljudi na prvo mesto in vložene interese na zadnje. Na tej strani Parlamenta nismo pripravljeni igrati Poncija Pilata in si nad problemom umiti roke. Hočemo ukrepati, in sicer odločno.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Prepričan sem, da trenutna gospodarska kriza izvira iz pretirane potrošnje in okoljske krize ter da moramo rešitev iskati tudi na tem področju. V zvezi s podnebno politiko prihajamo v pomembno obdobje, saj moramo konec tega leta doseči dogovor v Københavnu o novih skupnih ciljih za boj proti globalnemu segrevanju. Naloga je zato obsežna, in ne smemo se zmotiti ali odlašati. Pravna besedila, ki jih imamo pred sabo, ne opredeljujejo samo okvira in določajo glavnih smernic, toda resnični, konkretni

koraki morajo še priti. Da bi dosegli 25-40 % zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, kot priporočajo znanstveniki, in da bi zaustavili upadanje biotske raznovrstnosti, potrebujemo znatna finančna sredstva.

V zadnjih letih sem s parlamentarnimi delegacijami obiskal Bangladeš, Kitajsko, Indijo in pred kratkim Gvajano, posledično pa se je moje prepričanje tozadevno še okrepilo. Po eni strani moramo podpirati države v razvoju, kar pa je mogoče storiti samo s preglednimi, skrbno nadzorovanimi naložbami, po drugi strani pa bi bilo treba izkoristiti tudi prihodke od dražb trgovanja s pravicami do emisij Evropske unije za podporo ukrepov držav v razvoju za spodbujanje prilagajanja. Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane za ta namen priporoča skupaj 30 milijard EUR do leta 2020. To je ogromna vsota, njena ustrezna uporaba pa je velik izziv.

Poleg tega boj proti podnebnim spremembam ponuja Evropi izvrstno priložnost za povečanje novih tehnologij in ustvarjanje novih delovnih mest, da bi spodbujali energetske varnost. ZN in nova administracija ZDA ter mnoge evropske vlade so tudi priznale, da potrebujemo za izhod iz globalne krize ne samo nov, učinkovit energetski vir, ampak tudi orodje, ki je v skladu z novimi organizacijskimi načeli, saj trenutna gospodarska recesija zakriva pravi problem, s katerim se soočata človeštvo in Evropa, in sicer okoljsko krizo. Zeleni „New Deal“ je zgodovinska priložnost za rešitev obeh kriz naenkrat.

Gianni Pittella (PSE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, menim, da je bila napaka, predvsem s strani Komisije, da je sprva podcenjevala obseg krize, in da je danes napaka, da se ponavljamo na srečanjih na vrhu, ki ustvarjajo deklaracije o načelnosti, vendar pa jim ne sledijo skladne in praktične odločitve. Odgovori, ki so jih glede zelo resnih problemov evropske javnosti podali naši poročevalci, so prepričljivi in dorasli nalogi.

Parlament je pozvan, da zapolni vrzel z uvedbo instrumenta evroobveznic, ki smo ga večkrat priporočili gospod Mauro, jaz in skoraj 200 poslancev, instrument, morda edini, ki lahko ustvarja finančna sredstva, ki jih naš medli proračun nima, ki lahko financira krizne ukrepe, vseevropska omrežja, čiste vire energije, raziskave in širokopasovni internet, boj proti revščini in program Erasmus za mlade. Veliki Jacques Delors – tu bom zaključil – nam je pokazal pot. Naj ji hrabro sledimo.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, glede na ozadje globalne gospodarske in finančne krize ter pakete spodbud, vrednih več milijard evrov, imamo veliko priložnost, da povečamo energetske varnost iz zanesljivih obnovljivih virov energije in zeleno tehnologijo usmerimo v nov zeleni „new deal“. Z drugimi besedami, da spremenimo to krizo v priložnost in v dolgoročno korist vsem nam.

Pozdravljam obe alternativni za inovativno financiranje boja proti globalnim podnebnim spremembam v nedavnem poročilu Komisije. Kot prvotna avtorica resolucije o današnjem dokumentu pozivam države članice, da sledijo novim predlogom in da na vrhu voditeljev držav in vlad, ki bo potekal naslednji teden, deklaracijo vrha z dne 12. decembra obravnavate zadnjo, kar je treba uradno vključiti v zapisnik, po možnosti skupaj s končnim besedilom poročila EU-ETS, saj drugače ne bo objavljena v Uradnem listu.

Za to potrebujemo – in pozivam predsednika, komisarja in gospo predsednico, naj si to zapomnijo – tripartitno deklaracijo vseh treh institucij. Decembrska deklaracija navaja: „Evropski svet opozarja, da bodo države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili in proračunskimi potrebami določile uporabo prihodkov iz prodaje pravic na dražbi v okviru sistema EU za trgovanje z emisijami. Seznanjen je, da so vsaj polovico tega zneska pripravljene uporabiti za ukrepe za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ublažitev podnebnih sprememb in prilagoditev nanje, ukrepe za preprečitev krčenja gozdov, razvoj energije iz obnovljivih virov, povečanje energetske učinkovitosti ter razvoj drugih tehnologij, ki bi olajšale prehod k varnemu in trajnostnemu gospodarstvu z nizkimi emisijami ogljika, med drugim s krepitvijo zmogljivosti, prenosom tehnologij, raziskavami in razvojem.“

Nadaljuje. „Tisti, ki to želijo, lahko del tega zneska v okviru mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, ki bo leta 2009 dosežen v Kopenhagenu, uporabijo za izvedbo in financiranje ukrepov za ublažitev podnebnih sprememb v državah v razvoju, ki bodo sporazum ratificirale (predvsem v manj razvitih državah), in prilagajanju tem spremembam. V zvezi s tem se bo delo nadaljevalo na spomladanskem zasedanju Evropskega sveta leta 2009.“

Nestrpno pričakujem primeren izid deklaracije zasedanja voditeljev držav in vlad, ki bo potekalo naslednji teden.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Gospa predsednica, premalo, prepozno, neustrezno usklajeno, s pomanjkanjem solidarnosti, premajhno: to so resnične reakcije, ki so jih na tej stopnji sprožili načrt za oživitev gospodarstva Evropske unije in predlogi Komisije.

Razlog je zelo enostaven: če pogledamo začetne napovedi, smo vsi dolžni priznati, da je bila globina krize podcenjena, pa naj bo to na primer v smislu resnično spektakularnega upada industrijske proizvodnje v Združenem kraljestvu in Franciji, upada mednarodne trgovine in nemškega izvoza ali napovedi povečane brezposelnosti. Zato trdno verjamem, da smo danes zelo daleč od odziva, ki ustreza tistemu, kar na primer v Združenih državah Amerike izvaja Obamova administracija.

Ponovno obstaja občutno pomanjkanje solidarnosti in visoka raven bojazljivosti. V marcu smo doživeli, da je Svet Ecofin zavrnil povečanje načrtov oživitve, države vzhodne Evrope pa so omejene na pozivanje Mednarodnega denarnega sklada. To je obžalovanja vreden neuspeh, kar zadeva evropsko solidarnost; dovoljujemo vedno več nacionalnih načrtov za reševanje za industrijski sektor, omejeni pa smo zgolj na pozivanje k zavrnitvi protekcionizma. Dejstvo je, da bi bil edini pravi odziv evropski načrt za reševanje in oživitev avtomobilskega sektorja.

Menim, da je zahteva Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu danes izredno jasna: hočemo obsežne naložbe. Ker se pogosto sklicujemo na krizo leta 1929, primerjajmo Rooseveltov New Deal, ki je v obdobju sedmih let potrošil 3,5 % BDP. Za današnjo Evropo bi to pomenilo ustreznico 400 milijard EUR letno v obdobju nekaj let. Zato menimo, da bi bilo treba dati na razpolago možnost posojila in evroobveznice, da bi morali imeti obsežne naložbe v okoljske inovacije, izolacijo stavb, moderen promet in energetski sektor ter da bi moral obstajati načrt podpore za žrtve prestrukturiranja in brezposelnosti in navodila, kako na primer s povečanjem obsega Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji pomagati vsem tistim, ki se soočajo z brezposelnostjo.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Gospa predsednica, v tem času gospodarske krize bi moral Evropski parlament igrati vlogo psa čuvaja, predvsem ko gre za preprečevanje protekcionizma.

Skupaj smo vzpostavili notranji trg, ki nam je prinesel veliko blagostanje. Ne samo v zahodni Evropi, ampak tudi v srednji Evropi so države uživale polne ugodnosti tega. Ne smemo dopustiti, da se nam ti dosežki izmuznejo iz rok spričo kakršnih koli starih težav. V Evropskem svetu bi morali nasprotovati predlogom, kot so tisti v zvezi s podporo francoske avtomobilske industrije, ki bi lahko negativno vplivali na druge evropske države.

Parlament mora igrati vlogo psa čuvaja tudi, ko gre za moč evra. Ne moremo sprejeti, da države brez omejitev povečujejo nacionalni dolg. V Evropi smo se sporazumeli o tako imenovanem Paktu za stabilnost in rast. Vemo, da bi morali kot posledica finančne krize začasno ponuditi večji obseg podpore bank. Vendar bi to morala biti izjema.

Ni potrebe po zagotovitvi kakršne koli strukturne podpore drugim sektorjem v gospodarstvu. Države članice nimajo sredstev, da bi to storile, če pa bi najemale posojila z evroobveznicami, bi prihodnjim generacijam naprtile breme dolga in evro bi postal šibek. Nasprotujem temu.

Na kratko, biti moramo pes čuvaj, ko gre za boj proti protekcionizmu in zaščito vrednosti evra.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Gospe in gospodje, v svojem kratkem današnjem prispevku bi se rad osredotočil na pomembno področje, o katerem se bo, upam, uspešno razpravljalo in se ga rešilo na zasedanju Evropskega sveta, to pa je področje energetske politike. Vsi vemo, da mora Evropska unija okrepiti svojo energetsko varnost in neodvisnost ter okrepiti svojo energetsko infrastrukturo, kar pomeni povezovanje in podaljšanje naftovodov, plinovodov in električnih vodov med posameznimi državami in regijami. Prav tako moramo povečati naše zaloge nafte in zemeljskega plina. Povečati hočemo delež obnovljivih virov energije, povečati energetsko učinkovitost stavb in proizvodov ter povečati naložbe v raziskave in ukrepe za blaženje učinkov podnebne spremembe. Trdno sem prepričan, da lahko ukrepi in naložbe, ki jih je treba uvesti na področju energetske politike, ne samo rešijo naše energetske in podnebne probleme, ampak lahko imajo tudi zelo pozitiven in močen učinek v času gospodarske krize z zagonom gospodarske rasti in povečanjem zaposlovanja.

Rumjana Želeva (PPE-DE). – (BG) Gospe in gospodje, pozdravljam prizadevanja evropskih institucij pri pripravi ukrepov za usklajeno ukrepanje s strani držav članic pri obravnavanju gospodarske krize. Kot je že dobro znano, kohezijska politika Evropske unije pomembno prispeva k Evropskemu načrtu za oživitev gospodarstva in je največji vir naložb Skupnosti v realno gospodarstvo. Kot poteza priznanja teh prizadevanj

Evropski parlament podpira spremembe uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu, da bi poenostavili in pospešili finančno upravljanje skladov EU. Upam, da bodo upravičenci imeli koristi od te poenostavitve, tisti, ki so jim skladi dejansko namenjeni. To je posebno pomembno za revnejše države članice Evropske unije.

Pomembna naloga, s katero se morajo soočiti države članice, je zagotavljanje potrebnega financiranja, da bi se sredstva EU porabljala, kot je namenjeno. Brez kršitve pravil svobodne konkurence in standardov dobrega upravljanja morajo države članice uporabiti poenostavljene postopke za financiranje projektov. Hvala za pozornost.

Atanas Papanizov (PSE). – Gospa predsednica, jasno je, da sta evropski vidik načrta za oživitev gospodarstva in njegova finančna podpora zelo zanemarljiva v primerjavi s prizadevanji držav članic. Toda upam, da bo Svet sprejel načrt za podporo energetskih povezav med državami, da bomo lahko ublažili učinke prihodnje plinske krize.

Vendar pa bi lahko solidarnost izrazili s prožnejšimi merili za ERM2, evrsko območje in sprejetje evra za tiste države, ki se želijo pridružiti. Jasno je, da države članice, ki si morajo zdaj bolj prizadevati za ohranitev stabilnega valutnega tečaja, potrebujejo več podpore, da bi izpolnile vse potrebne pogoje, da postanejo članice evrskega območja in s tem preprečijo učinke gospodarske krize. Upam, da bo to ena od odločitev, sprejetih v bližnji prihodnosti, ob upoštevanju, da za obstoječe članice že obstaja prožnost.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Medtem ko se v glavnem strinjam z Evropskim načrtom za oživitev gospodarstva, bi želel opozoriti na dve zadevi: izdajo evroobveznic in širitev evrskega območja. Izdaja evroobveznic ni niti primeren instrument za krepitev evrskega območja niti ni pravi čas za to v Evropi, ki jo je prizadela finančna, gospodarska in socialna kriza. Imamo 16 članic evrskega območja, katerih gospodarstva bodo deležna podpore, toda kaj pa ostalih 11 držav? Predlaga se, da lahko dovolimo nakup evroobveznic samo s švedskimi in danskimi kronami. Kaj bi to pomenilo za nove države članice, ki zaradi mnogih objektivnih razlogov niso v evrskem območju? Kakšna je cena za posojilo, ki jo bodo morale plačati? Litva ni smela uvesti evra, ker je bila inflacija 0,07 % nad najvišjo mejno vrednostjo kazalca, čeprav v 10 letih niti ena članica evrskega območja ni izpolnila vseh kazalcev. Litvanski litasi so že 4 leta vezani na evro. Ali ni čas, da začnemo na spremembe v svetu gledati bolj ustvarjalno in razširimo evrsko območje, s čimer se bo EU lažje rešila iz krize?

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Gospa predsednica, naslov poročila gospoda Kirilova, za katero mu čestitam, kaže, da bi lahko govorili tudi o nerealnem gospodarstvu. Nastala sta virtualno gospodarstvo in virtualni denar, toda podpisi bančnikov in revizorjev so resnični in izkazujejo, da je vse v redu. Toda izkazalo se je, da to ni res in da je to slepitev.

Danes se moramo soočiti z izzivi gospodarske in moralne krize. V tem kontekstu so naložbe v regionalni razvoj in kohezijo razumne in potrebne. To bo pomenilo resnične kilometre cest, moderniziranih železniških prog in letališč. Vlagati moramo v znanje in izobraževanje ter v inovativne rešitve, še zlasti v zvezi z malimi in srednje velikimi podjetji. Resnično bi morali omejiti birokracijo. To bo ustvarilo delovna mesta za tisoče ljudi in jim s tem zagotovilo preživetje. Prav tako bo povzročilo resnično izvajanje politike solidarnosti in ne protekcionizma. Lizbona bo postala resničnost.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, sprejeti moramo posebne ukrepe za mobilizacijo sektorjev gospodarstva, da bi jim lahko pomagali pri boju s krizo.

Še pomembnejše, če se nanašajo na regionalno politiko in kohezijsko politiko, zagotovo zadevajo večino državljanov in podjetij, predvsem mala in srednje velika podjetja.

Pobude za poenostavitev predpisov Evropskega sklada za regionalni razvoj in drugih strukturnih skladov ter ukrepov, kot so okrepitev naložb v rabo obnovljivih virov energije v gospodinjstvih, poenostavitev predpisov ter izplačevanja predplačil in upravičenih izdatkov in pavšalnih zneskov, bodo zagotovo pripomogli k ohranitvi delovnih mest in preživetju malih in srednje velikih podjetij v tem negotovem gospodarskem ozračju.

Povečati je treba prizadevanja z drugimi pobudami, ki jih pričakuje Evropski parlament in pri oblikovanju katerih bo imel aktivno vlogo. Ostaja potreba po sprejetju ukrepov z neposrednim volivom na finančno podporo za državljane.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Evropska unija še nikoli ni bila v tako kritični situaciji kot zdaj. Vprašljivi sta dve temeljni načeli: solidarnost in enotnost notranjega trga zaradi protekcionizma. Martin Schulz ima

povsem prav. Evropska komisija ni sprejela nobenih konkretnih ukrepov za ureditev trgov ali finančnih zadev. Če ne bomo šteli naše solidarnosti, lahko enotnost Evropske unije omajeta sebičnost in protekcionizem, saj ne obstajajo problemi samo zunaj evrskega območja, temveč tudi znotraj njega. Grčija, Madžarska in druge države imajo podobne probleme. Gospoda Faraga bi rad spomnil, da so zahodnoevropske banke, zahodnoevropska podjetja odkupili banke in podjetja novih držav članic, in zdaj ob zmanjševanju solidarnosti ne naredijo nič za omogočanje varne finančne osnove.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Gospa predsednica, hvala, ker ste mi dovolili podati osebno pripombo ob koncu te razprave. Odgovoriti želim na pripombe gospoda Lehneja.

Iz tistega, kar ste povedali, gospod Lehne, razberem, da so krizo povzročili socialdemokrati v Evropi. Seveda smo to že vedeli. V Nemčiji je splošno znano, da so odgovorni krščanski demokrati, če zjutraj sije sonce, če pa zmrzuje in pada sneg, je to krivda socialnih demokratov. Vsi se zavedamo tega. Toda vi, člani skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, bi zdaj lahko pokazali, ali boste v prakso prenesli tisto, kar ste rekli, gospod Lehne, ko ste me napadli, ker sem povedal nekaj napačnega – morda sem se motil.

Zato bi vas zdaj prosil, da nam poveste o spremembi 113 k poročilu gospe Ferreira, ki zadeva solidarnost med državami članicami in zaprtje davčnih oaz. Gre za našo odločitev za zagotovitev, da EU pozove vrh G20 k zaprtju davčnih oaz. Boste glasovali za ali proti poročilu gospe Ferreira? Solidarnost Skupnosti med evrskim območjem in državami zunaj njega ter solidarnost v evrskem območju. Boste glasovali za? In končno davčna spodbuda v višini 1 % ali 1,5 % BDP kot poskus Skupnosti, da konča krizo. Boste glasovali za? To so spremembe 92, 102 in 113 Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu. Če boste glasovali za, se vam bom opravičil, gospod Lehne. Če ne boste glasovali za, bom prisiljen reči, da ste oseba, ki ima velike govore in potem ne glasuje ustrezno.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Hvala lepa, gospa predsednica. Zelo kratek bom. Prvič, seveda socialdemokrati niso odgovorni za krizo. Tega ni rekel nihče v sejni dvorani. Vsi vemo, čigava krivda je, to je bilo zelo podrobno raziskano. Vendar pa sem upravičeno poudaril, da so bili v obdobju mnogih let socialdemokrati odgovorni za oviranje izvajanja jasnih pravil preglednosti, ki se nanašajo na hedge sklade in sklade zasebnega kapitala, in za to sem podal primere. To je čisto preprosto dejstvo.

Kar zadeva spremembe, na katere ste se sklicevali, bi rad omenil samo eno točko, temo davčnih oaz. Glede tega se povsem strinjamo. Vprašanje je samo, na kateri točki glasujemo za to. Danes bomo razpravljali o spremembi 25 o resoluciji, ki zadeva libonsko strategijo in ki obsega točno to temo. Skupina bo glasovala zanj. Zato vprašanja, ki so bila omenjena, zame ne predstavljajo težav.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, imeli smo zelo dolgo in koristno razpravo in predsedstvo je hvaležno vsem poslancem tega Parlamenta za njihove pripombe.

Pravilno so opredelili zelo pomembne izzive, s katerimi se trenutno soočamo, in predvsem posledice finančne in gospodarske krize. Kot sem poudaril v svojih uvodnih pripombah, bo to vprašanje v središču razprave zasedanja Evropskega sveta, ki bo potekalo naslednji teden. Kljub obsegu krize predsedstvo meni, da se lahko Evropska unija sporazume o različnih sestavnih delih pristopa, ki nam bo pomagal napredovati.

Ni druge možnosti kot sodelovanje spričo te globoke krize. Zato podpiram številne pozive k večji odgovornosti in intenzivnejšemu sodelovanju. Prav tako menim, da ne samo lahko in moramo ukrepati skupaj, da rešimo probleme Evrope, ampak da ima Evropska unija dobre možnosti biti del globalne rešitve. Kriza je morda res globoka, vendar pa če sodelujemo, ima Evropa potrebne intelektualne, finančne, človeške in ureditvene vire, da nadaljuje z opredelitvijo in izvajanjem ustreznih odzivov.

Joseph Daul je dejal, da naslednje zasedanje Evropskega sveta ni samo še en vrh, in vsekakor ima prav. Uresničevanje globalne rešitve se začne z igranjem vodilne vloge na koferenci G20 v Londonu v začetku naslednjega meseca. Na včerajšnjem zasedanju Sveta so ministri Sveta Ecofin podprli formalne pogoje za udeležbo EU na tem pomembnem zasedanju. Dogovorili so se predvsem o potrebi po tesnejši mednarodni uskladitvi makroekonomskih politik in globalnih finančnih ureditev, temelječih na povečani preglednosti in odgovornosti – in to nas pripelje nazaj k naši razpravi o hedge skladih in drugih občutljivih vprašanjih. Vsi so se strinjali o okrepljenem sodelovanju med finančnimi organi na mednarodni ravni, krepitvi Mednarodnega denarnega sklada in potrebi po obravnavi vloge multilateralnih razvojnih bank pri zoperstavljanju učinkom krize na najrevnejše prebivalce sveta.

Ko govorimo o potrebi po solidarnosti, se moramo zavedati, da morajo to evropsko solidarnost spremljati nacionalno odgovorne politike o trajnostnem finančnem razvoju v Evropi. Res je, da Američani zapravljajo, vendar ne prosijo za pomoč Mednarodnega denarnega sklada in nimajo Pakta za stabilnost, ki bi zagotavljal integriteto njihovega valutnega območja. Vlagati moramo v našo prihodnost, toda to moramo storiti na način, ki ne bo spodbudil dolgoročne trajnosti naših javnih financ ali pravil igre na notranjem trgu.

Mnogi izmed vas ste se danes zjutraj sklicevali na zelo resnično zaskrbljenost državljanov spričo naraščajoče brezposelnosti. Martin Schulz je dejal, da je vprašanje „delovna mesta, delovna mesta in delovna mesta“ – in ima prav. Resnično moramo ohraniti zaposlovanje in medtem ko so mnogi ukrepi v pristojnosti držav članic, obstajajo določene stvari, ki jih lahko storimo. Naj navedem primer. Včeraj je Svet Ecofin dosegel sporazum o znižanju DDV v sektorju delovno intenzivnih storitev, kot so restavracije, itd. Če se spomnite, je bilo to na dnevnem redu mnogo let, ne da bi našli rešitev, in šele včeraj smo bili pod predsedstvom moje države zmožni doseči sporazum o tej občutljivi zadevi.

Zaposlovanje bi moralo biti in tudi je ključna tema treh poročil, ki so nam predložena to jutro. To vprašanje nameravamo obravnavati na zasedanju naslednji teden. Je ključni del lizbonske strategije. Strinjam se s tistimi, ki pravijo, da trenutna kriza ni razlog za zavrnitev lizbonske strategije. Dejansko je to bolj razlog za zagotovitev, da izpolnimo ključne cilje strategije.

Predsedstvo temu vprašanju posveča posebno pozornost, zato smo sklicali dodatno zasedanje o problemu naraščajoče brezposelnosti v začetku maja. Naslednji teden se nameravamo sporazumeti o nekaterih ključnih usmeritvah, ki bodo ustvarile temelj za naše razprave in morda odločitve, ki jih je treba sprejeti maja.

Nekateri izmed vas so omenili tudi potrebo po dosegi dogovora o ublažitvi podnebnih sprememb in prilagoditvi nanje v pripravah na zasedanje v Københavnu. Graham Watson je vprašal, koliko bomo morali plačati. Menim, da je to preuranjeno. Obstajajo nekatere ocene, kot je sporočilo Komisije o tej posebni zadevi, ki vsebuje ocene različnih nevladnih organizacij in institucij, in te so precej visoke. Vendar pa bi bilo preuranjeno zdaj podati oceno. Počakati moramo na ZDA in njihove zainteresirane strani v procesu, da nas obvestijo o svojih načrtih, to pa nameravamo odkriti na srečanju z administracijo gospoda Obame v začetku aprila v Pragi. Ocena zdaj ne bi bila pravi taktičen premik.

Seveda vas bomo v celoti obveščali o vseh vidikih zasedanja Evropskega sveta, jaz pa bom zagotovil, da bo ministrski predsednik Topolánek v celoti seznanjen s stališči, izraženimi tu danes zjutraj. Na naslednjem plenarnem zasedanju bo poročal Parlamentu o izidu zasedanja Evropskega sveta in veselim se konstruktivne izmenjave mnenj ob tej priložnosti.

Günter Verheugen, *podpredsednik Komisije*. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, strinjam se s tistimi, ki so rekli, da je bila kriza dolgo časa podcenjevana in ni bila pravilno razumljena. Zato je verjetno dobro, če se lahko na začetku strinjamo vsaj, da ne vemo, kako resna bo postala ta kriza. Poleg tega ne vemo, kako dolgo bo kriza trajala, in zato tudi ne vemo, ali smo že storili dovolj. Žal mi je, da moram oporekati gospodu Junckerju.

Ne vemo niti, ali bo tisto, kar smo storili, vplivalo ali ne. Trenutno ne vemo niti tega. Vemo edino to, da ne bomo vzplavali iz te krize, če ne bomo zelo hitro poskrbeli za delovanje finančnega sektorja.

To je bil začetek problema in medtem je že postalo precej jasno, kako je do njega prišlo. Vemo tudi, zakaj že sprejeti ukrepi za stabilizacijo finančnega sektorja niso imeli nobenega učinka ali vsaj ne zadovoljivega učinka. To je zato, ker se banke zavedajo, da se še vedno soočajo z vrsto problemov. Banke trenutno oblikujejo rezervacije za tveganja, ker vedo, da nekatera tveganja v poslovnih knjigah še niso bila razkrita. Glede tega moramo sprejeti ustrezne politične ukrepe.

Vendar pa je nekaj jasno: finančni sektor nima možnosti vrniti se v čas pred krizo. Kdor si predstavlja, da sta za ureditev tega zdaj odgovorni država in Evropska unija in da bo potem vse tako, kot prej, se zelo moti. Jasno je, da za finančni sektor in finančne institucije potrebujemo trden, dolgoročen nadzorni sistem, ki ne zajema samo Evrope. Zelo pomembno je, da skupaj z našimi partnerji vzpostavimo sistem skupnega upravljanja. To bomo lahko storili samo v sodelovanju z našimi partnerji, če Evropejci sprejmemo jasen, skupen pristop. Bolj ko se lahko sporazumemo o tem vprašanju, boljše so naše možnosti za doseganje rezultatov, ki jih želimo. Če glavna mesta Evrope Washingtonu, Pekingu in Tokiju pošiljajo nasprotujoče si signale, so obeti za vzpostavitev skupnega upravljanja majhni.

Vendar pa se strinjamo, da je trenutna situacija v socialnem smislu zelo eksplozivna, preprosto zaradi tega, ker kar koli bomo storili za stabilizacijo finančnega sektorja, ne bo zadostovalo za podporo podjetij v realnem gospodarstvu, ki so v težavah kot posledica finančne krize. To vemo vsi.

Evropski odziv na krizo v realnem gospodarstvu, kriza med podjetji in industrijo, je odziv, ki se osredotoča na delovna mesta. Resnično ne gre za dividende za družbenike ali bonuse za vodilne uslužbence. Gre za zagotavljanje, da ljudje, ki niso odgovorni za krizo ali pa so odgovorni le v majhnem obsegu, z drugimi besedami delavci, lahko obdržijo svoja delovna mesta. Za njih je ključnega pomena, da obdržijo svoja delovna mesta, saj drugače ne morejo voditi samostojnega življenja v svobodi in dostojanstvu.

Zaščititi hočemo delovna mesta v evropskem gospodarstvu, zaradi česar so bili potrebni programi porabe. Razpravljamo lahko o tem, ali bi lahko ali morali biti obsežnejši ali ne. Vendar pa je problem, ker tozadevno v proračunu Skupnosti ni prožnosti. V Evropskem parlamentu ali v Evropski komisiji zlahka rečemo, da potrebujemo obsežen paket za oživitev gospodarstva, da moramo v gospodarstvo usmeriti velike vsote denarja, ker to ne bo naš denar, mi nimamo denarja. To bo vedno denar držav članic in prosim, ne pozabite, da imajo tu vlogo seveda tudi nacionalni parlamenti.

Prizadevali smo si zagotoviti, da so programi porabe organizirani na takšen način, da kratkoročne potrebe ne ogrožajo dolgoročnih ciljev. To je točno to, kar so povedali številni govorniki iz vseh parlamentarnih skupin, z drugimi besedami, da smo trenutno v postopku gospodarskega preoblikovanja, preoblikovanja v gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika, v gospodarstvo z učinkovito uporabo virov in v gospodarstvo, temelječe na znanju. To preoblikovanje se mora med krizo nadaljevati. Zato podjetjem govorimo, naj ne omejujejo raziskav in razvoja ali inovacij in naj ohranijo svojo osnovno delovno silo. Sprejeti finančni ukrepi morajo podpirati te cilje. Strinjam se z vsakim, ki pravi, da bi bilo stvari morda mogoče narediti bolje. Vendar pa se moramo vedno zavedati, da denar, ki se ga porablja tu, ni denar Evropske unije. Je denar držav članic, v državah članicah pa je treba poleg tega, kar mislimo, da je v tem primeru pravilno, upoštevati tudi druge dejavnike. Gospodarski model lizbonske strategije, o katerem smo tudi razpravljali danes, ne vključuje neodvisnega trga. Lizbonska strategija ne temelji na domnevi, da je najboljšo tržno gospodarstvo tisto, ki se ga prepusti samostojnemu razvoju v radikalnih pogojih prostega trga. Nasprotno strategija navaja, da trg potrebuje pravila, če naj izpolni svoje socialne in okoljske odgovornosti. Za vzpostavitev teh pravil so odgovorni politiki in ne smemo se pustiti odvrniti od te naloge. Zato menim, da cilji lizbonske strategije ostajajo nespremenjeni in da je vprašanje „Kako smo se kljub lizbonski strategiji znašli v tej krizi?“ pravzaprav napačno vprašanje. Drugačna gospodarska strategija v Evropi ne bi bila mogla preprečiti makroekonomskih neravnotežij in napak, ki so bile storjene na mednarodnih finančnih trgih in so vodile v krizo.

Naj zaključim z mislijo, da hočemo zagotoviti, da čim številnejša evropska podjetja preživijo krizo nedotaknjena. To pomeni, da jim moramo pomagati do financiranja. Trenutno se mi zdi, da je to glavni problem, saj kreditni krč vpliva na velike in majhne organizacije.

Evropska investicijska banka dela vse, kar lahko. Evropski investicijski banki se moramo zahvaliti za njen izredno prožen pristop. Vendar pa je zdaj dosegla meje tistega, kar lahko stori. Jasno je že, da ne bo mogoče izpolniti potreb po posojilih velikih in majhnih evropskih podjetij v drugi polovici tega leta, saj je Evropska investicijska banka že trčila ob svoje meje. Vsi bi se morali zavedati, da bo situacija postala vse resnejša in je zato vredno preučiti, ali lahko v Parlamentu izboljšamo situacijo evropskih podjetij, na primer s hitro preučitvijo in sprejetjem predlogov Komisije, ki so namenjeni preprečevanju, da bi evropska podjetja plačala nepotrebne stroške.

Podali smo predloge, katerih posledica bi lahko bilo zmanjšanje stroškov evropskih podjetij do 30 milijard EUR na leto. Hitro sprejetje teh predlogov bi bil pomemben prispevek k premagovanju krize.

Komisija je prepričana, da bodo v pripravi na ta vrh priložnosti in tveganja evropskega povezovanja postali jasnejši kot kdaj koli prej. Priložnosti seveda vključujejo zbiranje naših moči, ukrepanje na usklajen in osredotočen način ter uporabo vse naše ustvarjalnosti s ciljem, da bi se iz krize prebili močnejši. To nam bo omogočilo, da nadomestimo dejstvo, da za razliko od Združenih držav Amerike ne moremo sprejemati osrednjih odločitev, ki se izvajajo povsod, ampak moramo namesto tega zagotoviti, da se 27 držav članic strinja.

Vendar pa so hkrati tveganja očitnejša, kot kdaj koli prej – tveganja, ki jim bomo izpostavljeni vsi, če se ena ali več držav članic odloči za protekcionizem ali gospodarski nacionalizem, namesto za solidarnost in skupni pristop. Brez skupne usmeritve, ki nas bo vodila skozi krizo, se bomo vsi skupaj izgubili v megli, ki je povzročila krizo.

Elisa Ferreira, poročevalka. – (PT) Gospa predsednica, gospod predsednik Sveta, komisar, gospe in gospodje, kriza je hujša, kot smo pričakovali, brezposelnost pa bo narasla bolj, kot smo napovedali. Obstajajo dobri razlogi za prepričanje, da načrtovana evropska spodbuda ne bo zadostovala, vendar pa je že jasno, da traja predolgo, da doseže ljudi.

Stališče Parlamenta je in je bilo trdno in jasno in upam, da bo takšno še naprej. Naš cilj je ohraniti zaposlovanje in ustvariti nova delovna mesta s teritorialno in socialno kohezijo in solidarnostjo. V tem času krize ljudje ne morejo zaupati Evropi, ki nima odgovora, Evropi, ki je brez moči v boju s problemi, s katerimi se soočajo. Kaj bo torej Parlament zahteval od Komisije? S temi poročili seveda zahteva, da je nacionalno ukrepanje usklajeno in da Komisija uporabi vsako trenutno razpoložljivo sredstvo, da bi ukrepala. Prav tako daje Komisiji kot proračunskemu organu vse možnosti, da lahko pride do tega. Komisijo poziva, da začne jasno evropsko pobudo za zaposlovanje, in pravi, da je bistvenega pomena imeti načrtovano agendo za izvajanje ukrepov za ureditev finančnega trga in tudi nudenje posojil realnemu gospodarstvu. Kaj pa Parlament zahteva od Sveta? Svet poziva, naj predvsem ponovno najde politično voljo, ki je bistvo strukture evropskega projekta. V Evropski uniji gre za konkurenco, vendar tudi za kohezijo in solidarnost. Ne moremo imeti enotnega trga brez tega zagotovila solidarnosti in kohezije. Zato smo na Evropo prenesli nacionalno neodvisnost, ki smo jo imeli pred priključitvijo temu projektu.

Jan Andersson, poročevalec. – (SV) Gospa predsednica, kriza zdaj začenja postajati resničnost za ljudi, brezposelnost začenja naraščati in strmo narašča, mi pa začenjamo prepoznavati socialne posledice krize. Nazadovanje postaja obsežnejše kot smo mislili na začetku. Prišlo bo do večje brezposelnosti in večjih socialnih posledic.

Želel bi povedati nekaj skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov tu v Parlamentu. Gospoda Hökmarka ni tu, toda za to krizo je krivil predlog Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu. To je tako, kot da bi ustrelili pianista, ker ne marate pesmi. Seveda imamo v Evropi sredinske in desničarske vlade. Te vlade so tiste, ki ne ukrepajo, ki kažejo pomanjkanje usklajenosti in pomanjkanje solidarnosti.

Zdaj gre za delovna mesta, sisteme socialne varnosti in javni sektor. Pred vrhom želim Komisiji in Svetu povedati: ukrepati moramo zdaj, ukrepati moramo usklajeno, naša prizadevanja morajo biti zadostna in to moramo storiti iz solidarnosti. To moramo storiti zdaj. Ne moremo počakati do vrha v maju. Vprašanja zaposlovanja morajo biti na vrhu dnevnega reda zdaj.

(Aplavz)

Evgeni Kirilov, poročevalec. – (BG) Hvala, gospa predsednica. Kohezijska politika je pokazala svoj prispevek k premagovanju socialnih in gospodarskih problemov ter izvajanju strukturnih reform v državah članicah in njihovih regijah. Doslej pridobljene izkušnje in obsežna sredstva, govorimo o več kot 340 milijardah EUR v obdobju 7 let, so bistvena nujnost med trenutno gospodarsko krizo, in nadvse pomembno je, da se ta denar dejansko porabi na najboljši možen način v korist evropskih državljanov in poslovnih dejavnosti. V času, ko je za oživitev evropskega gospodarstva pomemben vsak posamezen evro, ne moremo dovoliti, da se ta sredstva porabijo napačno. Zato pozdravljamo tudi poenostavitev pravil in pozivamo, da se jih ustrezno izvaja.

Gospod Verheugen, ko ste danes govorili, ste povedali nekaj, kar je res: ne vemo, kako dolgo bo trajala ta kriza. Vendar pa moramo danes povedati nekaj: odločitve, ki jih sprejemamo, in seveda odločitve, ki jih bo naslednji teden sprejel Evropski svet, morajo dati rezultate letos. Rekel bi celo, da jih je treba doseči do poletja. To je tisto, kar od nas pričakujejo evropski državljani, da bodo lahko videli luč na koncu predora in upali na hitro pot iz te krize.

Podati želim pripombo, namenjeno maloštevilnim kolegom poslancem, ki so si danes prizadevali za ločnico med starimi in novimi državami članicami. Menim, da je ta kohezijska politika, o kateri bomo odločali danes, v nasprotju z zamislimi, ki jih predlagajo. Vse to se mi zdi izredno škodljivo in vsi moramo združiti moči, da to premagamo. Hvala.

Predsednica. – Prejela sem pet predlogov resolucije⁽¹⁾, predloženih v skladu s členom 103(2) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes, v sredo 11. marca.

Pisne izjave (člen 142)

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

John Attard-Montalto (PSE), *v pisni obliki*. – Smernice so bile sprejete kot del prenovljene lizbonske strategije leta 2008 in bodo ostale v veljavi do leta 2010. Vse države članice, vključno z Malto, morajo določiti svoje strategije za rast na področju delovnih mest. Določene so bile smernice za zaposlovanje. Njihovo financiranje je ključnega pomena, Evropski socialni sklad pa lahko financira takojšnje ukrepanje s strani držav članic v zvezi s prožno varnostjo in strokovnim usposabljanjem.

Prožna varnost je pristop celovite politike, ki si prizadeva za prilagodljivost delavcev in podjetij. Drugič, zelo si moramo prizadevati za izboljšanje ravni strokovnega usposabljanja. To izboljšanje se mora izvajati na vseh ravneh kvalifikacij.

Prvič, izboljšanje ravni strokovnega usposabljanja ne bo imelo koristi, če ne ustreza potrebam trga dela.

Drugič, prednost je treba dati trem strategijam:

- izboljšanju prilagodljivosti delavcev in podjetij;
- spodbujanju več ljudi, da se zaposlijo in ohranijo zaposlitev, povečanju ponudbe delovne sile in delovanju sistemov socialne zaščite;
- povečanju naložb v človeški kapital z boljšim izobraževanjem in strokovnim usposabljanjem.

Adam Bielan (UEN), *v pisni obliki*. – (PL) Gospa predsednica, med poslušanjem te razprave se nisem mogel znebiti občutka, da v sejni dvorani vlada tekmovalno ozračje, nekakšno vlečenje vrvi – stare države članice proti novim. Zdi se mi, da obtoževanje in kazanje s prstom drug na drugega glede tega, kdo si zasluži biti v EU, ni čudežno zdravilo za naše probleme.

Predvsem se spomnimo, da nas državljani poslušajo in od nas pričakujejo zaščito. Prav zdaj hočejo videti, kaj je namen združene Evrope. To razpravo moramo izkoristiti kot priložnost za to, da razmislimo, kako naj omejimo socialne učinke trenutne krize.

Odobravamo lizbonsko strategijo, ker prinaša rezultate – zaradi lizbonske strategije je bilo v EU ustvarjenih skoraj 7 milijonov novih delovnih mest. Toda kakšna delovna mesta so to? Pogosto vključujejo začasno delo ali delo s krajšim delovnim časom in stopnja zaposlenosti dejansko ostaja nespremenjena v smislu dela s polnim delovnim časom.

To samo dokazuje, da se mora Evropa naučiti izkoristiti svoje potencialne. Vlagati moramo v visoko tehnološke proizvode, za katere so potrebni visokokvalificirani delavci – to je naša dodana vrednost, sektor, v katerem smo brez konkurence. V tem smislu sta podaljšanje obdobja za upravičenost do finančnih sredstev in poenostavitev postopkov za vloge, predvsem za nove države članice, zelo pomembna.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (RO) Globalna gospodarska kriza nas je vse presenetila, pa naj govorimo o bankah, multinacionalnih družbah ali celo nadnacionalnih institucionalnih strukturah. Globalno gospodarstvo je močno prizadeto in v nevarnosti je celo preživetje globalnega finančnega sistema. Menim, da mi nihče ne bo nasprotoval, če rečem, da so glede na obseg trenutnih problemov potrebna osredotočena prizadevanja na evropski ravni. Solidarnost je vsekakor absolutna nuja, da se prebijemo skozi krizo.

V Evropskem parlamentu predstavljam Romunijo, državo v jugovzhodni Evropi. Vse, kar lahko rečem, je, da se vpliv gospodarske rasti v višini več kot 7 % v letu 2008 razblinja spričo nemirnih gospodarskih pogojev, ki so nas močno prizadeli. Načrt oživitve gospodarstva, ki ga je sestavila Evropska komisija, mora imeti vpliv v vsakem kotičku stare celine. Določeni deli Evrope se ne smejo počutiti pozabljeni in nemočni pred sovražno situacijo, ki je niso izzvali.

Menim, da je to najpomembnejša preizkušnja za Evropsko unijo, najpogumnejši politični projekt v zadnjih nekaj stoletjih. Države na celotni celine morajo pokazati, da so enotna sila. V skladu s Joséjem Manuelom Durãom Barrosom, predsednikom Evropske komisije, bodo Evropo sodili predvsem po njenih rezultatih. S to izjavo se povsem strinjam.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *v pisni obliki*. – (RO) Menim, da je pobuda, ki predlaga načrt oživitve gospodarstva med trenutno krizo, dobrodošla. EU mora sprejeti skupen, jasen in učinkovit pristop, da bi čim bolj zmanjšala učinke krize v smislu njene intenzivnosti in trajanja.

Potrebujemo jasnejše predpise za finančni sektor, predvsem glede naložb z visoko stopnjo tveganja, kot so hedge skladi.

Trenutno je solidarnost med državami članicami nadvse pomembna. Ni potrebno reči, da bodo države članice sprejele ukrepe, ki ustrezajo njihovemu nacionalnemu kontekstu, vendar pa ti ne smejo biti v nasprotju z notranjim trgom in EMU. Prednostna naloga mora biti olajšanje pridobitve posojil, predvsem za MSP, ki so gonilna sila za gospodarsko rast in so zmožna ustvarjati delovna mesta. Intervencijski ukrepi države pa morajo bitičasni, nato pa je treba strogo upoštevati predpise o konkurenci.

Poleg tega je treba kot del odgovorne proračunske politike vključiti ukrepe za boj proti krizi. Čeprav se prebijamo skozi krizo, menim, da je posebno pomembno čim bolj upoštevati Pakt za stabilnost in rast, saj bi bilo povečanje proračunskega primanjkljaja lahko dolgoročno katastrofalna rešitev, predvsem za prihodnje generacije.

Daniel Dăianu (ALDE), v pisni obliki. – Komisar Joaquín Almunia je pred kratkim dejal, da bi države članice evrskega območja, ki se soočajo s precejšnjimi težavami, lahko imele korist od pomoči drugih članic EU. Zakaj se te navedbe kolektivnega odziva ni odločno sporočilo novim državam članicam, ki niso članice evrskega območja? Prav verjetno je kaj narobe s paketi pomoči Latviji in Madžarski. Zmanjševanje velikih neravnovesij je načeloma pametno. Vendar pa je način, na katerega se to stori, nadvse pomemben. Ali se bo proračunske primanjkljaje drastično zmanjšalo, medtem ko zasebni sektor dramatično zmanjšuje svoje dejavnosti? Procikličnost je treba preprečiti med vzponom in padcem. Če javni proračuni niso glavna razlaga za velike zunanje primanjkljaje, zakaj bi bili odgovorni za njihovo zmanjšanje? Spomnite se samo naukov azijske krize pred desetletjem. Politika mora prav tako preučiti, kako preprečiti špekulativne napade na valute novih držav članic. V zvezi s tem zmanjšanje proračunskih primanjkljajev ne bi veliko pomagalo. Upam, da bodo prihodnja zasedanja Sveta Ecofin poudarila boljše pristope glede finančne pomoči. In kadar koli se v pakete pomoči vključi Mednarodni denarni sklad, bi moral preučiti primernost svojega tradicionalnega pristopa k obravnavanju makroekonomskih neravnovesij glede na trenutne izredne okoliščine.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), v pisni obliki. – (RO) Romunija mora izkoristiti nove možnosti, ki jih ponujajo strukturni skladi.

Centralni in lokalni javni organi v Romuniji morajo čim hitreje in čim učinkoviteje izkoristiti priložnost, ki jim jo ponuja Evropska komisija v smislu olajšanja dostopa do strukturnih skladov Skupnosti. Dostopati morajo do teh skladov, da bi ustvarili nova delovna mesta, nudili poklicno usposabljanje s programi vseživljenjskega učenja z namenom poklicnega preusposabljanja in zagotovili podporo za MSP.

Pospešitev in poenostavitev razdeljevanja financ Skupnosti bosta morda pomagali oživitvi gospodarstva zaradi denarnega prispevka v ciljna področja. Ta plačila bodo hitrejša in prožnejša, obstajalo pa bo enkratno plačilo, ki bo omogočilo hitro izvajanje potrebnih projektov na področjih, kot so infrastruktura, energija ali okolje.

Po drugi strani morajo romunske oblasti v skladu s postopki EU zagotoviti del sofinanciranja za izvajanje projektov, da jih je mogoče začeti izvajati čim hitreje po prejemu sredstev EU.

Predlogi evropskega izvršilnega organa so namenjeni vrsti ukrepov za pospeševanje prednostnih naložb na nacionalni in regionalni ravni v državah članicah, pri čemer pa tudi poenostavljajo dostop do nepovratnih sredstev in povečujejo finančna sredstva, ki so na razpolago malim in srednje velikim podjetjem.

Dragoș Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glavne lastnosti, skupne državam članicam Evropske unije, so demokracija, stabilnost, odgovornost in kohezija. Poročilo Evgenija Kirilova o kohezijski politiki in naložbah v realno gospodarstvo poudarja pomembnost teh lastnosti, skupnih državam članicam, kot prvo zahtevo v skupni strategiji za vodenje socialne in gospodarske politike. Evropsko gospodarstvo dandanes trpi zaradi posledic globalne finančne krize in najbolj daljnosežne in resne recesije v zadnjih šestdesetih letih. Države članice moramo spodbuditi, da preučijo možnost sinergije med financiranjem iz kohezijske politike in drugih virov Skupnosti, kot so TEN-T, TEN-E, Sedmi okvirni program za raziskave in tehnološki razvoj, Okvirni program za konkurenčnost in inovativnost, ter financiranjem s strani Evropske investicijske banke in Evropske banke za obnovo in razvoj. Sočasno morajo države članice poenostaviti in olajšati dostop finančnih sredstev, ki jih ponujajo finančni instrumenti JESSICA, JASMINE in JEREMIE, da bi MSP in zadevne upravičence spodbudile, da jih pogosteje uporabljajo. Zaključiti želim s čestitkami poročevalcu, gospodu Kirilovu, za njegov prispevek pri sestavi tega poročila.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), v pisni obliki. – (GA) Živimo v času gospodarske negotovosti. Evropska unija je odgovorna za to, da preuči, ali se nacionalnim in regionalnim organom lahko omogoči prožnost, da bi se lahko sredstva EU bolje uporabljala za obravnavo brezprimernih situacij.

Ukrepi v načrtu komisarja Huebnerja *Kohezijska politika: naložbe v realno gospodarstvo* so praktični, te ukrepe pa bi morali nacionalni organi sprejeti brez odlašanja.

Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) je zdaj mogoče uporabiti za zagotavljanje delnega financiranja za ekološke naložbe v stanovanjske objekte za gospodinjstva z nizkimi prihodki, kar je nekaj, kar bi morali izkoristiti za ustvarjanje in ohranjanje delovnih mest v gradbeništvu – ki je zelo prizadeto – in kar bi nam hkrati pomagalo približati se izpolnitvi naših podnebnih zavez.

Plačila iz Evropskega socialnega sklada bi resnično lahko spodbudila javne sektorje, ki se s težavo prebijajo, mala in srednje velika podjetja (MSP) pa bi morala imeti korist od priporočenih sprememb za lažjo razpoložljivost denarnih tokov.

To je korak v pravo smer. Menim, da je določen del jezika v poročilu gospoda Kirilova v zvezi z lizbonsko strategijo vreden obžalovanja.

Adam Gierak (PSE), v pisni obliki. – (PL) Kako se lahko spopademo s finančno krizo? (Evropski načrt za oživitev gospodarstva) S finančno krizo se lahko borimo kratkoročno ali dolgoročno. Kratkoročni način temelji na odpravi stanj, ki so se razvila v zadnjih desetletjih in so vodila k izgubi likvidnosti bank, kroženju „okuženih“ obveznic in pomanjkanju usklajenosti finančne politike z dejansko splošno politiko.

Države, ki finančno pomagajo bankam, ne odpravljajo vzrokov krize. Osnovni vzrok krize je po mojem mnenju delovanje neoliberalnega mehanizma v gospodarstvu, to je njegova usmerjenost v kratkoročni dobiček ob sočasnem ignoriranju dolgoročnih interesov, če navedem samo eno značilnost.

Zato mora dolgoročni način popraviti mehanizem delovanja gospodarstva tako, da prekine z dogmami tako imenovanega prostega trga. Države članice in Evropska komisija ne smejo prevzeti mesta konkurenčno zdravih tržnih mehanizmov, vendar pa so dolžne preprečevati takšna stanja. To pomeni, da, prvič, kratkoročni dobiček ne bi smel ovirati dolgoročnih interesov, ki na primer izhajajo iz razvoja infrastrukture, gradnje javnih stavb, zaščite naravnega okolja ali iskanja novih in včasih manj donosnih virov energije.

Drugič, vse oblike lastništva bi bilo treba obravnavati enako, izbira enega ali drugega pa bi morala temeljiti na učinkovitosti upravljanja vsake posamezne oblike.

Tretjič, države članice in Evropska komisija bi morale imeti funkcijo koordinatorja področij finančne politike in splošne politike.

Četrtič, države članice in Evropska komisija bi morale razviti načine za usklajevanje mednarodne valute in finančnega trga, ki je občutljiv na špekulacije, ker deluje spontano.

Genowefa Grabowska (PSE), v pisni obliki. – (PL) Gospodarska kriza je zdaj dosegla Evropo. Najprej je prizadela razvita gospodarstva, nato pa se je razširila na razvijajoča se in nastajajoča gospodarstva. Zadnje napovedi za leto 2009 napovedujejo gospodarsko rast na ravni –1% ali nižje. Zato smo se znašli v najhujši recesiji, ki je kdaj koli prizadela Evropsko skupnost.

Strinjam se s poročevalcem, da posamezni ukrepi, ki so jih sprejele države, zdaj ne zadostujejo, čeprav jih podpira prenos kapitala v sektorje, ki jih kriza najbolj ogroža. Naša gospodarstva so medsebojno povezana, kriza pa je svetovna, zato morajo tudi predlagani ukrepi za oživitev gospodarstva predstavljati odziv, ki je svetoven po značaju in obsegu. Poleg tega morajo vsebovati temeljno načelo EU, in sicer načelo solidarnosti. Samo to nam bo omogočilo ohraniti teritorialno in socialno kohezijo v EU. Menim, da v takšnem času krize načelo solidarnosti dobiva tudi novo politično razsežnost.

Nadalje pozdravljam zaskrbljenost, izraženo v poročilu, glede običajnih ljudi, ki so ujeti v krizi. Ponovno moramo omogočiti posojila družinam in podjetjem in predvsem MSP, ki so temelj evropskega gospodarstva. Samo takšen cilj, skupaj z zaščito prehrankov državljanov, upravičuje uporabo javnih sredstev za načrt za reševanje. Če bi lahko kot del evropskega načrta za reševanje lahko tudi naredili konec davčnim oazam, bi bil boj proti krizi zagotovito lažji in učinkovitejši.

Louis Grech (PSE), v pisni obliki. – Ker se finančna kriza pogloblja, ne da bi videli konec, menim, da bo potrebnih več sredstev za stabilizacijo evropskega gospodarstva in zaustavitev strmoglavega propada. Druga ozka grla vključujejo naraščajoče stopnje brezposelnosti in ogromno negotovost na trgu dela. Nerazpoložljivost posojil, skupaj z naraščanjem javnega primanjkljaja, je še vedno velik problem in ključni dejavnik, če se hočemo uspešno in učinkovito boriti proti gospodarski recesiji. Zelo pomembno je ponovno vzpostaviti ustrezno zagotavljanje posojil in uporabiti sredstva kot gospodarsko spodbudo, tj. da so usmerjena

v družine in podjetja. Potrebno je ustvariti podbude za pritegnitev kapitalskih investicij. Žal trenutno ni evropskega mehanizma ali institucije, ki bi lahko usklajevala celovito oživitev gospodarstva na ravni celine, zato ponovno uporabljamo delne rešitve, ki bodo morda v celoti spodletele, ker so gospodarstva držav članic izredno medsebojno odvisna. Prizadevanja evropske oživitve gospodarstva so neločljivo povezana z regulativnimi spremembami, da bi se izognili ponavljanju napak, ki so nas pripeljale v krizo. Pomanjkanje ureditve in pomanjkljiv nadzor so temelj problema in ponovno moramo vzpostaviti učinkovite predpise.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Resno socialno-ekonomsko situacijo, ki je prizadela države EU, vključno s Portugalsko, bomo lahko razumeli samo, če si zapomnimo cilje tega „procesa vključevanja“ in kako so njegove politike temelj trenutne kapitalistične krize, katere eden od epicentrov je EU.

V zadnjih 23 letih je EGS/EU podpiral kroženje kapitala in financializacijo gospodarstva; liberaliziral je trge in spodbujal privatizacijo; združeval je podjetja in spodbujal presežno proizvodnjo; premestil in uničil je proizvodne zmogljivosti; spodbujal je gospodarsko prevlado nekaterih za ceno odvisnosti drugih; spodbujal je izkoriščanje delavcev in povečevanje prenosa dobičkov delovne produktivnosti v kapital; centraliziral je ustvarjeno premoženje; in povečal je socialne neenakosti in regionalna nesorazmerja, vse pod nadzorom glavnih sil in velikih gospodarskih in finančnih skupin. To so temeljni vzroki za nepopravljivo kapitalistično krizo.

Ni „kriza“ tista, ki je izvor brezposelnosti, negotovosti, nizkih plač, slabšajočih se življenjskih pogojev, revščine, bolezni, lakote in naraščajočih težav, s katerimi se soočajo delavci in splošno prebivalstvo, ampak politike, ki so neločljivo povezane s kapitalizmom.

Zato pozdravljamo demonstracije, ki jih za 13. marec načrtuje CGTP-IN, glavno združenje portugalskih delavcev, da bi spremenilo smer proti številnejšim delovnim mestom, višjim plačam in večjim pravicam.

Gábor Harangozó (PSE), v pisni obliki. – Unija si mora po svojih najboljših močeh prizadevati za izvajanje doslednega okvira za boj proti globalni finančni krizi. Če želimo ponovno vzpostaviti zaupanje javnosti in zdrav finančni sistem, moramo ukrepati hitro, da bi ohranili zaposlovanje in gospodarske dejavnosti. Da bi odpravili negativne učinke recesije, ohranili socialne standarde in stopnje zaposlenosti, moramo opraviti nekatere prilagoditve za poenostavitev dostopa do razpoložljivih sredstev ob sočasnem zagotavljanju preglednosti in boljšega upravljanja. Zadnji sklepi Sveta EIT so pozivali k „hitremu dodatnemu ukrepanju s strani ESS za podporo zaposlovanja, predvsem za najbolj ranljive skupine prebivalstva, z namenjanjem posebne pozornosti najmanjšim podjetjem z zmanjšanjem stroškov dela, ki ne spadajo v plačo“. Zato bi naslednji vrh Sveta pozval, naj v državah, ki jih je močno prizadel finančni ali gospodarski upad, resno preuči ustvarjanje in ohranjanje delovnih mest z ukrepi sofinanciranja, povezanimi z zmanjšanjem stroškov dela, ki ne spadajo v plačo, za omejen čas. Največjo pozornost je seveda treba posvetiti najbolj ranljivim skupinam prebivalstva, tistim, ki najbolj trpijo zaradi posledic gospodarskega in socialnega upada, da bi se izognili nadaljnjemu nesorazmernemu vplivu krize, ki ogroža uravnotežen razvoj vseh ozemelj znotraj Unije.

Tunne Kelam (PPE-DE), v pisni obliki. – Solidarnost je danes za Evropo ena izmed najdragocenejših vrednot. Vendar pa se v trenutni gospodarski krizi kaže, da se evropsko solidarnost spodkopava.

Bolj kot kdaj koli prej se moramo izogibati ločevanju držav članic, da bi se izognili razvrščanju na stare in nove, velike in majhne. Razlikovanje med državami članicami, ki so članice evrskega območja, in tistimi, ki niso, državam evrskega območja ne sme dati privilegirane položaja, s katerega bodo narekovale skupno prihodnost. Vse države članice morajo biti enako vključene v sprejemanje odločitev. Vsem državam članicam je treba zagotoviti pravico do sporočanja njihovih problemov in skrbi, da bi našli morebitne evropske rešitve.

Evropa potrebuje gonilno silo, da bi premagala gospodarsko krizo z najmanjšo možno škodo. Protekcionizem ne more biti odgovor na gospodarsko krizo. Nasprotno, odprtost in duh konkurence morata ostati temelja naših dejavnosti. Zato moramo, da bi izkoristili trenutno krizo, več sredstev vlagati v inovacije, raziskave in razvoj.

Z drugimi besedami, krizo moramo vzeti kot pobudo za izvajanje lizbonske strategije. Samo s polnim izvajanjem te strategije, temelječe na solidarnosti, lahko zagotovimo delovna mesta in trajnost evropskega gospodarstva.

Magda Kósáné Kovács (PSE), v pisni obliki. – (HU) Ni vredno poskušati razvrstiti težav. Vendar pa skupno občutena bolečina mobilizira vire in cilje. Mnogi omenjajo krizo leta 1929, čeprav je druga svetovna vojna, ki je sledila, Evropo razdelila na dve različni poti. Države nekdanjega vzhodnega bloka so spremembo režima

doživljale kot pretres, v tem primeru pa nas vse enako ogroža globalna finančna in gospodarska kriza, ki je bila kljub določenim zgodnjim znakom vendarle nepričakovana.

Od začetka krize dalje se poti Evrope ne smejo več razhajati niti tvoriti številnih vzporednih poti – ne moreta obstajati dve hitrosti. Pri devalvaciji špekulativnega kapitala bodo izgubili vsi, razlikuje se samo stopnja izgube. Paradigma skupnega trga lahko v takšni situaciji preživi in ostane konkurenčna samo, če zagotovimo skupne, usklajene rešitve. Duh protekcionizma ne daje dobrega nasveta!

Naloga držav članic je, da v medsebojnem sodelovanju izdelajo svoje finančne načrte. Evropska unija lahko to nalogo dopolni z oceno tega, kako lahko vsak zagotovi podporo v skladu s svojimi možnostmi, da bi zagotovila, da bodo na koncu tudi države članice in državljani, ki so bolj zadaj v vrsti, imeli pozitivno bilanco. Regija srednje in vzhodne Evrope je še bolj na koncu te vrste, deloma iz zgodovinskih razlogov, deloma zato, ker je pomanjkanje evra povzročilo pomanjkanje zaupanja in špekulativni kapital obrnilo proti nam. In čeprav je določene države članice nemogoče obravnavati enako, sem trdno prepričan, da moramo izdelati sistem podpore na evropski ravni, ki nam bo v imenu solidarnosti omogočil ponuditi ustrezno pomoč vsaki državi članici.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Vsa načela Evropskega načrta za oživitev gospodarstva se morajo odražati v nacionalnih načrtih za oživitev gospodarstva.

Razpoložljiva sredstva EU je treba uporabiti za najpomembnejše prednostne projekte in jih pravično razdeliti med države članice, seveda ob upoštevanju morebitnih posebnih primerov.

Učinkovito moramo izrabiti vsako priložnost, ki jo imamo na razpolago. Zato je podpora priložnosti za rabo sredstev EU izredno pomembna, ker bo pospešila in zagotovila prožnost pri izvajanju tega načrta.

Projekt je treba izvesti hitro in učinkovito, da bi zajeli dele delovne sile, ki prestajajo težke čase. Zato je treba radikalno skrajšati upravne postopke, predvsem časovne okvire za uporabo postopkov, da bi zagotovili takojšnjo učinkovitost tega procesa.

Poleg tega so med ukrepi, ki jih je treba sprejeti, tisti, ki zadevajo sprejetje zakonodajnega okvira za učinkovit boj proti davčnim oazam, nujno potrebni.

Jasno je, da je treba državno pomoč uporabljati preudarno, da bi se izognili ustvarjanju problemov s konkurenco. Sočasno pa moramo natančno analizirati koristne učinke, ki jih lahko ima takšna pomoč glede uporabe delovne sile, ob čemer ne smemo pozabiti situacij, kjer je ta pomoč več kot potrebna.

Iosif Matula (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Evropska komisija dodeljuje znatne zneske za naložbe v energetske učinkovitost, proizvodnjo energije iz obnovljivih virov in v gradnjo vseevropskih prometnih in energetskih omrežij. Samo z izvajanjem zdrave politike na tem področju lahko zagotovimo, da do plinske in energetske krize, do katerih je prišlo v določenih regijah EU, v prihodnosti ne bo več prišlo.

Povezovanje vseh plinskih in energetskih omrežij v Evropi zagotavlja uporabo načela solidarnosti: država članica bo lahko uvažala ali celo izvažala naravne vire v običajnih okoliščinah, celo med krizo.

V tem kontekstu morajo države članice izkoristiti možnost financiranja, ki jih ponujajo strukturni skladi, za razvoj projektov na področjih, kot so infrastruktura, energija in okolje.

Za izboljšanje kakovosti teh projektov in učinkovitega vpliva njihovega izvajanja si morajo države članice EU priskrbeti največjo tehnično pomoč, ki jo lahko ponudi Evropska komisija.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam hitrost, ki so jo institucije EU pokazale pri opredelitvi nekaterih rešitev trenutne gospodarske krize. Vendar pa bi rad poudaril nekaj vidikov, ki zahtevajo večjo pozornost.

Prvič, financiranje projektov energetske infrastrukture. Menim, da je načeloma napačen pristop razdeljevati sredstva čim več projektom, saj obstaja tveganje, da ne bodo mogli zagotoviti proračuna, ki je potreben za njihovo dokončanje. V zadnjem času ob poslušanju razprav o Nabuccu dobivam občutek, da se igramo z ognjem. Ne moremo razglasiti 250 milijonov EUR za Nabucco, nato reči, da obseg financiranja zmanjšujemo za 50 milijonov EUR, in končno priti do zaključka, da bi to morala dejansko biti povsem zasebna naložba. Korist projekta Nabucco je nesporna in ne moremo si privoščiti, da bi z njim odlašali zaradi političnih in gospodarskih razlogov.

Drugič, menim, da se moramo izogniti temu, da bi postali žrtve protekcionističnih teženj, ki bi vplivale na delovanje notranjega trga. Čeprav ima ta kriza neenak vpliv po EU, moramo zagotoviti enoten odziv nanjo v skladu s cilji kohezijske politike in načeli notranjega trga. Menim, da je resnično potrebno oceniti vpliv teh sprememb, da bi izboljšali učinkovitost ukrepov v novem finančnem okviru 2014-2020.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Kohezijska politika predstavlja tretjino proračuna EU, ne da bi bila instrument za obvladovanje krize, in je največji vir naložb v realno gospodarstvo, s čimer ponuja velike priložnosti, predvsem za trajno prikrajšane regije. Posledično bi rad pozornost usmeril k potrebi po iskanju rešitev, ki bodo zagotovile boljšo navpično vključenost regij na evropski ravni.

Glede na pogoje, ki jih je ustvarila trenutna izredna gospodarska situacija, bi želel poudariti pomembnost izboljšanja prožnosti v smislu dostopa do strukturnih skladov. Pozdravljam tudi razširitev priložnosti podpore naložb v energetske učinkovitost in obnovljive vire energije v gospodinjstvih in sektorje čiste tehnologije.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Gospa predsednica, gospe in gospodje, prejšnji teden je Komisija predložila svoje sporočilo o gospodarski krizi Svetu za njegovo zasedanje konec tega meseca. Komisija je podala tudi svojo prvo oceno rezultatov svežnja spodbud za evropsko gospodarstvo. Komisija meni, da so začetni rezultati dobri, in ocenjuje, da bodo ukrepi za oživitev gospodarstva na nacionalni in evropski ravni imeli skupaj splošno vrednost, enako okoli 3,3 % BDP v obdobju 2009-2010.

Poročevalki čestitam za zelo verodostojno poročilo. Menim, da je posebno pomembna potreba po usklajevanju ukrepanja s strani držav članic, ki jo poudarja. Zelo zaskrbljujoč je pojav teženj. Države članice lahko v svojih govorih zagotavljajo, da so pripravljene sodelovati, vendar pa je, kar zadeva izvajanje ukrepanja, razvidno nekaj povsem drugega. Zelo pomembno je, da voditelji EU sprejemajo odločitve glede na to, kar povedo, in ne popuščajo protekcionističnim pritiskom, ki so v številnih državah nedvomno drastični.

EU mora narediti nov, stremljiv korak, ki predstavlja nadaljevanje lizbonske strategije. EU potrebuje sveženj spodbud, ki podpira nove industrije kot temelj konkurenčnosti in rasti. Z naložbami v takšna področja, kot je ekološka modernizacija, obnovljivi viri energije in informacijska tehnologija, je mogoče vzpostaviti zdrave sektorske spremembe.

Kriza je tudi priložnost. Je priložnost za reorganizacijo celotne vseevropske in globalne finančne strukture. Kriza je tudi priložnost za usmeritev gospodarske rasti na povsem novo pot, ki temelji na obnovljivih virih energije in energetske učinkovitosti. „Zeleni New Deal“, kot je znan, mora biti temelj za oživitev gospodarstva in novo rast. Ko torej ustvarjamo delovna mesta in uvajamo inovacije, bomo obravnavali tudi izzive podnebnih sprememb.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Evropsko gospodarstvo trpi zaradi učinkov globalne finančne krize, ki pomeni največji in najresnejši upad v zadnjih šestdesetih letih. Kriza je velika preizkušnja za Evropo. Prizadela je podjetja in hkrati tudi običajne ljudi in njihove družine. Mnogi živijo v strahu, predvsem glede izgube njihove zaposlitve, in se glede rešitve ozirajo k EU.

Evropa ne more biti samo vsota 27 nacionalnih interesov. Temeljiti mora na solidarnosti in pripravljenosti držav članic in regij, da čim prej začnejo izvajati svoje programske cilje.

V času gospodarske krize bi nam moralo biti jasno, da se moramo osredotočiti na lizbonske cilje, predvsem na področju zaposlovanja. Kohezijska politika je tista, ki ima finančne instrumente, ki jih je treba med krizo intenzivno in prožno uporabiti. Finančna sredstva kohezijske politike EU za obdobje 2007-2013 lahko pomembno pripomorejo k izpolnjevanju ciljev prenovljene lizbonske strategije EU za rast in zaposlovanje, ki združuje običajne ljudi, podjetja, infrastrukturo, energetske sektor ter raziskave in inovacije. Izboljšati moramo usklajenost in zavrniti protekcionizem in vse oblike demagogije. Ponovno moramo zagnati tok kapitala in prenos kapitala.

Trdno sem prepričan, da bodo naložbe v inovacije, nove tehnologije in ekološke inovacije prinesle nove priložnosti, ki so ključnega pomena za zagotovitev učinkovitega odziva na trenutno finančno krizo. Odpraviti moramo vse ovire in ustvariti pristen notranji trg energije iz obnovljivih virov.

Katrin Saks (PSE), v pisni obliki. – (ET) Želela bi se zahvaliti poročevalki, gospe Ferreira, za pomembno in pravočasno poročilo. V trenutnih kriznih okoliščinah je ključnega pomena polna uporaba obstoječih sredstev. Obžalovanja vredno je, da večina držav članic, ki je upravičena do prejema podpore iz strukturnega in kohezijskega sklada, v novi finančni perspektivi ni mogla uporabiti teh sredstev. Enako velja za mojo domovino, Estonijo. Za to obstaja več razlogov: prvi večji problem so upravne zmogljivosti držav članic; na

tem področju bi države članice lahko veliko storile same in lahko bi izboljšale upravno delovanje. Drugi razlog izhaja iz Evropske unije. Pomembno je, da EU ustvari prožnejše pogoje. Problem so na primer tisti programi, kjer je treba izdatke plačati vnaprej in se jih financira naknadno. Zdaj je težko dobiti posojilo za te izdatke. Zelo pomembno je vprašanje, kako namerava Evropska komisija ukrepati v zvezi z vnaprejšnjimi plačili. Naslednja zelo pomembna zadeva je stopnja samofinanciranja pod trenutnimi pogoji; na tem področju je treba preučiti večjo prožnost. Tretja pomembna zadeva je nadzorni mehanizem – trenutna birokracija je očitno nepraktična.

Hvala za poročilo.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) V primeru nekaterih držav članic, vključno z baltskimi državami, Romunijo ali Madžarsko, sta finančna kriza in svetovna recesija poudarili strukturna neravnovesja, ki so se nabrala v obdobjih gospodarske rasti, temelječa na hitrem pritekanju neposrednih tujih naložb in zunanjem dolgu.

Vsak načrt za oživitev gospodarstva EU mora upoštevati, da te države potrebujejo znatno zunanje financiranje, da bi lahko pokrile primanjkljaje v trgovini z blagom in storitvami. Brez tega zunanjega financiranja so zadevne države obsojene na velike, nenadne prilagoditve, ki bodo izbrisale koristi, pridobljene v prejšnjih letih, oslabile kohezijo v EU in lahko celo ogrozijo stabilnost na tem področju.

Svet in Evropska komisija sta vsekakor odgovorna za iskanje rešitev za pridobitev potrebnega zunanjega financiranja. Zadevne državne članice so, ko bodo z dobljenim zunanjim financiranjem pridobile čas, odgovorne za izvajanje strukturnih reform, ki bodo popravile nakopičena neravnovesja.

Margie Sudre (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Regionalna politika je primarni vir evropskih naložb v realno gospodarstvo. Pospešitev in poenostavitev financiranja lahko pomaga oživitvi gospodarstva s sproščanjem likvidnosti v ciljne sektorje.

Hitrejša, prožnejša povprečna in pavšalna plačila, ki jih je predlagala Komisija, bodo omogočila takojšnje izvajanje projektov na področjih infrastrukture, energije in okolja.

Nacionalni in regionalni organi morajo izkoristiti te možnosti in intenzivno uporabljati strukturne sklade, da bi zagnali zaposlovanje, MSP, duh podjetništva in z delom povezano usposabljanje, ob sočasnem prispevanju v skladu s pravili sofinanciranja, da bi lahko dodeljena sredstva polno izkoristili.

Pozivam regionalne svete in prefektore v francoskih prekomorskih departmajih kot organe za upravljanje strukturnega sklada, naj pospešijo te spremembe, da bi se lahko njihovi regionalni programi nemudoma osredotočili na projekte, ki kažejo najboljši potencial za rast in zaposlovanje.

Glede na trenutni nemir v francoskih prekomorskih departmajih in protestno gibanje, ki je zdaj prizadelo Réunion, moramo raziskati nove domače razvojne pobude in aktivirati vse razpoložljive vzvode, vključno s tistimi, ki jih zagotavlja Evropska unija.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Sporočilo EU o Evropskem načrtu za oživitev gospodarstva iz decembra 2008 navaja področja, v katera bo EU vlagala v prihodnjih nekaj letih, da bi zagotovila gospodarsko rast in ohranila delovna mesta. Ta so: podpora za mala in srednje velika podjetja s finančno oceno 30 milijard EUR preko EIB, pospeševanje naložb v infrastrukturne projekte za vseevropske energetske in širokopasovne povezave s finančno oceno 5 milijard EUR za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb ter raziskave in inovacije.

Te ukrepe morajo podpreti zakonodajni predlogi, ki zagotavljajo tudi dodelitev finančnih sredstev. Predlog za uredbo od januarja 2009 dalje o financiranju energetskih projektov kot del Evropskega načrta za oživitev gospodarstva ne vsebuje dodeljevanja finančnih sredstev za energetsko učinkovitost stavb. Menim, da se EU moti, če med to gospodarsko krizo ne zagotovi finančne podpore prednostnim projektom. Energetska učinkovitost stavb je področje, ki lahko ustvari okoli 500 000 delovnih mest v EU, izboljša kakovost življenja državljanov in prispeva k trajnostnemu gospodarskemu razvoju s spodbujanjem obnovljivih virov energije. Osebo menim, da bi bil neuspeh trenutne Evropske komisije, če ne namerava podpreti energetske učinkovitejših stavb z uporabo finančnih ukrepov in instrumentov, ustreznih davčnih ukrepov in pošiljanjem močnega političnega sporočila na evropski ravni.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospa predsednica, danes razpravljamo o načrtu ponovne oživitve gospodarstva v povezavi s prednostnimi nalogami lizbonske strategije. Čeprav je od objave strategije preteklo nekaj let, lahko vidimo, da se ne izvaja. Z drugimi besedami, ustvarjamo dokumente, ki

jih potem ne izvajamo. To potrjuje določena navada, ki je v tem Parlamentu postala pravilo, namreč da državljane zasipamo s predpisi, ki v mnogih primerih otežijo njihovo življenje in nimajo pomembnega učinka na njihov življenjski standard.

Poleg tega naraščajoča finančna kriza kaže, da sta Evropska komisija in Svet povsem odmaknjena od vsakodnevnih problemov družbe. Komisija v bistvu nima pravega načrta ukrepanja kot odziv na naraščajočo krizo. Vsak lahko vidi, da posamezne države sprejemajo lastne ukrepe za reševanje in da centralno upravljan trg, vreden petsto milijonov, ni zmožen imeti pravega učinka na obseg krize.

V zadnjih letih se je državam vzhodne Evrope govorilo, da morajo privatizirati banke, z drugimi besedami, da jih morajo podrediti zahodnoevropskim bankam. To so naivno storile, danes pa so te banke tiste, ki špekulirajo in uničujejo gospodarstva novih držav članic EU.

PREDSEDSTVO: GOSPA ROURE

podpredsednica

4. Dnevni red

Predsednica. – Glede osnutka resolucije Odbora za zunanje zadeve o humanitarnih razmerah na Šrilanki sem od Roberta Evansa in 40 drugih podpisnikov prejela pisni ugovor glede vključitve zadevnega osnutka resolucije.

V skladu z določbami člena 90(4) Poslovnika je osnutek resolucije vključen v razpravo in glasovanje na dnevnem redu trenutnega zasedanja.

Zato vam predlagam, da se nocojšnjo razpravo vključi kot zadnjo točko, glasovanje pa bo potekalo jutri ob 12.00. Rok za predložitev sprememb je 15.00 danes popoldne.

Robert Evans (PSE). – Gospa predsednica, v ponedeljek zvečer je Odbor za zunanje zadeve sprejel predlog o poslabšanju humanitarnih razmer na Šrilanki v skladu s členom 91.

Razmere na Šrilanki so seveda zelo resne, vendar pa še zdaleč ni jasno, kaj se dogaja v zvezi s humanitarnimi razmerami. Zavedam se, da v tem Parlamentu obstajajo mnoga različna stališča. Zato predlagam, da bi najbolj razumna smer ukrepanja bila določitev ustrezne razprave v časovnem razporedu, saj je ni mogoče resnično vključiti v to delno zasedanje, vendar bi jo lahko vključili v naše naslednje delno zasedanje, ki je čez 10 dni. Hvaležen sem gospodu Dahlu iz skupine PPE-DE za izraz podpore njegove skupine za takšno ukrepanje. Ker smo resna sejna dvorana, predlagam in pozivam kolege, da podprejo razpravo z resolucijo in polno udeležbo na naslednjem delnem zasedanju, da bi dali polno priznanje resnosti razmer na Šrilanki.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, ko nekdo nekaj predlaga, lahko nekdo pred glasovanjem vedno govori proti temu.

Zato bi želel samo povedati, da so razmere na Šrilanki izredno tragične. Brezizhodno je ujetih 150 000 ljudi. To je enako kot v Burmi. Zato bi Šrilanko danes morali pustiti na dnevnem redu, da pokažemo našo odločenost podpreti tiste, ki so ujeti.

(Parlament je zavrnil zahtevo po preložitvi glasovanja)

5. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za podrobnosti izidov glasovanja: glej zapisnik)

5.1. Oprostitev davka na dodano vrednost na končni uvoz določenega blaga (A6-0060/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (glasovanje)

5.2. Uskladitev osnovnih plač in dodatkov za osebje Europol (A6-0078/2009, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (glasovanje)

5.3. Uporaba Solidarnostnega sklada Evropske unije (A6-0106/2009, Reimer Böge) (glasovanje)

5.4. Sprememba proračuna št. 1/2009: poplave v Romuniji (A6-0113/2009, Jutta Haug) (glasovanje)

5.5. Skupna pravila in standardi za organizacije, pooblaščenec za tehnični nadzor in pregled ladij, ter za ustrezne ukrepe pomorskih uprav (prenovitev) (A6-0097/2009, Luis de Grandes Pascual) (glasovanje)

5.6. Skupna pravila in standardi za organizacije za tehnični nadzor in pregled ladij (prenovitev) (A6-0098/2009, Luis de Grandes Pascual) (glasovanje)

5.7. Pomorska inšpekcija države pristanišča (prenovitev) (A6-0099/2009, Dominique Vlasto) (glasovanje)

5.8. Sistem spremljanja in obveščanja za ladijski promet (A6-0100/2009, Dirk Sterckx) (glasovanje)

5.9. Preiskovanje nesreč v sektorju pomorskega prometa (A6-0101/2009, Jaromír Kohlíček) (glasovanje)

5.10. Odgovornost prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč (A6-0102/2009, Paolo Costa) (glasovanje)

5.11. Zavarovanje lastnikov ladij za pomorske zahteve (A6-0072/2009, Gilles Savary) (glasovanje)

5.12. Skladnost z zahtevami države zastave (A6-0069/2009, Emanuel Jardim Fernandes) (glasovanje)

5.13. Cestne pristojbine za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila (A6-0066/2009, Saïd El Khadraoui) (glasovanje)

5.14. Dostop javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (prenovitev) (A6-0077/2009, Michael Cashman) (glasovanje)

– Pred končnim glasovanjem:

Michael Cashman, poročevalec. – Gospa predsednica, v skladu s členom 53 želim Komisijo pozvati, da se odzove in nam pove, ali namerava sprejeti vse spremembe Parlamenta, kot so bile sprejete danes.

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije. – Gospa predsednica, v imenu Komisije imam čast podati naslednjo izjavo.

Komisija je seznanjena s spremembami, o katerih je glasoval Parlament, ki jih bo natančno preučila. Komisija potrjuje svojo pripravljenost iskanja kompromisa s Parlamentom in Svetom. Komisija bo predlog preučila, ko bosta oba dela proračunske oblasti sprejela svoji stališči. Komisija namerava medtem nadaljevati s prizadevanji za konstruktivni dialog z obema institucijama.

Michael Cashman, poročevalec. – Gospa predsednica, ne vem, kje je bil komisar, vendar smo stališče sprejeli danes zjutraj.

Zato bi želel pozvati k plenarnemu glasovanju, da se poročilo ponovno posreduje odboru, kar bi odboru dalo prožnost za začetek pogajanj s Svetom in Komisijo.

Zato prosim za podporo Parlamenta, da se poročilo ponovno posreduje odboru.

(Parlament je odobril zahtevo po preložitvi končnega glasovanja)

Michael Cashman, poročevalec. – Gospa predsednica, zahvaljujem se Parlamentu za njegovo potrpljenje glede tega mojega zadnjega posredovanja. Vas lahko sedaj prosim, gospa predsednica, da češkemu predsedstvu in prihajajočemu švedskemu predsedstvu napišete uradno povabilo, naj čim prej začneta formalni dialog z Evropskim parlamentom?

Kot je bilo navedeno v seznamu glasovanja in v prid jasnosti in usklajenosti besedila, ki smo ga zdaj sprejeli, vas prav tako prosim, da zahtevate, naj službe plenarnega zasedanja brez kakršne koli vsebinske spremembe nadaljujejo z naslednjim: zberejo člene v skladu z njihovo vsebino pod specifičnimi tematskimi naslovi, ponovno ustrezno uredijo uvodne izjave in opredelitve pojmov ter čim prej sestavijo in objavijo stališče Parlamenta kot prečiščeno besedilo.

Nazadnje bi se rad zahvalil obsežnemu delu, polnemu podpore, ki sem ga bil deležen ne samo s strani sekretariatov, ampak tudi služb za vložitev.

(Aplavz)

Predsednica. – Posredovala bom to zahtevo, gospod Cashman, rezultate pa bomo objavili.

5.15. Smernice za politike zaposlovanja držav članic (A6-0052/2009, Jan Andersson) (glasovanje)

5.16. Podaljšanje uporabe člena 139 Poslovnika EP do konca sedmega zakonodajnega obdobja (B6-0094/2009) (glasovanje)

5.17. Socialni položaj Romov in boljše dostopanje do trga dela v EU (A6-0038/2009, Magda Kósáné Kovács) (glasovanje)

5.18. Soočanje z izzivi preskrbe z nafto (A6-0035/2009, Herbert Reul) (glasovanje)

5.19. Okolju prijaznejši promet in internalizacija zunanjih stroškov (A6-0055/2009, Georg Jarzembowski) (glasovanje)

5.20. Lizbonska strategija (glasovanje)

– *Pred glasovanjem o spremembi 28 (zadeva glasovanje o spremembi 27):*

Pervenche Berès (PSE). – *(FR)* Gospa predsednica, morda se motim, toda mislim, da ste glasovali o spremembi 27, ki je bila v resnici tehnična sprememba, ki je samo zahtevala, da se odstavek 47 premakne. Po drugi strani obstaja zahteva po ločenem poimenskem glasovanju o izvirnem besedilu.

Zato menim, da smo se strinjali o premaknitvi odstavka 47 in zdaj potrebujemo dvodelno poimensko glasovanje o samem odstavku 47.

Predsednica. – Naj razčistimo: ni bilo ugovora glede tega, da se odstavek 47 vstavi za odstavkom 49. Nato smo glasovali o spremembi 27, ki je bila sprejeta. Zato nismo mogli glasovati o odstavku 47, saj smo glasovali o spremembi 27. Torej ni nobenega problema.

5.21. Boj proti podnebnim spremembam (glasovanje)

– *Pred glasovanjem o odstavku 20:*

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, zelo kratka sprememba izvirnega besedila. Odstavek 20, vrstica 3 bi se moral glasiti: „zmanjšanja emisij zaradi krčenja in propadanja gozdov“. Trenutno se glasi: „zmanjšanja emisij za krčenje in propadanje gozdov“. Besedo „za“ bi rada zamenjala z besedo „zaradi“. V angleški različici je napačno. To je nesporno.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

5.22. Smernice za politiko zaposlovanja (glasovanje)

– Pred glasovanjem o odstavku 13:

Elizabeth Lynne (ALDE). – Gospa predsednica, to je zelo enostavna sprememba, samo nadomestitev „invalidni“ v „invalidni ljudje“ ali „invalidi“. V angleščini nikoli ne uporabljamo besede „invalidni“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– Pred glasovanjem o spremembi 1:

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Gospa predsednica, to je spet precej klasična sprememba s sklicevanjem na vlogo teh posvetovanj socialnih partnerjev. Na koncu samo dodaja besedno zvezo: „v skladu z nacionalnimi običaji in prakso“. To je običajno vključeno v spremembo, vendar je bilo iz nekega razloga izpuščeno. Socialdemokrati podpiramo to spremembo in upamo, da jo bodo tudi druge skupine; ponavadi jo.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

5.23. Evropski načrt za oživitev gospodarstva (A6-0063/2009, Elisa Ferreira) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Gospa predsednica, našo skupino bi rad obvestil, da je v našem glasovalnem seznamu glede spremembe 113 napaka: v glasovalnem seznamu bi moral biti plus in ne minus.

– Pred glasovanjem o spremembi 93:

Elisa Ferreira, poročevalka. – Gospa predsednica, gre samo za spremembo besedila v odstavku 4 glede zdravih državnih financ v „takoj, ko bo to mogoče“, namesto „ko bodo to dovoljevali gospodarski pogoji“, kot je bilo dogovorjeno s poročevalci v senci.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– Pred glasovanjem o spremembi 71:

Alain Lipietz (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, to je povsem tehnična sprememba. V naši spremembi je prišlo do napake. Alinea se je glasila: „pospešena odprava ovir“. To smo nadomestili z „odprava neupravičenih ovir“, vendar je žal stari odstavek, stara alinea ostala v besedilu spremembe. Malo smo spremenili tretjo alineo in ni potrebe, da bi ohranili staro različico.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– Pred glasovanjem o osnutku resolucije:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Gospa predsednica, iz navdušenega odziva Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov lahko razberete, kako dobro so se stvari odvijale med našim glasovanjem.

Zahvaliti se želim svoji kolegici gospe Ferreira, ki je opravila ogromno dela, da je dosegla ta rezultat. Prav tako bi se rad posebej zahvalil gospodu Hökmarku, gospe Herczog, gospodu Bullmannu in gospodu Lehneju, ki so po mojem mnenju zelo trdo delali na podobni lizbonski resoluciji.

Vendar pa lahko iz reakcije skupine PPE-DE razberete, da je prišlo do razburjenja. Zahvaliti se vam želimo, da ste z nami glasovali o zaprtju davčnih oaz in solidarnosti v državah članicah. Še pred nekaj minutami so

bile zadeve povsem drugačne. Spodbujanje širitve socialne demokracije je vaša zasluga. To je dobro za Evropski parlament, ki se je premaknil k levi.

(Aplavz z leve in protest z desne)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, Skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu in Skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov bi želel samo spomniti, da so v Parlamentu poleg velikih dveh tudi druge skupine.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, vprašanje v zvezi z dnevnim redom. Morda bi Parlamentu lahko razložili, v skladu s katerim členom Poslovnika je bilo gospodu Schulzu dovoljeno prevzeti besedo.

Predsednica. – Gospe in gospodje, gospodu Nassauerju bom seveda povedala, da ima povsem prav. Vendar je treba včasih v prid demokraciji nekoliko prestopiti meje.

S tem mislim, gospe in gospodje, da sem gospodu Schulzu dala besedo v skladu s členom 141 Poslovnika. Bil je povsem upravičen prevzeti besedo.

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, je govoril v imenu Komisije? Ker želi postati komisar? Ali pa je govoril kot predsednik skupine?

– Po končnem glasovanju:

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Gospa predsednica, želel bi dobiti pojasnilo. Kolikor mi je znano, ni bilo končnega glasovanja o poročilu gospoda Reula. Lahko potrdite, da je to pravilno?

Predsednica. – Gospod Prodi, sprejeli smo spremembo 3, ki tako nadomesti celotno resolucijo.

5.24. Kohezijska politika: naložbe v realno gospodarstvo (A6-0075/2009, Evgeni Kirilov) (glasovanje)

6. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Richard Corbett (PSE). – Gospa predsednica, pozdravljam dejstvo, da to poročilo preučuje, kaj je za spodbujanje gospodarstev mogoče storiti na evropski ravni, medtem ko se zavedam, da ostaja večina instrumentov za to na nacionalni ravni: 99 % javne porabe je nacionalne, ne evropske; večina ureditev je nacionalnih, ne evropskih. Če pa pogledamo, kaj lahko storimo na evropski ravni, lahko in bo načrt, ki ga je predlagala Komisija, za 30 milijard EUR prispevkov, vključno s predplačili strukturnih skladov in nova posojila Evropske investicijske banke, resnični prispevek k rešitvi iz te krize.

Prav tako moramo zagotoviti, da se bomo v Evropi izognili protekcionizmu. Pristopi različnih držav na račun drugih bi dolgoročno oslabili naš skupni trg in resno škodili obetom ustvarjanja delovnih mest in gospodarske rasti. Nasprotno bodo svoboda gibanja za delavce in pobude za pomoč izvozu podjetij na enotni trg zagotovile spodbudo, potrebno za oživitev našega gospodarstva.

- Poročilo: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Gospa predsednica, glasoval sem za skupno besedilo o izboljšanju varnosti za tiste, ki se odločijo potovati po morju. Menim, da je zelo pomembno dodati, da je treba več sredstev nameniti za strokovnost vseh mornarjev, odgovornih za navigacijo – od kapitana, upravitelja stroja, poveljnika palube, disciplinskih podčastnikov, do krmarjev in vseh mornarjev –, saj so življenja in varnost vseh na morju odvisni od njih. Zato pozivam k večji strokovnosti in boljšim plačam za tiste, ki imajo v svojih rokah življenja potnikov po morju.

- Poročilo: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)

Simon Busuttill (PPE-DE). – (MT) O tem poročilu bi želel povedati, da kljub svoji pobudi glede okolja, še vedno pomanjkljivo obravnava negativne in nesorazmerne učinke, ki bi jih imelo na regije in države, ki ležijo na obrobju Evropske unije, kot na primer Malta. Ta pobuda bi lahko morebiti povzročila precejšen dvig cen za prevoz tovora za prevoz v te obrobne regije in iz njih. Ta dvig cen pa bi lahko povzročil višje cene proizvodov, ki vstopijo v te regije ali države in jih zapustijo. Zato sem glasoval proti temu poročilu.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Gospa predsednica, nalaganje dodatnih stroškov za težka tovorna vozila predstavlja povišanje obdavčitve. Prevoz s tovornjaki zagotavlja storitev za celotno gospodarstvo, vključno z državljani. Njegovi stroški vplivajo na ceno vseh proizvodov, ki jih porabimo. Obremenitev cestnega prevoza z dodatnimi stroški trošarine na gorivo in vinjete poleg davkov, ki jih je že tako treba plačati, je v času soočanja s problemom krize, kateri ni videti konca, socialno neodgovorno.

Onesnaževanje zraka, učinek tople grede in nesreče so v veliki meri odvisni od konstrukcije vozil in cestnega sistema. V zadnjih desetih letih je bil na tem področju dosežen velik napredek in vsi smo čutili njegove koristi. Ne strinjam se z direktivo v njeni trenutni obliki, ker zahteva radikalen pregled.

- Poročilo: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospa predsednica, najprej bi želel povedati, da podpiram poročilo gospoda Cashmana in se mu zahvaljujem zanj. Zelo se je izboljšalo med obravnavo v Parlamentu, če pomislimo, kakšen je bil prvotni predlog Komisije.

Naša osnovna predpostavka mora biti, da je sprejemanje odločitev pregledno. Ljudje morajo imeti priložnost dostopati do dokumentov, saj je to edini način za zbujanje zaupanja, ob upoštevanju tega pa je zelo pomembno, da pridemo do položaja, kjer lahko ljudje vidijo napredovanje zakonodajnega postopka. Preglednost mora glede dokumentov veljati za vsako upravno raven.

Očitno vsak razume, da obstajajo nekatera področja, kot so zadeve v zvezi z zdravjem posameznika in tako dalje, ki jih je treba ohraniti zasebne, vendar pa bi v zakonodajnem postopku vse morale biti pregledne, in v zvezi s tem sem zadovoljen s tem rezultatom in menim, da je odkrito in pošteno sprejemanje odločitev način, na katerega bomo lahko pridobili zaupanje ljudi.

Martin Callanan (PPE-DE). – Gospa predsednica, nedavno poročilo nevladne organizacije s sedežem v Združenem kraljestvu, Taxpayers' Alliance, navaja, da članstvo v EU vsakega moškega, ženske in otroka v Združenem kraljestvu stane 2 000 GBP vsako leto.

Povedati moram, da mnogi moji volivci na severovzhodu Anglije menijo, da za tako veliko vsoto denarja dobijo malo. Zato je zagotavljanje dostopa javnosti do dokumentov evropskih institucij še najmanj, kar lahko pričakujejo ti volivci v zameno za to, da EU vsako leto plačajo tako velike zneske. V očeh mnogih ljudi ostaja EU zelo nepregleden in monoliten subjekt. Kar koli lahko storimo za izboljšanje dostopa, za dajanje več informacij javnosti o nekaterih zadevah, ki bi jih morda nekateri naši komisarji in drugi raje obdržali zaupne, je zelo dobrodošlo.

Že je videti prijavitelje nepravilnosti in druge, ki so bili očrjeni in so jih nagnali z delovnih mest zaradi razkritja zaupnih informacij. Če bi bile te informacije razpoložljive že od samega začetka, bi bile mnoge od teh pretiranih reakcij morebiti nepotrebne.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospa predsednica, hvaležen sem za to priložnost, da lahko pojasnim, kako sem glasoval o tem zelo pomembnem poročilu. Vsi vemo, da včasih, če so v občutljiva politična pogajanja vključene različne strani, obstaja potreba po tajnosti, da bi se izognili uničenju sporazuma. Vendar pa o tem v resnici ne govorimo v tem primeru.

Nedavno so potekala pogajanja o trgovinskem sporazumu proti ponarejanju in nekatera vprašanja, o katerih se je razpravljalo, vključujejo veliko zmanjšanje posameznih državljskih svoboščin. Podani so bili na primer celo predlogi, da se preišče iPode in notesnike oseb, ko vstopajo v države, da bi preverili avtorska in neavtorska gradiva. Smo lahko o tem razpravljali na odkrit in pregleden način? Ne, ker so bili ti dokumenti tajni – morda iz upravičenih razlogov, toda razlogov, ki jih ne razumemo v celoti. Zato resnično potrebujemo več odprtosti in več preglednosti, da bi resnično prišli do jedra vprašanja.

Povsem se strinjam s svojim kolegom, gospodom Callananom, ko pravi, da dejstvo, da niso bili pregledni, za EU ne obeta nič dobrega.

- Poročilo: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Želel bi se zahvaliti tistim privržencem, ki so tako dolgo neutrudno poslušali. Gospa predsednica, sem eden izmed 74 poslancev Parlamenta, ki so danes glasovali proti poročilu gospoda Anderssona, ne zato, ker sem proti zaposlovanju, ampak zato, ker te smernice za Evropsko unijo, za politiko držav članic EU, specifično ne navajajo, da je ena od možnosti za spodbujanje zaposlovanja ta, da se tistim delavcem, ki se želijo upokojiti in za upokojitev tudi zaprosijo, to tudi omogoči. Ta politika obveznega zviševanja upokojitvene starosti povsod tako samo prikrajuje mlade za delovna mesta, čeprav so pripravljeni nadomestiti tiste starejše delavce, ki hočejo svoja delovna mesta prepustiti mladim.

Martin Callanan (PPE-DE). – Gospa predsednica, to poročilo izhaja iz napačne predpostavke: predpostavke, da EU ve najboljše, ko gre za politiko zaposlovanja. Mnogi izmed mojih volivcev se odločno ne bi strinjali; ljubše bi jim bilo, če bi se EU držalo stran od vsega, kar ima kar koli opraviti s politiko zaposlovanja. Menim, da bi se moja država morala umakniti iz socialnega področja EU.

Bolj kot malo ironično je, da si EU prizadeva posredovati svojo modrost o politiki zaposlovanja državam članicam, medtem ko je sočasno odgovorna za velike količine birokracije in predpisov, ki so omejili tako veliko podjetij v moji regiji in po Evropi ter povzročili tako veliko brezposelnost, ki jo zdaj poskuša preprečiti.

Evropski socialni model je zastarel, uničujoč, preprečuje ustvarjanje delovnih mest in deluje proti podjetništvu. Najbolje bi bilo, če EU svojega nosu ne bi vtikala v politiko zaposlovanja držav članic in ustvarila manj birokracije in manj predpisov. To bi bilo najboljše, kar bi lahko storili, da bi ustvarili več delovnih mest v gospodarstvu.

- Predlog sklepa o členu 139 Poslovnika (B6-0094/2009)

Jim Allister (NI). – Gospa predsednica, glasoval sem za ta predlog, ker prelaga neumnost povsem nepotrebnega trošenja še več denarja za prevajalske službe v tem Parlamentu v zvezi z irščino.

Ljubše bi mi bilo, če bi bila ta neumnost trošenja v celoti zavržena. Vendar pa to našim davkoplačevalcem prihrani vsaj nekaj nepotrebnega trošenja.

Minimalna uporaba irščine v tej sejni dvorani je razvidna sama po sebi, čeprav nas gospa de Brún, kot del njenega agresivnega republikanskega načrta, razveseljuje v tem mrtvem jeziku, pri čemer je edino olajšanje, da komajda kdo, ki se vklopi v Parlament prek spleta, lahko razume besedico tistega, kar pove. Lahko jim zagotovim, da zamujajo zelo malo.

Njena kolegica iz Sinn Féina, gospa McDonald, ni prišla dlje od zatikanja pri govorjenju, jecljanja, irske latovščine, toda celo takrat zapravljamo denar za prevajanje.

- Poročilo: Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Gospa predsednica, gospe Kovács se zahvaljujem za informativno in koristno poročilo o položaju Romov.

Kot veste, romsko prebivalstvo narašča in postaja vse večja in vplivnejša sila po Evropi. Ta skupina 10-12 ljudi je med najrevnejšimi na celini, vendar ima neizmeren potencial.

Kot Evropejci in poslanci Evropskega parlamenta, ki je bil ustanovljen na stebru enakega obravnavanja, se moramo na ta problem odzvati čim prej. Nenehno zatiranje ene izmed največjih evropskih manjšin je sramotno in neuspešno. Z boljšo ureditvijo in višjo ravno sodelovanja lahko narodi zagotovijo delo za to ogromno skupino potencialnih delavcev. Glede na grozečo gospodarsko krizo bi morda Romi lahko pomagali rešiti nekatere najgloblje probleme Evrope. Poleg tega predsodki in poniževanje teh ljudi trajajo že predolgo. Enake pravice in možnosti je treba zagotoviti vsem državljanom Evrope, vključno z Romi.

V začetku tega meseca sta bila na Madžarskem dva Roma ustreljena kot živali, ko sta poskušala pobegniti iz svoje goreče hiše. Kako je mogoče, da v združeni Evropi prihaja do primerov, kot je ta?

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospa predsednica, glasoval sem proti poročilu gospe Kovács, ker je celotno poročilo prežeto z miselnostjo žrtve in ker menim, da bi manjšinski skupini, kot so romski cigani, veliko bolj služila strategija, ki bi jih spodbujala, da prevzamejo več odgovornosti za svojo usodo.

Tudi jaz delim stališče vseh, da je treba Rome obravnavati korektno, toda večino problemov, omenjenih v tem poročilu, je mogoče pripisati življenjskemu slogu, načinu življenja, ki so si ga ti ljudje zavestno izbrali.

Sprejememo lahko toliko poročil in resolucij in damo toliko denarja, kolikor hočemo, vendar to situacije na tem področju ne bo niti malo spremenilo.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospa predsednica, v tem Parlamentu sem v vsem svojem času slišal veliko politično korektnih nesmislov, kar so samoumevno potrdile zelo velike večine, to poročilo pa je po mojem mnenju pika na i. Če je namen tega Parlamenta vmešavanje v socialni položaj Romov in njihov dostop do trga dela, bi bilo preveč prositi za vsaj minimalno objektivnost?

Resnica je, da so problemi ciganov v veliki meri samo rezultat njihovega zavračanja prilagoditve družbi, v kateri živijo, zagotovo v zvezi z izobraževanjem in poklicnim usposabljanjem. Desetletja smo milijone evrov črpali v vse možne vrste programov, polne idiličnih, toda večinoma nerealističnih nesmislov v tonu tega poročila. Brez uspeha. Ali morda ni čas, da jih nehamo pestovati in preučimo resnične vzroke problemov, preden najdemo rešitve?

- Poročilo: Herbert Reul (A6-0035/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, čeprav je bila spremenjena različica izboljšanje, sem še vedno s težkim srcem podprla to samoiniciativno poročilo, saj ni bilo v skladu s svežnjem o podnebjju in energiji, ki ga je podprla velika večina v tem Parlamentu 17. decembra 2008.

Samo da nas spomnim, za moje poročilo EU-ETS, ki je bilo temelj tega svežnja, so bili rezultati glasovanja 610 glasov za, 60 vzdržanih in 29 proti. Ni potrebno reči, da gospoda Reula ni bilo med 610 poslanci izmed 699, ki so podprli moje poročilo.

Zadržke imam glede kakršnih koli omemb vrtanja na Arktiki ali raziskovanja alternativnih virov nafte, kot je bituminozni pesek. Pretekli meseci so pokazali, da pomembnost energetske varnosti še nikoli ni bila tako velika. Sodelovanje, ki je potrebno po vsej EU, in potreba po izkoriščenju prednosti paketov spodbud, ki so jih pred kratkim začele izvajati skoraj vse države članice in Komisija, poudarjajo potrebo po povečanju naše energetske varnosti, zmanjšanju naših emisij ogljika in po tem, da se odvadimo naše velike odvisnosti od fosilnih goriv, četudi v dogovorjenem časovnem okviru.

Martin Callanan (PPE-DE). – Gospa predsednica, bil sem poročevalec v senci poročila gospoda Sacconija o emisijah CO₂ iz osebnih avtomobilov, zato lahko iz dela, ki sem ga opravil tam, razberem, da moramo resnično zmanjšati našo odvisnost od nafte.

Zmanjšati moramo to odvisnost, ker so večine zalog nafte seveda v zelo nestabilnih in sumljivih delih sveta. Predolgo je naša žeja po nafti vzdrževala režime, ki so nadvse škodljivi za vse, za kar se zavzemamo, za naše interese in naše vrednote, posebno glede človekovih pravic in dobrega upravljanja.

Še posebno moramo seveda zmanjšati našo odvisnost od ruske oskrbe z nafto. Rusija je v preteklosti pokazala, da se ne bo obotavljala uporabiti nadzora nad večino naše oskrbe z energijo, da bi dosegla politične in gospodarske cilje, zato moramo storiti vse, kar lahko, da zmanjšamo njene možnosti, da to stori, in da storimo, kar seveda moramo, da bi zmanjšali našo odvisnost od nafte.

- Poročilo: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)

Neena Gill (PSE). – Gospa predsednica, vzdržala sem se glasovanja o tem poročilu, ker menim, da enostavno ne gre dovolj daleč. V tem Parlamentu smo se prej zavezali, da bomo zmanjšali emisije. Promet mora v boju proti podnebnim spremembam igrati ključno vlogo in bi ga moralo podpirati uresničevanje njegovih odgovornosti, vendar to poročilo k temu ne bo prav veliko pripomoglo.

To je vredno obžalovanja, saj je v njem nekaj dobrih predlogov. Cene glede hrupa vlakov upoštevajo širši okoljski vpliv prometa in se dobro skladajo s predlogi o zmanjšanju hrupa avtomobilskih pnevmatik, ki jih trenutno obravnava Odbor za industrijo, raziskave in energetiko.

Vendar pa bi bilo mogoče več storiti za sektor letalstva. Čudno je, da poročilo omenja železniški in pomorski promet in prevoz po celinskih plovnihih poteh, vendar pa zanemarja ta sektor, enega od glavnih povzročiteljev emisij ogljika. Ker na tem področju in še mnogih drugih ni dovolj strogo, sem se vzdržala glasovanja.

- Predlog resolucije B6-0107/2009 (lizbonska strategija)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospa predsednica, lizbonsko strategijo je vredno podpreti, vendar pa je treba povedati, da zamisli, da bi bila Evropa vodilno svetovno na znanju temelječe gospodarstvo do leta

2010, ne bo mogoče uresničiti. Zdaj smo v letu 2009 in če hočemo kaj doseči, moramo zelo kmalu najti pravo vrsto vseevropske zaveze. Potem bomo ta cilj morda lahko dosegli do leta 2020 ali 2030.

To v glavnem pomeni, da je treba zelo kmalu vzpostaviti vseevropsko zavezanost usposabljanju in raziskovanju. Trenutno smo v gospodarski recesiji in sredi tega nazadovanja si moramo zapomniti, da bomo morali, če hočemo imeti ustrezne ravni dobrih človeških virov, delovno silo za naše trge dela, vlagati predvsem v šolanje in usposabljanje učiteljev. To je prednostna naloga, če resnično želimo doseči cilje lizbonske strategije.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospa predsednica, vzdržal sem se glasovanja o resoluciji o lizbonski strategiji, čeprav je resolucija dejansko, gledano v celoti, zelo nepristransko poročilo, ki podaja natančno diagnozo situacije in vsebuje mnoge predloge, ki jih v celoti podpiram. Vzdržal sem se, ker je bilo ponovno omenjeno vprašanje teh razvpitih modrih kart za gospodarsko priseljevanje in dobiva sočutno podporo prav v času, ko se več kot 20 milijonov ljudi v Evropki uniji sooča z brezposelnostjo, ki se bo zaradi gospodarske krize še povečala.

Prav v takšnih časih se moramo nehati zatekati k lažjim kratkoročnim rešitvam, kot je ponovno privabljanje množice gospodarskih priseljencev v Evropsko unijo. Namesto tega moramo vlagati v usposabljanje in preusposabljanje ljudi, ki so trenutno brezposelni, namesto da jih v prid dotoka novih priseljencev prepustimo samim sebi.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospa predsednica, ne morem se spomniti, kako sem glasoval o lizbonski strategiji. Mislim, da je povsem ničvredna stvar, saj naj bi Evropa do leta 2010 postala vodilna na znanju temelječa družba. V desetih letih, ko sem sedel v tej sejni dvorani, sem se spraševal, kako nam bo to uspelo, če sprejemamo predpis za predpisom, ki duši podjetja in priložnosti ter celo spodbuja podjetja, da se preselijo z evropske celine.

Vedno sem zadržan, ko gre za poročila takšne vrste. Potem ko sem danes nekaj ur presedel v sejni dvorani in glasoval o nalaganju več in več predpisov podjetjem in ljudem, imam občutek, da gremo iz te dvorane v povsem napačno smer in se moramo nemudoma obrniti.

Martin Callanan (PPE-DE). – Gospa predsednica, strinjam se z mnogimi pripombami mojega kolega, gospoda Heaton-Harrisa. Kot je pravilno povedal, lizbonska strategija zavezuje EU, da do leta 2010 postane, malce ironično, najbolj konkurenčno gospodarstvo na svetu. Glede na to, da je do tega roka, ki smo si ga sami zastavili, samo še eno leto, verjetno nisem edini v tem Parlamentu, ki se sprašuje in postaja vse bolj skeptičen glede tega, ali bomo to dosegli.

Nenehno sprejemamo resolucije in Komisija nenehno sestavlja strateške dokumente, ki nam govorijo, kako bomo to dosegli. Vendar gre za to, da nam to nikoli ne uspe.

Vsebina lizbonske strategije je vedno presejala zmožnost EU, da doseže njene cilje, in je bila na več načinov v nasprotju s celotnimi značilnostmi EU v zadnjih 50 letih, ker veliko število ureditev EU o zaposlovanju in gospodarstvu povzroča več težav pri doseganju ciljev lizbonske strategije kot kar koli drugega, kot nas je spomnil gospod Heaton-Harris. Nenehno nalagamo vse več obremenitev in predpisov, ki industrijo silijo iz Evrope, in nimamo nobene možnosti doseči ciljev lizbonske strategije. Čas je že bil, da smo odkriti sami s sabo in to priznamo.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospa predsednica, prvotni cilji lizbonske strategije so EU zavezali k ustvarjanju na znanju temelječega gospodarstva, inovativnega gospodarstva, digitalnega gospodarstva do leta 2010. Za vse nas v tej natrpani dvorani imam novico: zmanjkuje nam časa. Morda niste opazili, vendar smo doslej zelo malo napredovali.

Preden sem postal politik, sem delal z mnogimi inovatorji in pomagal mnogim novoustanovljenim podjetjem. Bilo je resnično nasprotje priti v svet evropske politike in videti, kako obravnavamo inovacije. Ko tu obravnavamo inovacije, imamo odbore, imamo strateške dokumente, imamo glasovanja, imamo vse, razen inovacij, če seveda za ustvarjanje še več dokumentov ne menite, da je inovacija.

Ko govorite z inovatorji, ljudmi, ki bodo ustvarili bogastvo v Evropski uniji in po vsem svetu, hočejo samo, da se vlade ne vmešavajo. Čas je, da vladni plenilci nehajo črpati življenjsko tekočino podjetij.

Neena Gill (PSE). – Gospa predsednica, s težkim srcem še enkrat govorim o lizbonski strategiji. Tu običajno ne govorim samo zato, da bi bila negativna. Menim, da Evropska unija govori resnico, ko gre za lizbonsko strategijo. Vendar je danes, skoraj 10 let od srečanja na vrhu, daleč stran od uresničevanja.

Slišimo veliko toplih besed o potrebi po kvalificirani delovni sili, ki se bo sposobna prilagoditi gospodarskim prelomom, kot je ta, s katerim se soočamo danes. Vendar pa se po Evropi še vedno soočamo s kronično krizo usposabljanja. V moji regiji, West Midlands, je imelo usposabljanje delovne sile posebno boleč in dolg nastanek. Žal imamo najvišji delež prostih delovnih mest zaradi pomanjkanja kvalificiranih delavcev od vseh britanskih regij. Zato bi pozvala Komisijo, naj ne pozabi na strukturne reforme, potrebne za ponovno oživitve lizbonske strategije v obdobju, ki ga zaznamujejo gospodarske motnje, višje cene nafte in blaga ter trenutni nemiri na finančnih trgih.

- Predlog resolucije B6-0134/2009 (podnebne spremembe)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospa predsednica, pojasnilo glasovanja o tem poročilu želim dati zato, ker ne morem verjeti hinavščini tega Parlamenta, ko govori, kot vedno, o podnebnih spremembah.

Zakaj je ta Parlament hinavski? Poglejte okoli sebe. Smo v naši drugi sejni dvorani. V Bruslju imamo zelo dobro sejno dvorano. Tu smo samo tri ali štiri dni na mesec. Priznam, da bomo ta mesec imeli dodatno delno zasedanje, vendar samo zato, da dosežemo povprečje enega delnega zasedanja na 12 zasedanj, ki jih moramo imeti.

Na stotine ljudi zapusti svoja običajna delovna mesta, da pridejo sem. Potujejo in povzročajo emisije ogljika, ko prihajajo sem. Verjetno smo edini obstoječi zeleni parlament. Ko sem prišel sem, naj bi to bil nepapirnat parlament, če se ozrete okoli sebe, pa so vse naše mize pokrite s papirjem. Smo najhujši hinavci, ko gre za to, kot kateri koli druga sejna dvorana, ki jo poznam.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospa predsednica, povsem se strinjam z razmišljanji predhodnega govornika. Upoštevati bi morali, da ima Evropski parlament dve sejni dvorani – v Strasbourgu in v Bruslju –, imamo pa tudi tri sedeže, vključno s tistim v Luxembourg, o katerem ljudje ne govorijo pogosto. Ne samo, da v Luxembourg gradimo novo stavbo, kar povzroča več emisij ogljika, ki bi vsekakor lahko prispevale k podnebnim spremembam – ali tudi ne, odvisno, kaj človek verjame glede tega vprašanja –, ampak je tudi hinavsko z naše strani, da nadaljujemo z razpravami o podnebnih spremembah, medtem pa nadaljujemo z delom na treh različnih krajih dela.

Tudi če bi navsezadnje delali samo na enem, v Bruslju, vidite zvečer, ko hodite po ulicah Bruslja in od Place du Luxembourg pogledate proti stavbi Evropskega parlamenta, veliki razsvetljeni znak hinavščine. Če naj se spopademo s podnebnimi spremembami, je prišel čas, da uredimo pred domačim pragom.

- Predlog resolucije B6-0133/2009 (politike zaposlovanja)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospa predsednica, ta resolucija je polna dobrih namenov, vendar pa bi se morali vprašati, ali imajo takšne resolucije sploh kakšen vpliv.

Ne morem na primer razumeti, da mora resolucija o politikah zaposlovanja, če je to v evropski pristojnosti, kar ne verjamem, da je, prezreti najosnovnejša vprašanja, kot na primer: koliko ljudi je trenutno brezposelnih v Evropski uniji? Še vedno 20 milijonov, ali pa je, kar je bolj verjetno, ta številka bližje 25 milijonom?

Vprašanje je: ali se Komisija še vedno oklepa svojega nezaslišanega mnenja o uvozu več kot 20 milijonov novih priseljencev v Evropsko unijo? Vprašanje je: ali bo Komisija končno opustila svoje centre za novačenje v državah, kot sta Mali in Senegal, za vnašanje še več brezposelnosti? To so vrste vprašanj, ki smo jih pričakovali v resoluciji, namesto nepomembnega seznama dobrih namer, kar je žal postala.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospa predsednica, ponovno govorimo o nečem, v zvezi s čimer delamo zelo malo, in to je politika zaposlovanja. Nekoč mi je kolega rekel, da Evropski parlament, ko govori o zaposlovanju, dejansko ustvarja precej več brezposelnosti, kot bi pričakovali. To moramo priznati, če naj ustvarjamo delovna mesta, osvoboditi moramo ustvarjalce bogastva. Omogočiti jim moramo, da nadaljujejo s svojim duhom svobodnega podjetništva, da ustvarjajo bogastvo, da ustvarjajo delovna mesta.

Toda kaj delamo tu? Z urejanjem in razpravami si prizadevamo zadušiti duh inovacij, duh podjetništva, in s tem smo nadaljevali tudi danes. Šele danes je gospod Schulz, s katerim se pogosto ne strinjam, toda ne danes, govoril o socialni demokratizaciji EPP. Zdaj je prišel dan, ko vemo, da smo izgubljeni, ko gre za ustvarjanje delovnih mest v Evropi.

Daniel Hannan (NI). – Gospa predsednica, ste opazili, da se usklajevanje politike vedno odvija v isti smeri? Več povezovanja vedno pomeni več posredovanja.

Naj to povemo drugače: pluralizem zagotavlja konkurenčnost. Če imate konkurenčne države z različnimi davčnimi stopnjami, lahko davke dvigujete samo do določene stopnje, preden začne vaš denar odhajati v tujino. Če imate konkurenčne države z različnimi politikami zaposlovanja in različnimi socialnimi politikami, lahko svoj trg dela urejate samo do določene stopnje, preden začnejo delovna mesta prehajati čez meje.

V dobrih letih je Evropska unija lahko prezrla te razlike in je za svojimi zidovi lahko ustvarila strogo reguliran in centraliziran trg. Toda ta dobra leta so končana. Zdaj nam grozi, da se bomo odrezali od bolj dinamičnih gospodarstev in postali revnejši in bolj nepomembni in končno, kot Tolkienov Eldar, šli na zahod in propadli.

- Poročilo: Luis de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

Richard Corbett (PSE). – Gospa predsednica, opažam, da so vsaj nekateri od tistih, ki so klevetali vso evropsko zakonodajo, kakršno koli že, kljub temu glasovali za tretji pomorski paket, paket, ki ga pozdravljam, povečuje zdravje in varnost ljudi na ladjah; nenazadnje bo zmanjšal stroške, ker bo na svoji poti rešil življenja in ker vzpostavlja združljivost varnostnih sistemov različnih držav članic, zaradi česar bodo ti učinkovitejši, uspešnejši in cenejši, hkrati pa izboljšuje zdravje in varnost. Pozdravljam sprejetje tega paketa, ki bo izboljšal varnost na stotine milijonov volivcev v Yorkshiru in Humberju.

- Poročilo: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Neena Gill (PSE). – Gospa predsednica, glasovala sem za to poročilo, saj sem bila prijetno presenečena, da je Parlament sprejel naše predloge proti davčnim oazam. Podpiram tudi obsežno področje delovanja, ki je v tem poročilu dano za obravnavanje trenutne krize.

Vidik, na katerega se resnično želim osredotočiti, je načrt za oživitev gospodarstva doslej. Prepričati se moramo, da imamo še vedno zagotovljena delovna mesta in trajnostne poklicne kariere za ljudi, ko bo začelo gospodarstvo bolje delovati in podpirati ključne sektorje, kot je avtomobilska industrija. Avtomobilski sektor je model, kako se morajo v prihodnjih letih prilagoditi tradicionalne industrije. Pred kratkim sem obiskala tovarno Jaguar Land Rover v mojem volilnem okrožju, kjer sem videla, da se je podjetje spremenilo v svetovnega voditelja na področju tehnologije zelenih avtomobilov, in kjer so bile v celoti sprejete nove homologacijske smernice, ki smo jih sprejeli v tem Parlamentu.

Daniel Hannan (NI). – Gospa predsednica, ponovno se vdajamo fantaziji, da se lahko prebijemo iz krize in sprejemamo zakonodajo proti recesiji. V najboljšem primeru zavajamo sami sebe, v najslabšem namerno zavajamo svoje volivce.

Resnica je, da ne more nič ustaviti tega popravka: obrestne mere so bile predolgo prenizke in zdaj, ko smo balon napolnili z zrakom, se bo spet dvignil. Lahko bi poskusili rešiti nekatere žrtve, namesto tega pa se pretvarjamo, da lahko preprečimo, kar se dogaja. Dolg bodo plačali naši še nerojeni in nespočeti otroci, in sicer nikjer bolj, kot v moji državi, kjer se vsak otrok zaradi nesposobnosti in razuzdanosti svoje vlade rodi z dolgom 30 000 GBP.

Kot pravi naš nacionalni pesnik: „To drago, predrago domovino src predragih, ... – to ti povem umirajoč – so dali zdaj v zakup kot kakšen grunt, ki se duši v dolgéh.“

In zdaj se od nas pričakuje, da bomo poleg tega nacionalnega dolga prispevali še k evropskim programom za oživitev gospodarstva. Ponovno zaključujem z besedami našega nacionalnega pesnika: „Nikarte, prosim vas, če ne vas bo preklinjal sin in sinov sin za to!“

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gospa predsednica, kot primer velikega mednarodnega finančnega zločina lahko navedemo afero Madoff, toda tudi špekulacije s kmetijskimi surovinami leta 2007.

Zato je cela vrsta pravnih strokovnjakov, vključno s pisarno Carlosa Sotela v Španiji, in mrež velikih pisarn predlagala vzpostavitev mednarodnega finančnega sodišča.

Razen tega bi lahko samo razširili pristojnosti Mednarodnega kazenskega sodišča na velika finančna kazniva dejanja, ker je leta 2007 na milijone otrok umrlo kot posledica špekulacij s kmetijskimi proizvodi. To je bil finančni Darfur.

To mednarodno finančno sodišče bi imelo pristojnosti za preiskovanje špekulacij in špekulantov, preverjanje davčnih oaz, reguliranje in kaznovanje storilcev.

To je preizkus iskrenosti za Baracka Obama, predsednika Sarkozyja in druge voditelje. To je politično sporočilo, ki ga moramo poslati splošni javnosti, to pa bi bila prva stopnja globalne organizacije, globalni pojav in globalno zdravilo za svetovno gospodarsko krizo.

- Poročilo: Evgeni Kirilov (A6-0075/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospa predsednica, zelo prijetno je govoriti za gospodom Corbettom v takšni razpravi, ker gospod Corbett nikoli ni na napačnem mestu; pogosto zmeden, kot je bil danes, daje napačno obrazložitev glasovanja ob napačnem času, toda očitno nikoli v zmoti! Vendar pa se sprašujem, če v tem Parlamentu sploh vemo, kaj je realno gospodarstvo. Je realno gospodarstvo kopica uradnikov in birokratov, z nami, ki pišemo zakone, ki jih morajo izvajati drugi ljudje, kot je državna uprava v Združenem kraljestvu, kjer smo javni sektor povečevali precej hitreje kot je rasel zasebni sektor v zadnjih 10 letih? Ali pa so realno gospodarstvo dejansko ljudje, ki opravljajo svoje delo, uvajajo novosti in ustanavljajo svoja podjetja? Sprašujem se, ali gre to poročilo dejansko v pravo smer. Po njegovem branju sem precej prepričan, da ne.

Daniel Hannan (NI). – Gospa predsednica, v tem Parlamentu poznamo, morda bolje, kot nekateri zunaj, obseg, v katerem je Evropska unija postala mehanizem za obsežno prerazporeditev bogastva.

Dolgo časa je ta sistem zelo dobro deloval, saj je finančno prispevalo le majhno število ljudi. Edina dva neto vlagatelja v proračun v večini zgodovine Evropske unije sta bila Združeno kraljestvo in Nemčija.

Toda stvari so se zdaj spremenile in denarja zmanjkuje. To je bilo jasno razvidno na vrhu pred dvema tednoma, ko je madžarski predsednik vlade zahteval jamstvo v višini 190 milijard EUR za srednjo in vzhodno Evropo in mu je nemški kancler jasno povedal, da denarja ni in ga v prihodnosti tudi ne bo.

Nemški davkoplačevalci (in to je redko priznано) so vedno podpirali celotni sistem. Vključevanje počiva na njihovem potrpljenju, zdaj pa so to spregledali. Ne odzivajo se več na neizgovorjen poziv k zgodovinski odgovornosti. So razumni ljudje z zdravo pametjo in lahko prepoznajo argument, ki je samemu sebi namen, in goljufijo, ko jo vidijo. Če menite, da se motim, naj imajo referendum; naj imajo vsi referendum: naj glasujejo o Lizbonski pogodbi. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Geringer de Oedenberg (A6-0060/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Geringer de Oedenberg o oprostitvi davka na dodano vrednost na končni uvoz določenega blaga (kodificirana različica). Ker gre zgolj za kodifikacijo že obstoječega besedila in ne vključuje bistvenih sprememb samega besedila, menim, da moramo sprejeti predlog Komisije in priporočila pravnih služb Parlamenta, Sveta in Komisije.

- Poročilo: Díaz de Mera García Consuegra (A6-0106/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Vzdržal sem se glasovanja o poročilu gospoda Díaze de Mere Garcíe Consuegre o prilagoditvi osnovnih plač in dodatkov za osebje Europolu. Samo delno se strinjam s stališčem poročevalca o tej zadevi, zato menim, da ni primerno, da glede tega zavzamem stališče.

- Poročilo: Reimer Böge (A6-0106/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, glasoval sem za.

Menim, da okoljska katastrofa, ki je prizadela Romunijo, ne sme ostati neopažena. Romunija je poplave premagala izčrpana, ne samo gospodarsko in okoljsko, ampak tudi v socialnem smislu.

Poročila o osebnih zgodbah ljudi so bila žalostna – družine so izgubile svojo lastnino in imetje, mnogo tega pa je bilo plod življenjskega trdega dela.

Mnoge organizacije tam že delujejo, vendar je prišel čas za to, da tudi institucije, in osebno poslanci tega Parlamenta, resnično prispevajo k temu.

Zato pozdravljam mnenje Odbora za proračun in upam, da bo 11 785 377 EUR iz Solidarnostnega sklada čim prej na razpolago Romuniji, da bi prebivalstvo dvignili v gospodarskem, okoljskem in socialnem smislu.

Genowefa Grabowska (PSE), v pisni obliki. – (PL) Načelo solidarnosti je temeljno in nesporno načelo v Evropski uniji. Ravno zaradi tega načela, ki ne obstaja samo na papirju, se EU razlikuje od drugih mednarodnih organizacij. Praktični izraz tega načela je nedvomno Solidarnostni sklad, ki je bil ustanovljen leta 2006 v skladu z medinstitucionalnim sporazumom, da bi odpravil negativne posledice velikih naravnih nesreč. Dobro je, da sklad deluje in da je lansko leto imelo od njega koristi pet držav. To je dokaz, da nobena država članica ne bo ostala sama, ko se bo soočala s tragedijo. Poplave, ki so julija 2008 prizadele pet področij severovzhodne Romunije, so povzročile veliko materialno škodo (0,6 % BND) in pretresle življenje več kot dveh milijonov ljudi v 214 okrajih.

Menim, da je v tej situaciji prošnja za pomoč Romunije upravičena, čeprav ne dosega kvantitativnih meril, določenih v členu 2(1) uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije. Prav tako ne dvomim, da je v tem primeru potrebno uporabiti merilo neobičajne nesreče, ki ga prav tako predvideva omenjena uredba in ki omogoča uporabo sklada za Romunijo. Kot poljski poslanec predstavljam regijo, ki jo je prav tako prizadela naravna nesreča, namreč tornado v provinci Šlezija. Ta nesreča na srečo ni imela enake uničevalne moči ali stopnje. Povsem podpiram ta oprijemljiv dokaz evropske solidarnosti.

Maria Petre (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za to poročilo, saj bo pomagalo precej hitreje uporabiti sredstva Solidarnostnega sklada. Leta 2006 so se plačila Evropske unije iz Solidarnostnega sklada kot pomoč za Romunijo po poplavah v aprilu in avgustu zavlekla za eno leto. Veseli me, da so bili postopki izboljšani in omogočajo takojšnje posredovanje EU v državah, ki jih je prizadela večja naravna ali neobičajna nesreča.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Bögeja o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije. Strinjam se, da so bila merila za upravičenost do uporabe sklada izpolnjena v primeru prošnje Romunije po poplavah, ki so državo prizadele julija. Poplave so povzročile hudo škodo pokrajini in ljudem, ki živijo v petih prizadetih regijah. Zato menim, da je edino pravilno uporabiti sklad, nenazadnje zato, ker navedeni znesek sodi v letno omejitev, določeno v medinstitucionalnem sporazumu iz maja 2006.

- Poročilo: Jutta Haug (A6-0113/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo, ki ga je sestavila Jutta Haug (Nemčija), saj zahteva uporabo 11,8 milijonov EUR iz Solidarnostnega sklada EU (ESS EU) za pomoč žrtvam poplav, ki so Romunijo prizadele julija 2008.

Ta poteza je odziv EU na prošnjo za pomoč, ki jo je vložila Romunija. Uporaba se nanaša na pet okrožij (Maramureș, Suceava, Botoșani, Iași in Neamț). Kot posledica nesreče, ki je delno ali docela uničila hiše in pridelke, je bilo neposredno prizadetih 241 okrajev z 1,6 milijonov prebivalcev

Glasoval sem z mislijo na ljudi, ki so v poplavah izgubili svoje domove, imetje, živali in celo družinske člane. Gheorghe Flutur, predsednik sveta okrožja Suceava, je njihov primer predstavil v Bruslju v Evropskem parlamentu.

Mednim, da Romunija potrebuje večji znesek, da bi popravila škodo, ki so jo povzročile poplave, vendar pa je pomoč EU potrebna in dobrodošla.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Prva sprememba proračuna za leto 2009 se nanaša na uporabo Solidarnostnega sklada EU za Romunijo po poplavah, ki so to državo prizadele julija 2008.

Ob neposredni škodi, ocenjeni na okoli 471,4 milijonov EUR, se (še le zdaj) načrtuje uporabo samo 11,8 milijonov EUR iz tega sklada, kar ponovno jasno kaže nujno potrebo po reviziji sklada.

Cilj tega sklada je omogočiti Skupnosti, da se hitro, učinkovito in prožno odzove na „izredne razmere“ v različnih državah članicah. Zato kljub vsem pomanjkljivostim podpiramo uporabo za Romunijo.

Vendar pa bo dodeljenih 11,8 milijonov EUR odšteti od proračunske postavke za Evropski sklad za regionalni razvoj (cilj konvergence). Z drugimi besedami se „solidarnost“, ponujeno Romuniji, financira iz sredstev, namenjenih najslabše gospodarsko razvitim državam in regijam, vključno z Romunijo! To je tisto, kar lahko pojmemo kot solidarnost med „revnimi“ ali z drugimi besedami med tako imenovanimi „kohezijskimi državami“/konvergenčnimi regijami...

Ne strinjamo se z uporabo „kohezijskih“ sredstev – še toliko manj v času slabšanja družbenogospodarske krize –, če so na voljo druga sredstva, kot so tista, namenjena za militarizacijo EU.

Iosif Matula (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije za Romunijo, ker menim, da finančna pomoč, dodeljena naši državi, zagotavlja potrebno podporo za področja, ki so jih julija lanskega leta prizadele poplave. Severovzhodni del Romunije je bil močno prizadet. 214 okrožij in 1,6 milijonov ljudi je neposredno trpelo kot posledica nesreče. Evropska komisija je namenila finančni prispevek v višini 11,8 milijonov EUR, da bi podprla naložbe v popravilo prometne in drenažne infrastrukture, ojačanje rečnih strug in gradnjo jezov za preprečevanje naravnih nesreč te vrste v prihodnje.

Menim, da je najpomembnejši korak k zaščiti državljanov Evrope zgodnje odkrivanje vzrokov, ki pripeljejo do naravne nesreče takšnega obsega ali celo hujših.

Ob upoštevanju podnebnih sprememb, s katerimi se soočamo, podpiram uvedbo instrumentov za spremljanje okoljskih dejavnikov v vsaki posamezni regiji, skupaj z dodelitvijo ustreznega proračuna za to. Območja konvergence so najbolj izpostavljena tveganju, da jih prizadene naravna nesreča. To pomeni, da je treba posebno pozornost nameniti tem vidikom, da bi izvajali politiko gospodarske, socialne in teritorialne kohezije.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Področja, dovzetna za učinke podnebnih sprememb, so v glavnem naslednja: vodni viri, kmetijstvo, energija, gozdarstvo in biotska raznovrstnost in nenazadnje zdravje prebivalstva.

Izredni vremenski pojavi v zadnjih letih v Romuniji so povzročili poplave in sušo, njihova posledica pa je potreba po boju s podnebnimi spremembami nadvse resno, strokovno in odgovorno.

Kot socialni demokrat sem glasovala za to poročilo, ker 11,8 milijonov EUR, dodeljenih s prilagoditvijo proračuna, podpira Romunijo v njenih prizadevanjih po prilagajanju podnebnim spremembam, da bi odpravila učinke poplav z izvajanjem dela na področju lokalne zaščite (zaščita naselij, načrtovanje struge rek skozi delo na izboljšanje vodotokov in povečanje pogozdenih območij) in nenazadnje z vključevanjem prebivalstva in njegovim izobraževanjem o ustreznem obnašanju pred, med in po poplavi.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo o predlogu spremembe proračuna št. 1/2009 Evropske unije za proračunsko leto 2009. Namen poročila je uporaba 11,8 milijonov EUR s prevzemom obveznosti in odobritvijo plačil iz Solidarnostnega sklada EU v zvezi s posledicami poplav, ki so julija 2008 prizadele Romunijo.

podpiram pobudo Evropske komisije, pri čemer EU kaže solidarnost z okrožji Suceava, Iași, Neamț, Botoșani in Maramureș, ki so prizadeta zaradi posledic poplav julija 2008.

Z današnjim glasovanjem plenarno zasedanje Evropskega parlamenta sprejema sklep Odbora za proračun, sprejet 24. februarja 2009. Med zadevnim zasedanjem je Gheorghe Flutur, predsednik sveta okrožja Suceava, predstavil položaj v svoji regiji, ki so jo prizadele poplave, svojo prošnjo za sredstva pa je podkrepil s slikami in statistiko škode, ki jo je povzročila naravna nesreča, ki je prizadela področje.

Povedal je, da so bila poslana opozorila, in omenil, da je bila z ukrajinsko regijo Černivci dogovorjena vzpostavitev sistema za hitro obveščanje v primeru nesreč, skupaj z drugimi čezmejnimi programi sodelovanja za obravnavanje izrednih razmer, ki se jih bo izvajalo kot nadaljevanje tega projekta.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Hauga o spremembi proračuna za proračunsko leto 2009, ki upošteva hudo škodo, ki so jo povzročile poplave, ki so julija 2008 prizadele Romunijo. Mojo podporo poročilu gospoda Bögeja o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije v tem posebnem primeru sem že izrazil, tu pa želim potrditi mojo podporo ukrepu – če se bo osredotočal –, kot ga določa medinstitucionalni sporazum iz leta 2006, o hitri in učinkoviti obnovi življenjskih pogojev v regijah, ki so jih prizadele naravne nesreče, in ne o plačilu odškodnine za škodo, ki so jo utrpeli posamezniki.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog resolucije Evropskega parlamenta o predlogu spremembe proračuna št. 1/2009 Evropske unije za proračunsko leto 2009 (6952/2009 – C6 0075/2009 – 2009/2008 (BUD)), ker je njegov namen uporaba 11,8 milijonov EUR s prevzemom obveznosti in odobritvijo plačil iz Solidarnostnega sklada EU v zvezi s posledicami poplav, ki so julija 2008 prizadele Romunijo.

- Poročilo: Luis de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

John Attard-Montalto (PSE), *v pisni obliki*. – Malta je ena od glavnih držav EU z veliko registriranimi ladjami. Po drugi strani pa opravlja svoje dolžnosti kot država zastave v skladu z mednarodnimi konvencijami.

Glavne tri obveznosti so: (a) uveljavljanje določb Kodeksa države zastave, (b) sprejetje potrebnih ukrepov za neodvisen pregled svoje uprave vsaj vsakih pet let v skladu s pravili IMO, (c) sprejetje potrebnih ukrepov v zvezi z inšpekcijskim pregledom in nadzorom ladij ter izdajanjem obveznih spričeval in spričeval o opravitvi, kot določajo mednarodne konvencije.

Nova zahteva je, da mora zadevna država članica, preden dovoli delovanje ladje, ki pluje pod njeno zastavo, sprejeti ustrezne ukrepe za zagotavljanje, da zadevna ladja izpolnjuje veljavna mednarodna pravila in predpise ter predvsem evidenco o varnosti ladje.

David Martin (PSE), *v pisni obliki*. – Ta zakonodaja bo okrepila obstoječo varnostno zakonodajo EU in večje mednarodne instrumente prenesla v pravo Skupnosti. Podpiram to zakonodajo, ker priznava potrebo po strogem nadzoru klasifikacijskih zavodov, ki opravljajo pomembne naloge za ohranjanje varnosti na morju zaradi velike koncentracije pristojnosti, ki jih imajo.

- Poročilo: Luis de Grandes Pascual (A6-0098/2009)

Carl Lang in Fernand Le Rachinel (NI), *v pisni obliki*. – (FR) V Evropskem parlamentu je bilo pravkar sprejetih osem zakonodajnih besedil, ki sestavljajo pomorski paket. To pozdravljamo, saj paket ne zajema samo odškodnin za potnike, ampak tudi inšpekcijske preglede, državne inšpekcijske preglede pristanišč, preiskave nesreč pri prevozu in možnost organov, da odloči o zatočišču za plovila v stiski.

Žoga je zdaj na strani držav članic, saj ni dovolj samo sprejemati predpisov: to zakonodajo je treba prenesti v njihove nacionalne zakonodaje.

Prvi preizkus bo spremljanje zastav držav ugodnosti, ki pripadajo evropskim državam. Te zastave se uporablja za to, da se zaobide sindikalne, davčne, zaposlovalne, varnostne in okoljske predpise držav, ki jim plovila resnično pripadajo.

Ciper in Malta sta še danes med petimi najvišje uvrščenimi zastavami držav ugodnosti v smislu števila izgubljenih ladij.

Žal je opaziti, da se situacija kljub prizadevanjem, odkar sta potonila tankerja *Prestige* in *Erika*, skorajda ni izboljšala. Podstandardna plovila, ki plovejo pod zastavo države ugodnosti, znižujejo cene prevoza. Tako imenovane bogate države so se odzvale s svojo zastavo (II), da bi se spopadle z izgubo tovara.

V resnici se mora Evropska unija, če se želimo resnično znebiti teh plavajočih razbitin, pripraviti na boj proti ultraliberalizmu.

Luca Romagnoli (NI), *v pisni obliki*. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda de Grandes Pascuala o skupnih pravilih in standardih za organizacije za tehnični nadzor in pregled ladij. Predhodno sem že obrazložil razloge, ki so me spodbudili k podpori dela, ki ga je opravil poročevalec v zvezi s tretjim pomorskim paketom, in prednosti, ki bi jih načrtovani ukrepi lahko prinesli v smislu varnosti pomorskega prometa in izboljšanja obstoječih predpisov. S tem potrjujem moj glas za.

- Poročilo: Dominique Vlasto (A6-0099/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), *v pisni obliki*. – (PL) Glasoval sem za sprejetje poročila o skupnem besedilu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o pomorski inšpekciji države pristanišča (prenovitev), ki ga je potrdil Spravni odbor. Strinjam se s cilji tretjega pomorskega paketa.

Cilj sedmih predlogov paketa je preprečevanje nesreč z izboljšanjem kakovosti evropskih zastav, pregledom zakonodaje o pomorski inšpekciji države pristanišča in sistemom za spremljanje za ladijski promet in z izboljšanjem pravil, ki se nanašajo na klasifikacijske zavode. Njihov cilj je tudi zagotoviti učinkovit odziv v primeru nesreče z razvojem usklajenega okvira za preiskavo nesreč, uvedbo pravil o odškodninah za potnike v primeru nesreče in z uvedbo pravil o odgovornosti lastnika ladje z obvezno shemo zavarovanja.

Izraziti želim mojo podporo sporazumu, ki je bil dosežen, in predvsem naslednjim točkam: razširitvi področja veljavnosti, da vključuje tudi plovila, ki pristajajo na sidriščih, povečani pogostosti inšpekcijskih pregledov plovil in trajni prepovedi plovil pod določenimi pogoji.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Vlasto o pomorski inšpekciji države pristanišča, ki tvori del tretjega pomorskega paketa. Strinjam se z delom doseženega dogovora o razširitvi področja uporabe direktive, da bi vključevala plovila, ki pristajajo na sidriščih, in z delom o povečanju ravni inšpekcije plovil v najvišji kategoriji tveganja. Glede tega bi omenil potrebo po tem, da je ocena takšnega tveganja čim bolj natančna in neodvisna. Strinjam se tudi, da bi bilo treba pod določenimi pogoji trajno zavrniti dostop plovil, da bi zagotovili ustrezno raven varnosti za upravljalce in potnike.

- Poročilo: Dirk Sterckx (A6-0100/2009)

Bairbre de Brún in Mary Lou McDonald (GUE/NGL), v pisni obliki. – Pozdravljamo preobrat v poudarkih v tej resoluciji in nekatere izmed pozitivnih predlogov v zvezi z regulacijo finančnega sektorja, inovacijami, energetske učinkovitostjo in naložbami, prav tako pa tudi priznanje potrebe po zaščiti zaposlovanja, ustvarjanju delovnih mest, boju proti revščini in osredotočanju na najbolj ranljive skupine v družbi.

Vendar pa je logika lizbonske strategije pomanjkljiva in jo je treba temeljito revidirati, predvsem v luči nove gospodarske situacije.

Poleg tega so trije izmed posebnih predlogov v resoluciji kratkovidni in kontraproduktivni, kot je vztrajanje pri deregulaciji in prožnih praksah zaposlovanja, kar vodi k slabitvi pravic delavcev.

Iz teh razlogov smo se pri končnem glasovanju o poročilu vzdržali.

Bogusław Liberadzki (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za sprejetje poročila o skupnem besedilu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2002/59/ES o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet, ki ga je potrdil Spravni odbor.

Strinjam se s cilji tretjega pomorskega paketa.

Cilj sedmih predlogov paketa je preprečevanje nesreč z izboljšanjem kakovosti evropskih zastav, pregledom zakonodaje o pomorski inšpekciji države pristanišča in sistemom za spremljanje za ladijski promet in z izboljšanjem pravil, ki se nanašajo na klasifikacijske zavode. Njihov cilj je tudi zagotoviti učinkovit odziv v primeru nesreče z razvojem usklajenega okvira za preiskavo nesreč, uvedbo pravil o odškodninah za potnike v primeru nesreče in z uvedbo pravil o odgovornosti lastnika ladje z obvezno shemo zavarovanja.

Kot poročevalec v senci za poročilo gospoda Sterckxa bi želel izraziti mojo polno podporo dokumentu, ki je dan na glasovanje.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Menim, da je treba pomorski paket preučiti globalno in kot celoto, v skladu s pristopom, ki ga je Parlament vedno izvajal, ko je obravnaval njegove posamezne dele. Zato sem glasoval za poročilo gospoda Sterckxa o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet, ker ta sistem spada v širši kontekst, namenjen izboljšanju varnosti pomorskega prometa in poenostavitvi upravljanja, nekaj, kar sem že podprl ob številnih priložnostih. V zadevnem primeru bi uporaba tehnologije za spremljanje ladij pomagala olajšati odločitev, kdo je odgovoren v primeru nesreče, in izboljšati postopke za nastanitev ladij v „zatočiščih“. Iz tega razloga lahko potrdim poročilo z glasovanjem zanj.

- Poročilo: Jaromír Kohlíček (A6-0101/2009)

Guy Bono (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za to poročilo češkega člana Konfederalne skupine Evropske združene levice/Zelene nordijske levice, Jaromíra Kohlíčka, o preiskovanju nesreč v sektorju pomorskega prometa.

To besedilo poudarja potrebo po sestavi, na evropski ravni, jasnih in zavezujočih smernic, da bi zagotovili, da se nesreče na morju ustrezno spremlja. Zadeva zaskrbljenost, ki je sledila potopitvi tankerja *Erika* ob francoski obali. Zaradi preprečevanja ponovitve takšnih primerov slabega upravljanja se je Evropska unija odločila določiti strog okvir, ki obravnava vse tehnične vidike in vse postopke, ki se jih je treba držati v primeru nesreče: metodologija preiskovanja, evropska baza podatkov za pomorske nesreče, varnostna priporočila in tako dalje.

Strinjam se s stališčem, da je treba evropski pomorski prostor narediti za enega najvarnejših in najbolj zglednih pomorskih prostorov na svetu. To je tisto, za kar si prizadeva pomorski paket „Erika III“, katerega del je poročilo. To je resnično napredek za pomorski sektor in tudi za okolje, ki je pogosto sekundarna žrtev brezobzirnega vedenja na morju.

Bogusław Liberadzki (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo o skupnem besedilu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi temeljnih načel za preiskovanje nesreč v sektorju pomorskega prometa in o spremembi direktiv 1999/35/ES in 2002/59/ES, ki ga je potrdil Spravni odbor. Strinjam se s cilji tretjega pomorskega paketa.

Cilj sedmih predlogov paketa je preprečevanje nesreč z izboljšanjem kakovosti evropskih zastav, pregledom zakonodaje o pomorski inšpekciji države pristanišča in sistemom za spremljanje za ladijski promet in z izboljšanjem pravil, ki se nanašajo na klasifikacijske zavode. Njihov cilj je tudi zagotoviti učinkovit odziv v primeru nesreče z razvojem usklajenega okvira za preiskavo nesreč, uvedbo pravil o odškodninah za potnike v primeru nesreče in z uvedbo pravil o odgovornosti lastnika ladje z obvezno shemo zavarovanja.

Izraziti želim mojo podporo sporazumu, ki je bil dosežen, in predvsem naslednjim točkam: metodologija pri preiskovanju nesreč, odločitve glede preiskave, pravično obravnavanju mornarjev, zaščita prič/zaupnost evidenc.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Kohlíčka o preiskovanju nesreč v sektorju pomorskega prometa. Prepogosto je težko odločiti, kdo je odgovoren v primeru manjših ali resnih nesreč na morju. Mislim na primer preiskovanja, ki je sledil pravi naravni katastrofi, ki jo je povzročil tanker *Prestige*, in na mnoge druge, do katerih prihaja še naprej. Pomorski promet zasluži posebno pozornost, saj je poleg tega, da je najbolj ekonomičen v relativnem smislu, eden najnevarnejših v smislu okoljskih posledic v primeru nesreče. Menim, da je zato potrebno vzpostaviti jasne in zavezujoče smernice o tem, kako izvesti tehnične preiskave ladijskih nesreč in zagotoviti povratne informacije, da bi preprečili nesreče v prihodnje. Zato sem glasoval za poročilo.

- Poročilo: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Coste o odgovornosti prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč. Strinjam se z njim, da je nadvse primerno določbe Atenske konvencije o pomorskem prevozu potnikov in njihove prtljage iz leta 1974 vključiti v evropsko zakonodajo, ker nacionalne razlike, ki še vedno obstajajo, ne omogočajo zagotavljanja ustrezne ravni odgovornosti in obveznega zavarovanja v primeru nesreč, ki vključujejo potnike. Čeprav do tega ne prihaja pri drugih prevoznih sredstvih, menim, da mora zakonodaja urezati namenu tudi v primeru pomorskega prometa.

- Poročilo: Gilles Savary (A6-0072/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasovati nameravam za poročilo gospoda Savaryja o zavarovanju lastnikov ladij za pomorske zahtevke, saj se strinjam s priporočilom poročevalca glede potrebe po zagotovitvi, da je obveznost zavarovanja izpolnjena s strani lastnikov ladij, ki vstopajo v vode v pristojnosti katere koli države članice, vključno s kaznimi za ladje, ki ne hranijo potrdila, če se to ugotovi. Strinjam se, da bi bilo treba znesek obveznega zavarovanja določiti v skladu z zgornjimi mejami iz Konvencije o omejevanju odgovornosti za pomorske zahtevke iz leta 1996, ki zagotavlja ustrezna nadomestila žrtvam nesreč na morju. Zato podpiram priporočilo poročevalca glede odobritve osnutka priporočila, dogovorjenega s Svetom.

- Poročilo: Emanuel Jardim Fernandes (A6-0069/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Sem za poročilo gospoda Fernandes o izpolnjevanju zahtev države zastave. Kaže odločenost Parlamenta, da ohrani integriteto tretjega pomorskega paketa ob soočenju s prekinitvami dela Sveta glede določenih vidikov, kot je tema tega priporočila. Iz tega razloga podpiram delo, ki so ga opravili gospod Fernandes in člani Odbora za promet in turizem. Menim, da je treba dodano vrednost doseženega političnega sporazuma imeti za pomembno, predvsem zato, ker poziva države članice, naj uvedejo sistem vodenja kakovosti za svoje pomorske organe in izpolnjujejo mednarodna pravila na tem področju, izmed katerih so najpomembnejša tista, ki izvirajo iz konvencij Mednarodne pomorske organizacije. Poleg prednosti, ki jih predlog prinaša v smislu kakovosti in varnosti evropskih zastav, bo omogočil izboljšanje konkurenčnih pogojev v Skupnosti, zato menim, da ga je treba podpreti.

- Poročilo: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)

Brian Crowley (UEN), v pisni obliki. – (GA) Države Evrope morajo sodelovati pri doseganju okoljskih ciljev Unije. Da pa bi zagotovili, da je okoljska politika EU trajnostna, je treba vključiti načela EU ter različne značilnosti in potrebe držav članic.

Poročilo o evrovinjetah je v nasprotju s temi cilji v primeru obrobni držav članic Evropske unije.

Priporočila o evrovinjetah bi kaznovala obrobne države, države v središču Evrope pa bi imele velike koristi. Po mojem mnenju so priporočila o evrovinjetah v nasprotju z načeli enotnega trga in menim, da je to diskriminacija določenih držav na podlagi geografije. Irska je otok, ki se nahaja na robu Evrope. Tovornjaki drugih držav ne bodo potovali skozi Irsko, naša težka tovorna vozila pa bodo morala plačevati pristojbino v mnogih državah po Evropi. Temu se ne moremo izogniti: nadaljevati moramo s poslovanjem, izvažati in uvažati moramo naše blago. V skladu s predlogom o evrovinjetah bodo imele države, ki se nahajajo v središču Evrope, konkurenčne prednosti, saj jim ne bo treba plačati enakih pristojbin. Ni prav ali pošteno, da se izvaja diskriminacija takšne vrste, ki temelji na geografski lokaciji katere koli države.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Direktiva o evrovinjetah je bila uvedena, da bi uskladili sistem pristojbin na evropskih cestah – vključno z davki na vozila, cestninami in pristojbinami za uporabo cestne infrastrukture, in vzpostavili pošten mehanizem za zaračunavanje infrastrukturnih stroškov prevoznikom. Nedavna revizija direktive s strani Komisije predlaga dodatne spremembe direktive, kot so ocena stroškov za okoljske vplive težkih tovornih vozil v smislu obremenitev s hrupom, zastojev in onesnaževanja zraka.

Države z veliko količino tranzitnega prometa imajo precej drugačno mnenje od bolj obrobni držav, kot je moja, ki so odvisne od velikih količin prometa za uvoz in izvoz blaga. Medtem ko je to načeloma pošteno, pa bi bilo to treba izvajati postopno in nepristransko. To so vprašanja, ki si jih ne moremo privoščiti prezreti. Težka tovorna vozila so pogosto predmet časovnih omejitev in zunanjih urnikov, kot so urniki upravljavcev trajektov. Izgradnja pristaniškega predora v mestu Dublin je naredila ogromno za zmanjšanje potrebe, da so težka tovorna vozila v središču mesta, in je povečala kakovost zraka in zmanjšala obremenitev s hrupom. To je bila naložba, ki se je izplačala.

Potreba po vzpostavitvi neodvisnega evropskega organa za določanje cestnin me ni prepričala in trdim, da to sodi na področje subsidiarnosti.

Françoise Grossetête (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo gospoda El Khadraouija o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila.

Državam članicam je pomembno dati možnost, da vpeljejo „ustreznejša“ plačila v cestnem tovornem prometu za pokritje zunanjih stroškov, s čimer bi spodbudile bolj trajnostno ravnanje teh prometnih udeležencev.

Medtem ko je treba upoštevati onesnaževanje zraka in obremenitev s hrupom, to ne velja za zastoje, ki jih ne povzroča samo cestni tovorni promet. Takšna pristojbina bi bila diskriminatorna, saj so za zastoje odgovorna tudi osebna vozila.

Poleg tega ta sektor plačuje posledice gospodarske krize preko cene nafte in stroškov za oskrbo z blagom. MSP v sektorju cestnega prevoza ne bodo mogla nositi teh stroškov v tej gospodarski krizi.

Storiti bi morali več za prilagoditev cestne infrastrukture povečanju prometa, predvsem pa bi se morali zavezati trajnostnemu prevozu, pri čemer se prednost daje načinom prevoza z nizkimi emisijami ogljika.

Kot izvoljena predstavnica regije Rona-Alpe sem bila priča mnogim neuspehom cestnega sektorja v dolini Rone, da bi se prilagodil.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Med današnjim glasovanjem je Evropski parlament sprejel predlog direktive o evrovinjetah, ki državam članicam omogoča zaračunavanje pristojbin za uporabo cestne infrastrukture za težka tovorna vozila.

Na končnem glasovanju sem glasovala proti sprejetju direktive. Menim, da bi uvedba določb te direktive povečala stroške za podjetja, ki zagotavljajo prevozne storitve. Ti stroški so lahko še posebno nesorazmerni za mala in srednje velika podjetja, ki nimajo zadostnih finančnih sredstev za zamenjavo njihovega voznega parka. Poleg tega lahko takšne določbe povzročijo težave podjetjem med trenutno finančno krizo, ko se mnoga podjetja soočajo z vse večjimi težavami pri pridobitvi kredita.

Vsekakor si moramo prizadevati za uporabo okolju prijaznejših vozil na naših cestah. Vendar pa ne bi smeli uporabljati metod, ki so dejansko drug način za obdavčenje podjetij.

Jim Higgins (PPE-DE), v pisni obliki. – V imenu kolegov Fine Gael v Parlamentu bi želel pojasniti, da zaradi pomislekov glede pravne podlage predloga in pomislekov v zvezi z obvezno uporabo elektronskih cestninskih sistemov in določb o rezervacijah prihodkov. V celoti podpiramo načela za predlogom, vendar pa menimo, da je uporaba načela v poročilu pomanjkljiva.

Stanisław Jałowiecki (PPE-DE), v pisni obliki. – Nisem samo glasoval proti temu poročilu, ampak ga smatram tudi za nevarnega evropskemu skupnemu trgu. To je predvsem zaradi njegovega nepoštenega značaja in dejstva, da deluje kot prikrito obdavčenje. Poleg tega ne bo prispevalo k varstvu okolja. V tem času finančne krize je nekoliko absurdno. Ureditev takšne vrste kaže, da EU obrača hrbet svojim državljanom.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasujem za smiselni kompromis o novi evrovinjeti. Skupaj s Skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu se že leta borim – spričo močnega odpora s strani konzervativne skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov –, da bi zunanje stroške (hrup, zastoje, onesnaževanje) vključili v seštevek cestnin, da bi tako finančno breme z davkoplačevalca prenesli na onesnaževalca, z drugimi besedami težki tovorni promet.

Nasprotujem verjetnemu rezultatu kompromisa o stroških zastojev, ker je bilo zaradi večinskega položaja mogoče zagotoviti samo, da so priznani kot zunanji stroški pod pogojem, da to ne velja samo za težki tovorni promet, ampak tudi za vse vzroke zastojev, vključno avtomobile.

Verjetno je, da CO₂ ne bo vključen v izračun zaradi nerazumljivega nasprotovanja PPE-DE. Sprememba, ki sem jo predložil odboru in v kateri zahtevam minimalne cestnine na vseh delih vseevropskega prometnega omrežja, ni prejela večine glasov. Ta predlog bom ponovno podal med nadaljnjimi razpravami o tem vprašanju.

Posebno pozitivno za Avstrijo je, da zunanji stroški in tako imenovana alpska dodatna pristojbina (višja cestnina v alpskih regijah) ne bosta pobotana. To pomeni, da lahko Avstrija zaračunava višjo cestnino v občutljivih alpskih regijah in lahko še vedno zaračunava tudi zunanje stroške. Posledično bo mogoča višja cestnina za Brenner.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki naj bi spodbudilo premik prevoza tovora s ceste na železnico. Poročilo je del svežnja spodbud, katerih namen je bolj trajnostni prevoz in zagotavljanje, da bodo morali uporabniki plačati samo stroške prevoza, neposredno povezane z njihovo uporabo zadevnega načina prevoza. Cestnine se bo zaračunavalo za lokalno obremenitev s hrupom, lokalno onesnaževanje zraka in infrastrukturno škodo/stroške. To bo ustvarilo bolj pošten sistem načela „onesnaževalec plača“ z vključenimi zaščitnimi ukrepi za zagotavljanje preglednosti trga in izogibanje diskriminaciji.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Težki tovorni promet se je v Evropi povečal s širitvijo EU na vzhod, to pa je mogoče še zlasti opaziti v mnogih državah članicah, vključno v Avstriji. Zdaj je nastal problem, da nekateri dejavniki povzročajo visoke zunanje stroške, ki jih mora plačati javnost. Težki tovorni promet je po vsej Evropi je eden od teh dejavnikov, drugi pa so jedrske elektrarne.

Če se za težka tovorna vozila zaračuna cestnina, ne da bi hkrati razvili železnice in odstranili čezmejne ovire za železniški prevoz, potem smo glasovali samo za dražje blago in ne bo izboljšanja zdravja ljudi in zmanjšanja onesnaževanja.

Menim, da je protiproduktivno kaznovati nekoga, ki tiči v zastoji. Posledica tega bo verjetno, da se bo promet preselil nazaj v majhne vasi in mesta, kar je nekaj, česar nečemo. Dolgoročno je edina možnost razvoj infrastrukture, to pa pomeni, da moramo lokalni javni prevoz narediti privlačnejši. Zdi se, da danes obravnavana evrovinjeta predstavlja smiselni kompromis, zato sem glasoval zanjo.

Cristiana Muscardini (UEN), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, varstvo okolja in varnost v cestnem prometu, cilja za obravnavanim predlogom direktive, predstavljata dva cilja, za katera si mora Evropska unija odločno prizadevati, da bi dosegla prometno politiko, ki je pozornejša do pričakovanj in pravic svojih državljanov. Številne spremembe k direktivi ES iz leta 1999, ki določa obdavčenje težkih tovornih vozil, ki uporabljajo določene ceste, so zato dobrodošle. Takšni koraki naprej morajo biti razumni in postopni, da bi preprečili propad pomembnega sektorja gospodarstva v trenutni resni gospodarski krizi, sektorja, ki skoraj izključno temelji na malih in srednje velikih podjetjih.

Poleg tega Evropa še ni ustvarila popolnega in učinkovitega intermodalnega sistema, ki bi zagotovil znaten prehod prevoza blaga k sektorjem, ki manj onesnažujejo. V teh okoliščinah in zaradi svojih značilnosti in učinkovitosti je cestni prevoz najširše uporabljeni sistem v proizvodnem svetu.

S svojim glasom sem danes želel poudariti pomembnost, da naredimo postopne, toda pomembne in ne samo simbolične korake proti varnejšemu in bolj zelenemu cestnemu prevozu brez nelogičnih in protiproduktivnih kazni za industrijo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Podpiram delo, ki ga je opravil gospod El Khadraoui, o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila, zato sem glasoval za to poročilo. Čeprav se ne strinjam z nekaterimi točkami, kot so vključitev ali ne določenih zunanjih stroškov v pristojbine, se strinjam z načelom „onesnaževalec plača“. Izvrstno delo gospoda El Khadraouija poudarja potrebo po tem, da se prihodke iz pristojbin v celoti dodeli prevoznemu sektorju. Menim, da prihodki iz pristojbin za zunanje stroške ne smejo postati še ena oblika obdavčitve.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Predlog, o katerem glasujemo danes, je pregled in razširitev predhodne direktive o evrovinjetah in določa pravila za cestninjenje na cestah. V skladu s sprejetim predlogom lahko države članice odslej stroške onesnaženja zraka, obremenitev s hrupom in prometnih zastojev prenesejo na tovarnjake. To je dobra novica za davkoplačevalca. Trenutno še vedno plačujemo za škodo, ki jo povzroča onesnaženje zraka. Kmalu pa bodo onesnaževalci tisti, ki bodo plačevali. Poleg tega na ta način spodbujamo prevozna podjetja, da vlagajo v čistejše tovarnjake.

Zato sem glasoval za ta predlog, nenazadnje tudi zato, ker je bila pristojbina za zastoje vključena kot dodatni zunanji strošek v goratih območjih. Zastoji pomembno prispevajo k onesnaženju zraka, obremenitvi s hrupom in trošenju goriva. Če bi lahko prihodke iz tega davka uporabili za naložbe v prevoz po železnici ali vodi, bi se hkrati spopadli s problemom zastojev in podnebnih sprememb. Poleg tega zamude zaradi prometnih zastojev povzročajo veliko gospodarsko škodo v prevoznem sektorju.

Žal niso bili vključeni stroški za podnebne spremembe kot rezultat velike količine tovarnega prometa, čeprav je prevozni sektor večji krivec za emisije.

- Poročilo: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, glasoval sem za poročilo. Preglednost ni samo simbol, temveč načelo, na katerem bi morali temeljiti vsi institucionalni postopki. Da bi zagotovili učinkovito sodelovanje državljanov v političnem procesu in odgovornost javnih organov, bi morali državljani in voljena telesa imeti najširši možni dostop do dokumentov evropskih institucij. Iz tega razloga sem v preteklosti odločno zagovarjal objavo parlamentarne navzočnosti.

Kljub napredku evropskih institucij v zvezi z odprtostjo in preglednostjo, položaja ni mogoče opisati kot popolnega, to prenovitev Uredbe (EGS) št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov evropskih institucij pa bi bilo treba imeti za še en korak proti doseganju upravnega okolja, kjer sta razpoložljivost in enostaven dostop do informacij prej pravilo kot izjema. Za zaključek bi želel poudariti nedavne velike dosežke: Evropski parlament zdaj uporablja nič manj kot 23 uradnih jezikov in dokumenti Evropske skupnosti so na razpolago v vseh teh jezikih. To predstavlja zagotovilo za demokracijo.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Švedski konzervativci smo danes glasovali za poročilo A6-0077/2009 gospoda Cashmana o pregledu Uredbe št. 1049/2001 o dostopu javnosti, da bi delovali v smeri povečane preglednosti v evropskih institucijah. Glede sprememb 61 in 103, ki se nanašata na člen 5, menimo, da morajo biti dokumenti za usklajevalni postopek s tretje obravnave dostopni takoj po tem, ko se zaključi končni usklajevalni sestanek, v nasprotju z dokumenti, ki se jih preuči med samimi pogajanjmi. Dokumenti iz tristranskih pogovorov v prvi in drugi obravnavi bi morali biti docela dostopni med celotnim postopkom.

Chris Davies (ALDE), v pisni obliki. – Zelo obžalujem, da je Parlament v postopke, ki naj bi razvili načelo, da ima javnost pravico videti dokumente EU, vključil poudarek, da takšna pravila veljajo za poslance EP. Trdi se, da to samo ponavlja pravila, ki so že določena v Statutu poslancev, mnogim ljudem pa se bo zdelo, da je to le še en primer „enega pravila za njih in drugega za nas“, zato sem vesel, da skupina liberalnih demokratov ni podprla sprememb, ki jih je predložil gospod Nassauer.

Posebno pomembno je, da so javnosti na razpolago podrobnosti vseh plačil stroškov poslancem EP s strani Parlamenta. Naši lastni revizorji so razkrili, da nekateri poslanci Parlamenta vsekakor niso „vredni spoštovanja“; nekateri izmed njih so goljufi in lopovi. Načelo polne preglednosti je načelo, ki ga je treba vzpostaviti čim prej, če naj imajo državljani Evrope zaupanje v to institucijo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Cashmana o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije. Podpiram njegovo hvalevredno pobudo, ki je namenjena zapolnitvi vrzeli med skupnimi pravili o „tajnih podatkih“ (tako imenovani občutljivi dokumenti, navedeni v trenutni Uredbi št. 1049/2001) tako, da na ravni uredbe ohranja nekatera dobra načela, vzeta iz pravil notranje varnosti Sveta in Komisije, kolikor je mogoče ta načela uporabiti tudi za parlamentarno telo.

Nazadnje, podpiram splošni cilj gospoda Cashmana, in sicer spremeniti to uredbo, da bi povečali preglednost, ne da bi ta instrument naredili preveč poseben in težak za izvajanje.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Ni dvoma o tem, da je uredba iz leta 2001 prinesla večjo preglednost za državljane, ko je odobrila dostop javnosti do dokumentov evropskih institucij. Dobro je ponovno pregledati to uredbo po sedmih letih praktičnih izkušenj. Kaj lahko vidimo? Leta 2006 je Parlament podal veliko predlogov za spremembo uredbe z namenom še večjega izboljšanja preglednosti, vendar pa Komisija tega ni resno preučila.

Še več, predlog Komisija o pregledu uredbe iz leta 2001, ki je zdaj pred nami, vsebuje strožja pravila, kar pomeni manj preglednosti. V skladu s tem so dokumenti o trgovinskih pogajanjih opredeljeni kot zaupni. Na koncu je to izbira med dvema slabima možnostima. Podpiram poročilo gospoda Cashmana, ker je, čeprav je nepopolno, v celoti izboljšanje trenutnega predloga Komisije. Zaželen bi bil radikalnejši pristop s popolno zavrnitvijo predloga Komisije, ker bi bila Komisija potem prisiljena podati nov in boljši predlog, ki bi samo koristil preglednosti evropskih institucij in bi resnično zapolnil razvpiti prepad med institucijami EU in državljani.

- Poročilo: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, kot vemo, je trenutna gospodarska in finančna kriza prizadela Evropo. Zelo me skrbi za mojo državo, Italijo. Kriza pomeni odvečno delovno silo in družine, ki imajo vse manj denarja, vedno manj trošijo. Zato potrebujemo odločno posredovanje. Ta kriza se zdi posebno resna, toda kako globoka bo in kako dolgo bo trajala, bo odvisno od tega, kaj delamo. Združiti moramo sile: ključen je usklajen evropski pristop. Zdaj lahko bolj kot kdaj koli prej občutimo nujno potrebo po nepopustljivem izvajanju reform, da bi ustvarili kakovostna delovna mesta in blaginjo za evropske državljane. Težnjo moramo preobrniti k radikalnemu prestrukturiranju, preprečevanju izgube delovnih mest in preprečevanju nadaljnjih pritiskov glede znižanja plač in plačil za socialno varnost.

Spopasti se moramo z izzivi, povezanimi s povečanjem brezposlenosti in socialno izključenostjo. Poleg tega moramo izboljšati usklajevanje prizadevanj na strani EU in držav članic, vendar pa je enako pomembno, da so ukrepi, sprejeti v okviru načrta za oživitev gospodarstva za kratkoročno obravnavanje krize skladni z dolgoročnimi cilji Skupnosti, določenimi v lizbonski strategiji. Zato sem glasoval za poročilo.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Pomembno je, da naj bi to poročilo priznalo številne neuspehe Evropske unije glede socialnih vprašanj. Prvič gre za priznanje, da cilji lizbonske strategije ne bodo doseženi do leta 2010. Potem so tu še nekatere zanimive številke o naraščajoči stopnji brezposelnosti, ki se je s 7 % v letu 2008 dvignila na 8,7 % v letu 2009, oz. natančneje s 7,5 % na 9,2 % v evrskem območju. Z drugimi besedami, napovedana je izguba 3,5 milijonov delovnih mest.

Ta boleča ugotovitev bi morala Proevropejce prisiliti, da razmislijo o radikalnih reformah, ki so potrebne na ravni držav članic, da bi v čim večji meri omejili katastrofalne posledice gospodarske in finančne krize, krize, ki izvira iz ultraliberalizma in globalizacije, ki sta tako prici Bruslju.

V ta namen ni verodostojno prizadevati si za politiko, kot je ta, usmerjeno v ohranjanje smernic za politike zaposlovanja držav članic. Nasprotno, pod vprašaj moramo postaviti avtoritarno logiko in državam vrniti nadzor nad njihovimi gospodarskimi in finančnimi viri, ob hkratnem uvajanju nacionalnih preferenc in preferenc Skupnosti ter zaščite, ki bi omogočila obnovo notranjega trga in povrnitev k rasti.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Polni vpliv finančne krize, ki se je začela v ZDA, je zdaj čutiti v realnem gospodarstvu. Strokovnjaki se ne strinjajo glede najboljšega odziva na to krizo in najboljšega načina za spodbujanje gospodarstva, da bi imeli pod nadzorom brezposelnost.

Vendar pa tudi pred finančno krizo položaj na trgu dela ni bil svetel. Vse več ljudi je bilo prisiljenih v delo s krajšim delovnim časom ali časovno omejeno delo, število delovnih mest, ki jih podpira država, pa se je nenehno zmanjševalo. Že nekaj časa je naraščajoče število ljudi živelo pod pragom revščine, kljub zaposlitvi. Glede na črnogled napovedi glede gospodarstva je verjetno, da se bo število ljudi, zaposlenih s polnim delovnim časom, še naprej zmanjševalo in da bodo na določeni točki delovna mesta začeli izgubljati tudi zaposleni s skrajšanim delovnim časom. Narediti moramo vse, kar lahko, da ze izognemo masovni brezposelnosti. Nikakor ni gotovo, da so ukrepi, predstavljeni v tem poročilu, v tem pogledu primerni ali zadostni. Zaradi tega sem glasoval proti poročilu.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospoda Anderssona. Čeprav po eno strani dejansko verjamem, da moramo združiti moči, da bi obrnili trend k radikalnemu prestrukturiranju, preprečili izgubo delovnih mest in ustavili nadaljnje zmanjšanje plač in socialnih dajatev, pa po drugi strani menim, da ukrepi, ki jih je določila Komisija, večinoma ne zadostujejo za zagotavljanje zadostnega pokritja in zaščite socialne strukture in strukture zaposlovanja Evropske unije.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Trenutna gospodarska kriza ima in bo imela tudi v bližnji prihodnosti posledice za trg dela.

Glasoval sem za predlog zakonodajne resolucije Evropskega parlamenta o smernicah za politike zaposlovanja držav članic, ker se poročevalcu pridružujem pri podpori stališča Komisije, ki je predlagala (kakor je predvideno v prilogi k Odločbi Sveta 2008/618/ES z dne 15. julija 2008), da se politike zaposlovanja ohranijo za leto 2009. V skladu s Komisijo bo ta pristop ustvaril trden okvir, ki se bo sposoben spopasti z gospodarsko in finančno krizo in nadaljevati strukturno reformo.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Trenutna kriza je več kot le gospodarska in finančna kriza. Je predvsem kriza zaupanja. Njen najbolj dramatični znak je stopnja brezposelnosti. Vendar pa brezposelnost ne pomeni samo izgube dohodka, ampak tudi izgubo zaupanja v same sebe in druge.

Za povrnitev tega zaupanja moramo določiti zelo jasno srednjeročno strategijo.

V zvezi s tem je zaradi signalov in sporočil, ki jih prenašajo, odločilnega pomena vloga političnih voditeljev. Preudarnost, varnost, govorjenje resnice in upiranje propagandi glede neizvedljivih določb in samohvale so samo nekatere dobre prakse, ki bi lahko pomagale povrniti zaupanje.

Po drugi strani moramo ustvarjati delovna mesta, za to pa morajo obstajati pogoji za naložbe podjetij.

Ukrepati moramo hitro, ker bodo, če se v tem oziru ne stori nič, finančni problemi, s katerimi se soočajo države z največjimi primanjkljaji v evrskem območju, vodili k poglobitvi recesije, nenehnemu naraščanju brezposelnosti in izgubi prihodkov za podjetja in družine.

Zaradi tega podpiram poročilo gospoda Anderssona, ki predlaga ohranjanje smernic za politike zaposlovanja za leto 2009.

- Predlog sklepa o členu 139 Poslovnika (B6-0094/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Nadaljnje podaljšanje, ali če povem drugače, nadaljnji odlog zagotovljene pravice vseh poslancev, da v Parlamentu govorijo v svojem jeziku in da so vsi dokumenti sestavljeni v uradnih jezikih, ni niti razumljiv niti sprejemljiv. Minilo je že mnogo let od pristopa določenih držav, za katere ostaja omejitev uporabe njihovega jezika, zlasti Irska in Češka republika, ne da bi našli potrebne prevajalce in tolmače. Podana obrazložitev je nejasna in nedosledna, toda za njihovo usposabljanje ni bila dana finančna prednost, zaradi česar ne zaupamo nameram. Ne moremo sprejeti kakršne koli grožnje glede neodtujljive pravice do kulturne in jezikovne raznolikosti v EU, ki bi prizadela tudi Portugalsko. Ne moremo sprejeti te diskriminacije.

Ponovno izražamo našo odločenost glede zaščite kulturne identitete vsake države članice in vseh nacionalnih jezikov kot delovnih jezikov. Glede na to lahko glasujemo samo proti temu sklepu. Konec koncev to odraža prenos proračunskih politik EU na kulturno in jezikovno raven, saj te dajejo prednost naložbam v orožje namesto da bi cenile kulturo in ščitile zaposlovanje.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za predlog sklepa predsedstva o podalšanju uporabe člena 139 poslovnika Parlamenta do konca sedmega parlamentarnega obdobja.

- Poročilo: Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, glasoval sem za poročilo. Zelo sem zaskrbljen zaradi nedavnih dogodkov v Italiji. Tam nastaja ozračje „lova na čarovnice“ v zvezi z romunskimi državljani in Romi z mnogimi kazenskimi ekspedicijami. Italijanska vlada se ukvarja z varnostno kampanjo. Vendar pa bi sprejetje skrajnih ukrepov v zvezi z romskimi skupnostmi lahko zaostriro že tako grozno situacijo za te manjšine in spodkopalo priložnosti za integracijo in socialno vključenost. Ne smemo pozabiti, da je v skladu s pravno državo kazenska odgovornost individualna in je ni mogoče pripisati celotnim skupinam. Odstopanje od tega načela bi bilo nevaren precedens, ki bi vodil h kriminalizaciji celotnih etničnih skupin ali priseljencev določenih narodnosti.

Priseljevanje je vsekakor zadeva, ki zahteva evropsko usklajevanje, da bi okrepili sodna in policijska sredstva, primerna za boj proti organiziranemu kriminalu. Toda to ni dovolj. Pomembno je sprejeti jasne politike zaposlovanja za prikrajšane skupine, vključno z romsko delovno silo, ki vzpostavljajo podpirne ukrepe, namenjene olajšanju njihove postopne integracije na trg dela, in posvečajo večjo pozornost izobraževalnim politikam za mlade ljudi.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) EU je unija vrednot in zato odgovorna za ohranjanje spoštovanja do človekovih pravic znotraj svojih meja. Zato mora tudi preko svojih držav članic odigrati svojo vlogo pri priznavanju ranljivega položaja Romov in pri olajšanju njihove integracije v družbo. Zato smo glasovali za to poročilo.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Danes smo glasovali za samoiniciativno poročilo gospe Kósáné Kovács (A6-0038/2009) o socialnem položaju Romov in njihovem boljšem dostopu do trga dela v EU. Poročilo obravnava zelo resen problem in jasno kaže potrebo po ukrepanju, da bi se spoprijeli z razširjeno izključenostjo, zaradi katere je danes prizadetih mnogo Romov. Pozdravljamo sodelovanje med državami članicami pri obravnavanju teh silnih problemov.

Vendar pa bi radi izpostavili, da številnih različnih posameznih rešitev ne vidimo kot poti naprej k zmanjšanju te izključenosti. Posebne davčne stopnje za delodajalce, ki zaposlujejo romske ženske, in drugi podobni ukrepi bodo verjetneje imeli učinek krepitve izključenosti in preprečevali integracijo v preostalo družbo.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Poročilo Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve je dobrodošlo, saj poudarja nov vidik strategije vključevanja Romov, načrtovane v celi vrsti resolucij Evropskega parlamenta, ki so se začele leta 2005. Trenutni položaj Romov kaže, da ni bil dosežen zadosten napredek pri integraciji Romov, odkar je Komisija začela s tovrstnim izvajanjem leta 2005.

Poročilo predlaga pomembna navodila za ukrepanje glede politike za spodbujanje izobraževanja med Romi in pozitivne diskriminacije na trgu dela. Podpora za integracijo Romov na trg dela z ukrepi financiranja za usposabljanje in preusposabljanje, ukrepi za spodbujanje neodvisnih dejavnosti med Romi, nudenje koncesijskih kreditov in javnih sredstev ter priprava inovativnih oblik kmetijskega dela so vse cilji, katerih usklajevanje je dolžnost EU. Oblikovanje skupine strokovnjakov na ravni EU, ki bo vključevala romske predstavnike, bi tudi lahko pomagalo usklajevati romsko strategijo držav članic in uporabo strukturnih in kohezijskih skladov.

Pričakujem, da bodo te pobude dovolj spodbudile Evropsko komisijo, da bo sestavila zakonodajne predloge, namenjene doseganju otipljivih rezultatov na tem področju.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Romi predstavljajo največjo manjšino v Evropski uniji, njihova integracija v evropsko družbo pa je eden izmed največjih izzivov, s katerimi se bo EU soočila v prihodnjem desetletju. Romi, ki obsegajo približno 10-12 milijonov ljudi, nimajo možnosti pobegniti revščini in izključenosti. Takšna stopnja socialnih neugodnosti ovira doseganje osnovne stopnje človekovega dostojanstva in enakih možnosti za Rome. Pozdravljam to poročilo, ki poudarja potrebo po izboljšanju pogojev za vse Evropejce, ne glede na raso.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Zagotavljanje enakih možnosti romski manjšini v EU je pravi pristop, da bi se izognili socialni izključenosti in spoštovali pravice te skupnosti. Zato sem glasoval za poročilo gospe Kovács, za katerega menim, da je zelo koristno.

Vendar pa bi želel podati nekaj pojasnil glede mojega stališča o tej zadevi.

Glede na to, da je ta manjšina po svoji naravi nadnacionalna, je učinkovit pristop mogoč samo na evropski ravni. Zaradi tega sem predlagal oblikovanje evropske agencije za Rome, ki bi imela vlogo usklajevanja politik, namenjenih tej manjšini, na evropski ravni.

Drugič, podpore za romsko manjšino ni mogoče zagotoviti z redistribucijskimi davčnimi ukrepi, saj ti ne morejo rešiti strukturnih problemov, zaradi katerih trpijo romske skupnosti. Idealen način za podporo te manjšine mora biti usmerjen v izobraževalne programe, katerih vloga je pomoč tem skupnostim pri pridobivanju spretnosti, potrebnih za dostop do trga dela.

Po drugi strani pa mora biti evropska politika za romsko manjšino usmerjena k spodbujanju tolerance in sprejemanja kulturnih razlik z osredotočanjem na mirno sobivanje znotraj meja, ki jih določajo zakoni zadevne države in predpisi EU.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospe Kósáné Kovács o socialnem položaju Romov in njihovem izboljšanjem dostopa do trga dela v EU. Trdno verjamem, da ta pristop ustvarja drugo obliko temeljne diskriminacije v zvezi z Romi. Rome je treba dejansko obravnavati kot vse druge državljane, ne da bi uživali pretirane koristi in ugodnosti, ki so v škodo drugim evropskim državljanom, ki imajo enake pravice (in predvsem dolžnosti) kot to prebivalstvo.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Romska skupnost je največja in najbolj prikrajšana manjšinska skupnost v Evropi. Vsak, ki pozorno spremlja situacijo, ve, da je potreben usklajen pristop za izboljšanje njihovih delovnih in življenjskih pogojev. Veseli me, da predloženo poročilo poziva k ustreznim izobraževalnim tečajem, ki lahko povečajo možnosti Romov na trgu dela. Poleg tega je treba okrepiti človeški in socialni kapital z osredotočanjem od vsega začetka na njihovo integracijo v evropsko družbo.

Pozdraviti je treba, da bo oblikovana evropska skupina strokovnjakov s predstavniki romske skupnosti. Enako izvrstni so predlogi o vzpostavitvi partnerstev, razporeditvi zadostnih finančnih sredstev in sledenju vsemu temu preko podatkovne zbirke. Podpiram to poročilo, ker predlaga načine, na katere lahko izboljšamo situacijo romske skupnosti. Ker je alternativna resolucija, ki jo je predložila Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, žal prešibka, je ne bom podprl.

- Poročilo: Herbert Reul (A6-0035/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Upravljanje povpraševanja po nafti ne sme biti omejeno zgolj na EU. Gledano v odstotkih se bo svetovna količina nafte, porabljene v EU, v prihodnjih letih postopno zmanjšala. To bo povzročil velik porast povpraševanja zunaj meja EU. Zato bo s stališča zanesljive preskrbe z energijo v EU zelo pomembno zmanjšati rast povpraševanja tudi na globalni ravni, toda brez ogrožanja razvojnih ciljev tretjih držav ali same EU. Prav tako je zelo pomembno spodbujanje tržnih mehanizmov za oblikovanje cen v tretjih državah – na primer z odpravo državnega subvencioniranja goriv.

Za vse te ukrepe so potrebne naložbe. Naložbe so mogoče samo, če je dovolj kapitala in obstaja upanje na dobiček. Zato je ključnega pomena, da čim prej premagamo trenutno finančno krizo, ki se lahko spremeni v gospodarsko krizo. V zadnjem desetletju je prišlo do povečanja števila težav glede prihodnje zanesljive preskrbe z nafto v EU. Če pa uspemo v spodbujanju politične volje in mednarodnega usklajevanja, sodelovanja in ustvarjanja inovacij, jih je mogoče premagati, z načrtnim vplivom na ponudbo in povpraševanje.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Samoiniciativno poročilo mojega kolega, poslanca EP Reula, lahko podprem. Kot je pokazalo preteklih šest mesecev, pomembnost energetske varnosti še nikoli ni bila tako velika. Potrebno sodelovanje vseh držav članic in potreba po tem, da izkoristimo sveženj spodbud, ki so ga začele izvajati skoraj vse države članice in Komisija, poudarjajo potrebo po naložbah v obnovljivo tehnologijo, da bi povečali našo energetsko varnost in zmanjšali naše emisije CO₂. Naša leta odvisnosti od fosilnih goriv so nam zapustila dva odločna zaključka:

1. Biti moramo neodvisni od globalnih geopolitičnih sil, kot sta to zimo pokazala brezizhoden položaj do Rusije/Ukrajine in uničujoča cenovna politika OPEC.
2. Naša potreba po doseganju vse bolj perečih rokov za zmanjšanje emisij CO₂ se nadaljuje in jo je treba ohraniti kot najbolj prednostno zadevo.

Ne smemo se izogibati izzivom, gospodarskim in okoljskim, s katerimi se trenutno soočamo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospoda Reula o izzivih preskrbe z nafto. Ne strinjam se s poročevalcem, ko navaja, da bo v skladu z različnimi ocenami mogoče tudi v prihodnje načrpati dovolj nafte, da bi zadostili povpraševanju, vendar samo tako, da bi potrošniki morali plačevati višje cene, in z izboljšanjem investicijskih pogojev. Čeprav podpiram pobude Komisije za preprečevanje naraščanja cen nafte v naslednjih nekaj letih, menim, da celotna situacija ni bila pravilno analizirana.

- Poročilo: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – V poročilu, ki ga je predstavil poslanec EP Jarzembowski, je okolju prijaznejši promet prednostna naloga in pomemben prvi korak k celovitejšemu pristopu, zaradi česar bo promet okolju prijaznejši. Ključni del našega odziva na podnebne spremembe je sprememba naših sredstev in načinov prevoza, pa naj bo to sprejetje naprednih hibridnih vozil, povečan okolju prijaznejši javni prevoz ali povečana učinkovitost drugih načinov prevoza.

Poročevalec je nadgradil možnosti zaračunavanja povzročene onesnaževanja za težka tovorna vozila in vključil obremenitve s hrupom, ki jih povzroča železniški promet, v skladu z določbami poročila. Pomembno je, da preučimo potrebe obrobni evropskih držav, ki se soočajo s številnimi geografskimi ovirami in ki so odvisne od močnega prometnega omrežja za preskrbo njihovih držav in za njihovo gospodarsko rast. Zagotoviti moramo, da se te ukrepe uveljavlja na uravnotežen način. S temi zadržki z zadovoljstvom podpiram poročilo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Jarzembowskega o okolju prijaznejšem prometu in internalizaciji zunanjih stroškov. Delim mnenje poročevalca, ki je napisal izvrstno poročilo, v katerem poudarja velike koristi, ki jih mobilnost prinaša za kakovost življenja Evropejcev, rast in zaposlovanje v Evropski uniji, družbenogospodarsko in ozemeljsko kohezijo, trgovino s tretjimi državami ter za podjetja in zaposlene, ki so posredno ali neposredno vključeni v prometni sektor in logistiko. S tega vidika pozdravljam dejstvo, je Komisija v svojem sporočilu pripravila pregled dosedanjih ukrepov Evropske unije za trajnostno prometno politiko. To je majhen korak na poti do velikega cilja.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Komisija je objavila sveženj sporočil o okolju prijaznejšem prometu, strategiji za internalizacijo zunanjih stroškov in ukrepih za zmanjšanje hrupa za blago in opremo. Menim, da je zelo pozitivno, prav tako pa je to nekaj kar podpiram, da se razvija okoljske ukrepe na področju prometa.

Vendar pa bi poročilo gospoda Jarzembowskega oslabilo predloge Komisije. Zato je skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze predložila pozitivne spremembe, vključno z zahtevo po večjem sofinanciranju med EU in državami članicami, davek na kerozin za zračni promet in ločitev povečanja prometa od gospodarske rasti. Vendar pa naše spremembe niso bile sprejete, zaradi česar to poročilo nima dodane vrednosti za predloge Komisije. Glasoval sem proti poročilu kot takšnemu.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Podpiram ukrepe za okolju prijaznejši promet. To nam bo pomagalo v našem boju proti podnebnim spremembam. Vendar pa je treba okrepiti specifične ukrepe, zato sem se vzdržala.

- Predlog resolucije B6-0107/2009 (lizbonska strategija)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Povsem se strinjam, da je med vplivi gospodarske krize razlog za največjo zaskrbljenost naraščanje revščine v EU. Ključnega pomena je zaustaviti trenutno naraščanje brezposelnosti v EU. Menim, da je najučinkovitejši način za zmanjšanje in preprečevanje revščine strategija, temelječa na ciljih polne zaposlitve, visokokakovostnih delovnih mest, socialne vključenosti, ukrepov za spodbujanje podjetništva in dejavnosti za povečanje vloge MSP in naložb. Če povzamem, to je najpomembnejši del preambule k resoluciji.

Če nam ne uspe zaustaviti naraščanja revščine v EU kot rezultat obstoječih izrednih okoliščin, potem EU ni uspelo obravnavati najpomembnejšega vprašanja, ki izhaja iz te gospodarske in finančne katastrofe.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) V Evropski uniji smo opazali povečanje ravni revščine, negotovih delovnih razmer in neenakosti, položaj, ki se lahko v trenutni gospodarski in finančni krizi še poslabša, glede na to, da napovedi kažejo trend recesije in povečanje števila brezposelnih.

Politike, določene v lizbonski strategiji in v evropski strategiji zaposlovanja, so doprinesle k tej situaciji, saj spodbujajo finančno deregulacijo, liberalizacijo trga in negotovost v delovnih razmerjih. Posledično je bila potrebna prekinitev s temi politikami. Vendar pa, soočen s slabšajočimi se socialnimi in gospodarskimi pogoji, odziv (ali pomanjkanje odziva) EU odraža njene razredne izbire, vztrajanje na nadaljevanju politik, ki spodbujajo kopičenje velikih dobičkov s strani velikih gospodarskih in finančnih skupin, v škodo življenjskih pogojev delavcev in splošnega prebivalstva.

Potreben je preokret v trenutnih makroekonomskih politikah in obramba delovnih mest in pravic delavcev. Potrebujemo alternativno politiko, ki zagotavlja pravično porazdelitev prihodkov, spodbuja gospodarske dejavnosti, ustvarja delovna mesta, krepi vlogo države v gospodarstvu, spodbuja povpraševanje ter rast mikro, malih in srednje velikih podjetij ter oživlja naložbe ob upoštevanju potreb in specifičnih vidikov vsake države članice.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo kljub mojemu razočaranju glede spremembe 10 s strani Zelenih, ki pozivajo k uvedbi vseevropskega davka za finančne transakcije. Kot predsednik Medskupine za globalizacijo v tem Parlamentu močno podpiram uvedbo davka, podobnega Tobinovemu,

da bi nadzirali finančne špekulacije in zbrali milijarde evrov za odpravo hude revščine v svetu med več kot milijardo tistih, ki živijo od manj kot enega evra na dan. Kdo je lahko proti tako enostavnemu in učinkovitemu ukrepu?

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Lizbonska strategija je bila domišljena v kontekstu in za gospodarski kontekst, ki je vsekakor drugačen od tistega, v katerem se trenutno nahajamo. Vendar pa to dejstvo ne pomeni, da je treba revidirati vse njene temeljne koncepte. Razlikovati je treba med izredno naravo trenutnih okoliščin in politikami, za katere si je treba prizadevati, da bi dolgoročno spodbujali evropski razvoj in konkurenčnost. Vendar pa je pomembno, da iz tega razlikovanja ne zaključimo, da krizna situacija zahteva ukrepe, ki so v nasprotju z dobro politiko. Ravno nasprotno. Odziv na trenutno situacijo, čeprav zahteva izredne ukrepe, morajo voditi zamisli dobre politike in odločitev za naložbe v inovacije in konkurenčno sposobnost Evrope, drugače nam ne bo uspelo odzvati se na krizo in pripraviti držav članic Evropske unije na naslednjo fazo globalnega gospodarstva.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Po natančni preučitvi predloga resolucije o lizbonski strategiji sem se na koncu odločil, da se vzdržim in tako ne glasujem niti za niti proti predlogu.

Eoin Ryan (UEN), v pisni obliki. – Finančna in posledično gospodarska kriza sta evropski rasti in stabilnosti trga dela prizadejali velik udarec. V teh težkih časih mora biti naš prednostni cilj, kot navaja ta skupna resolucija, zaščita državljanov EU, pa naj bodo to delavci, podjetniki, lastniki hiš, pred učinki krize. Čeprav je trenutna kriza nedvomno uničujoča, pa ponuja tudi priložnosti: priložnost, da spremenimo naš način razmišljanja, priložnost, da zgradimo močan okvir za trajnostno rast, ki se lahko zoperstavi morebitnim šokom, in priložnost za izgradnjo trdne gospodarske in socialne osnove za prihodnost.

Med elementi te resolucije, ki so še posebno privlačni, so priznanje ključne vloge malih in srednje velikih podjetij in podpore, ki jim jo je treba nuditi. MSP ne zagotavljajo samo dragocenega zaposlovanja, ki predstavlja 80 % novih delovnih mest v EU v zadnjih letih, ampak igrajo tudi ključno socialno vlogo pri spodbujanju lokalnih gospodarstev, raznolikosti zaposlovanja in spodbujanju podjetništva. Podobno je zelo dobrodošlo spodbujanje inovacij, predvsem v okoljskem sektorju, in je odraz tega, da ni nujno, da dvojni cilj energetske učinkovitosti in gospodarske stabilnosti ni nujno izključujoč.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Stranka EPLP meni, da ostaja lizbonska strategija pomembna platforma za rast in ustvarjanje delovnih mest po EU. To je še vedno cilj, ki ga je mogoče doseči, čeprav trenutno gospodarsko ozračje škoduje resničnemu potencialu. Vendar pa se stranka EPLP ne strinja, da je vseevropski davek za transakcije potrebno sredstvo za doseganje nekaterih ciljev lizbonske strategije, in ni podprla tega ukrepa.

Vendar pa je stranka EPLP lahko podprla glavni namen odobrenega besedila in je zato glasovala za poročilo.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – V skladu s poročilom skupine Allianz, ki je bilo objavljeno v ponedeljek, recesija letos upočasnjuje EU pri doseganju njenega cilja, da postane vodilni svetovni na znanju temelječi gospodarski prostor. Da bi dosegli lizbonske cilje, moramo storiti vse, kar lahko, celo v teh težkih časih, za njihovo doseg. Z dosegom teh ciljev bomo lahko videli našo pot skozi recesijo, s čimer bo EU močnejše umeščena v prihodnosti. Vztrajati moramo tudi pri barcelonskih ciljih o varstvu otrok.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Odločitve političnih sil kapitala skrivajo vzroke in lastnosti kapitalistične krize. Breme krize premeščajo na delavce, ki so plačali za pretirane kapitalske dobičke in se jih zdaj poziva, naj plačajo za krizo ter rešijo in povečajo dobiček kapitalistov. Predlogi Evropsko unijo pozivajo, naj poglobi protidelavsko lizbonsko strategijo, uveljavi Pakt stabilnosti in Načrt za oživitve gospodarstva ter nadaljuje s polno liberalizacijo notranjega trga. Predlagajo ukrepe, ki podpirajo monopolne skupine z dodelitvijo obilnega toka denarja iz žepov delavcev, zmanjšanjem davka na kapital in povečanjem posojanja velikim monopolnim družbam. Spodbujajo hitrejšo kapitalistično prestrukturiranje, ki temelji na strategiji „prožne varnosti“ in Direktivi o organizaciji delovnega časa, z drugimi besedami o povečanju delovnega časa do 13 ur dnevno in 78 ur tedensko in razdelitvi delovnega časa na aktivni čas in neplačan neaktivni čas.

Razvoj „zelenega gospodarstva“ in liberalizacija raziskav ter energije in inovacij tlakujejo pot dobičkonosnim naložbam s strani kapitala v škodo delavcev in navadnih razredov.

Neformalni vrh 1. marca je potrdil stopnjevanje imperialističnega obračunavanja in združevanje monopolov proti ljudem.

- Predlog resolucije B6-0134/2009 (podnebne spremembe)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Strinjam se, da EU ohranja vodilno vlogo v mednarodni podnebni politiki. Vendar pa bo posledica tega izguba verodostojnosti, če ne bo enotna. Zdi se, da je EU kot celota na pravi poti glede ciljev podnebnih sprememb, vendar pa morajo vse države, vključno z Malto, paziti, da ne zaostajajo, saj bo to vplivalo na verodostojnost Unije.

Omejevanje povprečnega dviga temperature v svetu je potrebno ne samo v razvitem svetu, ampak tudi v državah v razvoju. Ni potrebno reči, da bodo takšne dejavnosti obremenile finančna sredstva. EU mora zagotoviti načrt, ki bo obravnaval zadevna področja in vire financiranja.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o boju proti podnebnim spremembam. Evropska unija mora ohraniti svojo vodilno vlogo v mednarodni podnebni politiki in si prizadevati za doseg sporazuma v Københavnu, ki bo omogočal zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida v ozračje in omejitev naraščanja temperature v svetu na največ 2 °C nad ravnmi pred industrializacijo.

Glede na trenutno finančno in gospodarsko krizo je doseganje novega sporazuma o boju proti podnebnim spremembam v Københavnu ključnega pomena. Gospodarsko krizo in podnebno krizo je mogoče združiti, da bi nudili velike gospodarske priložnosti za razvoj novih tehnologij in ustvarjanje delovnih mest.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ta resolucija vsebuje pozitivne vidike, ki jih cenimo. Poudarili bi poziv Evropski uniji, naj si aktivno prizadeva za doseg sporazuma v Københavnu, ki upošteva zadnja znanstvena poročila o podnebnih spremembah, se osredotoča na uravnavne ravni in cilje glede temperature, s katerimi bi dosegli precejšnjo verjetnost, da se bomo izognili nevarnim podnebnim spremembam, ter omogoča redne preglede, s katerimi bi zagotovili, da so cilji v skladu z zadnjimi znanstvenimi dognanji. Za pozitivno smatramo tudi pozornost, posvečeno potrebi po občutnem povečanju finančnih sredstev, da bi omogočili potrebne ukrepe za znižanje v državah v razvoju.

Vendar pa se ne strinjamo s poudarjanjem, čeprav samo v uvodnih izjavah, sistema EU za trgovanje z emisijami, še zlasti zato, ker je navedeno, da bi lahko deloval kot vzorec za razvoj sistemov za trgovanje z emisijami v drugih razvitih državah in regijah. Zato se ne strinjamo s pristopom, temelječim na gospodarstvu, ki jasno vpliva na različne točke resolucije.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to resolucijo Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. Kljub obsegu trenutne finančne krize, ki je posledica deregulacije, strahopetnih regulatorjev in pogoltnih bančnikov, ne moremo odmakniti pogleda od potrebe po nadaljnjem ukrepanju za zaustavitev podnebnih sprememb. Trenutno krizo moramo videti kot priložnost za porabo sredstev za doseg velike spremembe v našem življenjskem slogu in za spodbudo za „zeleni new deal“ po vsej celini in vsem svetu. Naših ciljev ne moremo doseči, če ne bomo sodelovali v ZDA in Japonsko, Kitajsko in Indijo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Strinjam se z nekaterimi točkami resolucije o boju proti podnebnim spremembam. Po drugi strani pa ne morem podpreti številnih odstavkov poročila. Zato sem se odločil, da se vzdržim in ne glasujem o tej zadevi.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Zeleno gospodarstvo moramo izkoristiti za ustvarjanje delovnih mest po vsej EU. To mora biti med finančno krizo prednostna naloga.

- Predlog resolucije B6-0133/2009 (politike zaposlovanja)

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Ta resolucija vsebuje veliko dragocenih napotkov. Vendar pa večina tistega, kar obravnava resolucija, sodi v politično odgovornost nacionalnih parlamentov.

Posledica predlogov v resoluciji bo tudi zahteva po večjih sredstvih za Evropski sklad za prilagajanje globalizaciji. Ta bo imelo za posledico povečanje pristojbin EU s strani držav članic. To prihaja v času, ko morajo države članice svoja zmanjšana denarna sredstva zadržati za svoje socialne politike in politike zaposlovanja. Menimo, da Sklad EU za prilagajanje globalizaciji ni najučinkovitejši način za podporo delavcev, ki so izgubili zaposlitev. Za države članice je bolje, da si prizadevajo za učinkovito politiko na tem področju. Poleg tega vse države članice porabljajo sredstva za svežnje spodbud v enakem obsegu, kot znašajo njihovi skupni prispevki v proračun EU.

Glasovali smo proti tej resoluciji, v glavnem zaradi besedila, ki se nanaša na Sklad EU za prilagajanje globalizaciji.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti predlogu resolucije o smernicah za politike zaposlovanja. Glede na to, da globalna finančna in gospodarska kriza zahteva odločen in usklajen odziv s strani EU, da bi preprečili izgubo delovnih mest, ohranili zadovoljivo raven prihodkov za Evropejce, preprečili recesijo in trenutne gospodarske izzive in izzive zaposlovanja spremenili v priložnosti, menim, da ukrepi, sprejeti pod vodstvom evrokratov, zagotovo ne zadostujejo, da bi nosili breme krize, ki jo prestajamo, zlasti v občutljivem sektorju kot je zaposlovanje.

- Poročilo: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Pobuda za začetek izvajanja načrta za oživitev gospodarstva je reakcija na trenutni resni gospodarski upad. Najpomembnejša prednostna naloga načrta za oživitev gospodarstva mora biti spodbujanje gospodarstva in konkurenčnosti EU ter preprečevanje povečevanja brezposelnosti. Poslanci poudarjajo, da mora biti vsa finančna pomoč pravočasna, usmerjena in začasna. Trenutne izredne razmere je treba videti v širšem kontekstu trdne zaveze povrnitve normalne proračunske discipline takoj, ko si bo gospodarstvo opomoglo.

Poleg tega mora načrt za oživitev gospodarstva služiti tudi oblikovanju pravičnega mednarodnega sporazuma, da bi revnejšim državam dali priložnost, da se rešijo revščine brez spodbujanja globalnega segrevanja s prispevanjem k financiranju velikih naložb.

Nazadnje, usklajeno ukrepanje držav članic mora biti usmerjeno k zmanjšanju negotovosti na kreditnih trgih in olajšanju delovanja teh trgov.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kljub sprejetju določenih pozitivnih in pravočasnih predlogov, ki smo jih podpirali, predvsem predlog o davčnih oazah, je bila žal zavrnjena večina predlogov naše skupine, glavna taktika poročila pa je nadaljevanje neoliberalne politike z nekaj rožnatimi dodatki za volivce v pripravi na volilno kampanjo.

Med našimi zavrnjenimi predlogi so bili tudi tisti, ki so pozivali k občutnemu povečanju finančnih sredstev in hitrejši uporabi sredstev, namenjenih podpori zaposlovanja, in tudi k preusmeritvi podpornih programov k najbolj ranljivim skupinam, vključno s programi za zagotavljanje spodobnih življenjskih pogojev in splošnega dostopa do visokokakovostnih javnih storitev. Prav tako obžalujem zavrnitev predlogov, kot so tisti, ki so višino sredstev načrta za oživitev gospodarstva (1,5 % BDP EU) smatrali za nezadostno in opozarjali, da bo EU zelo zaostajala za državami kot so Združene države in Kitajska. Nadalje obžalujem zavrnitev naše kritike Komisije, ki je načrt za oživitev gospodarstva povezala s širitvijo neoliberalnih „strukturnih reform“ in strogo skladnostjo s Paktom za stabilnost in rast, ko je bilo potrebno to odpraviti in spremeniti taktiko.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Moji kolegici Elisi Ferreira lahko za njeno poročilo o evropskem načrtu za oživitev gospodarstva samo čestitam. Strinjam se z razmišljanjem Poula Rasmussena, da še nismo storili dovolj. Pomoč bank je bil potreben, toda ne zadosten korak. Sprejeti moramo tudi ukrepe za obravnavanje problemov trga dela. Spodbujati je treba delitev delovnega mesta in kadar se zahteva skrajšanje delovnega časa, moramo spodbujati ohranjanje ur na delovnem mestu z izrabo časa za usposabljanje za izboljšanje spretnosti.

Resnična kriza ni v hipotekarnem trgu z velikimi tveganji, ampak bolj v desetkrat večjem igralniškem gospodarstvu vse bolj ezoteričnem in domišljijem svetlu trga izvedenih finančnih instrumentov, ki ga je treba spraviti pod nadzor. Zato pozdravljam poteze za nadzor davčnih oaz in uvedbo vseevropskega davka za finančne transakcije, da premagamo najhujše posledice krize, ublažimo špekulacije in zberemo finance, ki nam bodo pomagale ostati na pravi poti pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Danes sprejeto poročilo o evropskem načrtu za oživitev gospodarstva podpira ukrepe, ki jih je predlagala Komisija in ki so namenjeni spodbujanju evropskega gospodarstva.

Podatki iz zadnjih nekaj tednov ne vzbujajo optimizma. Ocenjuje se, da bo gospodarska rast v Evropi v letu 2009 ostala na stopnji pod nič. Prav tako narašča tudi brezposelnost po vsej EU. To je najresnejša recesija, ki je prizadela Evropsko skupnost, in prva po uvedbi skupne valute.

Zato je potrebno odločno ukrepanje, ki bo vodilo k ustvarjanju delovnih mest in resničnemu izboljšanju gospodarskega položaja. Ključno vprašanje je seveda tako imenovana ozdravitev finančnega sistema, da bodo podjetja in državljani lahko imeli dostop do kreditov. To je še zlasti pomembno za mala in srednje velika podjetja, ki so vsekakor temelj evropskega gospodarstva. Zato je treba nujno zagotoviti učinkovito

in hitro povrnitev odobritve kreditov. Pomoč, namenjena za boj proti krizi, ne sme biti usmerjena samo v reševanje izbranih sektorjev. Takšna pomoč je neizogibna, vendar pa mora vključevati tudi stalen pristop h konkurenčnosti evropske industrije. Poleg tega se krize ne sme uporabiti kot priložnosti za uvedbo novih, pretirano obremenjujočih predpisov.

Upam, da bo evropski načrt za oživitev gospodarstva kmalu dal rezultate v obliki prvih znakov spodbujanja gospodarstva.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Izredne okoliščine zahtevajo izredna sredstva.

Gospodarska situacija se je tako zelo poslabšala, da opravičuje usklajeno ukrepanje držav članic za ponovni zagon gospodarskih dejavnosti. Vendar pa so na mestu številne pripombe. Izredna situacija, ki jo doživljamo, ne postavlja pod vprašaj osnovnih pravil ekonomije. Izposojanje danes pomeni dolgove jutri, dolgove, ki jih bodo države članice morale poplačati v prihodnosti. Primanjkljaji so morda potrebni, vendar bo za to treba plačati visoko ceno. Tega se moramo zavedati. Govori se že o zvišanju davkov v bližnji prihodnosti, da javne finance ne bi zašle v dolgove.

Drugič, vse stroškovne obveznosti v načrtih za oživitev gospodarstva so daleč od tega, da bi bile enako ustrezne. Poraba naložb za modernizacijo proizvodne opreme ali za raziskave ima precej drugačno vrednost kot denar, porabljen za operativne stroške. Zato bi bila dobra zamisel, če bi si države članice zagotovile ustrezna orodja za izbiro najboljše možnosti.

Nazadnje, ker imajo besede pomen, bodimo odkriti, da načrt za oživitev gospodarstva v resnici ni evropski načrt, ampak bolj usklajevanje nacionalnih ukrepov, sprejetih s strani različnih držav članic. Moramo storiti več? Vprašanje je vredno zastaviti, toda vzpostavitev skupnega načrta Evropske unije za oživitev gospodarstva bi predpostavljala temeljne preglede evropskih politik in sredstev.

Adrian Manole (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Evropski načrt za oživitev gospodarstva je posebno pomemben zaradi svojih dveh ključnih elementov: prvič, kratkoročnih ukrepov za davčne spodbude, namenjene spodbujanju povpraševanja, zaščiti delovnih mest in ponovni vzpostavitvi zaupanja potrošnikov, in drugič, pametnih naložb za spodbujanje gospodarske rasti.

Najpomembnejša prednostna naloga Evropske unije je zaščita državljanov pred negativnimi učinki finančne krize. V primeru romunskega gospodarstva bodo ti ukrepi pokazali svojo učinkovitost, predvsem za MSP, z poenostavitvijo in pospešitvijo postopkov ter vnaprejšnjim zagotavljanjem strukturnih in kohezijskih skladov in sredstev za razvoj podeželja.

Pozitiven glas za to poročilo pomeni tudi, da bo moral Evropski socialni sklad financirati tudi ukrepe za spodbujanje zaposlovanja, predvsem v korist najbolj ranljivih skupin prebivalstva. Vzpostaviti bo treba tudi okvirne pogoje za lajšanje učinkov na poslovni sektor, ker mora ta sektor igrati ključno vlogo pri oživitvi gospodarstva tudi s ključnim prispevanjem k ustvarjanju delovnih mest in s tem tudi k ustvarjanju povpraševanja na notranjem trgu.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo gospe Ferreira v trdnem prepričanju, da bo pripomoglo k premagovanju težkega gospodarskega obdobja, ki ga preživlja Evropa po neoliberalni politiki zadnjih desetih let.

Bogate evropske države morajo pokazati solidarnost z vzhodno Evropo, povečati pa je treba tudi sredstva, dodeljena državam na tem območju. Kot evropski socialisti menimo, da moramo ukrepati za odpravo razlik med razvitejšimi državami in državami v razvoju, toliko bolj, ker so gospodarstva slednjih tesno povezana z bančnimi ustanovami na Zahodu. Zato potrebujemo načrt za usklajevanje gospodarstev vseh držav članic.

Podpiramo uvedbo ukrepov proti offshore finančnim dejavnostim, ki tistim z visokim zaslužkom omogoča, da svoja podjetja preselijo v te davčne oaze ne da bi plačali kakršen koli davek, medtem ko večina državljanov EU plačuje davke in izgublja svoja delovna mesta. Številke so zastrašujoče: pričakuje se, da bo do konca leta 2009 število brezposelnih v celotni Evropi doseglo 25 milijonov (500 000 v Romuniji). Odprava davčnih oaz bo odpravila brezposelnost.

Spodbujati in podpirati moramo evropsko solidarnost med starimi in novimi državami članicami, zaradi česar je glasovanje o spremembi, ki se nanaša na to vprašanje, preizkušnja za Evropski parlament.

John Purvis (PPE-DE), v pisni obliki. – Gospodarska situacija v Evropi in drugod je tako resna, kot se lahko spomni kdor koli od nas, in povsem prav je, da Evropska unija in države članice storijo vse v njihovi moči

za zagotavljanje, da se recesija ne bo spremenila v propad, in da se, kjer lahko ukrepanje vlad resnično zažene gospodarske dejavnosti, to tudi omogoči.

To poročilo ni popolno in ne moremo se strinjati z vsem v njem, vendar pa ponavlja ključne točke, da upad ni opravičilo za protekcionizem, prekomeren dolg ali odpravo pravi konkurence. Ubrani smo se prizadevanj leve, spremembe katerih so bile usmerjene k temu, da sprejemljivo poročilo spremenijo v cenovno nesprejemljiv nakupovalni seznam ali napad na kapitalizem in finančni sistem na splošno.

Pomembno je, da zdaj vsi zavijamo rokave in naša gospodarstva pripravimo k delovanju. To poročilo priznava, da so prosti trg ter posamezniki in podjetja Evrope ključnega pomena za proces obnove, britanski konzervativci pa ga podpirajo na podlagi tega.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Kljub pozitivnim elementom poročilo gospe Elise Ferreira o evropskem načrtu za oživitev gospodarstva trpi zaradi enakih problemov kot sam načrt: opisuje situacijo, ne da bi pokazal resnično razumevanje vzrokov trenutne krize, našteva pobude, potrebne za ponovno vzpostavitev zaupanja gospodarskih subjektov, ne da bi doslej opredelil dokaze tega učinka, in ponuja malo v smislu evropske mobilizacije. V zvezi s to točko je treba dodati, da je, če poročilo v konkretnem smislu ponuja malo rešitev, to zaradi tega, ker ima Evropski parlament malo zmožnosti to storiti. Enako lahko rečemo za Evropsko komisijo.

V proračunu za ta načrt bo le 15 % sredstev upravljanjanih na ravni Skupnosti. Odgovor bo zato resnično treba najti na evropski ravni, toda primarno s politično pripravljenostjo držav članic, da uskladijo svoje odzive na trenutno gospodarsko situacijo. Spodbuda mora priti s strani držav članic, če sploh, glede na to, da so trenutni znaki pomanjkanja evropske politične volje zaskrbljujoči. Pogledati morate na primer samo protislovna stališča, ki so jih sprejeli nemški ali avstrijski socialni demokrati v Evropskem parlamentu ali ko zastopajo vlade svojih držav.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Strinjam se z nekaterimi točkami poročila gospe Ferreira o evropskem načrtu za oživitev gospodarstva, vendar pa ga ne podpiram v celoti. Zato sem se odločil vzdržati in ne glasovati za poročilo moje poslanske kolegice.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Glavni problem, ki ga ustvarja ta kriza, je povečanje brezposelnosti, situacija, ki jo je mogoče spremeniti samo s povečanjem naložb.

Da bi povečali naložbe, morajo biti krediti dostopni in poceni, vendar pa vse kaže, da bodo ti trenutno pičili in precej dražji za najbolj ranljive države kot je Portugalska.

Te države se soočajo s povečanimi težavami glede financiranja, zato jasno podpiram možnost, da bi v evrskem območju imeli enotnega centralnega izdajatelja evropskega javnega dolga. V zvezi s tem je to scenarij, ki je najbolj združljiv z dolgoročno trajnostjo evra.

V trenutnih okoliščinah je nujno ponovno okrepiti evropski kreditni trg z dodelitvijo odgovornih posojil trdnim podjetjem in družinam.

Finančna pomoč bankam in podjetjem mora biti tudi dobro usmerjena, začasna, pregledna, zagotovljena v smislu razmerja med stroški in koristmi ter strogo nadzorovana.

Ogroženi sta lahko trdnost in solidarnost evropskih projektov, zato moramo ukrepati na usklajen način in spoštovati pravila notranjega trga, ne da bi dovolili kakršen koli protekcionizem.

Podpiram poročilo o evropskem načrtu za oživitev gospodarstva, ki ga je predložila moja poslanska kolegica Elisa Ferreira, saj se strinjam s splošnimi smernicami njegovega pristopa.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – To poročilo spremlja načrt Evropske komisije za oživitev gospodarstva, ki si prizadeva ponovno zagnati gospodarstvo EU. Stranka EPLP lahko podpre glavni namen zamisli poročevalke in meni, da so mnoga izmed poudarjenih vprašanj odločilna za realno gospodarstvo.

Odziv Komisije med gospodarsko krizo je bil nejasen in Parlament meni, da so za oživitev gospodarstva potrebna učinkovitejša sredstva. Okoljski pristop bi dejansko lahko vodil k večji inovativnosti in spodbudil ponovno produktivnost ter sočasno imel tudi pozitiven učinek na naše okolje. Vendar pa je treba posebno skrb posvetiti temu, da se ne škoduje specifičnim industrijskim sektorjem ali zmanjša naših splošnih gospodarskih možnosti, zato je resnično potrebno preučiti usmerjen pristop. Podobno pomemben za zavarovanje pred sistemskimi tveganji je tudi nov pristop k finančnemu nadzoru, ki ga je pokazalo modro poročilo gospoda de Larosièra.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze zavzema stališče, da je to, kar sedaj doživljamo, treh kriz, ki so medsebojno povezane: gospodarske krize, okoljske krize in socialne krize. Zato skupina Verts/ALE nasprotuje spodbujanju evropskega načrta za oživitev gospodarstva glede na bližajoče se spomladansko zasedanje Evropskega sveta vrh, katerega edini namen je priklicati nazaj v življenje stari popustljivejši model.

Črpanje ogromnih zneskov v ta model prinaša resno tveganje poglobitve okoljske in socialne krize. Kontraproduktivno je zgolj povečati povpraševanje, da bi povrnili produktivnost. To je točno to, kar predlaga poročilo gospe Ferreira, zato sem glasoval proti njemu.

Načrt za oživitev gospodarstva mora omogočiti nove finančne instrumente in sočasno s predpisi v sistem uvesti stabilnost in zanesljivost. Pobudo za prizadevanje za kratkoročni dobiček z izborom bonusov je treba odpraviti in jo nadomestiti s pravili za tako imenovane investicijske sklade in sklade zasebnega kapitala. Zaradi transparentnosti, odprtega knjigovodstva in nadzora morajo davčne oaze postati nemogoče. Z natančnim opisom nalog lahko banke ponovno začnejo služiti realnemu gospodarstvu, Evropska centralna banka pa lahko deluje kot pes čuvaj.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Finančna kriza je prva preizkušnja globalizacije. Zaradi krize, ki jo spodbuja pohlep in zdaj požira strah, bi morali začeti dvomiti v naše temeljne vrednote in se spraševati, v kakšni družbi bi želeli živeti. To ni čas za ozek nacionalizem, ampak čas, kjer močna Evropa še nikoli ni bila tako pomembna. Zaradi potrebe po usklajenem pristopu, ne samo po vsej EU, ampak po vsem svetu, je vrh G20 v Londonu tako pomemben.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo gospe Ferreira, ki Komisijo poziva, naj se domisli močnih, jasnih smernic, namenjenih boljšemu usklajevanju med državami članicami v smislu obvladovanja te silne gospodarske krize, predvsem za zaščito čim več delovnih mest. Komisijo pozivam, naj čim prej začne zadevne postopke.

S tem poročilom Evropska unija spomladansko zasedanje Evropskega sveta poziva, naj da močno politično spodbudo in sestavi načrt za vse pravne pobude, da bi skupaj s Parlamentom zagotovil, da bodo pravočasno sprejete.

Poročilo poudarja izredno škodljive gospodarske in socialne posledice krize v mnogih izmed novih držav članic, kar predstavlja precejšnje tveganje za destabilizacijo in povečanje revščine. Pričakuje se, da bodo negativni učinki vplivali na evro in gospodarstva evrskega območja. Pozivamo k usklajenemu pristopu na ravni Skupnosti ob upoštevanju solidarnosti Skupnosti in sprejetja kolektivne odgovornosti v tem oziru. Komisijo tudi pozivamo, naj pregleda in okrepi vse instrumente, namenjene stabilizaciji prizadetih držav članic, kar vključuje stabilizacijo menjalnih tečajev, da se lahko izvaja varnostne določbe in hitre, učinkovite svežnje odzivanja.

Marianne Thyssen (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) Zelo pozorno sem poslušala govore poročevalcev in predsednikov skupin, vključno z napadom predsednika Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu na skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov v zvezi z njihovim obnašanjem pri glasovanju o spremembi 92. Vsekakor se ne strinjam z namigovanji te spremembe in skupaj z mojimi kolegi v skupini sem odločno glasovala proti. Zagotovo ni namen sprejeti kratkoročne ukrepe, ki spodbujajo dolgoročne cilje?

Iz tega razloga ni primerno siliti držav članic k proračunskim prispevkom, ne glede na njihovo stopnjo krivde, kar je pomemben dejavnik pri ugotavljanju, v kolikšnem obsegu je mogoče upravičiti prekomerno potrošnjo. Moja skupina je imela prav, ko je vztrajala pri svojem mnenju, ki ga deli s Komisijo, in sicer, da moramo misliti tudi na prihodnje generacije. Zato je upravičeno variirati proračunske pobude v skladu s stopnjo krivde držav članic. Iz tega razloga enotni prispevek v višini 1,5 % BDP ni izvedljiv ali upravičen.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Evropski načrt za oživitev gospodarstva breme kapitalistične krize premešča na ramena delavcev, spodbuja splošnejše cilje EU in ščiti dobičke in kolektivne interese plutokracije.

Namen splošnega napada na pravice do zavarovanja in delavcev ter prihodke navadnih družin in njihov življenjski standard je, da lahko EU zagotovi poenotenim evromonopolom, da bodo v primerjavi z mednarodno konkurenco „v prednostnem položaju, ko si gospodarstvo opomore“.

EU in vlade si prizadevajo za doseg narodnega odobranja ob uporabi metode korenčka in palice, da bi z najmanjšim odporom dosegla kapitalistično prestrukturiranje, določeno v lizbonski strategiji: ponavljanje

zaposlovanja in brezposelnosti, povišanje starosti za upokožitev in drastično znižanje plač, pokojnin in socialnih ugodnosti.

Poleg tega odločitve, sprejete na srečanjih na vrhu, in financiranje ukrepov zgolj s strani držav članic poudarjata stopnjevanje imperialističnega obračunavanja, ki vodi k politiki „vsak zase“.

Delavcem preostane samo eno: odpor, neposlušnost in protinapad na grško komunistično stranko, obsojanje politike evropske enosmerne ceste in sil, ki jo podpirajo, reorganizacija delavskega gibanja in boj za moč in gospodarstvo navadnih ljudi.

- Poročilo: Evgeni Kirilov (A6-0075/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, glasoval sem za poročilo. Preglednost ni samo simbol, temveč načelo, na katerem bi morali temeljiti vsi institucionalni postopki. Državljanom in voljenim telesom je treba zagotoviti največji možen dostop do dokumentov evropskih institucij, da bi učinkovito sodelovali v političnem procesu in bi od javnih organov lahko zahtevali odgovornost za njihova dejanja. Iz tega razloga sem v preteklosti odločno zagovarjal objavo parlamentarne navzočnosti.

Kljub napredku evropskih institucij v zvezi z odprtostjo in preglednostjo, položaja ni mogoče opisati kot popolnega, to prenovitev Uredbe (EGS) št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov evropskih institucij pa bi bilo treba imeti za še en korak proti doseganju upravnega okolja, kjer sta razpoložljivost in enostaven dostop do informacij prej pravilo kot izjema.

Za zaključek bi želel poudariti nedavne velike dosežke: Evropski parlament zdaj uporablja nič manj kot 23 uradnih jezikov in dokumenti Evropske skupnosti so na razpolago v vseh teh jezikih. To predstavlja zagotovilo za demokracijo.

Jean Marie Beaupuy (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Na to samoiniciativno poročilo bi bilo treba gledati z vidika zakonodajne razprave, ki poteka, namenjene spremembi predpisov v zvezi s strukturnimi skladi in predvsem Uredbe o ESRR (poročilo gospoda Angelakasa) in Uredbe o ESS (poročilo gospe Jöns).

V prizadevanjih za doseg sporazuma v prvi obravnavi in hiter odziv na to krizo, ki neposredno vpliva na ljudi v Evropi, se je skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo odločila, da ne spremeni zakonodajnega predloga. Zaradi doslednosti je bil za to glasovanje uporabljen enak pristop.

S svojimi kolegi iz stranke MoDem delimo enako zaskrbljenost glede boja proti podnebnim spremembam. Slednje bo treba potrditi kot prednostno nalogo kohezijske politike po letu 2013.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ne računajte z nami, da bomo hvalili plitki evropski načrt za oživitev gospodarstva, ki ga bo večinoma samofinancirala vsaka izmed držav članic (najboljši odraz „evropske solidarnosti“ ...) in ki ne dvomi v neoliberalno politiko, ki je vzrok za slabšajoče se delovne in življenjske razmere velike večine prebivalstva.

Posledično je večina Parlamenta zavrnila naše predloge, ki so:

- obsojali dejstvo, da je v času, ko se socialno-ekonomska kriza v EU slabša, proračun Skupnosti za leto 2009 „najmanjši doslej“;

- vztrajali pri povečanju strukturnih skladov in kohezijskega sklada;

- poudarjali, da bo posledica „dodatnih vnapijšnjih plačil“ iz teh skladov zmanjšanje financiranja Skupnosti v naslednjih nekaj letih;

- kritizirali nezadostno izvajanje teh skladov, predvsem v kontekstu slabšajočih se socialno-ekonomskih pogojev v EU;

- zahtevali, da se te sklade smatra za ciljne izdatke, in predlagali povišanje stopnje sofinanciranja Skupnosti in odpravo pravil N+2 in N+3 v zvezi s temi skladi;

- vztrajali, da se te sklade učinkovito uporabi za spodbujanje resnične konvergence in s tem opusti njihovo stalno podrejenost neoliberalnim ciljem „lizbonske strategije“;

- vztrajali pri boju proti selitvi podjetij.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki priporoča hitrejša, prožnejša plačila za strukturno financiranje. To poročilo bo zagotovilo široko uporabo strukturnih sredstev za zagotavljanje delovnih mest in ustvarjanje več delovnih mest. Pozdravljam to poročilo, ki poziva k temu, da se financiranje projektom zagotovi prej in zmanjša potrebo po bančnih posojilih.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospoda Kirilova o kohezijski politiki: naložbe v realno gospodarstvo. Ključnega pomena je razumeti, da kohezijska politika pomembno prispeva k evropskemu načrtu za oživitev gospodarstva in je največji vir naložb Skupnosti v realno gospodarstvo, pri čemer zagotavlja usmerjeno pomoč za obravnavanje prednostnih potreb in področij s potencialom rasti v javnem in zasebnem sektorju. Vendar pa bi glede na to morali pomisliti na napake, storjene v preteklosti, ki so vodile do resne gospodarske situacije. V tem sektorju je potrebna stroga zakonodaja, drugače je mogoče, da bomo enake napake ciklično ponavljali.

7. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.55 in se je nadaljevala ob 15.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

8. Izjava predsedujočega

Predsednik. – Gospe in gospodje, najprej bi vas prosil za vaše razumevanje in se vam opravičil, da se zasedanje začne tako pozno, vendar so mi šele pred dvema minutama povedali, da bom naprošen dati izjavo o zelo žalostnem dogodku. Z vašo privolitvijo bi zdaj želel podati to izjavo.

Z veliko žalostjo in ogorčenjem smo danes sprejeli novico o dogodkih v mestu Winnenden v Baden-Württembergu v Nemčiji, kjer je bilo na srednji šoli Albertville tragično ubitih petnajst ljudi. Storilec, sedemnajstletni nekdanji učenec na tej šoli, je kasneje storil samomor. Med streljanjem v supermarketu v mestu sta bila poškodovana dva policista, ki sta zasledovala storilca.

V imenu Evropskega parlamenta bi želel izraziti svoje najgloblje sožalje in solidarnost z družinami in vsemi sorodniki žrtev nedolžnih mladih učencev in treh učiteljev na šoli.

Do te tragedije je prišlo samo šest mesecev po podobnem strelskem obračunu na šoli v mestu Kauhajokki na Finskem. Naša naloga kot odgovornih politikov v Evropski uniji in vseh državah članicah je, da storimo vse, kar je v naši moči, da zagotovimo, da se takšna dejanja predvidi v zgodnji fazi in se jih prepreči, če je to nekaj, na kar lahko vplivamo.

Prav tako nas je prizadel tudi tragični dogodek v državi Alabama v Združenih državah, kjer je pobesneli strelec ustrelil vsaj deset ljudi, preden si je sodil sam.

Še enkrat bi želel v imenu vseh zbranih izraziti naše najgloblje sožalje in našo solidarnost z žrtvami in njihovimi družinami. Hvaležen bi vam bil, če bi si vzeli čas za spomin na ubite.

(Parlament je z minuto molka počastil spomin na žrtve)

PRESEDSTVO: GOSPOD ORESTA

podpredsednik

9. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

10. Sestava Parlamenta: glej zapisnik

11. Stanje sistema SIS II (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o:

- vprašanju za ustni odgovor, ki so ga Svetu v zvezi s stanjem sistema SIS II zastavili gospod Mr Coelho v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, gospa Roure v imenu skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu in gospod Lax v imenu skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo (O-0005/2009 – B6-0010/2009), in

- vprašanju za ustni odgovor, ki so ga Komisiji v zvezi s stanjem sistema SIS II zastavili gospod Mr Coelho v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, gospa Roure v imenu skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu in gospod Lax v imenu skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo (O-0006/2009 – B6-0011/2009).

Carlos Coelho, *vlagatelj*. – (PT) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, gospod podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, v Evropskem parlamentu jasno podpiramo hiter začetek delovanja sistema SIS II (schengenski informacijski sistem), ki naj bi začel delovati leta 2007. Druga generacija SIS predstavlja pristop Skupnosti k potrebi po povečanju varnosti na zunanjih mejah in delitvi pomembnih inovacij kot so biometrični podatki in povezovanje razpisanih ukrepov. Razumemo, da lahko sistem začne delovati šele, ko je stabilen in lahko polno deluje 24 ur dnevno. Po mojem mnenju je prišel čas, da ugotovimo, kdo je odgovoren za to zamudo, izvedemo podrobno oceno situacije in najdemo rešitve, ki bodo omogočile tehnično delovanje projekta in povrnilo njegovo oslajeno kredibilnost.

Vemo, da so bili lansko leto izvedeni različni testi, katerih končni rezultat je bil negativen, zlasti testa operativnega sistema. Svet in Komisija sta se odločila določiti štirimesečno obdobje, da bi poskusili rešiti obstoječe probleme, vendar pa brez velikega uspeha, kot je mogoče razbrati iz rezultatov, dobljenih decembra 2008, ko so bili testi ponovljeni. Kljub nekaterim izboljšavam so, kot vemo, še vedno veliki problemi v smislu delovanja in stabilnosti sistema, izgube sporočil, kakovosti podatkov in postopka uskladitve nacionalnih kopij s centralnim sistemom. SIS II ne more začeti delovati, dokler niso rešena ta vprašanja. Izraziti bi želel dvom o zmožnosti izvajalskega podjetja, da v tako kratkem času reši vsa ta vprašanja, ki niso bila rešena prej v precej daljšem obdobju. Upam, da je mogoče začeti neodvisen pregled projekta, da bi ugotovili, kdo je odgovoren. Nimam pripomb glede alternativne tehnične nadgradnje „SIS I za vse“ v SIS II, če se docela spoštuje pravni okvir, odobren za SIS II. Konec marca bo predloženo poročilo o oceni in primerjavi obeh scenarijev. Parlament želi imeti dostop do te študije in biti obveščen o novi smeri projekta v smislu stopnje zaupanja v tehnično plat in pravnih vidikov, novega časovnega razporeda in proračunskega vpliva. Svet in Komisijo bi želel spomniti, še zlasti v tem času, da je zelo priporočljiva večja preglednost v tem celotnem procesu.

Martine Roure, *vlagateljica*. – (FR) Gospod predsednik, kot vemo, je SIS II zelo, pomembno orodje za zagotavljanje varnosti schengenskega območja, še zlasti po širitvi za 10 novih držav.

Od sprejetja pravne podlage leta 2007 nismo imeli niti enkrat priložnosti videti podrobnega poročila o razvoju ali tehničnih ali političnih problemih, ki naj bi ovirali zagon sistema.

Preko tiska smo izvedeli, da so bili vsi testi, potrebni za popolnoma varen zagon centralnega sistema, decembra 2008 neuspešni.

Vemo, da si je Komisija prizadevala sestaviti načrt za odpravo pomanjkljivosti, da bi rešila glavne probleme, in vemo, da številne države članice v Svetu že razmišljajo o alternativni, ki bi bila sestavljena iz enostavne nadgradnje sistema SIS, ki trenutno deluje.

Problem torej ni tehničen, ampak političen. Parlament je bil pozvan, naj s postopkom soodločanja opredeli arhitekturo SIS II, ki bi sam po sebi zagotovil varnost, potrebno za naše območje svobode, varnosti in pravice. Delali smo na tem, ne da bi izpred oči izgubili varnost in varstvo temeljnih pravic naših državljanov.

Na tej stopnji je ogrožena politična odgovornost evropskih institucij in predvsem Sveta in Komisije, saj menimo, da se je Parlament dobro izkazal v odnosu do državljanov.

Zdaj in v prihodnosti čakamo na politične razloge za to radikalno spremembo smeri. To bi seveda lahko imelo zelo resne posledice za proračun, doslej porabljen za ta projekt, začeni z dajanjem na stran razpoložljivih sredstev, kjer je to potrebno, do takrat, ko bosta prihodnost projekta in njegova pravna podlaga ustrezno opredeljena.

Henrik Lax, *vlagatelj*. – (SV) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, komisar, v Evropskem parlamentu moramo vedeti, ali Svet in Komisija menita, da bo SIS II kdaj koli vzpostavljen in bo deloval. Ali bo Komisija vztrajala pri prizadevanjih za iskanje tehnične rešitve trenutnih problemov? Kakšna je pot naprej? Kot je bilo

izraženo v predhodnjih dveh govorih, želimo biti v Evropskem parlamentu obveščeni o problemih, do tega pa do sedaj ni prišlo.

Če SIS II ne more delovati v svoji trenutni obliki, ali obstaja načrt B in ali bo takšen načrt B predstavljen? Kot je omenila gospa Roure, je vprašanje SIS II nenazadnje vprašanje kredibilnosti Unije, ko gre za zagotavljanje notranje varnosti v EU. Vendar pa se moramo zavedati, da naj bi enako infrastrukturo uporabljali tudi za informacijski sistem za vizume, VIS. Zato je dolgoročno vprašljiva tudi kredibilnost vizumske politike Unije, to je njene sposobnosti za urejanje odnosov z okoliškim svetom na spoštljiv način.

Za konec bi želel Komisijo vprašati, ali ima še vedno polno podporo držav članic za ta projekt. Ali so pripravljene nositi stroške projekta, za katerega se zdi, da nikoli ne bo začel delovati?

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, preden se posvetim temi naše današnje razprave, naj začnem z izrazom mojega najglobljega sožalja sorodnikom žrtev današnjega tragičnega dogodka v Baden-Württembergu.

Naj se posvetim temi naše današnje razprave. Prvič, hvaležni smo za priložnost za to razpravo. Kot vsi veste, je to pomembno vprašanje. Številne operativne težave so vodile do posebnih problemov z zagonom in delovanjem SIS II.

Kot zahtevate, želi biti predsedstvo povsem odkrito z vami glede zgodovine in ozadja tega vprašanja. Zaradi negativnih rezultatov originalnih preskušanj sistema so bili novembra in decembra 2008 izvedeni dodatni testi. Končni rezultati teh testov operativnega sistema so postali znani šele v drugi polovici januarja 2009.

Na neformalnem srečanju 15. januarja 2009 v Pragi je Komisija ministre za pravosodje in notranje zadeve obvestila, da je bil rezultat teh testov manj kot zadovoljiv. Ministri so se takoj sporazumeli o potrebi po izvajanju novega globalnega pristopa k upravljanju SIS II, ki vključuje sodelovanje držav članic s Komisijo. Novi pristop k upravljanju bo zagotovil natančnejši nadzor projekta, s čimer bo omogočil zgodnje opozarjanje na morebitne težave. Dogovorjeno je bilo tudi sprejetje ukrepov na naslednjem zasedanju Sveta PNZ, ki je bilo 26. in 27. februarja 2009. Na zasedanju se je Svet v svojih sklepih strinjal s tem, da se Komisijo pozove, naj Parlament in predsedstvo Sveta v celoti obvešča o problemih, povezanih s SIS II, in nadaljnjo potjo.

Vprašanje Parlamenta je bilo, ali bo zaradi doslej ugotovljenih problemov potrebna ponovna vzpostavitev sistema. V skladu z informacijo, ki jo je o statusu projekta SIS II prejel Svet, obstajajo številni problemi. Vendar pa razumemo, da je stališče Komisije, da je mogoče vsa nerešena vprašanja rešiti z večjim preoblikovanjem aplikacije SIS II.

Na svojem februarjskem zasedanju je Svet potrdil izvajanje analize SIS II in načrta za odpravo pomanjkljivosti, kar bo omogočilo ugotavljanje vseh vprašanj in njihovo takojšnje reševanje, prav tako pa oceno tehnične arhitekture, da bi zagotovili stabilen in brezhiben sistem SIS II. Kljub temu se je Svet strinjal tudi, da je treba izvajati tudi načrt ukrepov v primeru, če bi se pojavili resni problemi, ki jih ne bi bilo mogoče rešiti. Glede alternative k SIS II je Svet PNZ februarja pozdravil dokončanje študije izvedljivosti, ki služi kot temelj za oblikovanje delujočega, alternativnega tehničnega scenarija za razvoj SIS II, temelječega na SIS I+ evolution kot del načrta ukrepov.

Svet je zahteval, da predsedstvo in Komisija čim prej, vendar najkasneje do maja 2009, Svetu predložita poročilo, ki vključuje poglobljeno oceno in primerjavo obeh scenarijev. Svet bo na podlagi tega poročila ocenil napredek razvoja SIS II in v zvezi z alternativnim scenarijem preučil obete za doseg ciljev SIS II, kot je določeno v pravnem okviru, ki ureja ustanovitev, delovanje in uporabo SIS II na tehnični osnovi SIS I+ evolution. Ta preučitev bo izvedena čim prej, vendar najkasneje do zasedanja Sveta 4. in 5. junija 2009.

Glede podrobnosti, ki jih je zahteval Parlament o rešitvi nerešenih problemov in predvsem finančnih vidikih, je Svet pozval Komisijo ne samo, naj Evropski parlament obvešča o problemih, povezanih s SIS II, ampak tudi, naj v celoti redno obvešča Parlament in Svet o izdatkih, povezanih s centralnim projektom SIS II in ukrepi, sprejetimi za zagotavljanje popolne finančne preglednosti.

Na podlagi poročila, zahtevanega od predsedstva in Komisije, bo Svet najkasneje do svojega zasedanja junija 2009 razpravljal o časovnem načrtu za začetek delovanja SIS II. Ta bo upošteval določbe o časovnih načrtih, določenih v Resoluciji Parlamenta z dne 24. septembra 2008 o osnutku Uredbe Sveta o migraciji s schengenskega informacijskega sistema (SIS I+) na drugo generacijo schengenskega informacijskega sistema (SIS II). To je bilo vključeno v člen 91 Uredbe Sveta z dne 24. oktobra.

Prepričan sem, da bo Komisija lahko zagotovila nekatere dodatne informacije v odgovor na zastavljena vprašanja. Poslancem tega Parlamenta bi želel samo zagotoviti, da bo predsedstvo to vprašanje pozorno spremljalo in zagotovilo, da se pot naprej, o kateri so se prejšnji mesec dogovorili ministri PNZ, strogo spoštuje.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, potrdil bi, kar je povedal gospod Vondra. Dodati moram tudi, da smo skupaj z gospodom Langerjem, predsednikom Sveta ministrov za notranje zadeve, vprašanje SIS II postavili za absolutno prednostno nalogo.

Poskusil vam bom podati nekaj pojasnil. Glavni izvajalec Komisije za razvoj SIS II je izvedel vrsto operativnih testov delovanja centralnega sistema skupaj z nekaterimi nacionalnimi sistemi. Med novembrom in decembrom 2008 smo na podlagi rezultatov teh testov zaključili, da centralni sistem ni dosegel ravni, določene v pogodbi.

V sredini novembra je Komisija začela podrobno analizo rešitev SIS II, ki jo trenutno razvija Hewlett-Packard/Steria v sodelovanju s strokovnjaki iz držav članic in s pomočjo in podporo dveh zelo znanih podjetij za svetovanje na področju IT.

Po neuspehu operativnih testov smo nato izvedli analizo in načrt za odpravo pomanjkljivosti, za dokončanje katerih bodo predvidoma potrebni štirje meseci. Cilj tega načrta je dvigniti izvajanje SIS II na zadovoljivo raven stabilnosti in delovanja.

Cilj načrta je, prvič, popraviti znane napake, povezane s centralnim sistemom – nekatere napake so že bile odpravljene –, in drugič, potrditi, da izvajanje SIS II ne trpi zaradi nepremagljivih strukturnih slabosti.

Na številnih prednostnih področjih se izvaja usmerjene teste, da bi odpravili negotovost, povezano z arhitekturo trenutne rešitve. To dejavnost se izvaja vzporedno z dokončanjem tehnične analize temeljnih problemov.

Komisija je prav tako uvedla globalni pristop k upravljanju projekta, da bi lahko bolje povezali centralne in nacionalne komponente SIS II v skladu s pristojnostmi, ki so jih pravno vzpostavile Komisija in države članice.

V konkretnem smislu, Komisija usklajuje skupno upravljavsko strukturo za projekt. Ta skupna upravljavska struktura združuje nacionalne vodje projektov, centralne vodje projektov in izvajalce Komisije. Ta struktura bo projekt spremljala skozi analizo in fazo odprave pomanjkljivosti, nato skozi kvalifikacijske teste, potem skozi fazo migracije, dokler ne bo SIS II usposobljen.

Na koncu analize in faze odpravljanja pomanjkljivosti bomo imeli natančno zamisel o sredstvih, ki ji je treba vključiti, preden se lahko začne SIS II, in o ustreznem časovnem razporedu, kot je dejal gospod Vondra. Seveda ni nobenega dvoma, da bo cilj začetka delovanja SIS II do septembra 2009 odložen.

O trenutnih težavah, s katerimi se sooča SIS II, se je razpravljalo na neformalnem zasedanju ministrov 15. januarja in Svetu za pravosodje in notranje zadeve 26. in 27. februarja. Sprejete so bile širše usmeritve pristopa, ki ga je predlagala Komisija za nadaljevanje SIS II.

Prvič, potreba po nadaljevanju študije izvedljivosti o alternativni tehnični rešitvi, temelječi na SIS I+, je prejela podporo Sveta. Tako nam je omogočeno, da nadaljujemo to študijo o alternativni rešitvi.

Vendar pa bo morala katera koli alternativna tehnična rešitev biti skladna s pravnim okvirjem, vzpostavljenim za SIS II, kot sta ga sprejela Parlament in Svet. Vsekakor bo potrebna velika previdnost glede maksimalne ponovne uporabe naložb ter situacije držav članic in pridruženih držav, ki nameravajo v prihodnjih letih postati del schengenskega območja.

Ministri, ki bi se morali, kot je bilo pravkar rečeno, ponovno sestati najkasneje junija, so se odločili sestati v začetku junija, da bi ocenili doseženi napredek in opredelili, kjer je to potrebno, nove usmeritve in prehod na alternativno možnost. Glede na to je Svet v tesnem sodelovanju s Projektno skupino SIS II in po posvetovanju z ustreznimi organi pozval predsedstvo in Komisijo, naj mu predložita poročilo, ki vsebuje podrobno oceno in primerjavo obeh scenarijev. To poročilo je treba sestaviti čim prej in ne kasneje kot do maja 2009.

V ta namen so se dogovorili o skupnih primerjalnih merilih za oceno zadevnih prednosti in slabosti vsake rešitve. Da pojasnim, to pomeni, da bomo imeli sklep Sveta v začetku junija. Sklep bo sprejet glede na teste,

ki bodo dokončani, in to bo po našem mnenju omogočilo, da bodisi nadaljujemo s SIS II ali pa se premaknemo proti alternativni rešitvi, ki pa bo seveda še vedno izpolnjevala cilje, ki ste jih zastavili.

Seveda se zelo dobro zavedam, kaj sta gospod Coelho in gospa Roure povedala o potrebi po visoki stopnji preglednosti. Povedati bi želel, da zapisnike odbora SIS II pošiljamo zelo redno in jih bomo pošiljali še naprej. Povedati moram tudi, da sem pisal gospodu Deprezu, predsedniku Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, da bi mu podal natančne informacije o situaciji SIS II. Kopijo te korespondence sem poslal tudi gospodu Coelho.

Prav tako želim povedati gospodu Laxu, da problemi s SIS II ne zadevajo VIS. Problemi s SIS II ne vključujejo infrastrukture, ki jo deli z VIS. Rečemo lahko, da se VIS v pretežni meri odvija v skladu z načrtom, dogovorjenim z državami članicami.

Kar vam želim povedati je, da smo s projektno skupino in v Komisiji organizirali zelo redna srečanja s soizvajalcem in obema soizvajalcema, predvsem Sterio. Resnično lahko upamo, gospod predsednik, gospe in gospodje, da bo to vprašanje zaključeno v naslednjih mesecih, s to odločitvijo o končnem datumu, ki je določen za začetek junija, ko bo Svet dejansko moral sprejeti svoj sklep.

Zagotavljam vam, da bom Parlament seznanjal z vsemi temi dogajanji.

Marian-Jean Marinescu, v imenu skupine PPE-DE. – (RO) O operativnem problemu schengenskega informacijskega sistema II se je razpravljalo pred kratkim kot delu zasedanja Sveta februarja 2009. Ponovno je bilo poudarjeno, da je treba najti takojšnjo rešitev iz brezizhodne situacije, v kateri se trenutno nahaja SIS II.

Vendar pa se mi zdi, da se po razpravah o SIS II namesto odgovorov zastavlja še več vprašanj. Svet podpira izvajanje analize in načrta za odpravo pomanjkljivosti, da bi pripomogel k opredelitvi problemov s tehnično arhitekturo SIS II s ciljem, da ga naredi stabilnega in zanesljivega. Po drugi strani Svet ne izključuje možnosti, da sprejme alternativno tehnično rešitev, ki lahko doseže cilje, ki jih predlaga SIS II.

Ne glede na to, katera od možnosti se bo uporabila, ne sme imeti posledic za časovni načrt vključitve držav, ki so še vedno izključene iz schengenskega območja. Vedeti bi želel, katere ukrepe bo sprejela Komisija, da se izogne morebitni zamudi, in kako bodo kriti stroški, povzročeni s temi spremembami. Primer Romunije govori sam zase. Zunanja meja Romunije je dolga 2 000 km. Njena vključitev v schengensko območje, načrtovana za marec 2011, je glavna prednostna naloga. Vsa ta omahljivost ima lahko posledice v smislu doseganja tega roka.

Omeniti bi želel še nekaj. V času, ko se Komisija pripravlja sestaviti osnutek novega zakonodajnega predloga o naslednjih stopnjah upravljanja meja, bi Komisijo pozval, naj najprej oceni učinkovitost trenutnega sistema za upravljanje meja, da bi dosegla najboljšo sinergijo med tema sistemoma, in nato oceni naložbene možnosti v logistiko na mejah.

Da bi dosegli strateške cilje EU, Komisija ne bi smela začeti z razvojem novih orodij iz nič, dokler ne bodo obstoječa, kot sta SIS II ali VIS, polno delujoča in zanesljiva.

Genowefa Grabowska, v imenu skupine PSE Group. – (PL) Gospod predsednik, situacija, o kateri razpravljamo, je zgovoren primer, ki kaže, da je včasih lažje doseči soglasje in politični dogovor o odprtju meja, kot pa premagati tehnične probleme.

Vstop novih držav članic v schengensko območje 23. decembra 2007 je bil velik dogodek za državljane teh držav. To vem, ker sem s Poljske. Moja država je izkoristila to priložnost in nadvse ceni odprtje meja, ker je to pomenilo, da je izginila zadnja diskriminacijska formalnost, ki nas je ločevala od držav članic stare Evropske unije.

Agencija Frontex ima sedež v moji državi. Vem, da je bil gospod Barrot na Poljskem, kjer je imel pogovore v Frontexu in je obiskal tudi del zunanje meje EU, za katerega je odgovorna Poljska. Vem, da v praksi ni nobenih resnih problemov z varovanjem te meje in da je varna. Vendar pa imamo probleme s tehničnimi zadevami, katerih rešitev se razvija v politični problem, kot je dejala moja kolegica, gospa Roure. Povsem se strinjam z njo.

Če obstajajo tehnični problemi, če obstajajo težave, potem menim, da ima vsaka institucija EU odgovornost, da se obrne na organ, ki si je vzel toliko časa za izvajanje SIS II. Škoda je, da to ni bilo storjeno in da je bila preglednost glede tega nekoliko prisiljena.

Menim, da se, kjer koli gre za vprašanje reševanja problemov, ki so pomembni za državljane, Evropski parlament ne more strinjati, da se mora ukrepati neodvisno od njega ali da ga je treba ignorirati, posebno v primeru vprašanja varnosti.

Zaključil bi z majhno pripombo. Če bi bili problemi, če Hewlett-Packard ne bi mogel premostiti tehničnih problemov, bi si morali zapomniti, da imamo na Poljskem izvrstne strokovnjake, mlade ljudi, ki so izredni IT inženirji in so znani po vsem svetu. Menim, da bi lahko bili uspešni in dosegli želeni rezultat precej ceneje, hitreje in bolje.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik Sveta, komisar, Schengen je in je vedno bil sopomenka za povezavo med varnostjo na eni strani ter svobodo in liberalnostjo na drugi strani. Za državljane Evrope in vse nas je bil to del dodane vrednosti, ki jo ponuja Evropska unija. Vedno je deloval zelo dobro in je bil medtem učinkovito uporabljen na osnovi „eden za vse“.

Kar se dogaja zdaj, je mučno. Neprijetno je tudi, da Parlamentu, ki je vedno zelo sodeloval, niso bile dane potrebne informacije. Državljanje Evrope smo vedno obveščali. Schengenski informacijski sistem II bo deloval odlično in pravočasno, zdaj pa ugotovimo, da so se pojavili problemi in da ni videti konca dilemi.

Zanima me, ali so številke, ki krožijo v medijih in ki navajajo, da je bilo za razvoj schengenskega informacijskega sistema II doslej porabljenih okoli 100 milijonov EUR, pravilne. Ali bo to imelo posledice za podjetje? Zakaj ni Komisija, Svet ali drug organ pravočasno uvedel sistema nadzora?

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Pravzaprav je čudno, da se pri tako velikih in težkih vprašanjih, tehničnih namreč, postavljajo vedno znova vprašanja, kako zagotoviti, da bo sistem deloval. Danes je obdelovanje podatkov vendarle že preseženo, ko govorimo o tehničnih vprašanjih, zato javnost upravičeno sprašuje, kako to, da na ravni Evropske unije nimamo strokovnih institucij, ki bi bile dovolj kompetentne, da bi tehnične probleme, ki se pojavljajo pri izjemno velikih, obsežnih podatkovnih bazah, da bi torej te institucije zmogle to delo

Ves čas sodelujem pri teh razpravah, tudi s poročevalcem Coelhom, in seznanjen sem tudi bil s tem, da obstajajo določene tehnične težave pa tudi pomanjkljivosti, v znanju najbrž. Torej, moj občutek je, in ni samo moj občutek, je občutek javnosti, da je potrebna resna tehnična in tudi finančna revizija sistema in postaviti je treba tudi vprašanje odgovornosti tistih, ki so ta projekt vodili.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, osebno vas visoko cenim, toda kar se dogaja tu, je resnično nevzdržna zmešnjava, ki vključuje nesprejemljivo stopnjo zapravljanja in nesposobnosti. Iz tega razloga ne pozivam samo Komisije, ampak tudi Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in Odbor za proračunski nadzor, da natančno preučijo to vprašanje.

Veseli me, da Svetu predseduje Češka republika, saj imata Bavarska in Češka republika povsem enake varnostne interese. Vemo, da se je kljub skrbem glede odprtja mej, varnostna situacija znatno in bistveno izboljšala, odkar so bile meje odprte, zaradi odličnega sodelovanja policije. To bi lahko bil model za druge dele Evrope in glede tega bi se rad zahvalil v imenu Bavarske zahvalil Češki republiki. Pričakujemo, da bo Schengenski informacijski sistem navsezadnje zajemal vsa področja in da ga ne bodo omejevali posamezni, vzorčni, dvostranski sporazumi.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, zahvalil bi se vam za to razpravo. Menim, da kaže, da obstaja problem, ki ga je treba odpraviti. Svet je pod našim vodenjem januarja naredil, kar je lahko. Resno je vzel pobudo za oblikovanje načrta ukrepov ali alternativnega načrta in za doseg rešitve z določitvijo roka.

To lahko storimo. Glede finančnih vprašanj pa bom besedo prepustil Komisiji. Zdaj imamo odlično sodelovanje med ministrom Langerjem in komisarjem Barrotom, zato menimo, da se bomo lahko spopadli s tem.

Glede vprašanja, ali je to politični ali tehnični problem, menimo, da gre samo za tehnični problem. To ni dimna zavesa, kot se je namigovalo, za prikrivanje nekaterih političnih problemov. Ne – sistem mora delovati čim prej.

Glede pripomb gospe Grabowske: da, spominjamo se, kaj pomeni biti v čakalnici. O tem smo razpravljali pred enim letom. Vse države, ki bi želele tu videti nekaj napredka, imajo nenadoma izkušnje, podobne našim. Zavezani smo doseg rešitve, ki bo omogočila sodelovanje industrije dodatnih držav v skladu s posameznim časovnim okvirom.

Omejil se bom na teh nekaj zaključnih pripomb. Veliko sem povedal že na začetku. Zdaj bomo nadaljevali.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, gospod Vondra, zahvaljujem se zavezanosti češkega predsedstva tej zadevi. Vašo podporo zelo cenimo.

Najprej bi želel odgovoriti gospodu Marinescuju in mu povedati, da ni posebnega problema glede na to, da se bodo lahko tudi države članice, ki še niso članice Schengena, vključile v sistem SIS II. Imeli bomo več obdobj ali rokov, ko se bodo lahko države članice, ki niso članice Schengena, lahko vključile v SIS II, in tako, če bo šlo vse posreči, ne bi smelo biti posebnih problemov.

Gospa Grabowska, zahvaliti se vam moram za vse, kar dela Poljska za varovanje zunanjih meja. Priložnost sem imel opazovati kakovost dela, ki ga opravlja Frontex s poljskimi skupinami na ukrajinski meji.

V odgovor gospe Roure in gospe Grabowski bi želel povedati, da je problem v bistvu tehničen. Ni, kot je dejal gospod Vondra, politični problem. Resnica je, prav enostavno, da so države članice, ali nekatere države članice, postavljale vedno večje zahteve. Zato je treba povedati, da bi bil moral SIS II izpolnjevati vse višje cilje. Posledično je sistem postal obsežnejši, kljub vsem vašim pohvalam glede informacijske tehnologije pa se je izkazalo, da je izvajanje težje kot je bilo pričakovano. Kljub temu je res, da problem v bistvu ostaja tehničen in da bi ga bilo zato mogoče rešiti.

Gospodu Pirkerju želim povedati, da bo Parlament dobro obveščen in vam to zagotavljam. To sem osebno prevzel tekom tega projekta in mneim, da lahko rečem, da to resnično smatram za absolutno prednostno. Gospodu Brejcu želim tudi zagotoviti, da smo vsekakor ugotovili, kdo je pristojen. V sodelovanju s Komisijo smo ustanovili to projektno skupino, v kateri so udeležene države članice. Menim, da imamo zdaj končno usmerjevalno skupino, vendar pa mora biti naš soizvajalec sposoben izpolniti zahteve, ki smo jih postavili.

Odgovoril bi rad tudi na finančno vprašanje, ki sta ga pravkar postavila gospod Pirker in gospod Posselt. Skupne proračunske obveznosti Komisije za projekt SIS II znašajo okoli 68 milijonov EUR. Ustrezne pogodbe vključujejo študije izvedljivosti, razvoj centralnega sistema, podporo in nadzor kakovosti, mrežo s-Testa, priprave na operativno upravljanje v Strasbourgu, varnost, priprave v zvezi z biometričnimi zadevami in obveščanje. To je torej obveznost: 68 milijonov EUR.

Kar zadeva plačila, je bilo dejansko 27 milijonov EUR doslej potrošenih za tehnični razvoj: 20 milijonov EUR za razvoj sistema, 7 milijonov EUR za mrežo, ki je na čelu tehničnega napredka, in 4 500 000 EUR za zagotavljanje kakovosti.

Povedati je treba, da če se bo po tem, ko bo dobil jasno idejo o zanesljivosti ali pomanjkanju zanesljivosti SIS II, Svet odločil nadaljevati s formulo SIS I+R, lahko takrat preučimo možnost, da ponovno uporabimo komunikacijsko mrežo, vzpostavljeno za SIS II, kar pomeni, da bi lahko ohranili večji del ustrezne naložbe.

Naš pravi problem, gospe in gospodje, je opremiti Schengen, schengensko območje prostega gibanja, z resnično učinkovitim orodjem. Res je, da bo, če nam uspe Schengen II, to najuspešnejši sistem na svetu glede na rezultate, ki jih bomo z njim lahko dosegli. Vendar pa je treba vzpostaviti informacijski tehnologijo.

Kar vam želim povedati po češkem predsedstvu – ponovno sem hvaležen gospodu Vondri za zavezanost češkega predsedstva tej težki zadevi – je, da resnično verjamem, da smo skupaj s trenutnim predsedstvom storili vse, kar je bilo mogoče, da bi se izognili nadaljnjim zamudam in da bi resnično omogočili našemu soizvajalcu, da izpolni naša pričakovanja. V vsakem primeru bomo imeli določen končni datum, da se Svetu omogoči sprejetje potrebnih odločitev. Še enkrat zagotavljam, da bom vsekakor obveščal Parlament.

Predsednik. – Razprava je končana.

Pisne izjave (člen 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), *v pisni obliki*. – (RO) Menim, da se tega projekta, namenjenega izboljšanju mehanizma za upravljanje zunanjih meja Evropske unije, ne bi smelo smatrati kot poskusa za zaustavitev migracije kot procesa. Resnični namen ukrepov za izboljšanje varnosti meja EU nima nič opraviti z zaježitvijo pritoka priseljencev, ampak gre za strog nadzor nad njimi. Ustrezno upravljanje migracij je koristno za družbe in gospodarstva držav članic Evropske unije.

Poudaril bi, da mora Evropska unija posvetiti več pozornosti svojim zunanjim mejam, kjer so konfliktna območja. Posebnega priznanja so na primer vredne dejavnosti, ki jih je doslej izvajala misija Evropske unije za pomoč na mejah za Moldavijo in Ukrajino (EUBAM). Te vključujejo vzpostavitev enotnega carinskega

postopka na meji, vzpostavitev ovir za preprečevanje tihotapljenja in zmanjšanje dejavnosti kriminalnih združb.

Po drugi strani pa je zaradi dosedanjega neuspeha pri reševanju spora s Pridnjestrsko republiko za moldavske oblasti precej težko upravljati ta del meje, kjer je še naprej velik tok nezakonite migracije.

Izraziti bi želel svoje trdno prepričanje, da ima Evropska unija dovolj političnih, gospodarskih in varnostnih vzvodov, da lahko zaustavi zgoraj navedena nezakonita dejanja, kar pomeni tudi dejavnejšo vključenost v reševanje nerešenih sporov na njenih vzhodnih zunanjih mejah.

12. Poročilo o napredku Hrvaške za leto 2008 - Poročilo o napredku Turčije za leto 2008 - Poročilo o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije za leto 2008 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o:

- poročilu o napredku Hrvaške za leto 2008,
- poročilu o napredku Turčije za leto 2008 in
- poročilu o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije za leto 2008.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, naj odprem razpravo o poročilih o napredku treh držav, Hrvaške, Turčije in Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije.

Naj začnem s Hrvaško. Vaše poročilo pravilno navaja, da je Hrvaška v zadnjem letu dobro napredovala. Od začetka pogajanj je bilo odprtih 22 poglavij od 35, od katerih je bilo sedem začasno zaprtih. Predsedstvo bo nadaljevalo s pogajanjem. Načrtovani sta dve pristopni konferenci: na ravni namestnikov v prihodnjih tednih in na ministrski ravni v juniju.

Vaše poročilo upravičeno poudarja pomembnost dosege dogovora glede nerešenih mejnih sporov s Slovenijo. Parlamentu želim zagotoviti, da si bo predsedstvo nadvse prizadevalo pripomoči k rešitvi tega vprašanja in v tem kontekstu popolnoma podpiramo trenutna prizadevanja komisarja Ollija Rehna, da najde rešitev, ki nam bo omogočila nadaljevati pristopna pogajanja. Tik pred zasedanjem smo imeli kosilo, da se podrobno pogovorimo o tem. Glede na zadnji razvoj pozdravljamo odločitev Hrvaške, objavljene v ponedeljek, da sprejema posredovanje, ki ga je predlagala skupina strokovnjakov, ki jo je predlagal Olli Rehn. Slovenijo in Hrvaško spodbujamo, naj delata konstruktivno, da bi nujno našli trajno in obojestransko sprejemljivo rešitev, saj ne bi smela biti samo recept za še več zamude.

Poleg te pomembne zadeve je nadaljnji napredek v širših pogajanjih odvisen predvsem od Hrvaške same. Dokončati mora potrebne politične, gospodarske, zakonodajne in upravne reforme, izpolniti pa mora tudi svoje obveznosti v skladu s stabilizacijsko-pridružitvenim sporazumom. Za priprave na nadaljnje vključevanje v Evropsko unijo je pomembno tudi izvajanje revidiranega partnerstva za pristop. Svet meni, da je okvirni in pogojni časovni načrt, ki ga je sestavila Komisija v svojem poročilu o napredku za leto 2008, uporabno orodje. Hrvaški bo pomagal sprejeti potrebne ukrepe, da doseže končno fazo pogajanj. Vendar pa je treba kljub dobremu napredku še veliko storiti.

Naj poudarim nekaj ključnih področij, kjer je potreben nadaljnji napredek, začenši z reformo pravosodja. EU je dala jasno vedeti, da je nujno potrebna vzpostavitev neodvisnega, nepristranskega, zanesljivega, preglednega in učinkovitega pravosodnega sistema. To je pogoj za krepitev pravne države in pravilno izvajanje pravnega reda Skupnosti. Ključna je tudi strokovna, odgovorna, pregledna in neodvisna javna uprava. Na teh dveh področjih so bile dosežene pomembne zakonodajne reforme, vendar pa moramo videti, kako bodo delovale v praksi.

Enako velja za boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu, kot je navedeno v vašem poročilu. Okrepljene so bile pristojnosti in viri Urada za preprečevanje korupcije in organiziranega kriminala. Enako velja za kazenska sodišča, ki obravnavajo zadeve na tem področju. Zdaj je glavno zagotoviti, da se dosežejo pričakovani rezultati. Polno izvajanje protikorupcijskega programa in akcijskega načrta

Unija je prav tako poudarila, da je pomembno polno sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo (ICTY), vključno z dostopom do dokumentov. Zelo pozorno sledimo dogodkom na

tem področju in hrvaške oblasti pozivamo, naj zagotovijo ohranitev polnega sodelovanja z ICTY. Pozdravljamo nedavni sporazum glede manjkajočih dokumentov in pozivamo Hrvaško, naj jih priskrbi.

Glede vračanja beguncev opazamo, da se je začelo izvajanje sklepa o konvalidaciji za priznanje pokojninskih pravic, skupnosti povratnikov pa so bile na razpolago dane informacije o spremembah pravil.

Glede stanovanjskega vprašanja so bili rešeni primeri iz leta 2007, vendar še ni bilo doseženo referenčno merilo za leto 2008. Nadaljevati je treba z delom na trajnosti vračanja beguncev. Enako velja za zakonodajo, da bi izboljšali pravice manjšin.

V svojem poročilu ste upravičeno poudarili vprašanje regionalnega sodelovanja. Nadaljevati je treba prizadevanja za izboljšanje dobrih sosedskih odnosov.

Naj se zdaj posvetim vprašanju Turčije. Posvetovanja s Turčijo so se v letu 2008 nadaljevala in v teku leta so bila odprta skupaj štiri poglavja – kar je že skoraj tradicija.

Kljub spodbujanju EU, naj si Turčija bolj prizadeva za reforme, leto 2008 ni prineslo pričakovane ravni reform. Ključno ostaja nadaljnje delo na političnih merilih. Velika prizadevanja bodo potrebna na številnih področjih, kot je poudarjeno v sklepih Sveta z dne 8. decembra 2008 in v poročilu Komisije o napredku za leto 2008. To je vprašanje, ki ste mu v svojem poročilu prav tako posvetili pozornost.

Hkrati predsedstvo pozdravlja nedavne pozitivne korake Turčije, vključno z nedavno sprejetim nacionalnim programom za sprejetje pravnega reda Skupnosti in imenovanjem novega glavnega pogajalca. Pomembno je, da so te zaveze zdaj prenesene v resnične in otipljive ukrepe.

To priložnost bi želeli izkoristiti, da poudarimo pomembnost Turčije. Predsedstvo deli mnenje Parlamenta, da je treba Turčijo pohvaliti za napredek, dosežen na energetskega področju. Nadaljujemo s presojo poti naprej na tem ključnem področju, predvsem v smislu polne podpore projektu plinovoda Nabucco.

Glede napredka Turčije na poti k pristopu bi želeli poudariti, da je napredek na področju svobode izražanja bistven za splošni napredek pogajanj. Poleg dobrodošli sprememb člena 301 kazenskega zakonika, ki so imele pozitiven učinek, v veljavi še vedno ostajajo številni predpisi, ki bi lahko vodili k omejitvam na tem področju. Prepovedi spletnih strani, katerih obseg in trajanje sta pogosto nesorazmerna, ostajajo razlog za zaskrbljenost. Potrebne so tudi ustrezne pravne rešitve, da se zagotovi skladnost verskega pluralizma z evropskimi standardi.

Razviti je treba celovito protikorupcijsko strategijo. Zaskrbljeni smo tudi zaradi vedno večjega števila primerov mučenja in slabega ravnanja, predvsem zunaj uradnih prostorov za pridržanje. Pozorno je treba spremljati zakon o nalogah in pravnih pristojnostih policije, ki je bil spremenjen leta 2007, da bi preprečili kršitve človekovih pravic. Pomembna je ratifikacija protokola h Konvenciji ZN proti mučenju.

Glede jugovzhoda pozdravljamo najavo smernic in splošne vsebine za projekt za jugovzhodno Anatolijo. Zdaj pričakujemo konkretne korake, ki bodo vodili h gospodarskemu, socialnemu in kulturnemu razvoju regije. To mora vključevati reševanje dolgoletnih vprašanj, kot je vračanje notranje razseljenih oseb ali vprašanje vaških straž.

Glede odnosov EU-Turčija je jasno, da mora Turčija izpolniti svoje obveznosti polnega, nediskriminatornega izvajanja dodatnega protokola. To je pomembno vprašanje, kot je poudarjeno v vašem poročilu, in ga je treba čim prej obravnavati, saj vsekakor vpliva na hitrost poteka pristopnih pogajanj. Še naprej se bo spremljalo vprašanja, ki jih zajema izjava z dne 21. septembra 2005, in nestrpno se pričakuje napredek.

Poleg tega se mora Turčija tudi jasno zavezati dobrim sosedskim odnosom in mirnemu reševanju sporov.

Kljub vsem tem težavam se napredek nadaljuje na vrsti področij. Trenutno poteka delo na poglavju 16 o obdavčenju in poglavju 19 o socialni politiki in zaposlovanju. Kljub temu, da postajajo pogajanja z napredovanjem obsežnejša, se češko predsedstvo zavezuje doseči napredek pri tistih poglavjih, kjer je resnično mogoč. Poleg tega predsedstvo poudarja doseganje napredka v poglavju 15 o energiji v skladu z energetskimi vprašanji, ker je to ena od naših prednostnih nalog.

Naj se nazadnje posvetim še Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji. Je dinamična država s precejšnjim potencialom. Sočasno se sooča s številnimi pomembnimi izzivi. To je oboje izvrstno poudarjeno v vašem poročilu. V poročilu je veliko stvari, s katerimi se Svet strinja.

Vaše poročilo namenja znaten poudarek vprašanju o datumu začetka pristopnih pogajanj. Prav tako upravičeno poudarjate željo vseh strani, da se kmalu najde vzajemno sprejemljiva rešitev vprašanja imena.

Kar zadeva nedavne dogodke, so bile zgodnje volitve junija 2008 po velikih problemih med pripravami in na dan volitev 1. junija izvedene v več stopnjah. OSCE/ODIHR/Svet Evrope so navedli, da se v pripravah na volitve „ni poskušalo preprečiti nasilnih dejanj“ in da volitve niso izpolnjevale zahtev številnih ključnih mednarodnih standardov.

Posledično smo vlado in vse politične akterje pozvali, naj te osrednje točke nujno obravnavajo v pripravah na predsedniške in lokalne volitve, ki bodo čez nekaj dni. Zdi se nam, da so to sporočilo slišali in da si močno prizadevajo, da bi preprečili kakršne koli motnje. Videli bomo, ali bodo ta prizadevanja plodna.

Poročilo Komisije o napredku za leto 2008 je koristno. Pozornost smo posvetili načrtu, ki ga je sestavila vlada Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije. To je podrobno besedilo, ki predstavlja resno prizadevanje za upoštevanje priporočil Komisije. Glede na regijo kot celoto je treba na dokument in vanj vloženo delo gledati pozitivno.

Notranja kohezija te večetnične države je seveda ključna za njen prihodnji razvoj. Zato bi želel poudariti pomembnost, ki jo Parlament pripisuje ohridskemu okvirnemu sporazumu. Ta je bil ključnega pomena pri umiku države iz spora in pri iskanju poti k večjemu evropskemu povezovanju.

Glede liberalizacije vizumske ureditve smo trenutno na stopnji presoje in ne bi želel napovedovati izida. Osebnostno bi dejal, da imam veliko razumevanja za upe in cilje navadnih državljanov nekdanje Jugoslavije, ki bi želeli ponovno neovirano potovati. Vendar pa ostaja bistvena zahteva pripravljenost države, da izpolni posebna merila, določena v načrtu za liberalizacijo vizumske ureditve. Osebnostno upam, da bo mogoče kmalu doseči pozitiven razvoj.

To me je pripeljalo do ene izmed ključnih točk vašega poročila in resolucije. Češko predsedstvo je docela zavezano evropski perspektivi za Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo. Doseči je mogoče nadaljni napredek v tej smeri. Vendar pa morajo biti izpolnjeni ključni cilji partnerstva za pristop in potrebujemo dokaze o dobro izpeljanih volitvah, v nasprotju s tistim, kar se je zgodilo leta 2008. Te točke bo ocenila Komisija v naslednjem poročilu o napredku. Veselimo se tega poročila in nadaljnega razvoja dogodkov v Skopju.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Olli Rehn, član Komisije. – Gospod predsednik, današnja razprava zagotavlja zelo dobro priložnost za pregled pristopnega procesa v treh državah kandidatkah.

Naj začnem s Hrvaško. Predlog resolucije gospoda Swobode obravnava glavne izzive, s katerimi se danes sooča Hrvaška. Povsem se strinjam z namestnikom predsednika vlade Vondro, da so se pristopna pogajanja s Hrvaško na splošno dobro odvijala od samega začetka oktobra 2005, zato je Komisija novembra 2008 predlagala okvirni časovni načrt za dosego končne faze pristopnih pogajanj do konca leta 2009, če Hrvaška izpolni potrebne pogoje.

Tudi glede tega se strinjam z analizo vašega poročevalca in gospoda Vondre, kar zadeva prihodnje izzive, kot so sodna reforma, boj proti organiziranemu kriminalu in reforma ladjedelniškega sektorja ter njegova usklajitev z našim režimom denarne pomoči in politiko konkurence.

Žal so pristopna pogajanja s Hrvaško trenutno zastala zaradi vprašanja meje. S češkim predsedstvom smo delali na tem in zelo cenim podporo predsedstva v naših prizadevanjih, da bi našli izvedljivo pot naprej.

Čeprav je to dvostransko vprašanje, je postalo evropski problem, zato je Komisija ponudila evropsko pomoč pri reševanju vprašanja meje in da bi omogočila nadaljevanje pristopnih pogajanj s Hrvaško, če bi se takšna pomoč obema stranema zdela koristna.

To sporočilo sem januarja prenesel v Ljubljano in Zagreb. Od takrat z obema zunanjima ministroma razpravljam o pogojih takšne pomoči – nazadnje na tristranskem srečanju včeraj zvečer –, kar je sledilo odločitvi obeh vlad za našo pobudo.

Pozdravljam načelno sprejetje takšne evropske pomoči s strani obeh držav, ki bi jo zagotovila skupina priznanih strokovnjakov, ki bi ji predsedoval Martti Ahtisaari. Med našimi včerajšnjimi pogovori smo

raziskovali možnosti za dogovor o posebnih pogojih pomoči. Dogovorili smo se, da pogovore nadaljujemo v bližnji prihodnosti. Delo torej še ni končano.

Naj poudarim, da se je Komisija v svojih prizadevanjih opirala na pogajalski okvir, ki je temelj pristopnega procesa EU za Hrvaško, o katerem so se dogovorile Hrvaška in vse države članice EU, vključno s Slovenijo.

S sprejetjem in dogovorom o pogajalskem okviru sta se Hrvaška in Slovenija strinjali, da vse mejne spore rešita skladno z načelom mirnega reševanja sporov v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov. Ustanovna listina Združenih narodov navaja, kakor citiram, ker je to posebno pomembno: „Stranke v vsakem sporu [...] si morajo [...] prizadevati, da se spor reši s pogajanjem, z anketo, s posredovanjem, s spravo, z razsodništvom, s sodno rešitvijo, z obračanjem na regionalne ustanove ali regionalne dogovore, ali pa z drugimi mirnimi sredstvi po njihovi lastni izbiri“.

Iz te navedbe v Ustanovni listini ZN izhajata dva enako pomembna zaključka. Prvič, strani lahko izbereta katerega koli od načinov, navedenih v Ustanovni listini ZN. Pobuda Komisije je nedvomno eden izmed teh načinov.

Drugič, katerega koli izmed načinov v Ustanovni listini ZN izbereta, se morata o tem medsebojno dogovoriti. Iskreno upam, da se bo to zgodilo prej kot slej. Pobuda Komisije zagotavlja zelo trden temelj za to in izvedljivo pot naprej.

Če povzamem, cilj Komisije je vsekakor, da reši vprašanje meje in vzporedno odpravi zastoj v pristopnih pogajanjih EU s Hrvaško, da bi Hrvaška lahko tako dosegla svoj ciljni časovni okvir za zaključek tehničnih pogajanj do konca leta 2009.

Pozdravljam skrbno uravnoteženo resolucijo gospe Oomen-Ruijten o Turčiji in podpiram prizadevanja predsedstva, da odpre poglavja, ki so tehnično gledano pripravljena na odprtje. Žal smo bili v zadnjih letih priča določeni upočasnitvi političnih reform v Turčiji. Vendar pa je, in glede tega se strinjam z vašo poročevalko, od konca prejšnjega leta in začetka tega leta prišlo do določenih pozitivnih dogodkov, kot je začetek oddajanja novega televizijskega programa v kurdskega jezika in vzpostavitev parlamentarnega odbora za enakost spolov. Poleg tega sta korak naprej tudi „Nacionalni program za sprejem pravnega reda Skupnosti“ in imenovanje novega stalnega glavnega pogajalca.

Prav tako me bodri dejstvo, da sta predsednik vlade Erdogan in vodja glavne opozicijske stranke Deniz Baykal med njunimi nedavnimi obiski v Bruslju pokazala svojo zavezanost turškemu pristopnemu procesu EU. Upam, da bo posledica teh dogodkov močen politični in družbeni konsenz, da si za reforme EU prizadeva z novim zagonom in energijo.

To je povezano s svobodo izražanja, ki je temeljna evropska vrednota. Odprt in pregleden odnos med tiskom in javnimi organi je vsekakor bistvenega pomena za kakovost demokratične razprave v kateri koli državi. To je še posebno res za državo kot je Turčija, ki gre skozi težaven proces preoblikovanja in reform. Komisija zato zelo pozorno spremlja zagotavljanje svobode tiska v Turčiji. Treba bi jo bilo resnično spoštovati, saj je to najosnovnejši temelj vsake odprte družbe in s tem nadaljnjega demokratičnega preoblikovanja v Turčiji.

Povedal bom še nekaj besed o Cipru. Letos obstaja edinstvena priložnost za združitev otoka in končanje tega dolgoletnega spora na evropskih tleh. Nujno je, da Turčija proaktivno podpira tekoče pogovore za reševanje tega problema med voditelji obeh skupnosti na Cipru.

Glede Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije se gospodu Meijerju in poročevalcem v senci zahvaljujem za dobro uravnoteženo resolucijo. Delim njihovo obžalovanje, da se tri leta po tem, ko je država dosegla status kandidatke, pristopna pogajanja še niso začela.

Ključni pogoj je zmožnost izpolnjevanja mednarodnih standardov za izvedbo svobodnih in poštenih volitev. To je ključna zahteva za izpolnjevanje kopenhavskih političnih meril, predsedniške in občinske volitve v marcu in aprilu pa bodo torej trenutek resnice.

Strinjam se s pozitivno oceno v vašem predlogu resolucije glede napredka, ki ga je doseglo Skopje pri izvajanju načrta liberalizacije vizumske ureditve. Komisija ostaja zavezana temu, da Svetu predlaga potovanje brez vizumov leta 2009, potem ko bo vsaka država v regiji izpolnila pogoje. Vem, kako pomembno je to za navadne državljane zahodnega Balkana.

Če povzamem, za stabilnost in mir, svobodo in demokracijo bomo nadaljevali naše delo za postopen, uspešen pristop treh držav kandidat, kljub zelo zahtevnemu gospodarskemu času. Trdno sem prepričan, da bo tudi Parlament še naprej podpiral ta zelo dragocen skupni cilj.

Hannes Swoboda, *avtor*. – (DE) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, komisar, najprej in predvsem bi želel govoriti o Hrvaški. Hrvaška je dosegla napredek na številnih področjih. Zelo hvaležen sem za prizadevanja v sami Hrvaški, predvsem glede reforme sodstva. Potrebni so bili številni koraki in kot posledica imenovanja dveh novih ministrov so se nekatere zadeve začele premikati. Vem, da ministri ne morejo storiti vsega, vendar pa je bil dosežen pomemben napredek glede boja proti korupciji in čezmejnemu kriminalu.

Drugič, kar zadeva sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem, bi želel jasno izjaviti, da od Hrvaške pričakujem, da bo sprejela vse tozadevno potrebne ukrepe. Bili so spori o različnih linijah poveljevanja in ustreznih dokumentih. Upam, da bodo ta vprašanja rešena v bližnji prihodnosti, da ne bi povzročila prekinitev ali zamud v pogajanjih.

Tretjič, Hrvaška je izvedla tudi nekaj ukrepov za gospodarsko reformo. Zelo sem zadovoljen z načrti na tem področju, predvsem v povezavi z ladijskim sektorjem. Ni bilo lahko, vendar pa so bili položeni pomembni temelji. Vesel sem tudi, da je bilo mogoče doseči dogovore z delavci v ladijskem sektorju. Te reforme bodo boleče, vendar pa so potrebne in jih je treba izvesti smiselno.

Zdaj prihajam h glavnemu vprašanju, ki je vedno sporno, to so spori o meji. Komisar, žal vam moram reči, da sem precej razočaran, da ste obravnavali to vprašanje, ne da bi navezali stik s Parlamentom. Poslal sem vam dokumente, vi pa se niste odzvali. Verjetno bi dosegli večji napredek, če bi vi ta vprašanja obravnavali rahločutneje. Da zagotovim, da ne pride do nesporazuma, povsem podpiram vaš predlog o posredovanju. Vendar pa bi se lahko premaknili še naprej, če bi bila jasna izjava glede vprašanja o pomembnosti mednarodnega prava dana vnaprej in ne za nazaj.

Smo v težkem položaju. Jasno je, da mnora priti do premikov na obeh straneh. Besedilo vašega prvotnega predloga ni bilo idealno. Ljubše bi mi bilo, če bi bili v tesnejšem stiku s Parlamentom in poročevalcem. To bi nam morda s sodelovanjem omogočilo doseči več. Žal ni bilo tako, vendar pa to ni osrednja tema te razprave. Ključno vprašanje razprave je, kako lahko napredujemo.

Bomo napredovali. Verjetno bo to besedilo, ki ga bom jutri predlagal Parlamentu. Rekli bomo, da bi moralo posredovanje, ki ste ga predlagali – tako je in to tudi povsem podpiram –, temeljiti na mednarodnem pravu, vključno z načelom pravičnosti. Strani se morata dogovoriti o napredovanju v tej smeri. Hrvaška in Slovenija morata priznati, da je potrebno mednarodno pravo, da pa so bistvenega pomena seveda tudi načelo pravičnosti, poštenosti in pravične rešitve – politična rešitev, če jo želite opisati na ta način. Obe strani morata sprejeti to in dejansko je precej žalostno, da smo v položaju, v katerem ne moremo napredovati. Glede na druge probleme, ki obstajajo v svetu in predvsem v Evropi, bi moralo biti mogoče rešiti te probleme s skupnim dogovorom. Kljub vsej kritiki vam seveda želim veliko uspeha pri vaših prizadevanjih pri prepričevanju obeh strani. Žal včerajšnja razprava ni bila tako pozitivna kot bi morala biti, toda upam, da se bo to kmalu spremenilo.

Želel bi izreči splošno pripombo, ki velja tudi za Makedonijo. Obstajajo dvostranski problemi, vendar pa jim ne bi smelo biti dovoljeno, da onemogočijo pogajanja o širitvi. Glede naše spremembe, ki je pogosto napačno razumljena, je seveda tako, da dvostranski problemi ne bi smeli predstavljati dela pogajalskega okvira. Ostati morajo izven njega. Gre samo za pogajanja med Evropsko unijo in posameznimi državami. Dvostranske probleme je treba reševati vzporedno, če sta obe strani, v tem primeru Makedonija in Grčija, pripravljeni preučiti zadevo. Ta Parlament mora dati jasen znak, da se morata biti obe strani v vseh teh sporih pripravljeni premakniti naprej. Ni mogoče, da ena stran sklepa kompromise in druga ostane pri enakem stališču. V vseh teh primerih moramo jasno povedati, da se dvostranskih problemom ne sme dovoliti, da bi onemogočali pristopna pogajanja. Rešiti jih je mogoče vzporedno s pogajanjem, ta Parlament pa bo pomagal zagotoviti, da se obe strani premakneta v reševanju obeh sporov, o katerih razpravljamo tu. Upam, da bomo potem dosegli pozitivne rezultate.

Ria Oomen-Ruijten, *avtorica*. – (NL) Gospod predsednik, za začetek bi se želela od srca zahvaliti vsem, ki so prispevali k temu poročilu. Predložila sem kritično, vendar pravično oceno napredka Turčije v letu 2008. To je poročilo, ki vsebuje številne točke, postavlja ogledalo Turčiji in pošilja eno samo jasno sporočilo, in sicer, da je bilo glede na to, da teče tretje leto, premalo storjeno na področju politične reforme.

Politična reforma in doseganje ciljev kölnskih meril sta najpomembnejši prednostni nalogi. Ne gre za odpiranje poglavij. Gre za to, kaj združuje evropske državljane, pravno državo, neodvisno in nepristransko pravico, svobodo govora, dobro delujoč tisk in posamezne državljanske pravice za vsakega državljana. Gospod predsednik, na teh področjih je treba storiti več. Šele potem bo mogoče odpreti politična poglavja.

Gospod predsednik, Turčija ne sme določati teh političnih meril v našem imenu. Turška vlada je svojim državljanom ob prevzemu funkcije povedala, da je treba modernizirati Turčijo. Zaradi tega je treba politična merila prenoviti, da bi razvili socialno usmerjeno tržno gospodarstvo, ljudem je treba dati priložnost, da izkusijo svojo ustvarjalnost in vsi državljani morajo uživati enake pravice. Zaradi tega so politična merila v našem poročilu zdaj osrednja tema.

Ko sem skupaj z Odborom za zunanje zadeve, Skupnim parlamentarnim odborom in vsemi drugimi obiskala Turčijo, sem dobila občutek, da se nekaj premika, in videla sem majhno luč na koncu predora, kot je prej pripomnil komisar Rehn. Pred desetimi leti si nisem mogla predstavljati, da bodo televizijski programi v kurdskem jeziku. Tudi to je bilo vključeno v poročilo. Poleg tega zelo cenim pozitivno vlogo Turčije na Kavkazu. Izrazila sem svoje zadovoljstvo glede prvih korakov v smeri odprtja mej z Armenci, saj se morajo tudi oni rešiti izolacije, s katero se trenutno soočajo.

Gospod predsednik, odobren je bil nacionalni program za izvajanje teh reform. To so vse pozitivni elementi in iskreno upam, da si bo Turčija zdaj prizadevala za obravnavanje teh reform z novim pogajalcem. Moderna in uspešna Turčija je velikega pomena za Turke, vendar pa, in to rečem v vsaki državi članici, vsekakor tudi velikega pomena za vse nas v Evropski uniji.

Dotaknila bi se še nekaterih točk, gospod predsednik. Pogosto prejmemo poročila, da sta svoboda medijev in tiska pomanjkljiva in da se tisk, ko izvaja svoje svoboščine, posledično sooča z davčnimi ocenami ali drugimi ukrepi. To se mora spremeniti.

Nazadnje bi glede sprememb, ki so bile predložene, Skupini socialdemokratov v Evropskem parlamentu svetovala, naj se ne odloči zanje in naj sprejme poročilo, kot je predloženo. Priznavamo, da so potrebne spremembe, vendar pa ne bi smeli postavljati dodatnih zahtev, saj so nepotrebne in bodo vodile samo do polarizacije v tem Parlamentu.

Erik Meijer, avtor. – (NL) Gospod predsednik, širitev EU je trenutno precej bolj nepomembna prednostna naloga, kot je bila v letih, ki so vodila k velikim širitvam v letih 2004 in 2007. Javno mnenje v trenutnih državah članicah je glede tega precej manj pozitivno. To je v veliki meri mogoče pripisati razlikam v blaginji in ravni plač, razlikam, ki lahko vodijo k večji delovni migraciji iz revnejših v bogatejše države članice.

Podobno je problem vizumske obveznosti, kritiziran v državah nekdanje Jugoslavije, zelo povezan s tem strahom. Posledično se mnogi prebivalci teh držav, ki so do leta 1992 imeli lahek dostop do sedanjih držav članic EU, zdaj soočajo s težavami pri obisku naših držav. To se mora spremeniti.

Ko si države kandidatke po svojih najboljših močeh prizadevajo čim prej postati polnopravne članice Evropske unije, lahko v procesu storijo napake. Iz tega razloga je Makedonija leta 2008 z vratolomno hitrostjo sprejela novo zakonodajo, za katero se je zdaj izkazalo, da ni v skladu z našimi prevladujočimi stališči o skrbnem demokratičnem sprejemanju odločitev.

Opozicija se je skupaj z različnimi nevladnimi organizacijami in posameznimi državljani pritožila zaradi nepremišljenega vodenja v različnih zadevah. Po njihovem mnenju si največja vladajoča stranka prisvaja več svoboščin, kot je primerno za mnogovrstno družbo, v kateri demokracija pomeni več, kot le volitve. Kritika je bila usmerjena proti policiji, ker ni zabeležila pritožb, ki jih je vložila javnost. Vlada neodobranje zaradi demonstrativnega zaprtja župana mesta Strumica in drugih politikov.

Predlagam, da teh kritik ne pometemo pod preprogo, ko bomo jutri sprejeli resolucijo. Vsekakor obstajajo razlogi za to, da odprto povemo, da ni še vse v redu, še zdaleč ne. Vendar pa moramo priznati, da je Makedonija ni odnesla nič slabše, kot druge države med svojimi pristopnimi pogajanja in včasih celo po njihovem pristopu. Če bodo pristopna pogajanja z Makedonijo zdaj stekla, se ta država vsaj še do leta 2017 ne bo mogla priključiti.

Pred enim letom je Parlament sprejel moj predlog, da ta pogajanja začnemo čim prej. Pozneje je oviranje parlamentarnih volitev postalo argument, da počakamo na predsedniške in lokalne volitve, ki bodo kmalu. Nadaljnje zavlačevanje procesa prinaša dve veliki slabosti: široka podpora članstvu v EU bo v Makedoniji propadla in status države kandidatke bo tako v prihodnje izgubil ves svoj pomen.

Vsi vemo, da se bo uporabi imena Makedonija brez česar koli drugega pred imenom odločno uprla Grčija. Za Grčijo je ta sosednja država Severna Makedonija, Visoka Makedonija, Vardarska Makedonija ali Skopska Makedonija. To je precej bolj pozitiven odnos kot tisti pred letom 2006, ko se je hotela Grčija izogniti kakršni koli uporabi imena Makedonija za svojo severno sosedo.

Je predvsem v interesu Grčije, precej bolj kot v interesu drugih držav članic, da se ta severna sosedka čim prej pridruži Evropski uniji. Zaradi tega se morata obe državi ob najzgodnejši priložnosti dogovoriti o rešitvi. Druga možnost je, da obe državi še naprej čakata, da druga država sprejme prvi velik kompromis, vendar ta druga država ne more biti edina stran, ki bi ravnala povsem v nasprotju z javnim mnenjem doma.

Izogibati se moramo situaciji, v kateri bodo referendumski odločali, da se ne da skleniti kompromisa s sosedom. Dokler se ne doseže kompromisa, bo moj naslednik v prihodnjih desetletjih vsako leto poročal, da napredek ni mogoč.

Nazadnje, drugo dvostransko razliko v mnenjih med Slovenijo in Hrvaško je prav tako treba rešiti takoj. Leta 2011 mora biti Hrvaška zmožna postati polnopravna država članica. Državna podpora za ladjedelski sektor se ne sme izkazati za oviro, če je drugim državam članicam omogočeno, da državno pomoč dajejo svojim bankam ali svoji avtomobilski industriji. Biti mora mogoče ohraniti stopnjo zaposlenosti v Puli, na Reki in v Splitu.

Bernd Posselt, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, v tej razpravi o širitvi moramo popraviti tri pomembne napake. Prvič, Turčija ni evropska država, ampak tvori del Male Azije. Kot je pravilno povedal predsednik Sveta, je Turčija strateško pomembna partnerica in zato potrebujemo strateško partnerstvo in ne pristopa k EU.

Drugič, problemi v zvezi z Makedonijo nimajo nič opraviti z dejstvom, da demokratični sistem tam domnevno ne deluje, komisar. Prisoten sem bil na volitvah in bile so zgledne. Bile so težave z majhno manjšino znotraj manjšine. V bistvu ti problemi zadevajo neprijetno vprašanje imena, kar se izrablja za izsiljevanje na obeh straneh.

Tretjič, Hrvaška je že dolgo pripravljena na priključitev Evropski uniji. Pogajanja bi bili zlahka zaključili letos, kot je večkrat zahteval Evropski parlament in bo verjetno ponovno zahteval jutri. Da še nismo dosegli te točke, je pripisati izključno blokadi s strani Slovenije v Svetu. Gospod predsednik Sveta in komisar, pozivam vaju, da najdeta razumno rešitev, ki bo končno končala to blokado. Problem meje je enak kot ob pristopu Slovenije. Ne moremo dovoliti, da se kljub nerešenemu vprašanju priključi ena država, druga pa ne.

Zato moramo podpirati Slovence in Hrvate pri njihovem iskanju razumne rešitve problema meje, hkrati pa odpreti vsa poglavja v pogajanjih. Vprašanji nimata nič eno z drugim, odprte poglavje v pogajanjih pa je zahteva za doseganje pozitivnega rezultata to leto z odlično in zgledno kandidatko za pristop.

Kar zadeva rešitev dvostranskega vprašanja, kjer ponujamo našo pomoč, bi vas pozval, komisar, da delujete v smeri arbitražnega postopka. V ponedeljek je vaša predstavnica povedala, da bi se to lahko zgodilo na podlagi mednarodnega prava in sodne prakse. Vprašal bi vas, ali menite, da je to besedilo primerno za dosego sporazuma med obema stranema.

V vsakem primeru bi želel, da so besedilo...

(Predsednik je prekinil govornika)

Jan Marinus Wiersma, v imenu skupine PSE. – (NL) Gospod predsednik, dotakniti bi se želel nekaterih točk v zvezi z odličnim poročilom gospe Oomen-Ruijten o Turčiji. Moja skupina se strinja z glavnim zaključkom v poročilu, in sicer, da je bil v zadnjem času dosežen premajhen napredek.

Leto 2008 je bilo dejansko nemirno leto za turško politiko, ti pretresi pa so ustavili izvajanje nekaterih reform v takšnem obsegu, da je del procesa povsem zastal. Zdaj, ko so bili ti problemi v Turčiji v določeni meri rešeni, upamo, da bo vlada na podlagi načrtov, ki jih je predložila, pohitela, da naredi, kar je potrebno, da ohrani pogajalski proces z Evropsko unijo kredibilen. Spomnil bi na nacionalni program za reforme, ki ga je vzpostavila trenutna vlada.

Ni potrebno reči, da bo naša skupina še naprej podpirala pogajanja s Turčijo, ta pogajanja pa so, kar zadeva nas, o članstvu v EU, čeprav si ne smemo ustvarjati iluzij o procesu in morebitnem trajanju. Vendar pa je nesprijemljivo, da prihaja spodbuda samo s strani Turčije. Tudi mi v EU moramo ostati zanesljivi partnerji v tem procesu.

Turčija ima strateški pomen za Evropsko unijo, nenazadnje zaradi naše oskrbe z energijo in vsega, kar je povezano s tem, Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu pa je za to, da se odpre poglavje o energiji v pogajalskem procesu. Sčasoma bo morala Turčija opraviti večino temeljnega dela, poročilo gospe Oomen-Ruijten pa vsebuje mnogo točk, ki smo jih kritično preučili, s tem pa moramo nadaljevati.

Omeniti bi želel nekaj točk iz tega izvrstnega poročila. Svoboda govora mora biti zagotovljena. Še vedno nismo zadovoljni s tem, kar se dogaja tam. Nedavno se je odvijala internetna kampanja o Armeniji in genocidu. Način, na katerega se oblasti na to odzivajo, spodkopava to svobodo.

Nekaj, kar je izredno pomembno, kar želimo nenehno ponavljati in glede česar Evropski parlament nikogar ne sme pustiti v dvomih, je, da nikoli ne bomo sprejeli islamizacije Turčije in da bomo na koncu lahko sprejeli to državo samo na podlagi njenega sekularnega značaja, kot je zdaj določeno v ustavi.

Zaključiti želim z zadnjo pripombo. Komisar Rehn je nekoliko optimistično govoril o pogajanjih na Cipru. Po mojem mnenju ne smemo storiti ničesar, vendar pa tudi ne smemo zamuditi, da bi kaj storili, da bi zagotovili uspeh teh pogovorov, prav tako pa bomo morali pozvati Turčijo, naj ne stori nič, kar bi lahko onemogočilo te pogovore, ker je pomembno, da se strani v miru pogajata o tem, kako bi radi oblikovali svojo skupno prihodnost. Rečem lahko samo, da upam, da je optimizem, ki ga izraža komisar Rehn, upravičen.

István Szent-Iványi, v imenu skupine ALDE. – (HU) Konec lanskega leta je v pristopnem procesu Hrvaške prišlo do dveh pomembnih dogodkov. Po eni strani je hrvaška vlada podvzela pomembne korake v smeri proti reformi pravosodja, pri čemer je odločno ukrepala proti organiziranemu kriminalu in pokazala rezultate v boju proti korupciji. Sočasno so se pristopna pogajanja ustavila zaradi dvostranskega spora o meji. To ne vpliva samo na Hrvaško, gospe in gospodje, ampak še bolj tudi na kredibilnost postopka širitve. Takšno vedenje ogroža to kredibilnost, zato je zelo pomembno, da se ovire odstrani čim prej. Onemogočanje pogovorov pošilja zelo nevarno sporočilo, da pristop ni odvisen od izpolnitve pogojev, ampak od rešitve dvostranskih sporov, v katerih poskuša ena stran, ki je v prevladujočem položaju, svojo voljo vsiliti drugi.

Pozdravljamo priporočilo komisarja Ollija Rehna o posredovanju in zelo razveseljivo je, da sta se Slovenija in Hrvaška odzvali pozitivno. Upamo, da odslej ne bo več razloga za oviranje nadaljnjih pristopnih pogajanj. Še naprej menimo, da bo pogajanja mogoče zaključiti do konca leta, v skladu s prvotnim časovnim načrtom. Vendar so za to potrebna nadaljnja prizadevanja. Pričakujemo, da bo Hrvaška odpravila vso zaskrbljenost glede svojega sodelovanja z Mednarodnim kazenskim sodiščem v Haagu in bo predala vse dokumente, ki jih sodišče zahteva. To je zelo pomembno. Menimo, da je pomembno tudi pomagati pri vračanju beguncev, vključiti romsko manjšino in zaključiti program za odpravo rasnega razlikovanja ter učinkovito uporabljati sredstva EU, saj smo tozadevno videli velike pomanjkljivosti. Še vedno se je mogoče držati prvotnega časovnega načrta. To je naša skupna odgovornost. S strani Hrvaške in Evropske unije pričakujemo konstruktivno ukrepanje, saj ne gre le za naša skupna prizadevanja, ampak tudi za kredibilnost celotnega procesa širitve.

Konrad Szymański, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, najprej bi želel čestitati gospe Oomen-Ruijten, gospodu Swobodi in gospodu Meijerju za njihove zelo dobro pripravljene resolucije.

Kar zadeva Turčijo, podoba naših odnosov, prikazana v tem dokumentu, ni optimistična, je pa vsekakor resnična. Vesel sem, da so bila v resoluciji podprta naša pričakovanja na področju verske svobode za krščanske skupnosti v Turčiji, vključno s pravico do poučevanja, pravico do šolanja duhovnikov in tudi zaščito lastnine teh skupnosti. Glede drugih zadev doživljamo nenehno in vse bolj moteče odlašanje s strani Turčije v zvezi s temi vprašanji.

Ne glede na pristopni proces je Turčija obetajoča in pomembna partnerica za Evropo na področju varnosti in energije. Prizadevanja vlade pod predsednikom vlade Erdoganom in predsednikom Gulom glede izboljšanja odnosov s sosedami Turčije so bila v zadnjem času najpomembnejši vidik turške politike. Škoda je, da so ta prizadevanja spodkopali prenatrjeni ukrepi v zvezi z Izraelom. Prav tako so vznemirjajoči poskusi, da bi povezali razvoj strateškega sodelovanja med EU in Turčijo, kar je izredno pomembna zadeva, s pogajalskim procesom, katerega dinamika se je upočasnila iz objektivnih razlogov. Tako razumem turško izjavo o Nabuccu. Tu potrebujemo bolj pragmatičen pristop. Skušnjava izsiljevanja je slab nasvet.

Glede Hrvaške moramo storiti vse, kar lahko, da bi ohranili hitrost pristopnega procesa, ki predvideva pristop Hrvaške k EU leta 2009. Stabilnost te regije je še vedno šibka. Niti spori o meji niti spori o lastništvu ne morejo postati dodatni pogoji za širitev na Balkanu. V imenu stabilizacije v regiji bi morali čim prej vključiti Hrvaško v proces integracije, nato pa še Srbijo, Makedonijo in Črno goro ter morda Kosovo in Albanijo.

Joost Lagendijk, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glede poročila gospe Oomen-Ruijten bom kratek. Je dobro poročilo, ki podaja natančno oceno preostalih problemov, kjer pa je prišlo do napredka, to tudi pove. Glede tega vse čestitke poročevalki.

Dejansko bi rad to priložnost izkoristil za pregled petih let odnosov EU/Turčija v tem parlamentarnem obdobju. Če se ozremo pet let nazaj, se je leto 2004 izkazalo za zlato leto reform, ki so Turčijo resnično približale EU. Če povem po pravici, je čudno in tudi nekoliko žalostno, da so bile od leta 2004 reforme prepočasne in da je EU zdaj manj pripravljena Turčiji dati pošteno priložnost, v Turčiji pa je navdušenje za članstvo popustilo.

Vsa parlamentarna poročila, izdana v vseh teh letih, jasno navajajo prednostne naloge Parlamenta glede ključnih reform. Prvič, glede svobode govora in mnenja je položaj kljub spremembi razvpitega člena 301 še vedno nezadovoljiv. Obžalovanja vredno je, da spletne strani, vključno z YouTube, v Turčiji še vedno niso na razpolago, vlada pa izvaja nesprejemljiv pritisk na medije.

Drugič, glede kurdskega vprašanja je leta 2007 obstajalo precejšnje upanje, da bosta po pristopu kurdske nacionalistične stranke DTP slednja in AKP našli rešitev. Žal ni bilo tako.

Tretjič, glede verskih manjšin, čeprav obstaja zakonodaja o organizacijah, ki nudi rešitev glede nekaterih manjšin, pa za veliko muslimansko manjšino, alevite, še vedno ni bila najdena rešitev. Kljub temu počasnemu napredku je v tem Parlamentu še vedno večina za pristop.

Po mojem mnenju bi moralo biti sporočilo te razprave in razprav zadnjih petih let turški vladi, da se bo ta podpora, kljub neprimernim reformam, nadaljevala še naprej, če se na vseh treh področjih brez odlašanja poda nove predloge za reformo.

V zvezi s tem v določeni meri delim komisarjev optimizem glede kurdske televizije, glede priložnosti, ustvarjenih med Turčijo in Armenijo. Vrniti se bo morala volja po reformiranju iz leta 2004. Če se bo to zgodilo, sem prepričan, da bodo naše razprave in razprave v Turčiji ponovno polne optimizma.

Adamos Adamou, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, poročilo o napredku Turčije in njena ocena v decembru zadevata vprašanje, ali je ta država izpolnila kölnshavnska merila in svoje obveznosti v skladu s sporazumom o pridruževanju in Dodatnim protokolom k Sporazumu iz Ankare ali ne.

Cilj polne vključitve, ki je pomembna za Turčijo in Evropsko unijo, je gonilna sila vrste reform in sprememb v politiki Turčije, da bi zagotovila pravice vseh manjšin, našla politično rešitev kurdskega vprašanja, priznala armenski genocid in odprla mejo z Armenijo.

Turčija mora izpolniti vse svoje pogodbene obveznosti do Evropske unije, kot so to storile vse prejšnje države kandidatke. Namesto tega Turčiji ni uspelo izpolniti pogodbenih obveznosti do Evropske unije glede Republike Ciper kot države članice. Zavrača odprtje svojih pristanišč in letališč za ladje in letala iz Republike Ciper in je uporabila veto glede udeležbe Cipra v mednarodnih organizacijah ter med prizadevanji za vlogo urejevalnega posrednika na tem območju zasedbo Cipra nadaljuje s kršitvami mednarodnega prava.

Danes smo sredi pogajanj za rešitev vprašanja Cipra na podlagi dvoconske, dvoskupnostne federacije s politično enakostjo, kot je navedeno v resolucijah ZN v skladu z mednarodnim in evropskim pravom. Evropska unija mora zato vztrajati pri svojih prvotnih stališčih in okrepiti pritisk, da bo Turčija omogočila znaten napredek s pogajanjem, ustavi zasedbo in sprejme ukrepe, potrebne za razjasnitev usode pogrešanih oseb. To vprašanje smo ponovno podali skupaj s spremembami, čeprav obstaja še ena resolucija o pogrešanih osebah, glede na nedavne izjave turškega vojaka Olgatsa o usmrnitvi desetih grških Ciprčanov, ujetnikov iz leta 1974, ki so še vedno pogrešani. To je docela človekoljubno vprašanje, njegova vrednost pa se ne zmanjša ne glede na to, kolikokrat ga ponovimo.

Kar zadeva poglavje o energiji, ga ni mogoče odpreti, če Turčija ne neha preprečevati Republiki Ciper izvajanja njenih suverenih pravic v njeni izključni ekonomski coni. V vašem poročilu vidim, komisar, da je Komisija zaskrbljena zaradi nadlegovanja ladij, ki izvajajo raziskave ogljikovodikov v ciprski izključni teritorialni coni, s strani turških vojnih ladij, in da v svojih sklepih z dne 8. decembra 2008 Svet poziva k izogibanju kakršnim koli grožnjam, povodu za spor ali ukrepanju, ki bi lahko škodovali dobrim sosedskim odnosom in mirnemu reševanju sporov.

Dobro bi bilo, komisar, če bi Turčijo potisnili v pravo smer, točno tako, kot je navedeno v vaših izjavah. Glede tega smo predložili spremembo, vsebina katere je povsem v skladu z vašimi izjavami, komisar, ki so potemtakem izjave Evropske komisije.

Bastiaan Belder, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, v odstavku 17 poročevalka, gospa Oomen-Ruijten, poziva celotno turško družbo k izvajanju verske svobode v širšem merilu. Povsem se strinjam s tem pozivom, saj zadeva eno od osnovnih pristopnih meril Turčije in EU.

Medtem pa turško izobraževanje in turški mediji tekmujejo v razširjanju stereotipne karikature avtohtonih kristjanov, turških kristjanov, kot sovražnikov njihovega naroda, kot zaveznikov zahodnih sil, ki želijo ponovno naseliti domovino in si jo razdeliti med seboj. Komisar, boste pasivno turško vlado, ki je prav tako odgovorna za to, pozvali k odgovornosti za to pristopno oviro?

Poleg tega, komisar, vsi turški osebni dokumenti razkrivajo vero njenih državljanov, razlog za mnoge oblike družbene diskriminacije turških kristjanov. To je zadosten razlog, komisar, da vztrajate pri takojšnji odpravi tega oddelka v uradnih dokumentih z vašim turškim sogovornikom.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čeprav se zdi, da je Hrvaška dosegla zadovoljiv napredek glede sprejetja zakonodaje za boj proti diskriminaciji, predlagam, da preverimo, kako se jo izvaja, preden hvalimo izjave v resoluciji. Glede dostopa do nepremičnin na primer, predvsem kar zadeva priložnosti za italijanske naložbe, se mi zdi, da je bilo v praksi zelo malo napredka. Ne podpiram resolucije, ker se kljub očitnemu pomanjkanju napredka in razhajanja z *acquis communautaire* veseli pristopa, do katerega bo po mojem mnenju prišlo prekmalu. Naj vrnejo, kar so ukradli našim istrskim in dalmatinskim beguncem od leta 1947. Šele potem, in resnično šele takrat, se lahko pogovarjamo o njihovem pristopu.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Gospod predsednik, resolucija o Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji je po mojem mnenju dobro uravnoteženo besedilo in gospodu Meijerju bi se zahvalila, da je svoje delo osredotočil na reforme in cilje, ki so bili doseženi, in na vprašanja, ki zahtevajo nadaljnja prizadevanja. Še zlasti sem zadovoljna, da resolucija pošilja jasno sporočilo, da je trenutna situacija po treh letih čakanja na začetek pogajanj zelo zaskrbljujoča in nesprejemljiva. Povsem jasno je, da je Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija evropska država, katere mesto je v Evropski uniji.

Ko o tem vprašanju razpravljamo v Parlamentu, se običajno izognem omembi spora o imenu med Grčijo in Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo. Menim, da je veliko drugih vprašanj, o katerih je treba podrobneje razpravljati, saj spor o imenu vzame nesorazmerno količino časa. Vendar pa danes, potem ko sem prebrala številne spremembe, čutim potrebo, da močno poudarim, da je nesprejemljivo izkoriščati katere koli dvostranske spore, da bi s tem državi otežili hitrejšo premikanje proti evropskemu združevanju ali državi preprečili sodelovanje v mednarodnih institucijah.

Mnoge države so imele ali še imajo dvostranske spore, vsi pa si želimo, da bi te spore razrešile čim prej na način, ki je sprejemljiv za obe strani, medtem pa po mojem mnenju druga drugi ne bi smele onemogočati procesa evropskega združevanja, še posebno, če so zadevne države tako geografsko, kot politično, v občutljivem položaju.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Gospod predsednik, že tretje leto zapored sem poročevalec Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu glede poročila o napredku za Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo. Reči moram, da situacija glede Makedonije spominja na prizor iz starogrške tragedije. Čeprav je res, da je splošno izražena dobra volja vseh strani, ni bilo narejeno nič drugega. Pred tremi leti sem bil prepričan, da bomo ob koncu tega parlamentarnega obdobja lahko govorili o uspehu v pogajanjih z Makedonijo glede pristopa k Evropski uniji. To se ni zgodilo. Glavni problem je problem imena. Ne glede na to, da je to dvostransko vprašanje, ki ni povezano s kopenhavskimi merili, vpliva na politično situacijo med pogajanjimi z Makedonijo o pristopu. Grčija je voljna, Makedonija sama je voljna, vendar pa že več let ni bilo mogoče priti do dogovora o tej zadevi. Kot poročevalec za Skupino socialdemokratov lahko samo izrazim upanje, da bo to vprašanje rešeno ob upoštevanju interesa Evropske unije, Makedonije in Grčije.

Obstaja problem s stabilizacijo političnih institucij v Makedoniji. To zelo jasno vidimo. Prav tako jasno vidimo politično voljo družbe, organov oblasti in političnih skupin v državi, ki se premika proti vezem z Evropsko unijo. Svet mora odločiti, da se pristopna pogajanja začnejo pred koncem leta 2009, vendar pa mora biti to odvisno od polne uresničitve najpomembnejših prednostnih nalog predhodnih dogovorov. V zvezi s tem so prihajajoče predsedniške in lokalne volitve v Makedoniji zelo pomembne. V Evropskem parlamentu bomo te volitve pozorno spremljali.

Charles Tannock (PPE-DE). – Gospod predsednik, hvala, da ste to pojasnili. Grčija se je Evropski uniji pridružila leta 1981, članstvo pa je državi, ki jo imam izredno rad, prineslo mnoge koristi. Skoraj trideset let kasneje se želi Makedonija seveda pridružiti Evropski uniji in biti deležna teh istih koristi. Zato je edino prav, da Grčija kot sosednja balkanska država izrazi svojo odločno solidarnost in pripomore k temu, da majhna država, kot je Makedonija, doseže svoj cilj.

Vendar pa Grčija zaradi svoje province, imenovane Makedonija, nasprotuje uporabi zgolj imena „Republika Makedonija“ in namesto tega vztraja pri imenu „Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija“ ali FYROM.

Zakaj potem Grčija zaradi doslednosti prav tako ne vztraja pri uradnem poimenovanju Estonije „Nekdanja sovjetska republika Estonija“?

Zato obžalujem, da Grčija zdaj zaradi tega vprašanja razmišlja o vložitvi veta glede članstva Makedonije. Bojim se, da Grčija tvega, da se bo osmešila, zato vlado v Atenah pozivam, naj omehča svoje stališče. V tem Parlamentu in mojem volilnem okrožju sem znan kot velik filhelen in prijatelj grških in ciprskih poslancev Evropskega parlamenta, sem pa tudi član novo oblikovanih Prijateljev EP Makedonije. Rešimo to nerešeno vprašanje hitro in razumno. Pozivam tudi Parlament, naj pošlje delegacijo poslancev EP, ki bo spremljala prihajajoče predsedniške volitve v Makedoniji in pomagala, da bo izid legitimen.

Glede bližnjega pristopa Hrvaške k EU je obžalovanja vredno, da ostajajo spori o meji s Slovenijo nerešeni. Kot v primeru Grčije in Makedonije, je treba te težave rešiti dvostransko, namesto da se jih vleče v pristopni proces EU.

Slovenija se je pridružila Evropski uniji, ko je še imela nerešena vprašanja z Italijo, ki ji ni stala na poti in poskušala onemogočiti njenega pristopa, zato ne vidim razloga, zakaj bi bilo treba zadrževati Hrvaško. V podobnih okoliščinah in v prihodnje ne bi nikoli podprl Hrvaške, ki bi vložila veto glede članstva Srbije zaradi ozemeljskih sporov.

Bolj zaskrbljujoče za moje volivce, ki trpijo za utrujenostjo zaradi širitve, je stopnja organiziranega kriminala in korupcije na Hrvaškem, odpravo katerih mora vlada resnično narediti za nacionalno prednostno nalogo.

PRESEDSTVO: GOSPA ROURE

podpredsednica

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, naj najprej pojasnim, da o Turčiji govorim v imenu moje skupine in ne v svojem imenu. Dogodki v Turčiji so razlog za zaskrbljenost liberalcev in demokratov. V treh letih ni bilo samo premalo napredka pri poteku reformiranja, prišlo je tudi do nekaterih nazadovanj. Kot je tu upravičeno izjavil komisar Rehn, je svoboda tiska temeljna vrednota v Evropski uniji. V državi, ki želi pristopiti k EU, mora brez vsakršnega dvoma obstajati spoštovanje svobode tiska.

Vendar pa vidimo nekaj povsem drugega. Kritični novinarji imajo težave pri pridobivanju akreditivov. Novi lastnik ATV mora odgovoriti še na številna vprašanja, iz najvišjih služb se poziva k bojkotu določenih medijev, Dohanovo skupino pa je udarila samovoljna davčna kazen v višini 400 milijonov EUR. To je samovoljen ukrep, ki nas pripelje do vprašanja pravne države, ki je za liberalce tako pomembno kot svoboda tiska. Zagotoviti je treba tudi pravno državo. Poročila o naraščajočih primerih mučenja in slabega ravnanja v policijskem priporu so za nas zelo zaskrbljujoča, predvsem tam, kjer do tega prihaja zunaj uradnih zaporov ali policijskih postaj, vendar pa nas, če do tega prihaja tudi tam, prav tako skrbi.

Simbolični ali povsem pragmatični ukrepi, kot je sprejetje novega programa ali imenovanje novega glavnega pogajalca, so dobrodošli, če na njih gledate s povsem praktičnega zornega kota. Vendar pa sami niso dovolj, da bi dali ponoven zagon poteku reformiranja. Po mnenju liberalcev in demokratov mora Turčija reformirati svoje gospodarstvo in družbo, politiko in ustavo, ne glede na svoje možnosti za pristop, v lastnem interesu, v interesu svojih ljudi.

Če sme, bi želel povedati še nekaj o tej razpravi. Spominja me na vrtiljak, na katerem mimo nas švigne včasih turški, včasih hrvaški in včasih makedonski konj. Menim, da moramo to razpravo prestrukturirati, in to kmalu. Poleg tega bi bil hvaležen, če bi jo imeli v Bruslju in ne v Strasbourgu.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glede vprašanja Hrvaške imajo tisti, ki govorijo v imenu italijanske javnosti, ki jih je izvolila, dolžnost opozoriti na svojo upravičeno zahtevo. Od zgodovinske kraje naše lastnine v Istri in Dalmaciji je preteklo več kot šestdeset let. Hrvaška mora izvršiti moralno dolžnost in predsednik Barroso ima dokumentacijo o tej občutljivi in nepravilni zadevi, na katero je treba opozoriti ljudi. Bolj kot politično je to primarno moralno vprašanje, vprašanje vrnitve lastnine njenim zakonitim lastnikom: 1 411 posesti je prvotno pripadalo Italijanom.

Glede Turčije: kako lahko razmišljamo o tem, da mirno dovolimo članstvo državi, ki trenutno vlaga islamski veto v Natu na imenovanje generalnega sekretarja samo zato, ker predstavlja državo, in sicer Dansko, v kateri je prišlo do afere s karikaturami. Turčija, islamska država, je vložila islamski veto na imenovanje predsednika vlade za generalnega sekretarja Atlantskega zavezništva zgolj iz razloga, da je predsednik vlade države, v kateri so bile objavljene islamske karikature – v liberalni državi, v kateri je očitno mogoče za razliko od Turčije objaviti ironične karikature Mohameda. V Turčiji obstaja zakon – in komisar bi se moral tega zavedati

–, ki prepoveduje gradnjo kakršnih koli neislamskih bogoslužnih objektov na ulici, kjer se nahaja mošeja. Z drugimi besedami, če je na neki ulici mošeja, potem niso dovoljene druge verske stavbe. Naši poročevalki, ki po mojem mnenju nosi lepe hlače, danes ne bi dovolili vstopiti v turški parlament v njenem hlačnem kostimu. To kaže, kako daleč zadaj smo. Turčija je Azija, ne Evropa.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, naj najprej v imenu skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze tu pozdravim namestnika predsednika vlade Makedonije.

Drugič, zahvaljujem se češkemu predsedniku Sveta in za izjavo predsednika vlade Topolánka, ki je, prvič, včeraj opozoril, da je spor med Makedonijo in Grčijo glede imen dvostranska zadeva in ne bi smela imeti posledic, in ki je, drugič, zagovarjal čimprejšnji pristop Makedonije k Natu in s tem pozval Grčijo, naj umakne svoj veto – dve zelo pomembni točki.

Morda smo včasih nekoliko arogantni, ko razpravljamo o državah kandidatkah, zaradi česar bi želela izpostaviti vprašanje osebne odgovornosti, ker tu razpravljamo o perspektivah in slabostih držav kandidat, vendar pa imamo po drugi strani zelo načelne politične sile, kot so konzervativci v Nemčiji, ki si prizadevajo za sprejem Hrvaške in za to, da ji ne bi sledila nobena druga država.

Če naj bi to postalo večinsko mnenje v Evropski uniji v naslednjem parlamentarnem obdobju, bi uničilo močno financiran mirovni načrt, sestavljen po vojnah na Balkanu. Izgubili bi kredibilnost, prav tako pa bi bila izgubljena tudi kredibilnost Evrope. Pozivam vse, naj se temu uprejo.

Pri Hrvaški in Sloveniji domnevamo, da se vse odvija dobro brez dvojnih standardov in brez veta ter da je mogoče rešiti spor glede meje, upamo pa tudi, da se bodo čim prej začela pogajanja z Makedonijo.

Gerard Batten (IND/DEM). – Gospa predsednica, če se Turčija pridruži Evropski uniji, bo najrevnejša in gospodarsko najmanj razvita država članica s prebivalstvom, večjim od 72 milijonov ljudi. Na sto tisoče, če ne milijone ljudi se bo preseljevalo v države kot je Britanija.

Evropska unija bo mejila z državami, kot so Sirija, Irak in Iran, z ogromnim potencialom za spore in soočenja v prihodnosti.

Vendar pa bi zaradi turškega pristopa resnično moralo skrbeti grške Ciprčane: če se Turčija pridruži EU, bodo Turki imeli pravico iti kamor koli v EU. Na tisoče Turkov bo lahko zakonito odšlo v Severni Ciper in ga učinkovito naselilo, povsem zakonito, če bodo tako želeli.

Na evropskih volitvah 4. junija volivci grškega porekla ne smejo pozabiti, da konzervativna, laburistična, liberalno demokratska stranka in stranka zelenih navdušeno podpirajo pristop Turčije. Edina britanska stranka v Evropskem parlamentu, ki nasprotuje pristopu Turčije, je Neodvisna stranka Združenega kraljestva.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospa predsednica, če že nič drugega, so pogajanja s Turčijo pomagala Komisiji in Svetu izpopolniti umetnost evfemizmov. Način, na katerega se podcenjuje probleme v Turčiji, začenja biti impresiven. To je postalo celo predmet občasnega posmehovanja v Turčiji.

Seznam problemov je tako obsežen, da je presenetljivo, da se pogajanja še vedno nadaljujejo. Komisija je obljubila, da se bo pogajalski proces odvijal z enako hitrostjo kot proces reformiranja v Turčiji. Ta obljuba je bila zdaj resnično prelomljena, saj se nenehno odpirajo nova poglavja.

Bilanca stanja več kot treh let pogajanj je nedvomno vredna obžalovanja. Končajmo torej s tem. Turčija ni evropska država in zato ne sodi v Evropsko unijo, namesto tega pa raje izoblikujmo odnos prednostnega partnerstva.

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospod predsednik Sveta, komisar, Hrvaška je prva država, za pristop katere k Evropski uniji so bile, po izkušnjah iz zadnjih dveh širitev z Romunijo in Bolgarijo, upravičeno postavljene zelo visoke zahteve, zato so referenčna merila in napredek, ki jih je dosegla Hrvaška, še posebno hvalevredni. Spopada se s preostalimi reformami na področju sodstva, ki so bile omenjene. Polno sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem v Haagu, h kateremu se je ponovno pozvalo, je na pravi poti.

Pri Sloveniji gre za vprašanje dvostranskega spora o meji. Komisar, nenadoma ste omenili „evropski mejni spor“. Pred letom 2004 to ni bil evropski mejni spor; bil je spor o meji, ki ga nihče ni opazil. Prav tako se takrat nihče ni obračal na ZN, da bi rešili spor; zdaj je prišlo do tega. Če bi torej Slovenija nehala ovirati odprtje potrebnih pogajalskih poglavij na podlagi tega dvostranskega mejnega spora, ki ni bil ovira za njen pristop k Evropski uniji, bi lahko pristopna pogajanja med Hrvaško in EU zaključili do konca tega leta.

Tudi država kandidatka Makedonija je dosegla velik napredek. Če bodo volitve, ki bodo konec marca, izpolnjevale mednarodne standarde, bi morala EU končno določiti datum za začetek pristopnih pogajanj. Povsem dvostranski spor o imenih med Makedonijo in Grčijo slednje ne bi smel spodbuditi, da vloži veto.

Vse, kar nam preostane, je upanje, da državi članici Grčija in Slovenija ne bosta pozabili na svoj položaj pred njunim pristopom k EU in bosta sklenili, da se morata do svojih sosednjih držav vesti pošteno in na evropski način.

Če bosta s pomočjo njunih sosed Hrvaška in Makedonija dosegli cilje, ki sem jih opisala letos, bi to bil pozitiven znak za preostale države Zahodnega Balkana, da EU resno misli z obljubo, ki jo je dala v Solunu glede pristopa vseh držav Zahodnega Balkana, ki ga podpira tudi CDU, gospa Beer.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Podati bi želel nekaj pripomb. Prvič, dobro je, da se odvija ta razprava o širitvi EU, ker je pomembno, da tudi v času velike gospodarske krize Evropa ne izgubi izpred oči ene izmed svojih uspešnih prednostnih nalog, namreč nadaljnje širitve. Še naprej se moramo osredotočiti na to prednostno nalogo. Drugič, glede Hrvaške trdno verjamem, da je mogoče pristopna pogajanja zaključiti letos. Zato bi Svet pozval, naj ukrepa zdaj in naj sestavi tehnično delovno skupino, ki ji bo poverjena priprava osnutka pristopne pogodbe. Glede Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije je obžalovanja vredno in demoralizirajoče za Makedonijo, da se pristopna pogajanja v Skopju še niso začela kljub dejstvu, da so minila tri leta, odkar je Makedonija dobila status države kandidatke. Zato bi Svet pozval, naj pospeši ta proces. Glede Turčije se strinjam, da je treba pospešiti politične reforme, preden bo mogoče odpreti tako imenovana politična poglavja. Vendar pa ne morem razumeti, zakaj se ni mogoče s Turčijo pogajati na primer o poglavju o energiji, ki je bistvenega pomena za EU in Turčijo.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) V ALDE podpiramo poročilo Meijer. Makedonija (FYROM) si zasluži priložnost in boljšo prihodnost. Potrebuje pa tudi minimalno mero mednarodnega spoštovanja, vključno s pravico do lastne identitete in s priznanjem lastnega jezika in lastne kulture.

Vprašanje imena države se vleče predolgo in vzdusje v državi že dolgo slabša. Vse več je populizma in nacionalizma, preveč je političnega vkopavanja in verbalnih napadov na sosede. Imenovanje objektov infrastrukture po zgodovinskih imenih iz časa grške zgodovine, še pred prihodom Slovanov v te kraje, ni korak v smeri dobrih odnosov s sosedi. Več deset metrov visoki spomeniki so nepotrebni.

Državi, politikom in ljudem je potrebno pomagati iz blokade, če nočemo nestabilnosti. Ukinitev viz pa ni dovolj. Potrebujemo datum in začetek pogajanj. Zaslužijo si priložnost, da pokažejo svoje sposobnosti v pristopnem procesu. Pomagati jim moramo zdaj in jim izkazati potrebno zaupanje. S tem bomo prispevali k stabilnosti v regiji in omogočili pozitiven razvoj. Pozitiven odziv potrebujejo zdaj, kajti čas je zelo, je zelo pomemben. Čas je pravzaprav zlato.

In še nekaj o Hrvaški. Gospod komisar, v preteklosti sta predsednika obeh vlad, Drnovšek in Račan, že dosegla velik dosežek, sporazum o meji. Žal sta danes oba že pokojna. Ampak bila sta tako pogumna, da sta šla naprej, da sta vlagala v prihodnost, in nekaj sta dosegla. Mislim, da je prav, da vzpodbujate obe vladi, da gresta po njihovih stopinjah in da ponovno in hitro dosežeta sporazum o meji. To bo dobro za Slovenijo, Hrvaško, Evropsko unijo in za zahodni Balkan.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Gospa predsednica, pogajanja s Turčijo glede pristopa k EU še vedno potekajo, čeprav bi se morala že davno zaključiti. Turška vlada ni predstavila povezanega in celovitega programa političnih reform. Turčija ni začela dela na novi sekularni ustavi, katere pomemben element naj bi bilo varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki bi ga zagotovila turška vlada.

Diskriminacija etničnih in verskih manjšin se nadaljuje. Turčija ni ukrepala niti v zvezi s krepitvijo nepristranosti pravosodnih institucij. Svoboda govora in tiska v Turčiji še vedno ni zaščitena, pravzaprav se jo javno krši. Nasilje v družini in prisilne poroke so še naprej nekaj vsakdanjega.

Turško nasprotovanje strateškemu sodelovanju med EU in Natom je očitno v nasprotju z interesi Skupnosti. Poleg tega Turčija ne priznava neodvisnosti ene izmed držav članic Evropske unije, namreč Cipra. To je škandal. Turčija je država, ki je protidemokratska, krši človekove pravice in jo vodi sistem vrednot, ki nam je tuj. Za Evropo bo precej bolje, če Turčija ne postane članica EU.

Sepp Kussstatscher (Verts/ALE). – (DE) Hvala, gospa predsednica. V tej zelo celoviti razpravi danes želim poudariti problem, in to je vprašanje večjezičnosti v Makedoniji.

Nedavno je v šolah v Strugi prišlo do spora med albansko in makedonsko govorečimi starši. Pod pritiskom nacionalističnih staršev so se odgovorni odzvali tako, da so poučevanje ločili po etničnih skupinah, kar je korak v napačno smer. Učenja jezikov ne spodbuja ločevanje jezikovnih skupin; spodbuja ga neprisilno združevanje ljudi, ki govorijo različne jezike, v šolah, na delovnih mestih in pri igri. Učenje angleščine, ki je zdaj obvezno od prvega razreda dalje, je seveda treba pozdraviti, vendar pa ne bi smelo postati izgovor za Makedonca, da se ne uči albansko, ali Albanca, da se ne uči makedonsko. Šole v večjezičnih regijah imajo zelo posebno nalogo: otroke morajo naučiti materni jezik in jezik njihovih sosedov.

Združeni v raznolikosti je geslo EU in mora veljati tudi za Makedonce.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Gospa predsednica, menim, da bi morala Turčija biti članica EU. Kritiziranje Turčije je v mnogih primerih upravičeno, vendar pa se morajo izgovori in držanje ob strani končati in treba je sestaviti resen načrt za pridružitve Turčije EU. Za to bo potreben čas, vendar pa se država mora pridružiti, to pa je nekaj, kar moramo povedati na jasn in zavezujoč način. Namesto navidezne razprave o demokraciji v Turčiji potrebujemo resnično in odprto razpravo o vlogi, ki jo lahko ima in mora imeti vera v družbeni razpravi. Vzpostaviti moramo obliko evropskega sodelovanja, ki je zmožna sprejeti izziv, ki ga predstavlja Evropa, sestavljena iz različnih ver. To pomeni, da moramo to storiti, ne da bi izpred oči izgubili osrednje vrednote in nedotakljivost osebe, ki izvira iz evropskih vrednot, ustvarjenih v talilnem loncu judovske, krščanske in helenske kulture v stoletjih pred in po Kristusovem rojstvu.

Carl Lang (NI). – (FR) Gospa predsednica, imam eno minuto, da vam povem, da bi kljub odločnosti in slepoti evropskih institucij ena stvar morala biti jasna vsem: prišel je čas, ko je treba narediti konec pristopnemu procesu Turčije.

Pogajanja so se upočasnila, obstaja obojestransko nerazumevanje in nenehno stanje negotovosti. Ta situacija škoduje vsem – Evropski uniji in Turčiji. Prenehati moramo s hinavščino in pretvarjanjem.

Zapomniti si moramo očitno dejstvo. Turčija je država v Mali Aziji. Turčija ni evropska država, ne geografsko ne kulturno. Turčija je z vojsko zasedla del države članice Evropske unije, odprtih imamo samo deset pogajalskih poglavij od 35 in samo eno je bilo zaprto. Čas je, da vsi ponovno dosežemo svobodo, neodvisnost in suverenost, začevši s Ciprom.

Ljudje Evrope Turčije nočejo v Evropi. Spoštujmo naše ljudi in pokažimo spoštovanje do Evrope!

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Kot predsednik Skupnega parlamentarnega odbora EU-Hrvaška bi vas želel opozoriti na zelo pomemben dogodek. V ponedeljek se je hrvaški predsednik vlade – in ne samo predsednik vlade, ampak tudi predsednik in vsaka od opozicijskih strank parlamenta – strinjal, da mora EU na podlagi mednarodnega prava posredovati pri reševanju mejnega spora med Hrvaško in Slovenijo. Menim, da se v zgodovini EU še ni zgodilo, da bi ena država članica ohromila širitev Unije in trenutno preprečuje odprtje dvanajstih pogajalskih poglavij, medtem ko je leta 2001, v času svojih pristopnih pogajanj, navedla, da ni v sporu glede meje s svojimi sosedi.

Od začetka pristopnih pogajanj leta 2005 so bili doseženi številni rezultati glede preoblikovanja sodnega sistema in javne uprave, protikorupcijskih ukrepov, pravic manjšin, vračanja beguncev in regionalnega sodelovanja. V primeru Hrvaške je to prvič vključevalo doseganje vrste referenčnih meril. Okoli 100 jih je uspešno dosegla. Na podlagi teh izjemnih uspehov se prebivalci Hrvaške zdaj veselijo vsaj pozitivnih sporočil Evropske unije. Občutljivo in samozavedno prebivalstvo je bilo razočarano, ko je sosednja, prijateljska država samovoljno onemogočila nadaljevanje pristopnih pogajanj. Dolgoročna, pomirjujoča stabilizacija Balkana je mogoča samo z evropskim povezovanjem. Unija se moti, če dovoljuje Sloveniji zaradi njenega dvostranskega spora ovirati hrvaška pogajanja kljub temu, da je Hrvaška naredila vse, kar je mogoče, v interesu zaščite temeljnih evropskih vrednot in sprejetja pravnega reda. Pripomnil bi, gospa predsednica, da je obžalovanja vredno – morda tudi za tiste, ki nas poslušajo –, da sočasno obravnavamo usodo treh pomembnih, zgodovinskih držav, kot da bi bile ena sama. Morda bi bilo bolje, če bi o treh državah razpravljali posamezno.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Gospa predsednica, navezala bi se na točko, ki jo je omenila tudi gospa Oomen-Ruijten, in sicer politična merila. V pristopnem procesu Turčije so bila v agendo jasno vključene tudi civilne pravice. To se odraža tudi v tem poročilu.

Številne stvari so se vsekakor izboljšale: kurdska televizija, vendar tudi vzpostavitev odbora za pravice žensk v turškem parlamentu, za katerega sem si kot poročevalec o pravicah žensk v Turčiji v zadnjih letih izredno močno prizadeval. To so velike reforme.

Druga očitna izboljšava je tudi povečanje števila zatočišč za zlorabljene ženske. Toda kaj se zgodi s temi ženskami, ko zapustijo zatočišče? Kako se skrbi za njih in njihove otroke? Turčija mora obravnavati to vprašanje. Z lokalnimi volitvami, ki bodo potekale konec tega meseca, bi moralo več žensk dobiti prostor v lokalnih svetih.

Vašo pozornost bi rada obrnila k boju proti goljufijam. Turčija mora z Evropsko unijo učinkoviteje sodelovati v boju proti goljufijam in boju proti trgovini z ženskami, ker vse preveč ljudi postane žrtev goljufij, ki vključujejo zelene sklade ali dobrodelne organizacije.

Jim Allister (NI). – Gospa predsednica, nikoli nisem podpiral vključevanja neevropske Turčije v EU, trenutni gospodarski zlom pa me je v to še bolj prepričal.

Kot velik neto vlagatelj nosi Združeno kraljestvo nesorazmerno breme financiranja EU, tako da bi bili, ko bi prišlo do ogromnih dodatnih stroškov širitve za vključitev Turčije, obremenjeni preko svojih zmožnosti. Z zmanjšano davčno osnovo, zniževanjem plač in povečanimi izdatki za socialno skrbstvo ter hromečo zapuščino dolgov v prihodnjih desetletjih, ki izhajajo iz slabega upravljanja laburistične vlade, ne moremo uporabiti naše stanjšane čekovne knjižice in plačati za širitev s Turčijo.

Imenujte to ozek, koristoljuben nacionalni interes, če želite, zame pa je to neizogiben splošni in davčni razum.

Antonios Trakatellis (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, kot najstarejša članica Evropske unije in Nata v regiji je Grčija bila in je še vedno na čelu prizadevanj za vključitev vseh balkanskih držav v evroatlantske strukture, ker je trdno prepričana, da bo razvoj držav na območju koristil vsem.

Grčija je v Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo vložila več kot milijardo dolarjev in ustvarila 20 000 delovnih mest, kar je brez primere za tuje naložbe v lokalno gospodarstvo. Kar zadeva Grčijo, problem z imenom ni zgolj problem z zgodovinskimi, psihološkimi ali čustvenimi razsežnostmi. Je nerešeno materialno politično vprašanje, ki zadeva vse grške državljane in evropske vrednote dobrega sosedskega in regionalnega sodelovanja.

Parlament bi spomnil, da se je Grčija strinjala, da se Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji odobri status kandidatke za pristop k Evropski uniji v dokumentu KOM(2007)0663 z jasno zavezo dosegati obojestransko sprejemljive rešitve vprašanja imena s pogajanjem pod okriljem ZN, kar bi prispevalo k regionalnemu sodelovanju in dobrim sosedskim odnosom, ker brez rešitve ne more biti prijateljstva in ker brez prijateljstva ne more biti zavezništva ali partnerstev.

Naša delegacija ne nasprotuje vsem izjavam v poročilu, ki močno podpirajo rešitev vprašanja pod okriljem ZN. Žal pa so poleg tega jasnega stališča v odstavkih 12 in 13 dodatne izjave, ki spodkopavajo prizadevanja za rešitev problema in spodbujajo brezkompromisnost, zaradi česar so docela nesprejemljive, medtem ko spremembi 1 in 2 ponovno pravilno oblikujeta besedilo odstavkov 12 in 13.

Glede ostalega poročilo vsebuje elemente, ki bodo Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji pomagali nadaljevati njena prizadevanja na poti k Evropi.

Maria-Eleni Koppa (PSE). – (EL) Gospa predsednica, politika širitve je najuspešnejši izraz zunanje politike Evropske unije. V primeru Turčije mora biti sporočilo jasno: cilj je integracija, vendar pa je mogoča z izpolnitvijo obveznosti, utrditvijo demokracije, spoštovanjem človekovih pravic in ohranjanjem dobrih sosedskih odnosov.

Turčija je na ključni stopnji, tako notranje kot pri ponovni opredelitvi svoje geostrateške vloge. V tem okviru je ključnega pomena, da nadaljuje z reformami in se vztrajno približuje Evropi. Vendar pa bi izpostavila, da je ozračje napetosti, ki ga je Turčija nedavno ustvarila v Egejskem morju, povzročilo nove probleme.

V primeru Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije je Komisija jasno izpostavila, da država ne dosega osnovnih zahtev za začetek pogajanj glede na to, da ima velike demokratične primanjkljaje. Glede spora o imenu se vlada v Skopju kljub temu, da je Grčija pokazala pripravljenost na sodelovanje in realizem, ni odzvala.

Žal je v poročilu Evropskega parlamenta, ki ga danes obravnavamo, moja država predstavljena kot edina odgovorna za zamudo pri začetku pogajanj. To ni pravično do Grčije in ne poenostavlja rešitve problema, ki je obe državi mučil več kot petnajst let.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Doslej sem podprl vsa poročila Evropskega parlamenta o napredku Hrvaške na poti do polnopravnega članstva v Evropski zvezi in tudi to pot pozdravljam njene številne nove dosežke. Z veseljem bom podprl tudi to pomembno poročilo, ki ga je z izjemnim trudom pripravil kolega Swoboda, s predpostavko, da bodo kompromisna dopolnila odražala uravnotežen in realističen pristop. Samo tak pristop lahko vodi v odpravo razlogov za zadržke in za pospešitev pristopnega procesa.

V celoti se strinjam s predsednikom Vondro, da potrebujemo konstruktiven in dinamičen pristop. V tem smislu se mi zdi zelo pomembno, da je po dosedanjih neuspešnih dvostranskih poskusih Evropska komisija s pobudo o posredovanju ponudila možnost novega in kredibilnega poskusa dokončne rešitve mejnega problema med Slovenijo in Hrvaško in v tem kontekstu hiter napredek pri vstopnih pogajanjih Hrvaške.

Vesel sem, da sta obe državi pobudo sprejeli in da so se začeli pogovori na visoki ravni. Upam, da smo s to pobudo veliko bližje trojni zmagi: zmagi Hrvaške, Slovenije in Evropske zveze. Ne more zmagati samo eden ali eno stališče, zmagamo lahko samo s skupnimi cilji in s skupno voljo.

Prav tako se strinjam s poročevalcem Swobodo, da je treba upoštevati pri tem tudi načelo pravičnosti, ki je del mednarodnega prava. In popolnoma se strinjam s komisarjem Rehnom, da je primerno izhodišče za ureditev mejnega spora listina OZN in da je pobuda Komisije v duhu te listine.

Čas je, da začne delovati zelena miza. Brez retorike in pritiskov, ki bi prizadevali dostojanstva ene ali druge udeležene strani ali njen status v pristopnem procesu. Potrebujemo pozitivno atmosfero. Prepričan sem, da obstaja samo ena dobra rešitev, to je tista, za katero se bosta ob posredovanju tretjega, se pravi Evropske komisije, sporazumeli Slovenija in Hrvaška. Želim si, da se to zgodi čimprej.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, strinjam se s prihodnostjo Turčije v Evropi in jo priznavam, vendar pa, če naj imajo ti obeti ugoden izid, mora Turčija:

prvič, resnično spoštovati pravice manjšin in se izogibati politikam, kot so tiste, ki jih je izvajala na otokih Imvros in Tenedos.

Drugič, izboljšati svoje odnose z Grčijo, državo članico, ki podpira njeno evropsko vizijo na primer z odpravo *casus belli* in prenehanjem kršitev v Egejskem morju enkrat za vselej.

Tretjič, napredovati glede vprašanja Cipra. Ta napredek bo po eni strani zaznamoval umik turških zasedbenih sil in po drugi strani zavetje konstruktivnega stališča glede vseh vidikov, da bi rešili vprašanje. Parlament bi spomnil, da pripadam generaciji, ki je odrasla s sloganom „naše meje so v Kireniji“.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Proces, ki vodi k pristopu Turčije k Evropski uniji, napreduje počasi. Tisti, ki zadržuje proces, ta trenutek ni zmerni tempo, s katerim se izvajajo reforme v Turčiji, ampak počasnost Sveta in Evropske komisije. O gospodarskem, socialnem in političnem vplivu tega prihodnjega pristopa se je razpravljalo lanskega decembra v poljskem mestu Sopot na konferenci, na kateri sem imel zadovoljstvo in čast govoriti.

Glede prednostnih nalog turške vlade je primerno omeniti jutranje srečanje s predsednikom vlade Erdoganom lanskega januarja v Bruslju. Rezultat tega srečanja je bila pravočasna pojasnitev, ki so jo dopolnili stiki, ki so jih nekateri izmed nas vzpostavili z republikansko stranko in različnimi skupinami ljudi in organizacij iz Republike Turčije, poleg stalnega dela, ki smo ga opravili v Skupnem parlamentarnem odboru EU-Turčija.

Za konec bi dejal, gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, da je ta proces odločilnega pomena za resnično razširjeno Evropo, ki je močna in odprta v svet, sekularna in demokratična, in v kateri ima demokratično združena Republika Ciper mesto, ki si ga zasluži.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Hvala, gospa predsednica. Turčija ima ključno vlogo v evropski geostrateški in energetski varnosti in bo tudi med krizo še naprej stabilizacijski dejavnik. Res je, da so dogodki, kot so postopki za ukinitve stranke AK, zadeva „Ergenekon“ in lokalne volitve, upočasnili reforme v državi, vendar pa bo imenovanje novega glavnega pogajalca ustvarilo odlično priložnost za turško vlado, da pospeši proces usklajevanja svoje zakonodaje z evropskimi standardi in doseže napredek glede političnih meril v pogajalskih poglavjih.

Menim, da mora Turčija izvesti tri prednostne naloge, če hoče resnično napredovati na svoji poti do članstva. Prvič, nadaljevati mora s konstruktivnim delom za uspešen izid razprav o vprašanju Cipra, vendar pa morajo to zavezo deliti vse države v procesu in se je ne sme uporabljati kot pretveze za onemogočanje pogajanj. Drugič, spoštovati mora svobodo govora in mišljenja. Tretjič, zagotoviti mora zaščito za manjšinske skupnosti,

predvsem glede njihovih kulturnih in izobraževalnih pravic. Ko bo Turčija nadaljevala z nenehno modernizacijo, mora pridobiti nazaj svoje proevropske zagovornike. Hvala lepa.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Gospa predsednica, bil sem eden izmed poslancev Evropskega parlamenta, ki so pred začetkom pogajanj glasovali za Turčijo, po mojem mnenju pa so ta pogajanja v resnici vaja v preprečevanju konflikta. Prepričan sem, da bodo pogajanja pomembno vplivala na mnoga področja politike. Ustvarila bodo boljše socialno ozračje v Turčiji, boljše okoljsko in zdravstveno zakonodajo in boljše delovno pravo za Turke.

Sčasoma bodo pogajanja prinesla tudi boljše življenjske pogoje za mnoge skupine prebivalstva: ženske, verske manjšine, Kurde in Alevite. Toda napredek je prepočasen. Mirovanje traja že štiri leta, obravnavati pa je treba mnoga boleča področja. Diskriminacija strank, kot je Kurdska demokratska stranka (DTP), je nesprejemljiva. Pomanjkljiv je civilni in politični nadzor vojske, to pa je enostavno nesprejemljivo.

Svoboda mnenja in svoboda tiska sta bistvenega pomena, in ne moremo dopuščati mučenja in zlorabe v zaporih. Kurdski problem nujno zahteva tudi politično rešitev. Menim, da moramo v teh okoliščinah vsekakor nadaljevati s pogajani.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Gospa predsednica, čestitati želim komisarju Rehnu za njegovo stališče o poročilu gospe Oomen-Ruijten, ki je bilo, da je za Turčijo ključnega pomena, da proaktivno podpira pogovore med voditeljema obeh skupnosti na Cipru. Zato se povsem strinjamo s poročevalko, ko v odstavku 40 poziva Turčijo, „naj pripomore k primernemu vzdušju za pogajanja, tako da umakne turške sile in omogoči dvema voditeljema, da se svobodno pogajata o prihodnosti njune države“.

Predlagal bi, da v tem trenutku neposrednih pogovorov morda ni priporočljivo, da Evropski parlament svoje poročilo vključi kakršen koli predlog za odstopanje od pravnega reda Skupnosti.

V dopolnitev stališča poročevalke Turčijo pozivamo tudi, naj izpolni svoje obveznosti glede preiskave usode pogrešanih ljudi in se preneha vmešavati v izključno ekonomsko cono Republike Ciper. S tem si bo Turčija sama olajšala pot proti pristopu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, včeraj sem vložila vprašanje Komisiji za ustni odgovor in od sekretariata Parlamenta dobila obvestilo, da bo komisar na moje vprašanje odgovoril danes popoldne.

Izjavljam, da je moje ime Panayotopoulos in da sem vložila vprašanje o odstavku 6 okvira za pogajanja s Turčijo.

Predsednica. – Gospa Panayotopoulos-Cassiotou, mislim, da vas je komisar slišal.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, danes smo tu imeli zelo dolgo, vendar pomembno razpravo. To je ključno leto v pristopnem procesu za Hrvaško in za celotno območje Zahodnega Balkana in vsekakor se nam zdi pomembna nenehna podpora Parlamenta, ki jo pozdravljamo, pri približevanju Hrvaške, Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije in Zahodnega Balkana bližje EU.

Veliko je bilo povedanega o pomanjkanju napredka v Turčiji glede njenih prizadevanj za reformo. Zato pozdravljamo ponovno potrditev turške zavezanosti njeni poti proti EU, kot je dejal gospod Erdogan, in Turčijo pozivamo, naj v letu 2009 izrabi priložnost za to, da dokaže to zavezanost in doseže nadaljnji napredek na svoji poti proti EU.

Turčija mora zagotoviti dolgo pričakovane reforme. Pomembna je nenehna podpora Evropskega parlamenta skozi celoten proces, predvsem glede na prihodnje izzive. Jutri se bom imel v Pragi priložnost srečati s turškim pogajalcem.

Hkrati strateške pomembnosti Turčije ne smemo jemati zlahka, še zlasti v trenutnih nemirnih časih, prav tako pa ne smemo pozabiti na naše predhodne zaveze. Kolikor mi je znano, bo morda predsednik Obama med svojim obiskom v Evropi obiskal Turčijo kot nekakšen model muslimanske države. Menim, da to ni čas, da bi Evropejci opustili naše sodelovanje s Turčijo. Menim, da je Joost Lagendijk to upravičeno povedal.

Glede spora o meji med Hrvaško in Slovenijo sem pozorno poslušal, kar so povedali Hannes Swoboda, István Szent-Iványi in mnogi drugi, zato naj le ponovno povem, da kot predsedstvo pozdravljamo dejstvo, da sta se Slovenija in Hrvaška zdaj dogovorili o tem, da bosta nadaljevali delo v zvezi s sporom na pobudo komisarja Rehna. Docela podpiramo to pobudo in smo zaskrbljeni, da še ni dala kakršnih koli plodnih rezultatov glede posebnih pogojev pomoči. Opozarjamo, da se čas izteka in da si predsedstvo prizadeva zagotoviti konkreten

napredek pogajanj na podlagi že opravljenega dela. Zato preučujemo možnosti okrepitve naše podpore pobudi komisarja v bližnji prihodnosti. O tem smo pravkar razpravljali med kosilom.

Glede Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije je med drugimi Bernd Posselt povedal, da bi morali podpirati prizadevanja Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, in menim, da ima prav. Omenil bom samo, da je češki predsednik vlade Topolánek včeraj obiskal Skopje in ponovno potrdil našo zavezanost stremljenju te države k Evropi.

Olli Rehn, član Komisije. – Gospa predsednica, poslanecem se želim zahvaliti za zelo konstruktivno, vsebinsko polno in odgovorno razpravo, glede vaših govorov pa bi podal samo nekaj pripomb.

Prvič, jasno je, da je vse oblikovanje politike v Evropi in po svetu zasenčil današnji kontekst, ki je poln izzivov, zaradi finančne krize in gospodarske recesije, ki jo občutijo naši državljani, to pa seveda obvladuje mnenje naših voditeljev v Evropski uniji.

Še vedno je nadvse pomembno, da kot Evropska unija ohranimo našo zavezanost perspektivi EU o jugovzhodni Evropi, in to je bila politična volja, danes izražena tu v Evropskem parlamentu, ki jo pozdravljam in cenim.

Drugič, glede Cipra je moj prijatelj, gospod Wiersma, dejal, da moram biti optimist. Mislim, da se je nekaj izgubilo pri prevodu, čeprav sem mislil, da govorim angleško – morda z nekoliko etničnim naglasom iz vzhodne Finske! Vendar pa zase ne menim, da sem bodisi optimist bodisi pesimist, pač pa sem običajno realist glede analize stvari in odločen glede tistih vprašanj, na katera lahko resnično vplivam. Tu menim, da je resnično ključno, da podpiramo pogovore obeh voditeljev in obeh skupnosti, ki se trenutno odvijajo, da bi lahko leta 2009 izkoristili priložnost in dosegli celovit dogovor, seveda pa pričakujemo tudi, da bo Turčija prispevala k ugodnemu političnemu ozračju za doseg takšnega dogovora.

S stališča Evropske unije je pomembno zagotoviti, da je kakršna koli rešitev v skladu temeljnimi ustanovitvenimi načeli Unije o svobodi, demokraciji, spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravni državi. Z drugimi besedami, EU lahko podpre vsako rešitev, ki ustvarja združen Ciper ob spoštovanju načel, na katerih je bila ustanovljena EU, in ki bo sposoben izpolnjevati obveznosti, ki jih prinaša članstvo v EU. To jasno pomeni dvoconsko, dvoskupnostno federacijo s politično enakostjo, kot to opredeljujejo zadevne resolucije Varnostnega sveta ZN.

Nazadnje, glede Hrvaške se zahvaljujem govornikom za njihovo podporo pobudi Komisije o posredovanju – pobudi, ki temelji na mednarodnem pravu, tu pa mislim tako Ustanovno listino ZN kot tudi pogajalski okvir med EU in Hrvaško. Samo poudarim lahko, da bo moral kateri koli izbrani način biti dvostranski sporazum med obema državama, Slovenijo in Hrvaško. Prizadevamo si za to, da bi omogočili takšen sporazum.

Resnično si želim, da boste v svoji resoluciji lahko podprli pobudo Komisije, da ne bi ustvarili situacije, kjer bi se morali vrniti na izhodiščno točko, ker je to edina realistična in mogoča pot naprej.

Naj zaključim s tem, da iskreno verjamem, da je za Hrvaško še vedno mogoče, da doseže ambiciozni cilj glede zaključka pristopnih pogajanj do konca leta 2009, pod pogojem, da se bodo pogajanja kmalu nadaljevala. Zato obe državi pozivam, naj se hitro sporazumeta, da bi rešili vprašanje o meji in brez odlašanja omogočili pristopnja pogajanja EU s Hrvaško. Zahvaliti se vam želim za vašo podporo tej pobudi.

Predsednica. – Prejela sem tri predloge resolucije⁽²⁾, predložene v skladu s členom 103(2) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri, 12. marca 2009.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, imam posebno vprašanje za komisarja, in sicer, ali se strinja ali predlaga, da se besedilo „načelo pravičnosti“ v izjavi Komisije nadomesti z besedilom „mednarodno pravo in sodna praksa“.

(Predsednica je prekinila govornika)

Predsednica. – Gospod Posselt, razprava je zaključena.

(2) Glej zapisnik.

Pisne izjave (člen 142)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Čestitam gospe Oomen-Ruijten za to odlično sestavljeno poročilo.

Poudariti bi želel dve zamisli:

1) Najprej menim, da mora EU nadaljevati s spodbujanjem razvoja proevropskih, modernih, sekularnih elit v Turčiji ter širiti evropske vrednote in kakovostne informacije o evropskem povezovanju. V ta namen mora EU aktivneje podpirati reformo izobraževanja v Turčiji, zagotavljanje avtonomije univerz, razvoj študij evropskih integracij in program Erasmus. Študente, raziskovalce in učitelje, ki hočejo poglobljeno preučevati institucije in politike EU, je treba pri tem spodbujati in podpreti.

2) Drugič, sočasno s podporo pravic tistih, ki pripadajo nacionalnim manjšinam, mora EU odločno obsoditi delovanje etničnih separatistov. Mislim kurdski separatizem v Turčiji in turški separatizem na Cipru, obstajajo pa še drugi primeri. EU mora podpirati strogo uporabo načel ozemeljske celovitosti in dobrih sosedskih odnosov v zvezi s Turčijo, Irakom, Ciprom in drugimi državami v regiji.

Richard Corbett (PSE), v pisni obliki. – Opogumlja me, da sta Odbor za zunanje zadeve in Komisija prepričana, da se lahko pogajanja za pristop Hrvaške k EU zaključijo letos. Hrvaška je dobro napredovala pri sprejemanju pravnega reda Skupnosti, protikorupcijski urad USKOK je okreplil svoje delo in uvedena je bila zakonodaja za reformo hrvaškega sodstva.

Vendar pa pomen tega oslabi vedenje, da obstajajo primeri, kjer ICTY ni mogel dostopati do določenih dokumentov, ki se nanašajo na domnevne vojne zločine, še naprej pa je treba pozornost posvečati tudi pravicam manjšin, kot sta status krajinskih Srbov in vračanje beguncev.

Širitev je eden izmed velikih uspehov moderne Evropske unije. Potem ko smo vključili mnoge evropske narode, ki jih je prizadela hladna vojna, moramo zdaj enako storiti za Zahodni Balkan. Pristop Hrvaške je prvi ključni korak.

Alexandra Dobolyi (PSE), v pisni obliki. – (HU) Turško vprašanje so vedno obdajali dvomi in nezaupanje. Vedno so obstajali problemi, ki so segali precej dlje od potrebe po izpolnitvi strogih meril za pristop.

Glede tega je dovolj pogledati, kakšne sosedske odnose goji Turčija z drugimi državami članicami EU, kot sta Grčija in Ciper, ali z državo zunaj EU, kot je Armenija. Če poleg tega upoštevamo, da je Turčija edina država, ki meni, da je Evropska unija sestavljena iz samo 26 držav članic, je nenavadno, da bi se želela sama Turčija pridružiti tej skupnosti in ji v prihodnje pripadati.

Moje mnenje je, da dokler država ne bo bistveno spremenila svojega obnašanja glede temeljnih vprašanj, se bo proces njenega pristopa k EU vse bolj pomikal v prihodnost. Ko se je EU odločila začeti pristopna pogajanja, je to storila v upanju in s pričakovanjem, da ima Turčija resnično prostor v evropski družini. Naj vas vprašam: ali je gotovo, da Turčija danes razmišlja v skladu s tem?

Če in ko se bo Turčija nedvomno zavezala vzpostavljanju dobrih odnosov s svojimi sosedami, mirnemu reševanju nerešenih problemov v skladu z Ustanovno listino ZN in drugimi evropskimi dokumenti, potem obstaja upanje.

Če bo Turčija ta merila izpolnila brez zadržkov, potem obstaja možnost, da bo dobila podporo vsakega izmed nas in morda celo naklonjenost evropskih državljanih.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), v pisni obliki. – (PL) V zadnjem letu smo bili priča pomembnemu napredku in intenzivnim prizadevanjem Hrvaške v pristopnih pogajanjih. Pogajanja o članstvu v EU so na pravi poti, čeprav se mora država osredotočiti na nadaljnje reforme na takšnih področjih, kot so uprava, sodni sistem, gospodarstvo, boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu, spoštovanje in zaščita manjšin in preiskava vojnih zločinov.

Nadaljnja prizadevanja so bistvenega pomena za poln prenos pravnega reda Skupnosti in njegovo učinkovito izvajanje. Poleg tega je zelo pomembno doseči izboljšanje odnosov Hrvaške z njenimi sosedami in predvsem Slovenijo ter najti dokončno rešitev vprašanja meja z drugimi sosedskimi državami.

Hrvaška bi morala v svojo razvojno politiko vključiti tudi cilje, ki jih Evropska unija na področju podnebne paketa in obnovljivih virov energije trenutno določa zase.

Nadaljnji napredek Hrvaške v pristopnih pogajanjih je odvisen predvsem od dokončanja bistvenih političnih, gospodarskih, zakonodajnih in upravnih reform. V tem kontekstu je treba spomniti, da je načrt Komisije zelo uporabno in koristno orodje, ki Hrvaško podpira pri zaključku posameznih poglavij pogajanj. Upam, da bo mogoče doseči zaključno fazo pogajanj, morda celo letos.

András Gyürk (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Energetsko sodelovanje se je pojavilo kot eno izmed glavnih vprašanj v odnosih EU-Turčija. Glavni razlog za to je, da lahko Turčija kot tranzitna država pomembno prispeva k zmanjšanju odvisnosti EU od energetskih virov in povečanju raznolikosti njene oskrbe z energijo. Okrepljeno sodelovanje s Turčijo je lahko sočasno pomemben korak k širitvi notranjega energetskega trga.

Prepričan sem, da so temeljni cilji Turčije in Evropske unije enaki. Naraščajočo potrebo po energiji bi radi pokrili iz čim več virov. Spodbujanje diverzifikacije je najnujnejše na področju oskrbe s plinom. Zaradi tega je izgradnja plinovoda Nabucco ključnega pomena. Plinska kriza v januarju je močnejše kot kdaj koli prej pokazala potrebo po omenjeni infrastrukturi. Zato je dobrodošlo, da mora evropski načrt gospodarskih spodbud dati na stran sredstva za gradnjo plinovoda.

Glede Nabucca čim prej potrebujemo, preden obrnemo prvo lopato zemlje, dvostranske vladne sporazume, ki vključujejo Turčijo. Menim, da so pripombe, ki odnos Ankare neposredno povezujejo s pristopom države k EU, obžalovanja vredne. Prepričan sem, da sodelovanja v zadevah energetske politike ne moremo spremeniti v orožje zunanje politike. Iz tega razloga je potreben intenzivnejši energetski dialog med Evropsko unijo in Turčijo. Primerna faza za to bi bilo odprtje poglavja o energiji.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Letno poročilo Komisije o napredku Turčije kot države kandidatke v letu 2008 je uravnoteženo. Čeprav bi bilo treba spodbuditi reformiranje in je še vedno onemogočenih osem pogajalskih poglavij, je Komisija pozdravila predvsem nedavno diplomatsko dejavnost Turčije in njeno vlogo pri spodbujanju stabilnosti v regiji. Dogodki poletja 2008 so poudarili strateško vlogo Turčije, vključno v energetskega sektorju.

Na področju regionalnega sodelovanja je bila opažena konstruktivna vloga Turčije v odnosih s sosednjimi državami in na Srednjem vzhodu z aktivno diplomacijo. Dogodki na Kavkazu so poudarili strateško pomembnost Turčije za energetsko varnost EU, predvsem prek povečanja raznolikosti transportnih poti. Dokument izpostavlja pomembnost tesnega sodelovanja med EU in Turčijo v energetskega sektorju, tozadeveno pa je projekt Nabucco ključni element. Po začetku pogajanj med voditelji grških in turških Ciprcanov o dosegih sporazuma o ciprskem vprašanju, je za Ankaro nujno, da še naprej podpira iskanje rešitve, skupaj s tozadevnimi prizadevanji ZN.

Širitev EU in nadaljnje vključevanje držav Zahodnega Balkana v EU sta za Romunijo prednostni zadevi. Romunija podpira precejšnji napredek v pogajanjih s Turčijo, proces, ki je dovolj dinamičen, da spodbuja notranje reforme.

Toomas Savi (ALDE), v pisni obliki. – V zadnjih petih letih so bile nove države članice priča številnim pozitivnim učinkom članstva v Evropski uniji. Te izkušnje se ne sme monopolizirati, zato goreče podpiram nadaljnjo širitev EU. Vendar pa kljub temu, da bi v bližnji prihodnosti zelo rad videl pridružitve Turčije EU, poročilo o napredku žal odraža nekaj povsem nasprotnega.

To vprašanje sem v tem Parlamentu nekajkrat načel, pri tem pa opozarjal na armenski genocid, zaskrbljenost zaradi Kurdiv in zasedbo Cipra.

Poleg tega lahko, če preučimo napredek Turčije glede zaključka pogajanj o 35 poglavjih pravnega reda Skupnosti od oktobra 2005, vidimo, da je bilo odprtih samo dvanajst poglavij in doslej zaprto samo eno – poglavje o znanosti in raziskavah.

Svet in Komisijo bi želel vprašati, kaj predlagata za pospešitev pogajanj in rešitev spora glede Cipra.

Csaba Sógor (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Države članice Evropske unije bi morale pokazati večjo solidarnost in strpnost do držav pristopnic. Moja država, Romunija, ni bila pripravljena na pristop in še vedno obstajajo pomanjkljivosti na področju pravic manjšin. Kljub temu pa Madžarska Romuniji ni preprečila vključitve, ker je menila, da sta evropska solidarnost in strpnost pomembnejši. Države pristopnice morajo seveda hitro napredovati na področju zagotavljanja človekovih pravic in pravic manjšin, vendar pa morajo trenutne države članice EU dati dober zgled. Zato menim, da je pomembno, da najprej pozovemo države članice EU, naj:

- podpišejo in ratificirajo Evropsko listino o regionalnih ali manjšinskih jezikih,

- razveljavijo zakonodajo, veljavno v eni izmed držav članic, ki uvaja pojem kolektivne krivde,
- se učijo iz primera Kosova za zagotavljanje kulturne in regionalne avtonomije tradicionalnih nacionalnih manjšin, ki živijo na ozemlju trenutnih držav članic EU.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), v pisni obliki. – (HU) Stabilizacija Zahodnega Balkana in njegova krepitev vezi z Evropo sta pomembni nalogi, saj ima regija geostrateški pomen za Evropo. Hkrati ostaja Zahodni Balkan, gledano s številnih zornih kotov, vključno s področja gospodarstva in energije, precej ranljiv in odvisen.

Hrvaška se nam bo, upamo, lahko pridružila leta 2011, med madžarskim predsedovanjem, vendar pa je to odvisno od uspešnega zaključka nedavno začelih dvostranskih pogovorov s Slovenijo ob pomoči mednarodnega posredovanja glede razdelitve Piranskega zaliva. Dodatni pogoj je, da Hrvaška pri iskanju in izročitvi vojnih zločincev v celoti sodeluje z Mednarodnim kazenskim sodiščem v Haagu. Poleg tega moramo poslati pozitivno sporočilo tistim državam v regiji, v katerih je zaradi različnih zunanjih in notranjih dejavnikov časovni načrt za pristop še vedno negotov. Čim prej ratificirajmo stabilizacijsko-pridružitveni sporazum s Srbijo in Bosno in Hercegovino, odobrimo status kandidatke vsem državam v regiji in določimo natančen časovni načrt za najzgodnejši možni sporazum o liberalizaciji vizumske politike. Finančna kriza je Balkanu prizadejala hud udarec in če bo potrebno, bodo države članice EU morale igrati vlogo v stabilizaciji regije, državam v težavah pa moramo zagotoviti pomoč. EU mora pozorno spremljati medetnične odnose v regiji, še zlasti občutljivo notranjo situacijo v Makedoniji, ki jo trenutno najbolj ogroža resen spor v regiji.

13. Mandat Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o poročilu (A6-0112/2009) gospe Neyts-Uyttebroeck v imenu Odbora za zunanje zadeve o predlogu priporočila Evropskega parlamenta Svetu o mandatu Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo (2008/2290(INI)).

Annemie Neyts-Uyttebroeck, poročevalka. – (NL) Gospa predsednica, komisar, predsednik Sveta, gospe in gospodje, od začetka svoje ustanovitve leta 1993 je Mednarodno kazensko sodišče za nekdanjo Jugoslavijo vložilo obtožnico proti 161 ljudem. Docela je zaključilo postopke proti 116 obtoženim, medtem ko so za številne obtožence kazenski postopki še v teku.

Postopki se morajo začeti samo v dveh zadevah, medtem ko sta dva glavna obtoženca, gospod Mladić in gospod Hadžić, še vedno na begu. Čeprav je Varnostni svet ZN sodišče pozval, naj svoje dejavnosti zaključi najkasneje do konca leta 2010, je pustil nekaj manevrskega prostora.

Po razumljivo težavnem začetku – konec koncev je bilo vse novo in se je bilo marsičesa treba domisliti sproti – se je sodišče izkazalo za zelo trden, resen in sposoben pravosodni organ, ki svojega delovanja ne omejuje na pravosodje, kar, mimogrede, dela izredno skrbno, nekaj, kar je povečalo njegovo legitimnost. Nadalje je sodišče vzpostavilo prave programe za ozaveščanje, da bi prispevalo k asimilaciji in procesu sprave v državah, ki so nastal po razpadu nekdanje Jugoslavije.

Sodišče pomaga tudi usposabljanje pravosodne organe, ki morajo konec koncev obravnavati levji delež dokumentov o vojnih zločinih in zločinih proti človeštvu. Namen sodišča nikoli ni bil trajno prevzeti funkcijo nacionalnih sodišč v nekdanji Jugoslaviji.

Ravno nasprotno. Zadevne države morajo zagotoviti, da se vojne zločine in zločine proti človeštvu sodno preganja in postavi pred sodišče. Glede na to je sodišče številne dokumente prepustilo nacionalnim sodiščem in se je osredotočilo na najpomembnejše primere.

Sodišče je vzpostavilo zaključno strategijo v treh fazah, da bi izpolnilo zahteve Varnostnega sveta. Načrt predvideva dokončanje vseh sodnih postopkov do konca leta 2011 z manjšim zamikom v leto 2012. Da bi upoštevali vse možnosti, predvsem pa, da bi zagotovili, da bosta gospoda Mladić in Hadžić v vsakem primeru deležna enakega postopka, bo treba vzpostaviti učinkovit, visoko usposobljen in dovolj opremljen mehanizem, ki bo lahko poskrbel za preostanek nalog celo po tem, ko se bo končal mandat sodišča.

Zaradi vseh teh razlogov Svet prosimo, da Združene narode in predvsem Varnostni svet pozove, naj mandat sodišča podaljša za vsaj dve leti in poskrbi, da bo po tem obdobju zagotovljen sprejemni mehanizem in da se arhive sodišča hrani in so dostopni.

V podobnem, toda nekoliko širšem kontekstu bi pozvali, da dobri delovni odnosi s sodiščem in razvoj učinkovitega sodstva, ki obravnava tudi zločine proti človeštvu, ostaneta merili za ocenjevanje naših odnosov

z državami Zahodnega Balkana. Zadevne države pozivamo, naj še naprej sodelujejo s sodiščem in glavnemu tožilcu zagotovijo zanesljive odgovore.

Nazadnje pozivamo Komisijo, naj bo še naprej pozorna na programe usposabljanja in druge pobude, katerih namen je vzajemni dialog, skupno iskanje resnice in sprava. Konec koncev pravosodje samo, pa naj bo še tako dobro, še ne vodi do sprave, to pa je nujno potrebno, da lahko začnejo moški in ženske Zahodnega Balkana končno graditi svojo prihodnost.

Alexandr Vondra, *predsednik Sveta*. – Gospa predsednica, menim, da je ta razprava prišla pravi čas in da poročilo gospe Neyts-Uyttebroeck vsebuje številna pomembna priporočila. Daje mi priložnost, da načnem vprašanje, ki je osrednjega pomena za našo politiko do Zahodnega Balkana.

Delo Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo (ICTY) je bistveni element pravosodja, razčiščevanja s preteklostjo in poti naprej. Prav tako je ključnega pomena za krepitev vladavine prava v regiji. To je lahko počasen in včasih težaven proces, toda ICTY je dosegel pomemben napredek. Doslej je zaključil postopke proti 116 obtoženim z zelo različnimi rozsodbami. Samo dva od 161 obtožencev sta še vedno na prostosti.

Ko je bil ICTY leta 1993 ustanovljen, domači sodni sistemi v nekdanji Jugoslaviji niso bili pripravljeni na obravnavanje zločinov takšnega obsega. Vendar pa je bilo jasno, da jih je treba obravnavati. Nobena pogodba, noben sporazum, nobena družba ne vzdrži brez pravosodja. Naša strategija v zvezi z regijo je pomagati pri stabilizaciji držav Zahodnega Balkana in pripomoči k uresničitvi njihove perspektive EU. Osrednji element te politike je sodelovanje z ICTY. Njegov mandat podpiramo na več načinov.

Prvič, države Zahodnega Balkana so del stabilizacijsko-pridružitvenega procesa (SPP). Ta proces je odvisen od spoštovanja demokratičnih načel, pravne države, človekovih pravic in pravic oseb, ki pripadajo manjšinam, temeljnih svoboščin in načel mednarodnega prava in regionalnega sodelovanja. Odvisen je tudi od sodelovanja z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo. Izpolnjevanje pogojev SPP se nadzira z letnimi poročili o napredku, ki jih pripravi Komisija. Naslednje poročilo o napredku bo objavljeno oktobra 2009.

Poleg tega so vprašanja človekovih pravic in pravne države, vključno s krepitvijo delovanja, nepristranosti in odgovornosti pravosodnega sistema, in boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu ključne prednostne naloge evropskega partnerstva EU z državami Zahodnega Balkana. Redno se posodablja.

Nadalje je Svet sprejel dve skupni stališči, namenjeni podpori izvajanja mandata ICTY z zamrznitvijo premoženja ubežnikov, proti katerim je bila vložena obtožnica, in prepovedjo potovanj za osebe, ki obtožencem ICTY pomagajo pri izmikanju pravici. Ta skupna stališča se redno razširja in posodablja.

Evropska unija bo podpirala delo ICTY, dokler ne bo zaključeno. Docela se strinjam, da je treba dolgoročno ohraniti dediščino ICTY. Kadar koli bo do tega prišlo – in to ni stvar odločitve EU –, bo moral biti domači pravosodni sistem pripravljen prevzeti spise ICTY. To je eden od razlogov, zakaj je tako pomemben poudarek, ki smo ga v SPP namenili reformi sodstva in dobremu upravljanju.

Delo nevladnih organizacij in posameznikov, kot sta Fond za humanitarno pravo v Beogradu in Raziskovalno-dokumentacijski center v Sarajevu, ki iščejo resnico, si prav tako zasluži našo polno podporo.

Naj zaključim z zahvalo temu Parlamentu za vašo podporo na tem področju in predvsem za to koristno in konstruktivno razpravo.

PREDSEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

Olli Rehn, *član Komisije*. – Gospa predsednica, pozdravljam pobudo in poročilo gospe Neyts-Uyttebroeck. Pobuda in poročilo pošiljata zelo dobrodošel signal glede zavezanosti Evropskega parlamenta podpori Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo (ICTY).

Za Komisijo je jasno, da mora mednarodna skupnost ohraniti svojo polno podporo ICTY, da bi ta dokončal svoje preostale naloge. Ne smemo dopustiti, da bi vojni zločini ostali nekaznovani, in kot veste, je polno sodelovanje z ICTY pogoj za dosego napredka v evropskem povezovanju. Ta nujni pogoj vpliva na pristopni proces Srbije k EU danes in je vplival na Hrvaško. Upam, da ne bo ponovno vplival na Hrvaško, pod pogojem, da Hrvaška še naprej polno sodeluje z ICTY.

To načelo vključuje tudi obravnavanje primerov vojnih zločinov, ki jih ICTY vrne nazaj v domačo pristojnost. Zagotovili smo finančno podporo in stopnjujemo našo podporo in prizadevanja za krepitev pristojnosti na tem pomembnem področju, predvsem v Bosni in Hercegovini, ki ima zdaleč največje število primerov.

Komisija je pred kratkim odobrila financiranje projekta, ki ga je začel glavni tožilec Serge Brammertz, o opravljanju pripravištva v njegovi pisarni, da bi usposabljali gostujoče tožilce za vojne zločine in mlade strokovnjake iz jugovzhodne Evrope.

Z glavnim tožilcem Brammertzom sodelujemo tudi pri drugih projektih, vključno z regionalno konferenco za tožilce za vojne zločine z Zahodnega Balkana. Ta bo v začetku aprila, naslednji mesec, potekala v Bruslju.

Glede na vse ostaja Komisija v celoti zavezana ICTY in še naprej podpira gospoda Brammertza in njegove predane kolege pri njihovih prizadevanjih, da se tiste, ki so odgovorni za hude kršitve mednarodnega humanitarnega prava, privede pred sodišče, zato hočemo podpreti to pomembno delo, ki prispeva k spravi in ohranjanju miru na Zahodnem Balkanu.

V zvezi s tem se veselim nadaljnjega sodelovanja s Parlamentom.

Ria Oomen-Ruijten, v imenu skupine PPE-DE. – (NL) Gospa predsednica, gospe Neyts bi se želel toplo zahvaliti za njeno popolno poročilo. Prav ima, ko pravi, da mora Parlament resnično zelo jasno določiti svoje prednostne naloge. Vojni zločinci ne smejo ostati nekaznovani. Vse države v regiji morajo polno sodelovati, Mednarodnemu kazenskemu sodišču pa je treba dati možnost, da skrbno dokonča svoje dejavnosti.

Gospa predsednica, sodišče v Haagu lahko s 116 zaključenimi primeri in veliko dela v regiji seveda predloži zelo dobre rezultate. Nihče ne more več trditi, da so krivi ostali nekaznovani. Prav tako sem zadovoljen s spodbujanjem sodelovanja s sodiščem. To velja za vse države, iz katerih prihajajo osumljenci. Ljudi, ki so še vedno na begu, je treba privedi pred sodišče, in glede tega so vse države v regiji Evropski uniji dale svojo besedo. Ne bi bili verodostojni, če ne bi vztrajali pri tem. Dejansko bom s soglasjem poročevalke jutri predložil ustno spremembo glede tega.

Gospa predsednica, vrednost sodišča je precejšnja, nenazadnje zato, ker je treba v pravosodnem sistemu na Balkanu opraviti še tako veliko dela. Tudi zato je dobro, da to poročilo poudarja pomen pravičnega delovanja neodvisnega in nepristranskega pravosodnega sistema. To je nenazadnje eno od kopenhavskih meril.

Izpostaviti bi želela dve točki. Glede roka leta 2010 ali 2011 menim, da ne bi smeli biti strogi. Nenazadnje je precej pomembnejše, da lahko sodišče po potrebi še naprej deluje po tem roku, da bi zaključilo določene zadeve.

Drugič, kar zadeva dokončanje, delo sodišča ne bo končano niti z aretacijo in sojenjem gospodoma Mladiću in Hadžiću. Preostali mehanizem in Mednarodno kazensko sodišče sicer lahko prevzameta zadeve, vendar pa dobrih in manj dobrih izkušenj po mojem mnenju nikoli ne smemo izgubiti.

Richard Howitt, v imenu skupine PSE. – Gospa predsednica, od svoje ustanovitve leta 1993 je Mednarodno kazensko sodišče za nekdanjo Jugoslavijo (ICTY) temeljito preoblikovalo vlogo mednarodnega humanitarnega prava in žrtvam tragičnega spora na Balkanu priskrbelo možnost, da povedo o grozotah, ki so jih doživeli sami in njihove družine in ki bi drugače ostale nepovedane, in dosežejo pravico.

ICTY je pokazal, da ni nihče ne glede na to, kakšen je bil njegov položaj ali status v času spora, ni varen pred pravico – precedens, zaradi katerega Mednarodno kazensko sodišče zdaj spodbuja spoštovanje človekovih pravic po vsem svetu.

Danes za nekdanjo Jugoslavijo ponavljamo, da ne morejo ostati nekaznovani tisti obtoženci, ki se jih še vedno išče. Ratko Mladić in Goran Hadžić še vedno bežita pred pravico in ju je treba predati.

Podpreti moramo tudi poziv glavnega tožilca Brammertza, da se potrebno dokumentacijo, ki je ključnega pomena za postopek proti nekdanjemu generalu Anteju Gotovini in drugim, da na razpolago sodišču – zadeva, za katero naši hrvaški prijatelji med drugim vedo, da je pomembna za pristopni proces k EU.

Skupina socialdemokratov je predlagala dve spremembi za plenarno zasedanje. Prvič, da je treba razjasniti, da kakršen koli predlog za morebitno podaljšanje mandata ne sme odvracati pozornosti od ključne naloge dokončanja sojenja in nadaljevanja v smeri najzgodnejšega možnega zaključka. Drugič, pozivamo k prostemu dostopu do arhivov ICTY za tožilce, obrambo in morebiti za zgodovinarje in raziskovalce.

Zahvaljujem se poročevalki in Parlamentu predajam te spremembe.

Sarah Ludford, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, do samega zaključka moramo podpirati izredno delo sodišča v Haagu pri tem, da se storilce grozovitih zločinov privede pred sodišče, in ne smemo določiti umetne prekinitev, saj bi časovni pritisk vplival na pošten postopek, skrajšanja pa bi škodila varnosti prič. Čeprav je bilo mnogo zadev, v katerih so obtožene osebe z nižjo ravno odgovornosti, uspešno prenesenih na nacionalna sodišča, nekatera od njih morda ne morejo ali niso pripravljena voditi kazenskih postopkov v skladu z mednarodnimi standardi, kar pomeni, da se prenosu včasih upirajo žrtve in prič.

Da bi omogočili nadaljevanje mandata ICTY, Svet pozivamo, naj Varnostni svet pozove k zagotovitvi zadostnih sredstev iz svojega splošnega proračuna, nenazadnje zato, da bi lahko obdržal ključne strokovnjake in visoko usposobljeno osebje. Dediščina sodišča mora biti dobra, tako kot model za druga morebitna *ad hoc* sodišča in da bi prispevala k krepitvi pravosodja v balkanskih državah.

Obstaja potreba po povečani podpori EU za domače preiskave vojnih zločinov in sodnih postopkov in po tem, da kopenhavnska merila vsebujejo še več podpore za dobro usposobljeno in zelo uspešno pravosodje, vendar pa je dediščina tega, da mora sodišče prispevati tudi k spravi in medetničnemu razumevanju, delo nevladnih organizacij pa zasluži več sredstev.

Komisar Rehn nas opominja, da je sodelovanje z ICTY pogoj za pristop k EU, toda resnica je, kot mi je komisar Orban odkritosrčno povedal včeraj zvečer v odsotnosti komisarja Rehna, da v Svetu glede tega, kaj to pomeni, ni enotnosti. To je vodilo v zmedo in nenehnim odložitvam rokov. Čeprav želimo, da se Srbija in Hrvaška priključita, morajo Svet, Komisija in Parlament enotno in trdno povedati, da je treba predati obtožence, kot sta Mladić in Hadžić, in v primeru Hrvaške priskrbeti dokaze in prič. Ne moremo si privoščiti, da bi omilili te pogoje.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Gospa predsednica, izpostaviti želim nekaj točk v tej jedrnat razpravi. Delo Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo je izredno pomembno, ne samo zato, ker zagotavlja, da se odgovorne za vojne zločine na Balkanu, privede pred sodišče, temveč tudi zato, ker služi občutku javnosti o pravičnosti. Poleg tega ima sodišče pomembno vlogo v evropski politiki glede Zahodnega Balkana. To je poudarjeno tudi v poročilu gospe Neyts.

Zdaj, ko se bliža konec mandata sodišča, moramo razmišljati o dokončanju njegovega dela. V moji skupini je pomembno, da se zmogljivost ohrani na enaki ravni, da bi zaključili primere, ki so še vedno v postopku, in da bi zadnja dva osumljenca, ki sta še vedno na begu, gospoda Mladića in Hadžića, privedli pred sodišče.

Vsekakor v nobenem trenutku ne želimo ustvariti vtisa, da bi lahko trajanje mandata in njegov iztek pomenila, da bi ta dva človeka lahko ostala na prostosti. Ali se to doseže s podaljšanjem mandata ali z oblikovanjem preostalih mehanizmov, za nas ni načelno vprašanje, in kolikor lahko vidimo, bi morda lahko našli tudi pot, da sodniki, odvetniki in sekretariat ostanejo v neke vrste stanju pripravljenosti.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Gospa predsednica, Evropska unija uporablja načelo enakega obravnavanja za vse balkanske države.

Če po eni strani vztrajamo, da Beograd izroči gospoda Mladića, preden se lahko začne izvajati začasni sporazum o trgovini v okviru stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma, je jasno, da pozivamo tudi k polnemu sodelovanju Hrvaške s sodiščem.

Vendar pa je to sodelovanje daleč od tega, kar bi si želeli, da ne rečem česa hujšega. Med zadnjim obiskom glavnega tožilca Brammertza februarja v Zagrebu, kamor je odpotoval, da bi zaprosil za manjkajoče dokumente v zvezi z uporabo topništva v „operaciji Nevihta“, katere posledica sta bila množično preseljevanje 200 000 Srbov in smrt 3 50 civilistov, je tožilec zahteval sodelovanje Hrvaške, in čeprav je Evropska komisija pravkar dala zeleno luč za odprtje poglavja 23 o pravosodnih in temeljnih pravicah, nekatere evropske vlade, prav tako pa Evropski parlament, nočejo slišati za to.

Dejansko brez zagotovitve miru na Balkanu ne bo naše podpore, najboljšo zagotovilo pa sta resnica in pravica za zločine v preteklosti.

Čestitati bi želela gospe Neyts-Uyttebroeck za njeno poročilo, ki je prejelo soglasno podporo v Odboru za zunanje zadeve.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Čestitam poročevalki, gospe Neyts, in pozdravljam poročilo o mandatu Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo, poročilo, h kateremu sem z nekaj spremembami prispeval tudi sam in ki odpira vrsto temeljnih vprašanj, ki jih moramo preučiti.

Zagotoviti moramo, da se bo rezultate, ki jih je doslej doseglo sodišče pri kaznovanju vojnih zločinov in spodbujanju sprave na Zahodnem Balkanu, učinkovito uporabilo. Delo sodišča mora biti v celoti dokončano. Prav tako je potrebno oceniti doslej dosežene rezultate, predvsem cilje, ki še niso bili doseženi. Na podlagi te ocene mora Svet preučiti podaljšanje mandata za toliko časa, kolikor bo potrebno.

To sodišče svojega dela seveda ne bo moglo nadaljevati za nedoločen čas. Zato moramo zagotoviti, da bo vzpostavljen mehanizem, ki bo nadaljeval z opravljanjem preostalega dela, ki trenutno še ni opravljeno, kolikor dolgo bo potrebno. V zvezi s tem pozdravljam predlog Varnostnega sveta Združenih narodov s ciljem vzpostavitve institucije v ta namen.

Drug ukrep, za katerega menim, da je ključnega pomena za razvoj trajnostnih institucionalnih zmogljivosti na Zahodnem Balkanu, je vzpostavitev vrste predpisov in meril za oceno pravosodnega sistema v teh državah, da bi podprli nacionalna sodišča.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Gospa predsednica, Mednarodno kazensko sodišče za nekdanjo Jugoslavijo je pomembno prispevalo k procesu sprave na Zahodnem Balkanu in pripomoglo k vzpostavitvi in ohranitvi miru v regiji. Prav tako je prispevalo k vzpostavitvi temeljev novega svetovnega standarda za reševanje sporov po koncu vojne. Vendar pa je treba poudariti, da je podpora razvoja pristojnosti nacionalnega pravosodnega sistema na Balkanu temeljno vprašanje, da bodo lokalna sodišča lahko nadaljevala delo, ki ga je začelo sodišče. Ustrezno sodelovanje med sodišči in tožilci na Zahodnem Balkanu je drug pomemben izziv, predvsem v primerih, ki vključujejo izročitev in medsebojno pravno pomoč. Obstaja tudi očitna potreba po uvedbi mehanizmov, ki bodo zagotovili, da bodo po zaprtju sodišča njegove pristojnosti in gradivo, ki ga je ustvarilo, krepili načela pravne države.

Nazadnje bi želel pozvati države Zahodnega Balkana in države EU, naj podprejo delo nevladnih organizacij in tudi drugih institucij, ki pomagajo žrtvam, spodbujajo dialog in razumevanje med etničnimi skupinami in ki podpirajo prizadevanja za spravo na Balkanu.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, v zaključek bi želel na kratko še enkrat poudariti našo polno podporo tekočemu delu ICTY kot pomembnemu delu procesa celjenja in sprave na Zahodnem Balkanu zdaj in v prihodnje.

Naj samo omenim, da se bomo jutri v Pragi sestali z glavnim tožilcem Sergejem Brammertzom. Strinjam se, da bi moralo sodišče izvesti svoj mandat, dokončati tekoče sodne postopke in odpreti nova sodna postopka proti obema obtožencema, ki sta še vedno na prostosti. Strinjam se tudi, da je treba ohraniti dediščino sodišča s krepitvijo lokalnih zmogljivosti za obravnavanje nerešenih primerov. Nenazadnje so to zadeve, ki zadevajo države Zahodnega Balkana in za katere morajo navsezadnje same prevzeti odgovornost.

Olli Rehn, član Komisije. – Gospa predsednica, zahvaliti se vam želim za zelo jedrnato, toda pomembno razpravo, in čestitati gospe Neyts-Uyttebroeck za njeno poročilo in pobudo.

ICTY je dejansko odraz evropskih vrednot pravičnosti in vladavine prava, zato je ta razprava tako pomembna. Je tudi bistven element naše širitvene politike na Zahodni Balkan.

Glede datumov se lahko samo strinjam s samim ICTY – da so datumi, predvideni v zaključni strategiji sodišča, samo ciljni datumi in ne dokončni roki, kot je pravilno navedeno v poročilu gospe Neyts-Uyttebroeck.

Za Komisijo je ključno vprašanje ohranitev podpore mednarodne skupnosti za dokončanje obstoječega mandata sodišča, da bi bi zagotovili, da vojni zločini v prihodnje ne bodo ostali nekaznovani.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, poročevalka. – Gospa predsednica, zahvalila bi se vsem, ki so prispevali k tej razpravi.

Povedati sem hotela tudi, da sem pri vseh, ki delajo ali so delali pri sodišču, doživela predanost in zavezanost, ki sem ju redko videla drugje. To je bilo veliko zadovoljstvo.

To je bil še razlog več za predložitev tega predloga.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri, v četrtek, 12. marca 2009.

Pisne izjave (člen 142)

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE), v pisni obliki. – (PL) Gospa predsednica, delo Haaškega sodišča zasluži trajno podporo Evropske unije, predvsem zaradi vzpostavitve temeljev za novi standard za reševanje sporov in tudi zaradi njegovega pomembnega prispevka k procesu sprave na Zahodnem Balkanu.

Glede resolucije ZN, ki poziva h končanju dela ICTY, se strinjam s poročevalko, da je treba preučiti možnost podaljšanja mandata te institucije. Potrebno je nadaljnje delo sodišča, pa čeprav samo zaradi dejstva, da so mnogi zločinci še na prostosti in precejšnje število zadev potrebuje zanesljivo preučitev.

Prepričan sem, da je ključni dejavnik tu tudi vzpostavitev jasnega mehanizma delovanja za pravosodni sistem na Balkanu, ki bo prevzel prvotne funkcije sodišča po njegovem zaprtju. Poleg tega pozivam države članice, naj podprejo delo nevladnih organizacij in tudi drugih institucij, ki pomagajo žrtvam, spodbujajo dialog in razumevanje med etničnimi skupinami in ki podpirajo prizadevanja za spravo.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Deset let po tem, ko so umazano vojno proti Jugoslaviji sprožili ZDA, Nato in EU, se tisti, ki so krivi za zločine nad ljudmi, naslajajo nad tisočimi ubitimi, vključno z ženskami in otroki, in nad veliko škodo, ki so jo povzročili na Balkanu. Zadevno poročilo hvali Haaško sodišče, ki so ga ustanovili, da bi sodilo njihovim žrtvam in ameriške in evropske imperialiste oprostilo njihovih zločinov, sodišče z izmišljenimi obtožbami, parodističnimi sodnimi postopki, katerih posledica je umor nekdanjega jugoslovanskega predsednika Slobodana Miloševića. Neverjetno predrzno pozivajo k podaljšanju njegovega delovanja, da bi lahko ustvarili nove krivce in izvajali teroristični pritisk na prebivalce Jugoslavije s tem, ko jih pozivajo k podpisu izjave o obžalovanju zaradi obrambe svoje države in o podreditvi svojim evropskim morilcem.

Zgolj glasovanje proti temu ničvrednemu poročilu ne zadostuje. Grška komunistična stranka se je vzdržala glasovanja. Zavrača, celo s svojo prisotnostjo, udeležbo pri upravičevanju imperialističnih zločinov Evropskega parlamenta. Na ta način izkazuje majhno čast tistim, ki so s svojo krvjo plačali imperialistično barbarstvo USA, Nata in EU.

Ustanovljena bodo prava ljudska sodišča in sodilo in za njihove zločine obsodilo se bo resnične krivce in morilce v ZDA, Natu in EU, levosredinske in desnosredinske vlade.

14. Čas za vprašanja (vprašanja Svetu)

Predsednica. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B6-0009/2009) Svetu.

Vprašanje št. 1 predložila **Marian Harkin** (H-0040/09)

Zadeva: Boljša kakovost, dostopnost in financiranje dolgotrajne nege

Glede na izzive, s katerimi se sooča Evropa kot posledica staranja prebivalstva, kar vodi k naraščajočemu številu ljudi, ki potrebujejo oskrbo, v kombinaciji s spremembo velikosti in sestave družin, spremembami na trgu dela in povečano mobilnostjo, kar bo vse vplivalo na dostopnost negovalcev, je demografsko poročilo Komisije (SEC(2008)2911) priznalo, da takšne spremembe zahtevajo različne odzive politike, vključno s krepitvijo solidarnosti med generacijami v smislu dolgotrajne oskrbe, večjega priznavanja poklicnih negovalcev in, kar je najpomembnejše, večje podpore družinskim negovalcem.

Predsedstvo je že naznanilo svojo prednostno nalogo v zvezi s posvečanjem večje pozornosti izboljšanju kakovosti, dostopnosti in financiranja dolgotrajne oskrbe. Sprejetje katerih ukrepov predlaga Svet med svojim predsedovanjem za podporo neuradnim negovalcem po vsej EU, izmed katerih mnogi že zagotavljajo dolgotrajno oskrbo in našim zdravstvenim storitvam vsekakor prihranijo na milijone evrov v zvezi z zagotavljanjem zdravstvene oskrbe?

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Naj se odzovem na vprašanje gospe Harkin.

Predsedstvo se povsem zaveda pomembnosti dolgotrajne oskrbe v kontekstu staranja prebivalstva. Po podatkih Eurostata se bo število ljudi v starosti nad 65 let med leti 1995 in 2050 podvojilo. V svojih sklepih z dne 16. decembra 2008 o strategijah na področju javnega zdravja za boj proti nevrodegenerativnim boleznim, povezanim s staranjem, je Svet pozdravil delo, ki so ga že opravila združenja, ki branijo in podpirajo bolnike in njihove negovalce, in pozval države članice in Komisijo, naj skupaj poglobljeno preučijo podporo negovalcem in načine za njen nadaljnji razvoj.

Poleg tega je Svet tudi pozval države članice, naj v sodelovanju z zadevnimi zainteresiranimi stranmi vzpostavijo nacionalni strateški akcijski načrt ali kakršne koli druge ukrepe, namenjene izboljšanju kakovosti

življenja bolnikov in njihovih negovalcev, in izboljšajo širjenje koristnih informacij bolnikom, njihovim družinam in negovalcem za njihovo ozaveščanje v zvezi z načelom oskrbe in najboljšimi opredeljenimi praksami.

Svet je tudi priporočil, naj države članice ocenijo zapletenost ali presežek upravnih postopkov, s katerimi se soočajo bolniki in njihovi negovalci, in preučijo ukrepe za njihovo poenostavitev.

Poleg tega so se v Skupnem poročilu o socialni zaščiti in socialni vključenosti za leto 2008, ki ga je Svet posredoval zasedanju Evropskega sveta, države članice zavezale povečati dostop do kakovostnih storitev. V ta namen je bilo ponovno potrjeno, da je treba najti ravnotežje med javnimi in zasebnimi pristojnostmi ter formalno in zasebno oskrbo, in da ima prednost oskrba na domu ali v skupnem okolju pred institucionalnim varstvom.

Svet je tudi pozval Odbor za socialno zaščito, naj nadaljuje s spodbujanjem izmenjave izkušenj in najboljših praks v zvezi s kakovostno dolgotrajno oskrbo, pomočjo negovalcem, organizacijo dolgotrajne oskrbe in pomembnostjo celostne oskrbe.

Predsedstvo bo podpiralo cilj osemnajstmesečnega programa Sveta na področju javnega zdravja in prizadevanja na ravni EU osredotočilo na spodbujanje izmenjave izkušenj v zvezi z zdravstvenim varstvom in solidarnostjo z negovalci ob upoštevanju zdravstvene izzive, ki jih ustvarja staranje naših družb.

Češko predsedstvo bo posebno pozornost namenilo vprašanjem skupnostne dolgotrajne oskrbe, zasebne družinske oskrbe ter dostojanstva in pravic starejših oseb. Predsedstvo bo organiziralo evropsko konferenco o dostojanstvu in nevarnostih za starejš, ki bo 25. maja 2009 v Pragi.

Konferenca se bo osredotočala na reforme socialnih in zdravstvenih storitev za boljši odziv na potrebe in želje starejših oseb in družin ter bo med drugim obravnavala vprašanja, kot so dolgotrajna oskrba Skupnosti, družinska oskrba, starostna šibkost, preprečevanje zlorabe in zanemarjanja starejših ter vloga občin.

Predsedstvo bo organiziralo tudi evropsko konferenco z naslovom „Socialne storitve – orodje za mobilizacijo delovne sile in krepitev socialne kohezije“, ki bo 22. in 23. aprila v Pragi. Konferenca bo posebno pozornost posvetila naraščajočim zaposlitvenim priložnostim v socialnih storitvah v kontekstu staranja prebivalstva, podpori neformalnim negovalcem in vlogi socialnih storitev v aktivnem socialnem vključevanju ter uskladitvi nege in zaposlitve.

Posebna pozornost bo posvečena tudi samostojnemu življenju v skupnosti. Konferenca naj bi prispevala k izmenjavi najboljših praks.

Naj zaključim z nedavnim dogajanjem na področju obdavčevanja. Svet Ecofin je včeraj v Bruslju dosegel dogovor, da bi morale vse države članice imeti možnost trajne uporabe nižjih stopenj DDV za storitve domače oskrbe, kot sta pomoč na domu in oskrba mladih, starejših, bolnih ali invalidnih oseb.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Češko predsedstvo me je zelo spodbudilo, predvsem glede poudarka, ki ga posveča družini. Podnaslov demografskega poročila Komisije, ki kaže, da imamo v Evropi starajoče se prebivalstvo, je „solidarnost med generacijami“, vendar pa se solidarnosti v resnici naučimo v družini in tudi tega, da temelji na ljubezni in skrbi.

Zelo me veseli tudi, da je češko predsedstvo opredelilo spoštovanje človeškega dostojanstva, saj je to načelo bistvo oskrbe. Vesela bi bila vaših komentarjev o tem, saj moramo po mojem mnenju imeti v mislih to načelo, da bi lahko oskrbo tistim, ki so od nje odvisni, zagotovili na način, ki spoštuje človeško dostojanstvo.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, menim, da so prizadevanja za podporo sorodnikom, da lahko prevzamejo dolgotrajno oskrbo, dobra stvar. Žal v resničnem življenju ni dovolj sorodnikov, da bi to storili. Nasprotno, potrebujemo povečano število visoko usposobljenega osebja. Od tod moje vprašanje: kakšne pobude bo dal predsednik Sveta, da bi zagotovil, da je na razpolago dovolj strokovno usposobljenih negovalcev? Se je razmislilo o obliki usklajenega usposabljanja glede na nove pobude?

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, poslancem se zahvaljujem za njihove pripombe glede prizadevanj predsedstva za izboljšanje življenjskih pogojev starejših oseb. Problem staranja je skupen vsem nam; in k njemu moramo pristopiti z nekaj dostojanstva.

Vsekakor je res, da številni izmed teh izzivov ostajajo v pristojnosti držav članic, vendar pa sem na začetku razprave omenil obe konferenci. Mislim, da bi države članice lahko zagotovile usposabljanje in možnosti svetovanja za družinske negovalce. Razvoj visokokakovostnega izobraževanja je ključni dejavnik za izboljšanje

kakovosti oskrbe, kot so začasno nadomeščanje pri oskrbi in posebni dopusti za zaposlene, ki skrbijo za družinske člane. Tu so pomembni prilagodljiv delovni čas, delo s krajšim delovnim časom in druge oskrbi prijazne zaposlitvene ureditve.

Pomembna je tudi socialna zaščita za družinske negovalce. Oskrbo, ki jo zagotavljajo neformalni in poklicni negovalci, mora ceniti in organizirati družba. Zato je gospodarska varnost predpogoj za zagotavljanje kakovosti oskrbe.

Predsednica. – Vprašanje št. 2 predložil **Brian Crowley** (H-0044/09)

Zadeva: Brezposelnost v Evropi

Katere pobude trenutno izvaja Evropski svet za boj proti brezposelnosti mladih in dolgoročni brezposelnosti v Evropi?

Alexandr Vondra, *predsednik Sveta*. – Zahvaliti se želim Brianu Crowleyu za postavitev vprašanja. Menim, da se vsekakor zavedate, da so na prvi stopnji za oblikovanje in izvajanje svojih politik zaposlovanja odgovorne države članice. Vendar pa ima Svet številne odgovornosti na področju zaposlovanja, vključno z letnim sprejetjem smernic za zaposlovanje v skladu s členom 128 Pogodbe. Še zlasti zdaj, ko se Evropa sooča s finančno in gospodarsko krizo, Svet posebno pozornost posveča politikam zaposlovanja držav članic.

V svojem vprašanju ste izrecno vprašali o trenutnih pobudah Evropskega sveta za pomoč v boju proti brezposelnosti mladih in dolgoročni brezposelnosti v Evropi. Decembra 2008 se je Evropski svet dogovoril o Evropskem načrtu za oživitev gospodarstva, da bi zagotovil celovit okvir za ukrepanje na ravni Unije in ukrepe, ki jih sprejme vsaka država članica, ob upoštevanju njihovih individualnih okoliščin. Sklepi Evropskega sveta so še posebej poudarili hitro dodatno ukrepanje s strani Evropskega socialnega sklada za podporo zaposlovanju, še zlasti v korist najbolj ranljivih skupin prebivalstva. Evropski svet se je namenil oceniti izvajanje načrta na svojem prihajajočem spomladanskem zasedanju v marcu, pri tem pa navedel, da so mogoči dodatki ali spremembe, če je to potrebno.

V prvi polovici leta 2009 češko predsedstvo posebno pozornost namenja tudi ukrepom za zaposlovanje v kontekstu spomladanskega zasedanja Evropskega sveta. Spomladanski Evropski svet bo preučil stanje na področju zaposlovanja v Skupnosti in sprejel sklepe o tem na podlagi skupnega letnega poročila Sveta in Komisije.

Glede na zasedanje Evropskega sveta v marcu bo dobrodošlo mnenje Evropskega parlamenta o zadevi. Na podlagi ocene zasedanja Evropskega sveta bo Svet sprejel smernice za politike zaposlovanja držav članic. Trenutne smernice za zaposlovanje, sprejete lansko leto, prav tako pa prejšnje različice, so stalno poudarjale pomembnost spopadanja z brezposelnostjo mladih in dolgoročno brezposelnostjo v državah članicah.

Od jeseni leta 2008, ko so se začeli kazati učinki trenutne krize zaposlovanja, Odbor za zaposlovanje, ki ga je Svet vzpostavil v skladu s členom 130 Pogodbe, izvaja novo nalogo rednega spremljanja stanja na področju zaposlovanja v državah članicah. Ugotovitve odbora se posreduje Svetu.

Poleg tega se je predsedstvo odločilo organizirati vrh o zaposlovanju, da bi ohranili platformo za razpravo in morebitne odločitve, ki bo potekal 7. maja. Teme za razpravo bodo potrjene po spomladanskem zasedanju Evropskega sveta – naslednji teden torej načrtujemo orientacijsko razpravo o tem. V tem kontekstu je treba omeniti tudi, da letos Evropski parlament in Svet kot sozakonodajalca ocenjujeta in preučujeta spremembe Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji, instrumenta, ki je namenjen odpravi negativnih vplivov globalizacije, kamor vsekakor sodijo izgube delovnih mest, in zmanjšanju tveganja, da bodo odpuščeni zaposleni postali dolgoročno brezposelni. Cilj je izogniti se dolgoročni brezposelnosti s pravočasno pomočjo zaposlenim, ki se izvaja z aktivacijskimi programi, kot je usposabljanje, ki bi omogočili izboljšanje kvalifikacij.

Na splošno je bilo spodbujanje zaposlovanja, vključno z bojem proti dolgoročni brezposelnosti in brezposelnosti mladih, vedno umeščeno visoko na dnevni redi Sveta in Evropskega sveta. Predsedstvo podpira izvajanje načel prožne varnosti. Njihovo izvajanje v nacionalnih politikah bo skupaj s tekočo strukturno reformo pomagalo izboljšati položaj ranljivih skupin na trgu dela, kar vključuje mlade, starejše, dolgoročno brezposelne in ljudi z nizkimi kvalifikacijami.

Spoštovani poslanec je lahko prepričan, da je spomladi 2009, sredi globalne finančne in gospodarske krize in naraščajoče brezposelnosti, to še vedno tako.

Brian Crowley (UEN). - Predsedniku Sveta bi se rad zahvalil za njegov odgovor. Menim, da je predsedstvu lahko v čast, da je načrtovalo konferenco o zaposlovanju še preden smo prepoznali ali se zavedli resnosti brezposelnosti, ki jo povzroča gospodarska kriza.

Vendar pa se je treba glede na vrh o zaposlovanju, ki bo potekal, osredotočiti na tri ključna vprašanja in jih obravnavati: prvič, ne samo uporabljati Evropskega socialnega sklada zgolj za usposabljanje, ampak tudi za zagotavljanje, da bo usposabljanje vodilo k dejanskim delovnim mestom in da ne bo samo usposabljanje zavoljo usposabljanja; drugič, zagotoviti, da Sklad za prilagajanje globalizaciji nemudoma postane dejavnejši, saj do izgub delovnih mest prihaja zdaj; in tretjič ter najpomembneje, spodbujati naše kolege v Svetu, naj se ne zapletajo v nacionalni protekcionizem delovnih mest v njihovih državah na škodo delovnih mest v drugih državah, saj imamo, če usklajujemo in sodelujemo, boljše možnosti za uspeh.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Bi se predsednik Sveta strinjal z menoj, da situacija, v kateri smo, ni sorodna situaciji iz leta 1930, temveč bolj situaciji ob koncu druge svetovne vojne, in da je tisto, kar resnično potrebujemo, nekaj bolj podobnega novemu prispevku vrste Marshallovega načrta za oživitev gospodarstva v Evropi?

Bi se torej strinjal, da obstaja možnost za Evropsko investicijsko banko, da dobi vlagatelja, kot je Kitajska, da EIB posodi denar za vlaganja v Evropo, ki bi ga bilo nato tistemu, ki je EIB posodil denar, mogoče povrniti s posebnimi trgovinskimi tarifami in DDV, ki jih pobira Unija. Bi se strinjal, da potrebujemo, čeprav je konferenca o zaposlovanju dobrodošla, nekaj novega razmišljanja in nekaj tako dramatičnega, kot se je zgodilo konec druge svetovne vojne?

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, obstoječe ovire za mobilnost so nedvomno delno odgovorne za brezposelnost mladih. Imamo odlične čezmejne programe usposabljanja, tudi za vajence, toda ovire na področju socialnih pravic in zdravstvenega zavarovanja pomenijo, da vsega tega potenciala za mobilnost in dodatnega usposabljanja v tujini ni mogoče izkoristiti. Kaj dela predsedstvo Sveta, da bi to preprečilo?

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, menim, da gre za dve različni točki, eno s strani gospoda Crowleja in drugo s strani gospoda Mitchella. Mislim, da se moramo izogniti različnim protekcionističnim skušnjavam, ki bi lahko vodile celo k naraščanju brezposelnosti v različnih državah članicah. Nacionalna rešitev ne bi smela biti v škodo sosedov, cene zanjo pa ne bi smele plačati prihodnje generacije.

Na razpolago moramo imeti ukrepe in se odzvati na trenutno situacijo, to pa se trudimo storiti. Strinjam se z gospodom Mitchellom, da potrebujemo načrt, da, in imamo nekaj načrtov. Potrebujemo Evropski načrt za oživitev gospodarstva in moramo ga izvajati. Seveda vodimo pogovore z Evropsko investicijsko banko in sodelujemo z njo. Njen predsednik Maystadt je na konferenci pred dvema dnevoma pojasnil, koliko je od začetka krize potrošila EIB – okoli 10 milijard EUR več kot lansko leto. Obstaja še ena pobuda EIB, skupaj z EBOR in Svetovno banko, za dodelitev sredstev v višini več kot 24 milijard EUR na primer za pokritje različnih MSP. To je pomembno za ohranjanje zaposlovanja.

Glede pregleda predpisov o Evropskem socialnem skladu in Evropskem skladu za prilagajanje globalizaciji je bil v Svetu dosežen dogovor o predlogu za pregled uredbe o Evropskem socialnem skladu, ki poenostavlja vodenje stroškov in povečuje vplačila na račune držav članic. Trenutno se pričakuje stališče Parlamenta, pregledana uredba pa bi lahko začela veljati maja 2009.

Predsednica. – Vprašanje št. 3 predložila **Mairead McGuinness (H-0046/09)**

Zadeva: Neenaki proizvodni standardi na svetovni ravni

Evropa nalaga visoke standarde, kar vsi pozdravljamo, za proizvodnjo hrane in proizvodnjo znotraj svojih meja, vendar ne zahteva, da te standarde izpolnjujejo uvoženi izdelki. Evropski standardi, predvsem za proizvodnjo hrane ter oblek in igrač, so najboljši na svetu; toda ti visoki standardi povzročajo stroške in je zaradi njih proizvodnja znotraj meja EU dražja. Uvoženi izdelki, ki jim ni treba izpolnjevati enakih visokih okoljskih in drugih standardov, pridejo na naše police in so pogosto precej cenejši.

Kaj dela Svet v STO in na drugih globalnih forumih, da bi ozaveščal in spodbujal višje proizvodne standarde po svetu, ki zagotavljajo boljšo zaščito delavcev in potrošnikov?

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Cenim še eno vprašanje irskega poslanca EP – zdi se, da so Irci tu najbolj dejavni med časom za vprašanja.

Glede pobude v STO za ozaveščanje in spodbujanje višjih proizvodnih standardov po svetu naj spoštovanega poslanca najprej spomnim, da je Komisija glavna trgovinska pogajalka Evropske skupnosti v STO in deluje na podlagi mandata, ki ji ga podeli Svet. Zato bi tu potrebovali komisarja Ashtona.

V zvezi s proizvodnimi standardi člen 20 GATT vladam omogoča, da ukrepajo v zvezi s trgovino, da bi zaščitile življenje ali zdravje ljudi, živali ali rastlin, če niso diskriminatorne ali tega ne uporabljajo kot prikriti protekcionizem.

Poleg tega obstajata dve posebni ureditvi STO, ki se ukvarjata s temi zadevami: sporazum o sanitarnih in fitosanitarnih (SPS) ukrepih in sporazum o tehničnih ovirah v trgovini (TBT).

SPS je ločen sporazum, ki obsega osnovna pravila o varnosti hrane ter zdravstvenih standardih za živali in rastline. Državam omogoča, da določijo svoje standarde, če ti temeljijo na znanosti. Sporazumi TBT članice STO zavezujejo k zagotavljanju, da tehnični predpisi, prostovoljni standardi in postopki za ugotavljanje skladnosti ne ustvarjajo nepotrebnih ovir v trgovini.

Članice STO se zato spodbuja, da uporabljajo mednarodne standarde, smernice in priporočila, kjer obstajajo. Ukrepe, katerih posledica so višji standardi, lahko sprejmejo samo, če za to obstajajo znanstveni razlogi.

Evropska skupnost nalaga visoke standarde, s katerimi ščitimo naše potrošnike. Vendar pa moramo zagotoviti, da zahtevani standardi niso v nasprotju z zgoraj navedenimi sporazumi.

Vsi vemo, da obstajajo različna stališča glede teh vprašanj in da je Evropska skupnost v tozadevnih sporih pogosto zagovarjala takšne ukrepe.

Po mnenju Skupnosti lahko dobra regulativna praksa med drugim pripomore k izogibanju nepotrebnim oviram v mednarodni trgovini in zagotovi, da zakonodaja trgovine ne omejuje bolj, kot je potrebno. Hkrati lahko varuje pravico do določitve ciljev javne politike na primer v zvezi z življenjem ljudi, živali in rastlin in okoljem na ravni, ki se ji zdi primerna, če se jih ne uporablja na način, ki bi predstavljal samovoljno ali neupravičeno diskriminacijo.

V trenutnem kontekstu finančnih pretresov in zloma gospodarstva ne moremo dovolj poudariti pomembnosti izpolnjevanja in učinkovitega izvajanja vseh pravil in sporazumov STO.

Evropska skupnost si je prizadevala za krepitev mednarodnih standardov v zadevnih odborih STO, predvsem v odborih TBT, SPS, TRIPS, za trgovino in okolje. Nedavni primer, ki ga lahko omenim, je trdno stališče Evropske skupnosti v odboru SPS konec februarja o vprašanju neupoštevanja standardov Svetovne organizacije za zdravje živali s strani nekaterih članic.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Predsedniku Sveta bi se zahvalila za podroben in tehničen odgovor, toda naj vam podam praktični primer, na katerega se lahko osredotočite. Čez nekaj let bo Evropska unija prepovedala pridelavo jajc iz baterijske reje. Vendar pa se bo sistem še naprej uporabljalo zunaj naših meja in uvažali bomo tekoča jajca ali jajca v prahu iz tistih baterijskih rej, ki so v Evropski uniji prepovedane, proizvajalci pa se sprašujejo o logiki vsega tega.

Sprašujem vas kot človeka, katerega odgovori so precej logični in natančni, kako zagovarjati sistem takšne vrste, če ne rečemo, da ne moremo uvažati tekočih jajc ali izdelka v prahu iz baterijske reje? Notranja prepoved je absurda.

Jim Allister (NI). – Minister, menim, da je bilo bistvo vprašanje o konkurenčnosti in kako ohranimo konkurenčnost za proizvajalce v EU. Glede na to, da imajo proizvajalci v EU, predvsem proizvajalci hrane, dodatne stroške za izpolnjevanje standardov EU in hkrati tekmujejo z uvozi iz držav, ki jim tega ni treba, bi vas rad glede na te okoliščine vprašal, ali ste prepričani, da bi bilo treba za financiranje ohranjanja konkurenčnosti proizvajalcev EU uporabiti SKP. Brez tega financiranja nas čaka točno takšna usoda, kot jo je opisala gospa McGuinness.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Nisem med najbolj gorečimi zagovorniki SKP. Na splošno sem za nadaljevanje reforme SKP, vendar pa upam, da se ne bomo znašli v situaciji uvažanja tekočih ali suhih jajc. Menim tudi, da večina standardov ES, ki zadevajo dajanje na trg, temelji ne samo na tem, kar smo se dogovorili tu v Evropi, ampak na mednarodno dogovorjenih standardih Codex Alimentarius in standardih Gospodarske komisije ZN za Evropo. Pomembno je, da se vsi držijo določenih standardov in da ne ustvarimo pogojev, ki bi to resno spodkopali.

Sporazumi TBT Svetovno trgovinsko organizacijo in njene članice zavezujejo k zagotavljanju, da tehnični predpisi, prostovoljni standardi in postopki za ugotavljanje skladnosti ne ustvarjajo nepotrebnih ovir za trgovino.

Predsednica. – Vprašanje št. 4 predložil **Claude Moraes** (H-0047/09)

Zadeva: Podnebne spremembe

Kakšne so priprave Sveta glede na bližajoči se vrh G8 v juliju in konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu kasneje letos, da bi spodbudil premik v mednarodnih pogajanjih o podnebnih spremembah? Predvsem, ali lahko Svet poroča o kakršnem koli izboljšanjem sodelovanju med EU in novo administracijo ZDA na tem področju?

Poleg tega, kakšne nadaljnje ukrepe načrtuje Svet v boju proti podnebnim spremembam, da bi okrepil sveženj ukrepov, dogovorjen decembra?

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Decembra 2008 so se na konferenci v Poznańu dogovorili o delovnem programu za leto 2009, ki je jasno opredelil korake h konferenci o podnebnju v Københavnu, ki bo decembra 2009. Poznań je poslal tudi sporočilo, da se naj trenutne finančne krize ne vidi kot ovire za nadaljnje ukrepanje glede podnebnih sprememb, ampak kot še eno priložnost za temeljito preoblikovanje našega gospodarskega sistema in napredovanje h gospodarstvu z nizkimi emisijami ogljika.

Glede na povedano se moramo zavedati, da nam pri tem ne bo lahko. Gospodarsko nazadovanje bo vplivalo na pripravljenost vpletenih zainteresiranih strani, da bi sprejele dodatne stroške, povezane z zavezami za zmanjšanje ter blažitvenimi in prilagoditvenimi ukrepi.

Češko predsedstvo si namerava na mednarodni ravni prizadevati za uspešen sporazum decembra v Københavnu. Kot veste, je Svet kot nadaljevanje sporočila Komisije z naslovom „Za celovit sporazum o podnebnih spremembah v Københavnu“ in na podlagi prispevka Začasnega odbora za podnebne spremembe, ki ga je vzpostavil Evropski parlament, prejšnji teden sprejel sklepe o tem vprašanju in s tem nadalje razvil stališče EU o celovitem sporazumu za obdobje po letu 2012.

Pričakuje se, da se bo prihajajoče zasedanje Evropskega sveta tudi dogovorilo o ključnih političnih sporočilih. Poleg skupne vizije dolgoročnih ukrepov za blažitev in prilagajanje in tehnologijo, je ključnega pomena za stališče EU opredelitev ustreznih načinov financiranja učinkovitih in dolgoročnih podnebnih politik, ki bo v veliki meri določila uspeh konference v Københavnu.

EU je že začela dejavno sodelovati ne samo s svojimi ključnimi pogajalskimi partnerji in najpomembnejšimi hitro rastočimi gospodarstvi, ampak tudi z novo ameriško administracijo, ki je že pokazala svojo pripravljenost na plodno sodelovanje.

Predsedstvo se je z novo ameriško administracijo že sestalo na prvem srečanju in načrtuje čimprejšnje nadaljnje izmenjave. Podnebne spremembe bodo ena izmed tem, o katerih se bo razpravljalo 5. aprila med neformalnim vrhom EU-US v Pragi. Prvi signali, ki prihajajo iz Washingtona, so v vsakem primeru spodbudni, zato bo ključnega pomena zagotoviti dobro sodelovanje med EU in ZDA, da bi bila naša stališča čim bolj stremeljiva in da bi posledično zagotovili, da bodo najpomembnejša hitro rastoča gospodarstva sledila zgledu.

Da bi bila prizadevanja EU v boju proti podnebnim spremembam uspešna, je resnično ključnega pomena, da se nam pridružijo druga velika svetovna gospodarstva, ki CO₂. Iz tega razloga so bile mnoge izmed teh držav objavljene na srečanje G8 – Južna Afrika, Egipt, Kitajska, Indija, Avstralija, Mehika, Brazilija, Indonezija in Južna Koreja.

Glede paketa o podnebnju in energiji je EU z dosego sporazuma decembra 2008 poslala zelo močen politični signal vsem svojim pogajalskim partnerjem po svetu. Zdaj bomo začeli z njegovim izvajanjem, kar vključuje veliko tehničnega dela.

Zavedajoč se potrebe po podrobnejši določitvi meril, ki jih želi Evropska unija uporabiti pri odločanju o premiku z 20 % na 30 % zmanjšanje, Svet trenutno preučuje vprašanja skladnosti prizadevanj in ustreznosti morebitnih ukrepov držav v razvoju na podlagi sporočila Komisije. Zadevno besedilo je vključeno v sklepe Sveta za okolje z dne 2. marca 2009.

Claude Moraes (PSE). – Kaj bi bil čas za vprašanja brez naših irskih kolegov in njihovih učinkovitih in jasnih prispevkov? Govorim šele zdaj, vendar predvsem zato, da bi predsedstvu nekaj dokazal.

Kar se skriva za mojim vprašanjem, je, da se moramo zavedati, da hočejo predvsem naši mlajši volivci – in prepričan sem, da nisem edini v takšnem položaju – to predsedstvo in tudi švedsko predsedstvo pozvati, naj pozorno preučita, kar si prizadevajo narediti Američani, da bi zagotovili, da ni nobenega navzkrižja – in to je omenil gospod Vondra – med obravnavanjem nujne prednostne naloge gospodarske krize, brezposelnosti in tako dalje ter spodbujanjem ukrepanja glede podnebnih sprememb, pospeševanja paketa o podnebnih spremembah in spodbujanja industrije, naj se vključi v gospodarstvo z manjšimi emisijami ogljika.

Ne zahtevam preveč, če rečem: prosim, vedno se zavedajte, da to niso medsebojno izključujoči se cilji. Mnogi izmed naših mladih volivcev po EU predsedstvu govorijo točno to.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Ob upoštevanju učinkov podnebnih sprememb, kot so dolga sušna obdobja, zmanjšanje virov pitne vode in dezertifikacija velikih območij evropskega ozemlja, bi želela Svet vprašati, ali razmišlja o razvoju evropskega namakalnega sistema.

Menim, da morajo biti naložbe v kmetijstvo prednostne v času te gospodarske krize. Poleg tega je v smislu trgovinskega ravnovesja Evropske unije kmetijstvo izredno pomembno področje, in zagotoviti moramo razpoložljivost zadostne, dostopne zdrave hrane za evropske državljane.

Avril Doyle (PPE-DE). – Predsednika Sveta bi rada spomnila, da so se na zasedanju na vrhu lanskega decembra vsi voditelji držav in vlad dogovorili o izjavi, ki je med drugim navajala, da se v kontekstu mednarodnega sporazuma o pomembnih spremembah v Københavnu leta 2009 za tiste, ki to želijo storiti, del prihodkov od dražb lahko uporabi za omogočanje in financiranje ukrepov za blažitev in prilagajanje podnebnim spremembam v državah v razvoju, ki so ratificirale sporazum, predvsem najmanj razvitih državah.

Moje vprašanje je zelo enostavno. Ker izjav vrha ni v nobenem Uradnem listu ali zapisniku, bi lahko pred koncem vašega predsedovanja, minister, celotno vsebino izjave na vrhu lanskega decembra dali v zapisnik tu v Parlamentu? Nujno je, da imamo zapis takšnih pomembnih izjav.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Mislim, da je to v sklepih Sveta za okolje v začetku marca. S seboj nimam dokumentov, zato bom še enkrat skrbno pregledal. Občutek imam, da sem to prebral. Smo pred spomladanskim zasedanjem Evropskega sveta in pričakoval bi potrditev vseh teh ambicioznih ciljev.

Ne vem – in to odpira nekatera druga vprašanja –, ali nam bo uspelo priskrbeti ustrezno vsoto denarja, da bi jo dali na razpolago za sklade za pomoč državam v razvoju pri blažitvi in prilagajanju, ker smo šele na začetku naših pogovorov z ZDA in drugimi partnerji in ne bi imelo smisla, da zdaj razkrijemo svoje karte.

Razprave z Američani potekajo. Namestnik ministra za okolje se je v začetku tega meseca sestal s Carol Browner, in Martin Bursík, ki je češki minister za okolje, se bo sestal s svojimi partnerji v Washingtonu – mislim, da pozneje ta teden ali v začetku naslednjega meseca –, tako da je že vzpostavljen dialog.

Da, seveda moramo najti skupno stališče. Je gospodarska kriza; so ti ambiciozni okoljski cilji. Prav imate, da lahko najdemo veliko sinergij in ni potrebe po sporu. Če berete evropske načrte za oživitev gospodarstva, je veliko programov, ki imajo zelen ovitek ali so zelene barve. Hkrati je pred nami veliko javnega pojasnjevanja. Pogoji v državah članicah EU niso vedno nujno enaki, zato pričakujem, da je na tem področju pred nami veliko javnega dela in javne diplomacije.

Predsednica. – Vprašanje št. 5 predložil **Liam Aylward (H-0050/09)**

Zadeva: Varnost v cestnem prometu

V skladu s prednostnimi nalogami češkega predstava je zaradi velikega števila ljudi, ki so umrli na evropskih cestah, potrebno spodbujanje vseevropskih prizadevanj za izboljšanje varnosti v cestnem prometu.

Kakšne načrte ima predsedstvo, da bi se spopadli s tem vprašanjem?

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Kot je opozoril spoštovani poslanec, sta izboljšanje varnosti v cestnem prometu in zmanjšanje visokega števila nesreč s smrtnim izidom na cestah Skupnosti med prednostnimi nalogami češkega predstava za prometni sektor. To ni presenetljivo, saj smo država, ki leži prav v središču celine. Gostota prometa in povezane nevarnosti so za nas najpomembnejša prednostna naloga.

Ker deli vaše skrbi in zaradi izboljšanja trenutne situacije v kratkem času, je nameravalo predsedstvo imeti ministrsko razpravo na zasedanju Sveta spomladi 2009 o prihodnjem razvoju na področju varnosti v cestnem prometu v kontekstu priprave novega akcijskega načrta o varnosti v cestnem prometu. Vendar pa zaradi

tega, ker je Komisija predsedstvu navedla svoje namere, da preloži datum sprejetja tega novega akcijskega načrta, češko predsedstvo meni, da je ta razprava preuranjena.

Primer konkretnega ukrepanja pod našim predsedovanjem na področju varnosti v cestnem prometu so končna pogajanja med Svetom in Parlamentom o predlogu uredbe v zvezi s homologacijskimi zahtevami za splošno varnost motornih vozil. Kot veste, so predsedstvo in predstavniki Parlamenta uspeli doseči dogovor glede tega predloga in Evropski parlament je včeraj sprejel uredbo. Uredba o splošni varnosti v cestnem prometu zahteva obvezno namestitev sistemov elektronskega nadzora stabilnosti v vsa vozila in napreden zavorni sistem v sili ter sistem opozarjanja pred zapustitvijo voznega pasu v težka tovorna vozila. Te nove tehnologije lahko občutno izboljšajo varnost vozil in jasno je, da bo v korist varnosti v cestnem prometu, ko bodo uvedene kot standardni sistem v novih vozilih.

Sporazum v prvi obravnavi bo omogočil obvezno uvedbo sistemov elektronskega nadzora stabilnosti v novih vozilih od leta 2011 dalje, leto prej, kot je predvideno v prvotnem predlogu Komisije. Poleg tega je Svet pravkar začel pregled akcijskega načrta Komisije o razvoju inteligentnih sistemov prevoza (ITS) v Evropi in povezanega predloga direktive o določitvi okvira za razvoj inteligentnih sistemov prevoza na področju cestnega prometa in vmesnike do drugih vrst prevoza. Eden izmed ciljev obeh točk je izboljšanje varnosti v cestnem prometu z uporabo informacijskih in komunikacijskih tehnologij v sektorju cestnega prevoza.

Predsedstvo namerava pozvati ministre, naj sprejmejo sklepe Sveta o akcijskem načrtu na zasedanju Sveta v marcu 2009 in splošni pristop ali politični dogovor o prej omenjenem predlogu na zasedanju Sveta v juniju 2009. O vlogi ITS na področju varnosti v cestnem prometu se bo razpravljalo tudi na neformalnem srečanju ministrov za promet, ki bo konec aprila v mestu Litoměřice v moji državi.

Inteligentni sistemi prevoza in aplikacije, kot so klic v sili in sistemi za zaznavanje zmanjšanja voznikove pozornosti, opozorilnik prekoračitve hitrosti in preprečitev zagona motorja v primeru alkoholiziranosti voznika, bi lahko pomembno prispevali k izboljšanju naše varnosti v cestnem prometu. Samo sistemi za elektronski nadzor stabilnosti in eCall (klic v sili) bi lahko rešili do 6 500 življenj v Evropi, če se jih docela razvije. Glede na pomembnost, ki jo predsedstvo pripisuje varnosti v cestnem prometu, bo preučilo kakršne koli druge predloge glede tega vprašanja, ki bi jih Komisija morda v kratkem predložila, če bo to dovoljeval omejeni čas, ki je na razpolago do konca junija.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Imamo še eno vprašanje z Irske, vendar pa je tokrat v našem jeziku. Kateri so po vašem mnenju najpomembnejši vzroki za veliko število smrti na cestah? Ali namerava češko predsedstvo razviti novo usklajevanje med različnimi standardi, ki so v veljavi v različnih evropskih državah, v zvezi z avtomobili, ki morajo biti v dobrem stanju? Poleg tega, ali menite, da bi bilo treba za zmanjšanje smrti na cestah uporabiti več kot samo tehnologijo?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) EU ni storila dovolj za zmanjšanje prometnih nesreč. Varnost v cestnem prometu je mogoče izboljšati z naložbami v infrastrukturo, izboljšanjem obnašanja vseh udeležencev v prometu in s spoštovanjem zakonodaje o cestnem prometu.

Evropska komisija je predložila predlog direktive o lažjem čezmejnem pregonu v primeru kazni, izdanih zaradi kršitve cestnoprometnih predpisov. Evropski parlament je glasoval za to. Kakšno je stanje stvari in kakšni so obeti, da ta dokument odobri Svet Evropske unije?

Jim Higgins (PPE-DE). – Prvič, želel bi vprašati Svet, ali priznava, da potrebujemo posebne cilje za vsako državo članico v zvezi z zmanjšanjem števila smrti in nesreč na naših cestah.

Drugič, ali Svet priznava, da potrebujemo izvrševanje sistema, pri čemer lahko kršitelja, če stori kršitev v eni sodni pristojnosti, preganjajo sodišča v tej sodni pristojnosti, čeprav se je kršitelj vrnil v svojo matično državo?

Nazadnje, toda vsekakor ne najmanj pomembno, pozdravljam informacijo Sveta v zvezi s sistemom eCall, toda kdaj bo obvezen v vseh državah članicah? To je bistveno z vidika nesreč, še posebno nesreč, v katerih je udeleženo eno samo vozilo.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Najprej, razumem, kako pomembna so ta vprašanja med volilno kampanjo, saj vsakogar skrbi ta problem varnosti v cestnem prometu. Mislim, da se moramo zavedati tega, da vlade in še posebno Evropski svet ne morejo biti odgovorni za vsako posamezno življenje na naših cestah. Je tudi in predvsem odgovornost voznikov, ki sedijo za volanom.

Vendar pa se moramo seveda osredotočiti na to vprašanje in za nas, ponavljam, je to med prednostnimi nalogami, zato moramo napredovati pri tej razpravi. Zato smo to izbrali kot eno izmed ključnih točk na

dnevnem redu neformalnega srečanja ministrov za promet konec aprila, in vsekakor bom kolegu v moji vladi, našemu ministru za promet, povedal, kako pomembno je to vprašanje tudi za vas.

Glavna tema tega neformalnega srečanja je razvoj inteligentnega sistema prevoza (ITS) v EU. Varnost in zaščita v cestnem prometu sta vsekakor eno izmed šestih prednostnih področij ukrepanja, ki jih je opredelila Komisija v tem akcijskem načrtu ITS. Doseči hočemo napredek v razpravi.

Predsednica. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

Čas za vprašanja Svetu se je zaključil.

(Seja je bila prekinjena ob 19.10 in se je nadaljevala ob 21.00)

PRESEDSTVO: GOSPA MORGANTINI

podpredsednica

15. Zelena knjiga o zdravstvenih delavcih v Evropi (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je zelena knjiga o zdravstvenih delavcih v Evropi.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, zelo me veseli, da sem bila povabljen, da podam izjavo Parlamentu o zeleni knjigi o zdravstvenih delavcih v EU, ki jo je Komisija sprejela 10. decembra 2008.

Vabilo prihaja v primernem trenutku, saj se zdaj približujemo koncu posvetovalne faze, ki bo zaključena konec tega meseca.

Jasno je, da narašča pritisk na zdravstvene sisteme EU, ki izhaja iz staranja prebivalstva, zdravstvenih groženj in naraščajočih stroškov novih tehnologij in povečanih pričakovanj bolnikov – in vse to ob težki gospodarski situaciji.

Brez dobro usposobljenih in motiviranih zdravstvenih delavcev po vsej EU bo ogrožena finančna trajnost evropskih zdravstvenih sistemov, neenakosti v zdravju pa se bodo povečale.

Ko se evropsko prebivalstvo stara, se starajo tudi njegovi zdravstveni delavci, premalo pa je zdravstvenih delavcev novincev, ki bi nadomestili tiste, ki odidejo. Razmisliti moramo o vzrokih, zaradi katerih mladi niso motivirani, da bi postali zdravstveni delavci.

To skupaj z mobilnostjo zdravstvenih strokovnjakov v državah članicah in med njimi ustvarja skupne probleme glede zdravstvenih delavcev za večino evropskih zdravstvenih sistemov.

Pričakujem veliko število odzivov na zeleno knjigo s strani mnogih zainteresiranih organizacij na področju zdravja, ki so izrazile zaskrbljenost glede tega pomembnega vprašanja.

Prav tako se veselim prispevkov poslancev tega Parlamenta. Ti prispevki bodo resnično olajšali naše delo in služili našemu skupnemu cilju.

Analiza prejetih odgovorov nas bo vodila pri razvoju strategij na ravni EU za podporo držav članic pri njihovem spopadanju s temi izzivi.

Razprava o zdravstvenih delavcih je ločena od vprašanj, ki jih zajema predlog direktive o pravicah pacientov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva.

Ta predlog se osredotoča na pravila in ureditve, ki so potrebni za zagotavljanje dostopa pod enakopravnimi pogoji do varnega in visokokakovostnega zdravstvenega varstva za paciente, ki se gibajo po Evropi.

Prednostni cilj osnutka zakonodajnega akta je uveljavljanje pravic pacientov, kot jih priznava Sodišče Evropskih skupnosti, na pošten in dosleden način. Ne prizadeva si urejati čezmejnega zagotavljanja zdravstvenih storitev, svobode ustanavljanja ali mobilnosti zdravstvenih strokovnjakov.

Vendar pa to ne pomeni, da predlog direktive ignorira varnost in kakovost oskrbe pacientov, ki zdravstveno oskrbo iščejo v tujini – kar je pravzaprav povezano s kontekstom, v katerem zdravstveni strokovnjaki zagotavljajo zdravstveno oskrbo.

Glede tega predlog direktive zelo jasno določa bistveno pravilo, in sicer, da v zvezi s čezmejno zdravstveno oskrbo veljajo pravila države zdravljenja.

Naj na kratko omenim še druge določbe, kot so tiste v členu 5 predloga: države članice se zavežejo opredeliti nacionalne standarde kakovosti in varnosti, njihovem učinkovitemu izvajanju in temu, da so dostopni javnosti. Izvajalci storitev zdravstvenega varstva zagotovijo vse potrebne informacije, tako da lahko pacienti sprejemajo utemeljene odločitve, vključno s podatki o njihovem zavarovanju ali drugih oblikah osebne ali kolektivne zaščite v zvezi s poklicno odgovornostjo, ki mora biti zagotovljena v vseh državah članicah, da imajo pacienti možnost vložiti pritožbo in da so jim zagotovljena pravna sredstva in odškodnina, kadar utrpijo škodo, nastalo pri zdravstvenem varstvu.

Menim, da s tem sklopom načel in pravil predlog direktive opredeljuje jasen odnos med pacientom in izvajalcem storitev zdravstvenega varstva, da bi zagotovili zanesljive informacije ter varno in kakovostno oskrbo za evropske državljane, ki se odločijo potovati v drugo državo članico na zdravljenje.

Naj spomnim tudi, da je pod primarno odgovornostjo mojega kolega komisarja McCreevyja tudi drug pomemben del zakonodaje EU, ki ureja vzajemno priznavanje kvalifikacij zdravnikov, medicinskih sester, zobozdravnikov, babic in farmacevtov. Mislim Direktivo 2005/36/ES, ki je zdaj v veljavi. Ta direktiva določa tudi posebne obveznosti držav članic glede izmenjave informacij v primeru gibanja zdravstvenih strokovnjakov. Te toke podatkov olajšuje uporaba informacijskega sistema za notranji trg (IMI), ki že omogoča elektronsko izmenjavo informacij o petih glavnih zdravstvenih strokah. Poleg tega se načrtuje razširitev IMI na vse zakonsko urejene poklice.

Da zaključim, spopadanje s temi izzivi zdravstvenih delavcev EU ob sočasnem zagotavljanju finančne trajnosti zdravstvenih sistemov bo ena od glavnih nalog Evrope v naslednjem desetletju. To zahteva celovit pristop politike, saj nobena država članica ne more realno najti svoje rešitve v izolaciji. Rešitev ne more biti preprosto pritegnitev zdravstvenih delavcev iz držav v razvoju, kjer je pomanjkanje še večje.

V ta namen bo zelena knjiga omogočala razpravo o zadevnih vprašanjih in njihovo nadaljnjo opredelitev, kar bo vodilo v izoblikovanje skupnega ukrepanja, kjer je to primerno. Vem, da so vaša pričakovanja velika, in zanašam se na vašo pomoč pri izgradnji rešitev za podporo neprecenljivega prispevka zdravstvenih strokovnjakov k življenju vsakega izmed nas.

Predsednica. – Komisarka, ne dvomim, da boste od poslancev Evropskega parlamenta prejeli plodne odzive na vaš poziv k prispevanju k zeleni knjigi o zdravstvenih delavcih v Evropi.

John Bowis, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, zahvaliti bi se želel komisarki tako za to, da se je odpovedala svojemu večeru, da se nam je pridružila v tem polnem Parlamentu, kot tudi za sporočilo, ki ga je prenesla. To je pomembna zelena knjiga, ki bi morala sprožiti obsežno razpravo v tem Parlamentu in drugod.

Med svojim pravkaršnjim govorom je načela eno ali dve vprašanji, vključno z njenim vprašanjem, zakaj ni na razpolago več medicinskih sester in zdravnikov. Če smem reči, mislim, da je to polovica vprašanja. Druga polovica je, zakaj jih tako veliko odhaja. Ključ do tega bo iskanje načinov za zaposlovanje in zadržanje zdravstvenih strokovnjakov. To morda še posebno velja za medicinske sestre, toda tudi za zdravnike in druge terapevte in tako naprej. Menim, da moramo preučiti strukture poslovnih poti, ki jih zagotavljamo. Ugotoviti moramo, kakšen potencial ima spodbujanje. Odpraviti moramo nekatere ovire v strokah in med njimi. Zagotoviti moramo, da je delovno okolje prijetno. Težko bo, vendar pa je lahko tudi udobno. Zagotoviti moramo, da so raziskovalne ustanove na razpolago v Evropi, da ne izgubimo ljudi v tujini. Morda moramo predvsem prisluhniti zdravstvenim strokovnjakom, ki so najbolj na udaru. Prepogosto – to vem od takrat, ko sem bil v vladi, in vi veste kot komisarka – poslušamo ljudi na vrhu in ne gremo do bolniških postelj in poslušamo medicinskih sester in zdravnikov, ki se s tem ukvarjajo v praksi. Če bi pogostejše storili to, bi nam morda uspelo dobro pripraviti več naše politike.

Omeniti želim seveda – kot ga je že komisarka – moje poročilo, obravnavanje čezmejnega zdravstvenega varstva s strani Parlamenta. Že na začetku smo rekli, da sta za to pomembna dva ukrepa, ki nista prišla istočasno. Eden izmed njiju je bil seveda varnost pacientov, imamo pa tudi ukrep, ki je nekoliko pohitel. Ta je nekoliko zadaj. Zadeva zdravstvene strokovnjake. Potrebujemo zdravstvene strokovnjake za zagotavljanje te storitve – te podpore – čezmejnemu zdravstvenemu varstvu, da bi pacientom omogočili varno in samozavestno gibanje. Ko stojimo tu v Strasbourgu, na primeru Strasbourga, Lièga, Luxembourga razmišljamo o tem, kje bi lahko koncept referenčnih mrež bil zelo dragocen v smislu pacientov ter usposabljanja in raziskav.

Komisarka je omenila gibanje zdravstvenih strokovnjakov, in preučiti moramo načine, da bi to postalo resničnost, ne da bi ogrozili varnost pacientov. Menim, da to vsekakor vključuje vprašanje jezikovnih preizkusov, ki niso ovira, vendar pa morajo biti zaščitni ukrep za paciente. Omenila je priznavanje kvalifikacij. To je seveda pomembno, bodisi da te doma zdravi zdravnik, ki je prišel iz tujine, ali pa greš v tujino k lokalnemu zdravniku. Obstajajo nekatere stroke, in kiropraktika je ena izmed njih, s priznavanjem v nekaterih državah in v drugih ne. Preučiti moramo načine, da te pomožne zdravstvene strokovnjake postavimo v središče našega načrtovanja.

Seveda moramo zagotoviti tudi varnost pacientov v smislu zdravnikov, ki so disciplinirani ali pa se jih odpiše – zdravniki, medicinske sestre, kateri koli zdravstveni strokovnjaki –, in v svojem poročilu pozivam, da to omogoči Komisija. Menim, da je to nekaj, kar moramo natančneje preučiti.

Komisarka je upravičeno omenila beg možganov. Tragično je, da ne zagotavljamo dovolj zdravstvenih strokovnjakov, ampak jih zvlečemo iz držav, ki si to lahko še najmanj privoščijo. Če pogledate številke, lahko vidite, da se je v povprečju 1 od 4 zdravnikov in 1 medicinska sestra od 20 usposabljala v Afriki in dela v državah Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj. Deloma gre za to, da jih mi kot države omejujemo, deloma pa jih naše nevladne organizacije uporabljajo in zaposlijo v zadevni državi, jim plačajo več, kot bi bili plačani v svoji državi. Zato ne gredo delat nazaj tja.

Vse te stvari so pomembne, komisarka. Preučiti moramo varnost zdravstvenih strokovnjakov. Na našo agendo moramo dati poškodbe z iglo in bolnišnične infekcije in tudi napade na osebe. Iz nedavnih pogovorov z babicami vemo o težavah s pridobitvijo škodnega zavarovanja poklicnega tveganja. To je nekaj vprašanj, za katere upam, da bodo v ospredju naših razprav o tej zelo dobrodošli zeleni knjigi.

Jules Maaten, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospa predsednica, strinjam se z večino tistega, kar je pravkar povedal gospod Bowis. Zelena knjiga, ki smo jo prejeli od vas, komisarka, je dober dokument. Ni potrebno reči, da komaj čakamo na odzive nanjo, kot je to vedno pri zeleni knjigi. Odzivi so seveda deloma predvidljivi, vendar pa je v vsakem primeru koristno, da se jih dobi, da se jih lahko vključi v morebitno prihodnjo zakonodajo.

Ta zelena knjiga je pomembna, saj zadeva temo, ki jo je treba obravnavati. Zelena knjiga je rezultat polemike zaradi predlogov, ki jih je takrat predložil gospod Bolkestein, in pozdravljamo dejstvo, da Komisija to obravnava na takšen način, skrbno, z zeleno knjigo in obsežnim prostorom za razpravo, ker po mojem mnenju to vprašanje obdaja velika zaskrbljenost. Zato svojega prispevka ne želim omejiti samo na temo zdravstvenih delavcev, ker menim, da bomo odkrili enak strah pred neznanim v evropski razsežnosti v zdravstvenem varstvu tudi na drugih področjih.

Na področju javnega zdravja je bilo v zadnjih letih v Evropski uniji storjeno veliko, pod vašimi predhodniki in z vami, komisarka; zato bi izkoristil priložnost, da vam čestitam, komisarka, za pečat, ki ste ga v razmeroma kratkem času uspeli pustiti tej politiki. Mislim sem, da je to v tako kratkem času nemogoče, in menim, da smo vsi lahko ponosni na to, kako vam je to uspelo.

V zadnjih letih je bilo doseženo veliko, na primer na področju zdravljenja za uporabo v pediatriji, za katero se javnost niti ne zaveda, da obstaja problem, kjer pa je evropska rešitev vsekakor na dnevnem redu, saj države članice tega ne morejo rešiti same. Prav ekonomije obsega so tu najuspešnejše. Menim, da to velja tudi za druga področja: tobačno politiko in odvrčanje od kajenja na primer, kjer prednjači Evropska unija, ne samo v Uniji, ampak tudi v širšem prostoru. Tudi v tem primeru so ekonomije obsega tiste, zaradi katerih smo učinkoviti. Aktivno smo vključeni tudi v čezmejno oskrbo in varstvo pravic pacientov v Evropi, tudi pod budnim očesom gospoda Bowisa, in upam in pričakujem, da bomo tudi na tem področju dosegli pozitiven rezultat.

Vendar pa vsakokrat, z vsako temo, o kateri razpravljamo, opazite, da so ne samo ministri, ampak tudi kolegi poslanci v nacionalnih parlamentih nenaklonjeni nadaljnji poglobitvi evropskega sodelovanja na področju zdravstvenega varstva. S 27 različnimi sistemi v Evropski uniji smo vsi prepričani, da je naš lastni model zdravstvenega varstva najboljši. Vsak, s katerim govorite, vas bo prepričal, da njihov sistem izstopa. To je seveda nemogoče. Ne morete imeti 27 različnih sistemov, ki so vsi hkrati najboljši.

Ni potrebno reči, da je bilo v takšen sistem v vsaki državi vloženega mnogo razmišljanja. V vsakem primeru so vpleteni ljudje in dobronamerni interesi. Ko je končno s težavo doseženo ravnovesje, nenadoma prihrumi Evropska unija z zamislijo, za katero mislimo, da je najboljša. Zelo dobro lahko razumem, da bo to naletelo na odpor.

Na redkih področjih lahko točno te ekonomije obsega – na primer v primeru redkih bolezni – enako koristijo pacientom in sistemom. Obstaja veliko razlogov za večje evropsko vključevanje na področju javnega zdravja. Skoraj 40 000 pacientov v Evropi čaka na organe in vsak dan umre skoraj deset ljudi na teh čakalnih listah.

Vsako leto alkohol zahteva 195 000 življenj in evropsko gospodarstvo stane 125 milijard EUR. To je zadeva, s katero se je najbolje spopasti celo ne nacionalno, temveč lokalno. Seveda so tudi evropski trendi, na primer v primeru zlorabe alkohola med mladimi. Preučiti moramo, ali tega nenazadnje ne bi bilo mogoče bolje obravnavati na evropski ravni. Na podlagi trenutnih besedil Pogodb smo prisiljeni spopasti se s temi problemi.

Vendar pa bi kljub temu morali doseči več, na primer – in tu je vrednost zelene knjige – tam, kjer gre za dejanski prosti pretok zdravstvenih storitev. Prepričan sem, da bi, če bi se spopadli z vsemi problemi, saj vsekakor obstajajo, in našli rešitve, na primer za preprečevanje zdravniških napak ali povečanje pravne gotovosti pacientov, toda tudi pravne gotovosti zdravstvenih delavcev, nazadnje vsi imeli koristi, če bi bil ta prosti pretok organiziran na odgovoren način, vendar kljub temu mogoč.

Če se boljšega sodelovanja na področju darovanja organov in učinkovitega sodelovanja pri zaščiti pred pandemijami – nekaj, kar vedno omenim – ne obravnava na evropski ravni, sem prepričan, da bomo soočeni z velikimi problemi, če bo nekoč v prihodnosti epidemija gripe s Tajske pripotovala k nam. Dejansko bi morala biti Komisija zmožna v takšnih primerih sprejeti krizne ukrepe v 24 urah.

Nazadnje, člen 152 po mojem mnenju ni v skladu s standardom, ko gre za organizacijo učinkovitega evropskega ukrepanja v prihodnje. Če bi nekoč v daljnji prihodnosti razmišljali o spremembi Pogodbe, bi morali po mojem mnenju razmisliti tudi o širitvi pravne podlage za javno zdravje v novi Pogodbi.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospa predsednica, pridružiti se želim gospodu Bowisu in gospodu Maatenu pri njunih čestitkah komisarki za njeno zeleno knjigo, ki po mojem mnenju ni prišla niti dan, celo niti uro prezgodaj. Komisarka je sam povedala, da bo povečanje staranja prebivalstva povzročilo še večji pritisk na zdravstvene sisteme, vendar tudi in predvsem na delavce. Vsak, ki si vzame čas in prisluhne ljudem, zaposlenim v sektorju, ve, da so splošni delovni pogoji izredno težki, fizično in pogosto tudi duševno.

Delo v tem sektorju od delavcev zahteva izredno veliko in je pogosto slabo plačano. Zato ne sme biti presenečenje, da se osebje v sektorju pogosto menja. Prav tako je dejstvo, da so prepogosto pogodbe zelo negotove, zaradi česar mnogi sektor zapustijo predčasno. Po mojem mnenju si bo Unija zato morala v svoji politiki prizadevati za številne stvari: trajnostno zaposlovanje, dobro delovno okolje, varno delo, nič bega možganov in dostojno delo.

Komisarka je imela prav, ko je omenila direktivo, na kateri trenutno dela gospod Bowis, direktivo o čezmejnem zdravstvenem varstvu. Ljudje v sektorju so v stikih z mano želeli poudariti tudi odnos med delom kot zdravstveni delavec in direktivo o delovnem času. V direktivi o delovnem času se zdaj raje uporablja pogodbe, kot ljudi, za določitev trajanja.

Ugotovil sem, da obstajajo poljski zdravniki, ki med tednom po običajni pogodbi delajo v poljskih bolnišnicah, in za konec tedna potujejo v Združeno kraljestvo, da tam oddelajo 48-urno izmeno. To je seveda nezaslišano. To je nekaj, kar je treba vsekakor upoštevati v direktivi o delovnem času. Zato upam, da bomo to temo obravnavali tudi v razpravah o zeleni knjigi.

Konstantinos Droutsas, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospa predsednica, zelena knjiga o zdravstvenih delavcih v Evropi razkriva načrte kapitala in Evropske unije o privatizaciji zdravja in blaginje z bolečimi posledicami za družine z zaposlenimi družinskimi člani in navadne družine v zdravstvenem sektorju.

Te spremembe so del splošnejših preokretov, naravnanih proti navadnim ljudem, v socialnem zavarovanju in socialnih storitvah, ki se jih spodbuja v vseh državah Evropske unije z aktivno podporo levosredinskih in desnosredinskih sil, ki zdravje obravnavajo kot blago, vir donosnosti za kapital in paciente in njihove družine kot stranke.

Osrednji cilj je razširiti poslovno dejavnost kapitala in zgraditi sistem, v katerem zdravstvene storitve javnega sektorja delujejo po merilih zasebnega sektorja, tekmujejo z zasebnim sektorjem.

Prve žrtve tega komercializiranega zdravstvenega sistema so prav ljudje, ki delajo v tem sektorju. 10 % delovne sile v Evropski uniji, ti delavci, pogosto dela pod nesprejemljivimi pogoji, ki so nevarni za paciente. Nenehne kršitve delovnega časa so verjetno bolj pravilo kot izjema. Njihovo plačo se, vsaj v javnem sektorju, znižuje zaradi izbire zasebnih zavarovalnic. Osrednja tema zelene knjige je mobilnost delavcev in uporaba pravil Bolkesteinove direktive v zdravstvenem sektorju.

Zdravje je socialna vrednota, ne komercialno blago. Zdravstveni delavci zagotavljajo socialne storitve in niso sredstvo za ustvarjanje dobička. Samo z bojem bodo delavci lahko zagotovili visok standard brezplačnih storitev, ki jih zagotavlja izključno vlada, daleč stran od kakršnih koli dejavnosti zasebnih podjetij.

Kathy Sinnott, v imenu skupine IND/DEM. – Gospa predsednica, več ljudi dela v zdravstvu kot na katerem koli drugem področju. Skupine zdravstvenih delavcev, na katere nemudoma pomislimo, so zdravniki, medicinske sestre, farmacevti in zobozdravniki, ki jih podpirajo radiologi, laboratorijski tehniki, raziskovalci, terapevti, biokemiki in vojska uslužbencev in osebja, ki vzdržujejo delovanje zdravstvenih storitev.

Obstaja še druga skupina zdravstvenih strokovnjakov: zeliščarji, kiropraktiki, osteopati, homeopati in prehranski strokovnjaki, ki se osredotočajo na naravnejši pristop k zdravju.

Nazadnje so tu še družinski negovalci, največja posamezna skupina zdravstvenih delavcev, ki noč in dan brez plačila delajo na zdravstvenem področju.

Če se vrnemo k prvi skupini v tem poročilu, je Komisija zaskrbljena, ker število strokovnjakov, ki delajo v glavnem zdravstvenem varstvu, ne zadostuje za pokritje potreb naraščajočega povpraševanja. Komisija nadalje poudarja potrebo po pritegnitvi mladih k izbiri tega poklica. Vendar pa to v nekaterih državah ni problem.

Na Irskem je prejšnji mesec 3 500 mladih opravljalo izpit v upanju, da bodo dobili eno od nekaj sto mest v šolah za medicino. Podobno se bo precej več ljudi prijavilo za bolnoško nego, terapijo itd., kot so jih pripravljene usposobiti naše univerze.

Komisarka, ne gre za vprašanje pritegnitve mladih ljudi. Gre za vprašanje omogočanja njihovega usposabljanja. Naši učenci na srednjih šolah si prizadevajo za poslovno pot v medicini, vendar pa je to žal nedosegljivo zaradi sistema racionalizacije, ki nima stika s povpraševanjem, zaradi česar se spopadamo s hudimi primanjkljaji kvalificiranih zdravstvenih strokovnjakov.

Vem, da obstajajo podobne nepovezanosti med usposabljanjem in povpraševanjem v drugih evropskih državah. Menim, da boste s prizadevanji za pritegnitev mladih v ta poklic te samo frustrirali, dokler ne zagotovimo možnosti, da pridobijo te spretnosti.

Ker tem študentom nismo omogočili usposabljanja in smo s tem ustvarili umeten primanjkljaj, nato iz potrebe uvažamo medicinsko osebje iz tretjih držav – celo najrevnejših držav –, s čimer njihove ljudi pustimo brez medicinske pomoči in povzročamo beg možganov.

Druga skupina zdravstvenih strokovnjakov, ki sem jih omenil, kot na primer zeliščarji, je bilo povsem izpuščena iz tega poročila. Njihova izpustitev pomeni nepriznavanje njihovega dragocenega prispevka k ohranjanju zdravja Evropejcev in je nepovezana z željami mnogih Evropejcev, ki iščejo njihovo pomoč.

Ta sektor je zelo pomemben. Očitna prizadevanja Komisije, da ga zatre z direktivo, kot je direktiva o prehranskih dopolnilih, še povečujejo ta naraščajoči prepad med politiko EU in vsakodnevnimi zdravstvenimi izbirami ljudi.

Nazadnje bi omenil tretjo in največjo kupino zdravstvenih delavcev: družinske negovalce. To so ljudje, ki skrbijo za odvisne starejše osebe in invalide. Vsako leto jih potrebujemo bolj, ne manj. Ko se Evropa stara in se povečuje število invalidov, jih ne moremo jemati za samoumevne. Edini način, da zadržimo te bistvene negovalce, je ta, da jih podpiramo pri njihovem delu.

Nazadnje, naša delovna sila v zdravstvu je pomembnejša kot kdaj koli prej. Komisija ima prav, ko pravi, da obstajajo nove grožnje za zdravje in takšne, ki se ponovno pojavljajo, kot so prenosljive bolezni. Vendar pa bi morala Komisija prav tako upoštevati, da se povečujejo primeri vseh kroničnih bolezni, povezanih z imunskim sistemom, na primer astma, alergije, multipla skleroza, avtizem, diabetes, epilepsija, fibromialgija in mnoge druge.

Komisiji bi svetoval, naj preuči vsako izmed teh bolezni, katerih primeri naraščajo, in poskuša odkriti, kaj sproža te epidemije, ker je omogočanje, da naraščajo nenadzorovano in prizadenejo vse več ljudi, kruto in nevzdržno.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – Gospa predsednica, pozdravljam zeleno knjigo Komisije in njen cilj povečanja prepoznavnosti vprašanj okoli zdravstvenih delavcev EU in opredelitve izzivov in možnega ukrepanja.

Vendar pa bi priložnost izkoristil, da izpostavim vidik zelene knjige, in sicer usposabljanje zdravstvenih delavcev. Bils em pobudnik pisne izjave 0095/2008 o tem vprašanju, ki je nerešeno. Trdno podpiram zamisel, da je absolutno ključnega pomena razviti tečaje za komunikacijo za zdravstvene delavce, da bi pacientom zagotovili jasnejše in celovitejše informacije. Sposobnost pacientov, da razumejo zdravstvena in medicinska vprašanja in navodila, je tesno povezana z jasnostjo komunikacije. Kljub različnim pobudam za izboljšanje kakovosti in razpoložljivosti zdravstvenih informacij študije kažejo, da želijo pacienti več informacij, kot jih trenutno dobijo, in da zdravstveni strokovnjaki precenjujejo količino informacij, ki je zagotovljena.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, pomanjkanje zdravstvenega osebja je globalni pojav. Vendar pa to najbolj občutimo pri sebi. Pomanjkanje specializirane zdravstvene pomoči, pomanjkanje kliničnih izkušenj v določenih strokah in posebnih zdravstvenih storitev ljudi ženejo, da medicinsko pomoč iščejo v drugih državah.

Zato je zelo pomembno urediti načela čezmejne zdravstvene oskrbe. Pacient ima pravico vedeti, kakšen standard storitev ponujajo posamezni centri, kako bo oskrba financirana, koliko bo za zdravljenje ali rehabilitacijo plačal sistem zdravstvenega varstva države pacienta in koliko bo moral plačati pacient. Direktiva o tem je nujna.

Nadaljnje vprašanje zastavljajo kvalifikacije medicinskega osebja, vključno s pomočjo v zvezi z jezikovnimi tečaji, ki bi morali pripomoči k mobilnosti. Menim, da je predlog o vzpostavitvi referenčne mreže za zdravstveno osebje koristen. Komisarka, hvala za vašo zeleno knjigo.

Colm Burke (PPE-DE). – Gospa predsednica, spodbujanje trajnostne delovne sile v zdravstvu po vsej Evropi je ključno za nadaljevanje naših izboljšav zdravstvenih storitev in ustanov v 27 državah članicah.

Evropa se sooča s številnimi izzivi glede vzdrževanja in izboljšanja naših zdravstvenih storitev. Demografija držav članic predstavlja veliko vprašanje za zdravstvene delavce, ker se prebivalstvo Evrope stara in se pričakovana življenjska doba vsakih deset let poveča za 2,5 let. Na zdravstvene delavce se izvaja vse večji pritisk, saj se, ko se prebivalstvo stara, starajo tudi zdravstveni delavci. Ključ do vzdrževanja ustrezne delovne sile spričo tega neizbežnega upokojevanja je zagotavljanje, da je na razpolago dovolj mlajših delavcev novincev, ki bodo nadomestili tiste, ki se upokojujejo.

Pomembnosti izboljšanih zdravstvenih raziskav in podatkov po Evropi ni mogoče dovolj poudariti. Trenutno vlada pomanjkanje posodobljenih, primerljivih podatkov in informacij med državami članicami o številnih ključnih vprašanjih zdravstvenega varstva, vključno z usposabljanjem in zaposlovanjem delavcev, starostjo, spolom in mednarodnim tokom zdravstvenih strokovnjakov. Razpoložljivost informacij po vsej Evropi je silno pomembno za načrtovanje in zagotavljanje prihodnjih zdravstvenih delavcev in za vse zdravstvene organe.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, vsekakor je v našem interesu zagotoviti, da naš sistem zdravstvenega varstva deluje čim učinkoviteje. Zato je potrebno v skladu s smernicami zelene knjige povišati kvalifikacije medicinskega osebja in zagotoviti udobne in primerne delovne pogoje za zdravstveno osebje. Ne moremo dovoliti, da bi bili zdravniki predolgo v službi.

Pozornost bi želel usmeriti tudi k vprašanju spodbujanja zdravja. Spodbujanje zdravega življenjskega sloga je dober način preventive, ki lahko prepreči vrsto bolezni in zdravstvenih stanj. Zato je treba ob upoštevanju, da je preprečevanje boljše kot zdravljenje, podpirati vsakršno oglaševanje in kampanje, ki spodbujajo zdravje. Spomnimo se, da vlaganje v kakršne koli inovativne metode zdravljenja, klinično opremo in nove tehnologije pomeni vlaganje v nas same.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, vsem govornikom se želim zahvaliti za njihove dragocene prispevke. To kaže, da so vaši prispevki lahko zelo koristni, saj so bile poudarjene pomembne točke.

Te vključujejo na primer vprašanje, kako lahko ustvarimo pravo delovno okolje za delavce, da bi jih zadržali v njihovih matičnih državah, in tudi, kako obravnavamo zelo resen problem bega možganov.

Prejšnji teden sem bil v Liberiji in bil sem zelo presenečen, mko sem slišal, da imajo za trimilijonsko prebivalstvo 150 zdravnikov. Njihovi preostali zdravniki so vsi v Združenih državah Amerike. To je zelo velik problem – ne samo za države tretjega sveta, ampak tudi znotraj Evropske unije, ker obstaja zelo velik beg možganov z vzhoda na zahod. Ugotoviti moramo, kako bi lahko morebiti spodbudili zdravstvene delavce in zdravstvene strokovnjake, da ostanejo v svojih matičnih državah. Da bi to storili, moramo zanje zagotoviti boljše delovne pogoje.

Formalne oskrbe ne moremo obravnavati brez upoštevanja potrebe po zasebni oskrbi in zmožnosti zanjo, ki jo usklajujemo v zeleni knjigi.

Gospa Sinnott je sprožila zelo pomembno vprašanje, kako usposobiti več ljudi in ljudem ponuditi več priložnosti za usposabljanje. To je druga plat medalje. Po eni strani hočemo več zdravstvenih delavcev, po drugi pa nimamo zmogljivosti, da bi jih uposobili. Vse to so zelo pomembna vprašanja, na katera bomo lahko odgovorili in zanje ponudili rešitev, ko bomo zbrali vse pomembne pripombe, ki ste jih vi in druge zainteresirane strani podali o zeleni knjigi. Ob koncu procesa upamo, da bomo našli nekaj rešitev problema, preden postane nepremagljiv.

Predsednica. – Razprava je končana.

16. Peti svetovni forum o vodah v Carigradu od 16. do 22. marca 2009 (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o vprašanju za ustni odgovor v zvezi s petim svetovnim forumom o vodah v Carigradu od 16. do 22. marca 2009, ki ga v imenu Odbora za razvoj Komisiji postavlja gospod Borrell Fontelles (O-0026/2009 – B6-0015/2009).

Pierre Schapira, vlagatelj. – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, čez nekaj dni bo delegacija tega Parlamenta odpotovala v Carigrad, kjer se bo udeležila petega svetovnega foruma o vodah, torej dogodka, na katerem se bodo zbrali vsi svetovni akterji, ki se ukvarjajo z vodami: agencije ZN, razvojne banke, države, strokovne organizacije, nevladne organizacije in lokalni organi.

V času, ko voda postaja čedalje redkejši vir in ko zaradi hitrih podnebnih sprememb pričakujemo čedalje več sporov v zvezi z dostopom do vode, sem se želel na to srečanje pripraviti z močnim besedilom, o katerem naj bi glasovali v naši instituciji, da bi postavili temelje za evropsko ukrepanje na tem področju.

Kot veste, je stanje zelo resno. Pomanjkanje vode ni več samo problem območij, ki jih običajno prizadene suša. Dostop do vode, katere kakovost se nenehno slabša, je postal problem vseh nas. Številke ZN povedo vse. Milijarda ljudi nima dostopa do varne pitne vode; dve in pol milijarde ljudi živi v neustreznih sanitarnih razmerah; pet tisoč otrok, mlajših od šest let, umre vsak dan zaradi bolezni, ki jih povzroča pomanjkanje oziroma slaba kakovost čiste pitne vode ali ustreznih sanitarnih razmer.

Škandalozno je, da so prve žrtve vedno najrevnejši. Dostop do vode, ki bo v prihodnjih letih predstavljal enega izmed največjih izzivov, bi lahko še bolj upočasnil izpolnitev razvojnih ciljev tisočletja. Naslednji svetovni forum o vodah mora biti priložnost, da skupaj poiščemo rešitve za ta ogrožen izziv.

Moja prva naloga je poudariti, da je voda skupen vir za vse človeštvo in da mora predstavljati splošno pravico. To je prvi odstavek predlagane resolucije, ki je tudi ključnega pomena, saj so od njega odvisne politike, ki jih izvajamo. Upoštevanje tega temeljnega načela pomeni zavrnitev tega, da bi voda postala blago, saj na žalost kar predbro poznamo katastrofalne posledice takšnega pristopa.

Poročilo Programa Združenih narodov za razvoj (UNDP) iz leta 2006 kaže, da so bile storjene hude krivice. Zaradi pomanjkanja sistemov porazdelitve najbolj prikrajšani ljudje pogosto niso imeli dovolj varne pitne vode. Več milijonov ljudi se je zato moralo zateči k uradno neodobrenim virom, ki zaradi udeležbe posrednikov zaračunavajo pet do deset krat višjo ceno.

to je iz resolucije ven; opozarjam samo, ker bi se jaz ob to spotaknila, ampak se kasneje ponovi v citatu

Borimo se za dostop do varne pitne vode in ustreznih sanitarnih razmer za vse. To pomeni, da mora biti voda pod nadzorom javnosti, saj se lahko samo tako uveljavi skupen interes. Naše politike mora voditi prav to načelo in veseli me, da se nja sklicuje tudi resolucija.

Problem dostopa se lahko dejansko reši s posredovanjem javnosti. Sistem obračunavanja, ki je pravičen in trajnosten za vse, bo ustvaril manj stroškov revnim ljudem, ki ne bodo več odvisni od uradno neodobrenega sektorja, in bo obenem omogočil naložbe v potrebne infrastrukture.

Ta cilj lahko dsežemo samo, če bomo k njemu prispevali vsi. Državno razvojno pomoč je treba zato uporabiti skupaj s sredstvi, ki jih zagotavljajo lokalni organi, bančna posojila, zasebni kapital in inovativna partnerstva.

Zlasti bi želel poudariti pomen financiranja, ki temelji na solidarnosti, kot na primer na podlagi Oudinovega zakona v Franciji. Slednji omogoča lokalnim organom, da z računov za vodo, ki jih prejema uporabniki,

odtegnejo po en cent na kubični meter, z zbranim denarjem pa financirajo skupne ukrepe, ki so izključno namenjeni vodi.

Gospa komisarka, ali je Komisija pripravljena spodbujati razvoj tovrstnega instrumenta? Takšen razvoj je treba opraviti v skladu s pojmom javnega dobra in prav zaradi tega sem vesel, da besedilo resolucije poudarja, da je treba javno-zasebna partnerstva strogo opredeliti in urediti s predpisi.

Po zadnjem svetovnem forumu so vlogo lokalnih organov priznale vse zainteresirane strani, vključno s poslanci Parlamenta in ministri. Naslednji forum v Carigradu bo pomemben zaradi dveh glavnih dosežkov: sporazuma o vodah, ki ga bodo podpisali lokalni organi, in dejstva, da bosta dva dneva v celoti posvečena vlogi lokalnih organov.

Gospa komisarka, ali ste pripravljeni izkoristiti ogromne rezerve strokovnega znanja in izkušenj ter kadrovske in finančne vire lokalnih organov, da bi spodbudili partnerstvo sever-jug? Z njihovimi bogatimi izkušnjami in tehničnim znanjem, ki te izkušnje podpira, bodo mesta na severu z veseljem pomagala drugim podobnim mestom v razvijajočih se delih sveta.

ZN so danes objavili poročilo o vodah, v katerem je nekaj zaskrbljujočih napovedi za prihodnost. Pod dvojnim pritiskom demografske rasti in podnebnih sprememb je neustrezen politični odziv krizo z vodo še poglobil. Medtem ko voda predstavlja prednostno nalogo vsem razvojnim politikam, se zanjo namenja samo 6 % mednarodne pomoči.

Zato želim, da Evropa, naš Parlament in Komisija pošljejo ljudem na jugu jasno sporočilo, saj je treba neenakost pri dostopu do vode odpraviti.

Predsednica. – Še sama bi želela temu dodati nekaj besed: iskreno upam, da bo voda vedno predstavljala skupen vir in pravico za vse.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, najprej bi želela prenesti opravičilo svojega kolega Louisa Michela, ker danes ne more biti tukaj, saj je trenutno v Kongu. Kljub temu bom z velikim veseljem povzela vse točke, ki so tako zelo pomembne.

Komisija se v celoti strinja, da se izvajanje vodnih in sanitarnih storitev rešuje na lokalni ravni prek lokalnih vlad, občin in skupnosti. Vendar pa moramo priznati, da med temi različnimi ravnmi obstajajo tudi slabosti, predvsem v šibkejših državah, kjer izvajanje osnovnih storitev ne pomeni pomembne prednostne naloge.

Lani smo se na Evropskih razvojnih dnevih tukaj v Strasbourgu osredotočili na vlogo lokalnih organov, ki so osrednjega pomena za dostop do osnovnih storitev, kakor tudi na pomen lokalnega upravljanja in udeležbe državljanov. To je očitno osrednje vprašanje za vodni sektor, Komisija pa si s pomočjo različnih instrumentov prizadeva za povečanje podpore lokalnim organom in okrepitev partnerstev med lokalnimi akterji s severa in juga.

Na ravni EU temelji evropska vodna politika tudi na načelu dobrega upravljanja, s čimer se spodbujata vključevanje in udeležba državljanov, lokalnih skupnosti, nevladnih organizacij in zainteresiranih strani. To se ne kaže samo v okvirni direktivi o vodah, temveč tudi v pobudah, kot je pobuda EU o vodah, ki je bila dana na svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju v Johannesburgu in ki med svojimi cilji vsebuje tudi okrepitev vloge lokalnih akterjev.

V Afriki, kjer razvojni cilji tisočletja, ki se nanašajo na vodo in ustrezne sanitarne razmere, še vedno niso doseženi, je treba povečati naložbe, Komisija pa je pokazala svojo politično zavezo z oblikovanjem finančnega mehanizma.

Sklad za preskrbo z vodo v višini pol milijarde evrov je omogočil mobilizacijo dvakratnega zneska sklada prek sofinanciranja velikega števila programov, da bi se izboljšala voda, sanitarne in higienske razmere milijonov ljudi. Izboljšal je tudi upravljanje in gospodarjenje z vodami v državah AKP. Osrednja točka vključevanja lokalnih akterjev je dodana vrednost tega sklada.

EU bo na ministrski ravni svetovnega foruma o vodah predstavljalo trenutno češko predsedstvo. Izjava, ki je v pripravi, vključuje potrebo po dobrem upravljanju z razvojem zmogljivosti in institucionalno reformo na vseh ravneh.

Politika Komisije, odobrena leta 2002, spodbuja celovito gospodarjenje z vodnimi viri v državah v razvoju. Prav v tem okviru je treba obravnavati različne oblike uporabe voda – pitna voda, sanitarije, namakanje itd. –, da bi bile koristi optimalno razporejene med vsemi uporabniki.

Trenutno v okviru pobude „Velik zelen zid za Saharo in Sahel“, ki je del študije izvedljivosti, ki jo podpira Evropska komisija, potekajo tudi analize najboljših praks različnih izkušenj v zelenih pasovih okrog mest, zlasti v Afriki. Nadaljnja podpora tej pobudi bo predmet obravnave v okviru partnerstva Afrika-EU o podnebnih spremembah.

Vesela sem, da lahko napovem, da se bo sklad za preskrbo z vodo ohranil tudi v 10. Evropskem razvojnem skladu in da je bilo temu namenjenih 200 milijonov EUR. Države članice so vabljeni, da vložijo dodatna finančna sredstva.

Strategija Komisije temelji na celovitem okviru sodelovanja s partnerskimi vladami, državami članicami EU in vsemi zadevnimi zainteresiranimi stranmi.

Sklad za preskrbo z vodo dopolnjuje nacionalne programe, saj lahko sodeluje z decentraliziranimi akterji in razvija inovativne rešitve. Trenutne priprave 10. Evropskega razvojnega sklada in sklada za preskrbo z vodo zlasti prepoznavajo možnosti, ki jih nudijo javni vodovodi, ki opravljajo 90 % vodnih in sanitarnih storitev po svetu.

Zaradi tega lahko javno-zasebna partnerstva oblikujejo zelo stroškovno učinkovit pristop v smislu spodbujanja ustreznega načela „dobrega upravljanja“ v vodnem sektorju držav AKP s potencialno dolgoročnimi in trajnostnimi vplivi na institucionalne in organizacijske spremembe. Takšna tesna partnerstva – na primer prek usposabljanj in strokovne pomoči – lahko učinkovito spodbujajo načelo dobrega upravljanja v vodnem sektorju v državah AKP.

Dovolite mi, da na koncu potrdim, da o učinkovitosti pomoči in razdelitvi del potekajo razprave z ustreznimi partnerji v okviru mehanizmov pobude EU o vodah. Da bi se ta trenutni dialog še poglobil, se izvaja razporejanje razvojne pomoči EU v vodnem sektorju. Pomembno vprašanje v vodnem sektorju je vprašanje „sirot“ glede doniranja, kar bo Komisija upoštevala pri oblikovanju novega sklada za preskrbo z vodo v okviru 10. Evropskega razvojnega sklada.

José Ribeiro e Castro, v imenu skupine PPE-DE. – (PT) Gospa predsednica, gospa komisarka, želel bi ponoviti, kar je v tem Parlamentu pred nekaj leti, 13. marca 2006, povedala Eija-Riitta Korhola. Gospa Korhola je stanje v zvezi z dostopom do čiste vode opisala z naslednjimi besedami: „Številke so zastrašujoče: zaradi pomanjkanja čiste vode vsak dan umre 3 900 otrok. Ena petina svetovnega prebivalstva, približno 1,1 milijarde ljudi, trpi zaradi pomanjkanja čiste vode. Obenem pa več kot 40 % prebivalstva nima ustreznih vodnih ali komunalnih storitev.“

Minila so tri leta od te izjave in kaj se je zgodilo? Zgodilo se je samo to, da je svetovni scenarij še vedno popolnoma enak, kar je zagotovo razlog za skrb. Soočamo se z resno krizo na področju osnovnih sanitarnih storitev, ki vpliva na vse nas. Želel bi poudariti, da ta problem predvsem zadeva najrevnejše in najmanj razvite regije sveta, nenazadnje tudi podsaharsko Afriko. Slednja je še vedno območje, ki najbolj trpi zaradi slabe kakovosti vode, predvsem na podeželju in v slumih, ki obkrožajo velika mesta. Vendar pa je problem zelo obsežen. Tukaj imam brošuro Unicefa iz leta 2001. Navedbe v njej v glavnem še vedno držijo in so osupljive. Kaj v njej piše? Piše, da je ta milijarda ljudi dejansko razširjena po vsem svetu. Ena milijarda ljudi nima dostopa do čiste vode: 4 % na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki, 4 % v srednji in vzhodni Evropi, 19 % v južni Aziji, 25 % v podsaharski Afriki in 42 % v vzhodni Afriki in na Pacifiku. Če si ogledamo številke za vsako izmed teh območij, vidimo, da so regije vzhodne Afrike in Pacifika ter podsaharske Afrike tiste, katerih številke so najbolj zaskrbljujoče, saj 24 % oziroma 43 % njihovega prebivalstva na začetku desetletja leta 2000 še vedno ni imelo nikakršnega dostopa do čiste in varne vode.

Ključnega pomena je, da ne pozabimo na zdravstvene težave, ki so posledica tega pomanjkanja vode in se lahko končajo tudi s smrtjo, ter na to, kako te težave vplivajo na razvoj in napredek prebivalstva, ki je prikrajšano za to osnovno dobrino tako v smislu kakovosti kot količine, ter na napetosti na mejah, ki jih povzroča dostop do vode in ki lahko postanejo še ostrejši, če se ne bo storilo nič, da bi se jih preprečilo.

Evropska unija se kot svetovna akterka, ki svetovnim prizadevanjem za reševanje tega problema daje izjemen prispevek, mora udeležiti vseh večjih razprav o tem vprašanju. Poročilo, ki ga je komisarka predstavila v tem Parlamentu, pozdravljam. S tem pozdravljam tudi ta peti svetovni forum o vodah in evropsko udeležbo na njem. To bo vsem glavnim akterjem dalo še eno priložnost, da o vprašanju razpravljajo objektivno in da oblikujejo jasen pristop k temu problemu. To prizadevanje lahko samo podprem, kot je storil tudi Odbor za razvoj v okviru spodbujanja subsidiarnosti. Ker v tej zvezi obstajajo številne naloge tudi na lokalni ravni, podpiram tudi druga mnenja našega odbora. Gospe in gospodje, voda je dobrina, ki je bistvenega pomena za življenje, življenje vsakogar izmed nas in življenje vsega človeštva.

Inés Ayala Sender, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospa predsednica, v glavnem sem zadovoljna, ker bo ta peti svetovni forum o vodah potekal v Carigradu, predvsem pa tudi zato, da bosta Evropsko unijo na njem predstavljali delegaciji Komisije in Evropskega parlamenta. Razumem in podpiram potrebo po podpori lokalnim javnim organom v njihovih prizadevanjih za vzpostavitev demokratičnih, participativnih sistemov in izboljšav ali inovacij na področju gospodarjenja z vodami, ter obenem po podpori procesov decentralizacije.

Prvi in temeljni cilj vsega tega je zaščita temeljne pravice do vode in sanitarnih storitev, vendar pa mora to očitno ostati v strogem okviru upoštevanja trajnostnega razvoja, ki je v Evropski uniji kot referenčna točka opredeljen v okvirni direktivi o vodah in katerega podlago tvorijo razvojni cilji tisočletja.

Reči moram, da je vse to – kar bom opredelila jutri v spremembi, za katero upam, da jo bo ta Parlament tudi sprejel – bilo predmet razprave prejšnjo jesen na mednarodni razstavi Expo 2008 v Zaragozi, kjer je bil obenem prvič poleg Komisije v enaki meri udeležen tudi Evropski parlament. Na razstavi Expo 2008 je več kot 2 000 strokovnjakov v okviru tribune o vodah ter nevladne organizacije v okviru foruma Agora, kakor tudi delegaciji Komisije in Parlamenta, razpravljalo ter oblikovalo obsežne razprave ter zelo zanimive, domiselne predloge o gospodarjenju z vodami.

To je dobilo svojo trajno obliko v „Listini iz Zaragoze iz leta 2008“, ki je bila sprejeta 14. septembra 2008. Listina vsebuje 17 točk, izmed katerih bi želela nekatere poudariti. Listina določa:

Narekovaje sem namenoma izpustila, ker listine ni v slovenščini (torej ni dobeseden citat)

- da je dostop do pitne vode in ustreznih sanitarnih razmer človekova pravica, ki jo morajo zagotavljati vsi javni organi;
- da ima dostop do vode ogromen vpliv na razvoj;
- da napovedi kažejo, da lahko podnebne spremembe spremenijo razpoložljivost in potrebe po vodi po vsem planetu;
- da je trajnostna proizvodnja hrane neposredno povezana z učinkovito uporabo vode;
- da so porečja najustreznejše okolje za izkoriščanje vode in da dobro gospodarjenje z vodami pomaga pri reševanju sporov med državami, regijami in uporabniki; ter
- da si morajo javni organi prizadevati za spodbujanje zakonodaje in dogovorov, ki so potrebni, da se dostop do vode zagotovi vsem.

Komisarko pozivam, da upošteva sklepe Listine iz Zaragoze, pri pripravi katere sta Komisija in Parlament sodelovala skupaj s strokovnjaki, nevladnimi organizacijami in združenji, in da ta dejansko predstavlja forum predhodne razprave pred petim svetovnim forumom o vodah v Carigradu.

Menim, da je sklepe listine kakor tudi tribune o vodah treba vključiti v evropsko gradivo o obravnavah in razpravah, ki smo ga kot Evropska unija predstavili v paviljonu te mednarodne razstave.

Roberto Musacchio, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pred dvema leti smo v tem Parlamentu imeli razpravo, v okviru katere smo ob četrtem svetovnem forumu o vodah v Mexico Cityju sprejeli neomajno resolucijo o vodah. Takrat smo zapisali, da mora voda predstavljati človekovo pravico in da je treba razviti aktivne politike, da bi se ta pravica uresničila skozi oblike javno-zasebnega sodelovanja, pri čemer je bil poudarek predvsem namenjen lokalnim skupnostim.

Na žalost pa Evropska komisija, ki je bila prisotna v Mexico Cityju, te resolucije ni podprla – na to želim danes spomniti gospo komisarko –, kljub dejstvu, da so resolucijo hvalili v številnih državah, zlasti v Južni Ameriki. Na žalost je prevladala je prava narava tovrstnega foruma, zasebna struktura. Zdaj imamo priložnost, da v Carigrad pošljemo tudi parlamentarno delegacijo, in bilo bi koristno, če bi našo prisotnost tam podprla enako močna resolucija, kot je tista iz leta 2006: ker pa tega še nismo dosegli, vlagam naslednje spremembe.

Kar zadeva vprašanje o vodi, moramo doseči pravo prelomnico. Strašni statistični podatki o pomanjkanju vode so dobro znani, zaradi podnebnih sprememb pa se bodo še slabšali. Novi ukrepi so potrebni ravno na področju podnebnih sprememb. Podnebne spremembe še bolj onemogočajo dostop do vode, slab dostop do vode pa obenem zaostreje podnebne spremembe. Zato moramo poleg vprašanja o pravicah in javno-zasebnem sodelovanju premisliti tudi o oblikovanju močnih povezav s Kjotskim protokolom. V samo središče vprašanj, ki se nanašajo na vodo, morajo biti vključeni Združeni narodi. Posebnemu telesu ZN bi se lahko zaupalo upravljanje s svetovnimi vodami, ki bi se tako odmaknilo od filozofije zasebnosti, ki je v

tem forumu še vedno prisotno. S tem bi se spodbudilo povezovanje s pomembnimi konvencijami o podnebnih spremembah in dezertifikaciji, ki so del okvira ZN.

Tale javnost me moti, a misliš, da bi lahko dale 'država' vsaj v tem kontekstu

Seveda bi potem potrebovali ustrezna finančna sredstva. Ta bi lahko prišla iz splošnih davkov in dajatev za na primer mineralno vodo, ki – kar želim posebej poudariti kolegom poslancem – jo prekomerno uporabljamo tudi v tem Parlamentu. Nasprotovati je treba privatizaciji vode: s tem dostop do življenjsko pomembnega vira ne bi bil več pravica, temveč bi postal trg. Mislim, da nas celotna zgodovina Evrope uči, da je javnost tista, ki nam zagotavlja pravico do vode v naših domovih, kar se na drugih celinah, za katere je čedalje bolj značilno prodiranje zasebnega sektorja, ni dogaja.

To so praktična vprašanja, ki pa imajo kljub vsemu ogromen moralni pomen. Ni slučaj, da se za pravico do vode zavzemajo velika posvetna, pa tudi verska gibanja in slavne osebnosti. Pred kratkim, pa tudi večkrat v zadnjih nekaj letih, je bila dvorana Evropskega parlamenta dana na voljo – povsem upravičeno, za kar se zahvaljujem predsednici – pomembnim srečanjem svetovnih aktivističnih organizacij. Na zadnjem takšnem srečanju je bila predstavljena zamisel o pravem protokolu o pravici do vode, ki bi ga po mojem prepričanju morali vsi podpreti.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, večini izmed nas je prost dostop do vode nekaj samoumevnega. Vsak dan porabimo ogromne količine vode. Vendar pa ne smemo pozabiti, da na podlagi ocen Svetovne zdravstvene organizacije, ena šestina prebivalstva Zemlje oziroma več kot milijarda ljudi nima dostopa do vode, ki bi izpolnjeval osnovne, minimalne standarde čistoče. To pomeni, da v civilizaciji 21. stoletja več milijonov ljudi trpi zaradi žeje in umira zaradi bolezni, ki so posledica pitja onesnažene vode. Pred kratkim sem bil v Lagosu, največjemu afriškemu mestu, kjer ima dostop do tekoče vode komaj 1 % ljudi.

Takšne statistike so naravnost grozljive, vendar problem v zvezi z vodo še vedno ne prihaja na prve strani časopisov, ne zbuja splošnega zanimanja medijev in ni predmet razprav in polemik, kot so na primer aids, boj proti malariji ali globalno segrevanje. To je zagotovo rezultat dejstva, da problem zadeva samo 2 % Evropejcev, medtem ko je to v Afriki problem 27 % ljudi. Ocenjeno je, da samo v Afriki vsako leto zaradi bolezni, ki jih povzroča pitje umazane vode, umre več ljudi, kot jih umre zaradi aidsa in malarije skupaj.

Torej lahko rečemo, da pomanjkanje dostopa do pitne vode ne ubija na tako spektakularen način, ki bi si zaslužil vidno mesto v medijih, niti ne zbuja splošnega zanimanja, kot ga zbujejo potresi, cunamiji, poplave ali oboroženi spopadi. A vendar, kot je rekel gospod Ribeiro e Castro, dejstvo je, da v povprečju vsak dan zaradi bolezni, ki so posledica pomanjkanja vode, umre 6 000 otrok. To pomeni, da vsakih 15 sekund umre en otrok. Si lahko predstavljate reakcijo sveta, odziv, mero mobilizacije in odločnosti, če bi se to dogajalo v Evropi in ne v podsaharski Afriki ali Aziji?

drugega ne najdem; tole je na WHOISWHO, ena enota na GD za konkurenco. Se mi zdi najbližje.

Problem dostopa do vode ni samo problem držav v razvoju, temveč tudi razvitih držav. Splošen dostop do pitne vode je temeljni pogoj za razvoj držav in boj proti revščini. Če ta pogoj ni izpolnjen, je vsako razpravljanje o izboljšanju zdravstvenega varstva ali razvoju izobraževanja popolnoma nesmiselno. Če se ne zagotovi voda za kmetovanje ali osnovno industrijo, bodo vse družbe obsojene na boj za vsakodnevno preživetje. To pa vodi k oboroženim spopadom, migraciji in destabilizaciji. Z drugimi besedami, ovira razvoj in večja razvojne neenakosti.

Na forumu, o katerem govorimo, bodo prisotni tudi politiki. Govorili bodo o trenutnih pomembnih vprašanjih. Eno izmed njih je stanje v Darfurju, kjer predsednik al Bašir preganja organizacije, ki med drugim pomagajo prebivalcem Darfurja zagotoviti tudi dostop do vode. To bo torej tudi priložnost, da se med drugim predsednika al Baširja prepriča, da dovoli mednarodnim organizacijam, da prebivalce Darfurja oskrbijo z vodo.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, tako kot je že storil gospod Musacchio, bi vas tudi sam želel spomniti, da je februarja ta Parlament skupaj s Svetovnim političnim forumom Mihaela Gorbačova, gostil konferenco s pomenljivim naslovom: „Pomiriti se z vodo“; v okviru te konference je nastal Memorandum za svetovni protokol o vodi, ki si zasluži resen premislek in ki so jo podprle vse večje politične skupine v tem Parlamentu, za katero pa se ni menil Odbor za razvoj, ki je sestavil ta dokument.

Mislim, da to ni bilo slučajno: besedilo, o katerem govorimo danes, je dejansko šibko in medlo pri vseh ključnih točkah, ki bodo na dnevnem redu v Carigradu. Vzemimo za primer vodo kot temeljno človekovo

pravico. Če je to pravica – česar nima smisla zanikati –, potem ne more biti tudi blago. Pravice v svobodni družbi ni mogoče kupiti ali prodajati. Pravica se kupuje samo v sužnjelastniški družbi. Vendar pa se dobro zavedamo, da si ogromni zasebni interesi želijo to pravico lastiti. Kaj bo torej Evropa rekla v Carigradu? Kdo, kot je na primer navedeno v uvodni izjavi J, mora povečati finančno prednost, ki se pripisuje vodi? To je glavni primer dvoumnega besedila. Poleg tega ali je edini akter v politiki o vodah država oziroma javno lastništvo? Ali pa je država „glavni akter“, kot pravi odstavek 12 resolucije? Kaj ta izraz zares pomeni? Med drugim je tudi v nasprotju z odstavkom 2 istega dokumenta, kjer je upravičeno navedeno, da je voda „javna dobrina“, ki „bi jo morala nadzirati javnost“.

Smo torej sredi splošne krize modela razvoja naše družbe, a še vedno se oklepamo ideje trga, ki si naravo prilašča za zasebni dobiček. Tu pa je še ena šibka točka: dokument ne vsebuje nikakršnega organizacijskega predloga glede svetovnega gospodarjenja z vodami. Omenjeni memorandum pa opisuje predlog za svetovno agencijo, ki se ponovi tudi v eni izmed sprememb, ki jo bom podprl.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, peti svetovni forum o vodah je dogodek, ki bi moral biti priložnost, da začnemo delati na sistemih javnega gospodarjenja z vodami, ki bodo učinkoviti, pregledni, urejeni in skladni s cilji trajnostnega razvoja, ki zadevajo izpolnjevanje potreb družbe. Posebna vloga in posebne naloge na tem področju bodo pripadle lokalnim organom. Poleg tega je kriza s hrano pokazala potrebo po razvoju novih tehnik, kot je namakanje poljedelskih površin. Obenem je pomembno zagotoviti, da se uporabljajo naravna gnojila ali gnojila, ki se hitro razgradijo v prsti in ki ne prodirajo v podzemne vode.

Kako namerava torej Komisija upoštevati voljo Evropskega parlamenta, izraženo v resoluciji z dne 15. marca o četrtem svetovnem forumu o vodah, ki zadeva podporo in načine skupnega financiranja gospodarjenja z vodami? Problem vode je najpomembnejši izziv, s katerim se soočata tako svet kot Evropa.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, moji kolegi poslanci imajo prav: številke so zaskrbljujoče in zahtevajo resen premislek. Veliko, zelo veliko ljudem na svetu se temeljna pravica do vode še vedno odreka. V zadnjih letih so se predpisi na tem področju bistveno razširili. Vendar pa bi želeli, da bi se v Carigradu pozornost namenila potrebi po racionalizaciji številnih mednarodnih teles, ki igrajo vlogo v upravljanju, usmerjanju in nadzorovanju svetovne dinamike, povezane z vodo, saj se njihove dejavnosti in pristojnosti trenutno pogosto prekrivajo. S to reformo ne moremo več odlašati.

Upam tudi, da bo peti svetovni forum o vodah prepoznal koncept vode kot svetovni javni vir in da bo ta zamisel dobila podporo skupaj s posledičnimi ustreznimi politikami o njegovi zaščiti, javnem lastništvu in uporabi ter postopkih porazdelitve.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, mislim, da vsi skupaj v tem Parlamentu že več let ponavljamo eno in isto.

O vodi, tem skupnem viru za vse človeštvo, smo po mojem mnenju povedali že vse, žal pa je treba reči, da se položaj še zdaleč ne izboljšuje; ravno nasprotno. Zadnje poročilo Združenih narodov kaže, da se dejansko še slabša. Zato menim, da kljub danim predlogom in politikam, ki so bile izvršene s strani Evropske unije, kar je prvi korak naprej, moramo storiti še več, saj brez vode ni življenja. Zavedati se moramo tudi, da mnoga prebivalstva, zlasti države, s katerimi trgujemo in imamo vzpostavljen dialog, nimajo urejene oskrbe z vodo ali še vedno nimajo dostopa do pitne vode.

To je popolnoma nedopustno in nesprejemljivo. Po mojem mnenju moramo prav zares podpreti – in mislim, da mora Evropska unija podporo zagotoviti na mednarodni ravni in v Carigradu – status vode kot skupnega vira za vse človeštvo. Voda ni blago, ki ga je mogoče prodajati ali ki bi ga lahko prodajala naša multinacionalna podjetja. Za to se moramo boriti v Carigradu in mislim, da bodo naši kolegi poslanci to tudi storili.

John Bowis (PPE-DE). – Gospa predsednica, poslušal sem svoje kolege, ki so popolnoma upravičeno poudarili problem pomanjkanja vode, pomanjkanja dostopa do vode ter problem bolezni, ki so posledica tega. Vse to je temeljnega pomena za ta forum o vodah.

Hotel sem samo opozoriti na drugo plat tega kovanca, kajti tisti izmed nas, ki smo bili pred kratkim v Gvajani, kjer je potekala regionalna konferenca AKP, smo lahko natanko ugotovili, katere države imajo preveč vode zaradi podnebnih sprememb. Gospod Musacchio je govoril o vplivih podnebnih sprememb na vodo; kako se lahko ta onesaži, kako se lahko izsuši, kako se lahko izgubi dostop do nje, vendar je vsega tega preveč in ne smemo pozabiti, kaj to pomeni v smislu onesnaženja zaloga vode in povzročanja škode pridelkom in vsemu drugemu.

Zato moramo po mojem mnenju na seznam za ta forum o vodah dodati še vprašanje pogozdovanja/krčenja gozdov, kajti če tega ne uredimo, se bomo še naprej soočali tako s poplavami kot s sušami.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, nihče ne more podcenjevati pomena vode in potrebe po dobrem upravljanju naših vodnih virov. A kot sem že povedala v svoji uvodni izjavi, tudi revnejšim delom sveta moramo pomagati, da dobijo dostop do čiste pitne vode. Komisija bo še naprej nudila pomoč tem državam.

Voda je primarna človekova potreba, kot je bilo priznано in ponovno potrjeno v okviru četrtega foruma o vodah v Mehiki leta 2006. Seveda, kot sem že dejala, bo na prihodnjem forumu v Carigradu predstavljena tudi EU, ki bo jasno predstavila vse točke, ki sem jih navedla.

Gospod Bowis je omenil še eno zelo pomembno vprašanje – in z njim se strinjam –, in sicer, da so zaradi podnebnih sprememb drugi deli sveta poplavljeni z vodo. Prav res moramo ukrepati. Kot je gospod Bowis jasno dejal, je ena izmed rešitev tega problema pogozdovanje.

Predsednica. – Prejela sem en predlog resolucije⁽³⁾, predložene v skladu s členom 108(5) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 12. marca 2009.

17. Posebno poročilo Računskega sodišča št. 10/2008 o razvojni pomoči ES za zdravstvene storitve v podsaharski Afriki (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o vprašanju za ustni odgovor v zvezi s posebnim poročilom Računskega sodišča št. 10/2008 o razvojni pomoči ES za zdravstvene storitve v podsaharski Afriki, ki ga Komisiji v imenu Odbora za razvoj postavlja gospod Borrell Fontelles (O-0030/2009 – B6-0016/2009).

Anne Van Lancker, vlagateljica. – (NL) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, Afrika je edina celina, ki ni dosegla nikakršnega omembe vrednega napredka pri izpolnjevanju ciljev tisočletja, kar zlasti velja za zdravstveno področje oziroma za umrljivost mater in otrok, boj proti virusu HIV/aidisu, tuberkulozo in malarijo. To je mogoče v celoti pripisati njihovim slabim sistemom zdravstvenega varstva in kadrovske krizi, s katerimi se spopada ta sektor. Zato je povsem jasno, da so naložbe v zdravstvene sisteme bistvenega pomena za boj proti revščini.

To je tudi stališče Komisije, ki pa je glede na poročilo Računskega sodišča kljub svojim večletnim trditvam storila bore malo, da bi dosegla kakršne koli spremembe v praksi. Komisija si za boj proti aidisu prizadeva v glavnem z vertikalnimi skladi, kar je po našem mnenju zares potrebno, vendar pa to ne sme iti na račun celotnega paketa naložb v osnovno zdravstveno varstvo.

Gospa komisarka, proračun za osnovno zdravstveno varstvo se od leta 2000 v okviru celotnega paketa uradne razvojne pomoči ni povečal niti sorazmerno. Zato ima ta Parlament veliko razlogov, da na podlagi poročila Računskega sodišča postavi Komisiji nekaj vprašanj in poda nekaj priporočil. Izpostaviti bi želela štiri točke.

Prvič, povečati je treba proračun za zdravstveno varstvo. Očitno je, da je tu potrebna skupna pobuda s strani EU in njenih partnerskih držav. Države v razvoju so se v okviru deklaracije iz Abuje zavezale, da bodo temu namenile 15 % svojega proračuna. Vendar, gospa komisarka, to ne bo mogoče, če sta Komisija in Evropa pripravljeni temu nameniti le 5,5 % sredstev iz Evropskega razvojnega sklada. Zato bi želela od vas slišati, kako namerava Komisija zagotoviti povečanje naložb v zdravje v okviru 10. Evropskega razvojnega sklada.

Drugič, proračunska podpora mora biti boljše in učinkoviteje uporabljena. Čeprav je tudi to nekaj, s čimer se postavlja Komisija, je temu namenjena slaba ocena v poročilu Računskega sodišča. Pa vendar je s proračunsko podporo mogoče v veliki meri odpraviti pomanjkljivosti v sistemih zdravstvenega varstva na jugu. Medtem ko sektorska proračunska podpora lahko dejansko pomaga zdravstvenim sistemom, se v podsaharski Afriki skorajda ne uporablja.

Splošna proračunska podpora je lahko v pomoč tudi, če Komisija lahko obveže in spodbudi partnerje, da zdravstveno varstvo opredelijo kot osrednji sektor; Komisijo k temu tudi pozivamo. Moje vprašanje Komisiji

⁽³⁾ Glej zapisnik.

se glasi: na kakšen način boste zagotovili, da se bodo prek sektorske podpore in splošne proračunske podpore začeli izvajati veliko boljši in veliko bolj usmerjeni ukrepi?

Eden izmed obetavnih instrumentov Komisije so pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja. Sama jih sto odstotno podpiram, a če sem popolnoma iskrena, so vendarle nekoliko preveč nepopolni in preveč kratkovidni, saj so namenjeni le dobrim učencem, torej je drugim resnično treba omogočiti druge možnosti.

Tretjič, okrepiti je treba strokovno znanje in izkušnje. V skladu s poročilom ima Komisija premalo strokovnega znanja in izkušenj, da bi svoje politične predloge o sektorju zdravstvenega varstva tudi začela izvajati. Zato želimo prositi Komisijo, da zagotovi to strokovno znanje in izkušnje tako, da vključi več zdravstvenih strokovnjakov in da učinkoviteje sodeluje s SZO in državami članicami.

To sem našla v eni diplomski nalogi s FDV-ja. *Aid darlings* in *aid orphans* je tam prevedeno kot 'zasičene' in 'zapuščene' države, v oklepaju pa je angleški izraz. Ker ne najdem nikjer nič drugega, bi tole kar sprejela, popravila pa bom tudi v prejšnji razpravi in ti označila z rumeno. Če se spomniš kaj boljšega, pa povej.

Četrto, sektor zdravstvenega varstva bi moral biti bolje usklajen. Gospa komisarka, nujno je treba začeti izvajati Kodeks ravnanja EU o delitvi dela ter bolj uskladiti naložbe v zdravstveno varstvo ter programe zdravstvenega varstva med različnimi državami EU. Poleg tega moramo zagotoviti, da bodo pomoč na zdravstvenem področju lahko zagotavljale tudi tako imenovane 'zapuščene' države (orphans) iz skupine revnejših držav.

Na koncu bi se želela zahvaliti gospodu Staesu, ki v imenu Odbora za nadzor proračuna podpira pomisleke Odbora za proračunski nadzor in je Komisijo prosil, naj pojasni svoje načrte v zvezi s postopkom podelitve razrešnice vsaj pred koncem leta 2009.

Gospa komisarka, gospe in gospodje, jasno je, da ta Parlament poziva Komisijo, da začne svoje prednostne naloge politike končno izvajati z večjo prepričanostjo in boljšimi instrumenti. To je več kot potrebno, če želimo izkoristiti priložnost in izpolniti cilje tisočletja do leta 2015, kajti, gospa komisarka, osnovno zdravstveno varstvo si zasluži trajnostne dolgoročne naložbe.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, Komisija prav zares pozdravlja posebno poročilo evropskega Računskega sodišča o podpori ES zdravstvenim storitvam v Afriki. Razprava o tem vprašanju za ustni odgovor nam daje priložnost, da o naši podpori zdravstvu v Afriki govorimo skupaj z vami, Evropskim parlamentom.

Ne bom ponavljala uradnega odziva Komisije na posebno poročilo Računskega sodišča, ki je že objavljen na internetu.

To poročilo žal ni bilo široko pokrito v tisku in tudi, kadar je bilo omenjeno, so se z izjavami, da Evropa ni izpolnila svojih obljub Afriki, stvari preveč poenostavljale. Dovolite mi torej, da pred razpravo pojasnim samo nekaj bistvenih točk.

do sem je citirano, potem sem pa malce priredila, ker v originalu piše zaustaviti širjenje in začeti zmanjševati število okuženih z HIV/AIDS... tega pa ona ni rekla, a ne da ne

aids pišem z malo in normalno sklanjam: se mi zdi, da je tako prav, vsaj dosti zadetkov je takšnih. Na prejšnjem linku je z veliko, sem se odločila, da to zanemarim. Če pa se motim, mi povej.

Komisija ostaja v celoti zavezana podpori razvojnim ciljem tisočletja, med katerimi so tudi cilji 4, 5 in 6, ki so povezani z zdravjem: za dve tretjini zmanjšati umrljivost otrok, za tri četrtnine zmanjšati umrljivost porodnic in zaustaviti širjenje virusa HIV/aidsa. To je tisto, za kar se zavzemamo v okviru našega razvojnega sodelovanja, vendar pa se naša zavezanost ne sme meriti s proračunskimi sredstvi, ki se dodeljujejo zdravstvenemu sektorju.

Umrljivost otrok se bo nedvomno zmanjšala z učinkovitimi zdravstvenimi posegi, zlasti s cepljenjem. Zato obsega cepljenja ne spremljamo samo v naših zdravstvenih programih, temveč tudi v okviru številnih ukrepov splošne proračunske podpore. Vendar pa je umrljivost otrok odvisna tudi od drugih dejavnikov, kot so prehrana, stanovanjske razmere, dostop do varne vode, ustrezne sanitarne razmere in izobraževanje. Torej lahko pogosto prispevamo in bomo prispevali tudi zunaj samega sektorja zdravstvenega varstva.

Ko smo se odločali o sektorskih dodelitvah in načinih naše razvojne pomoči, smo se v Parizu in Akri dogovorili, da bomo veliko bolj spoštovali temeljna načela učinkovitosti pomoči. Naj navedem samo dva primera. Prvi je vodstvo s strani partnerskih vlad. To pomeni sprejemanje sektorjev, ki so predlagani za

dodelitev podpore, in sicer po temeljiti razpravi s partnersko državo. To mogoče ne bo zdravstveni sektor, temveč izobraževanje ali voda in sanitarne razmere.

Drugič: uskladitev nacionalnih sistemov. To pomeni usmerjanje naše pomoči, po možnosti v obliki proračunske podpore (pod pogojem, da so izpolnjena temeljna merila). Če ima država dovolj dobro oblikovano strategijo za boj proti revščini, bi se naša podpora lahko usmerila v obliki splošne proračunske podpore.

Čeprav ta podpora potem ne bo opredeljena kot podpora zdravstvenemu sektorju, bo kljub vsemu povezana s cilji, ki se nanašajo na zdravje, kot so stopnje obsega cepljenja ali delež rojstev, pri katerih je sodelovalo izurjeno zdravstveno osebje. Takšni cilji so ponavadi del strategije za boj proti revščini in se jih spremlja, porazdelitev proračunske podpore pa je pogosto povezana z napredkom pri njihovem doseganju.

Poleg globalnih zavez na področju učinkovitosti pomoči, danih v Akri in Parizu, smo na ravni Evropske unije skupaj sprejeli kodeks ravnanja, ki na primer predvideva zmanjšanje števila sektorjev, v katerih je aktiven vsak posamezen donator, da bi tako zmanjšali upravno in vodstveno breme naših partnerskih držav zaradi množice donatorjev. To je bistvo pristopa razdelitve dela, o katerem so se dogovorile države članice EU in Evropska komisija. Vemo, da dogovarjanje o tem na državni ravni ne bo vedno enostavno, zlasti zato, ker je zdravje v javnem mnenju visoko na lestvici in ker želijo biti vsi donatorji in države donatorke prisotne in vidne. Včasih se bomo morali upreti takšni usmerjenosti in prepustiti drugim donatorjem, da opravijo svoje delo.

Zato upam, da bo naša današnja razprava prispevala k nadaljnji pojasnitvi teh vprašanj in da bo pomagala zagotoviti, da bo Evropa izpolnila svoje obljube, ki jih je dala Afriki.

John Bowis, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, zahvaljujem se komisarki za ta odgovor. Zagotovo imate prav, gospa komisarka, da lahko številke pomenijo veliko stvari in da jih moramo zato temeljito preučiti. Danes imamo seveda tu Računsko sodišče, zato moramo preučiti številke. Včasih si želim, da bi se rajši posvečali ljudem namesto številkam, vendar se strinjamo, da „brez zdravja ni bogastva“. To ni samo slogan, temveč tudi resničnost v številnih državah z nizkimi prihodki.

Strinjamo se, ko Računsko sodišče pravi, da je za zdravje namenjenih samo 5,5 % sredstev iz Evropskega razvojnega sklada, medtem ko bi bilo treba v skladu s politiko Evropske unije – in politiko Parlamenta – za zdravje in izobraževanje porabiti 35 % teh sredstev. Tu imamo torej napačno številko, ki pa mogoče ni tako slaba, kot se zdi. Kljub temu je očitno, da moramo storiti veliko več, to pa vključuje sodelovanje – če smem uporabiti ta izraz – s 15 % jamstvom samih držav, opredeljenim v deklaraciji iz Abuje.

Toda, gospa komisarka, zdaj bi se želel vrniti k ljudem. Pojdite v Mali in videli boste, da se sladkorne bolezni ne da več nadzorovati; oglejte si stroške družin: več kot 30 % družinskega prihodka se porabi na inzulin, če ga morajo kupiti – in dejansko ga morajo kupiti. Pojdite v Čad in povprašajte o storitvah s področja duševnega zdravja; povedali vam bodo, da so jih imeli pred državljansko vojno. Pojdite kamor koli v Afriko in videli boste nečloveško ravnanje z ljudmi z božjastjo, medtem ko bi samo z nekaj centi lahko dosegli, da večina od njih ne bi več imela napadov. Pojdite kamor koli v Afriko in videli boste sirote zaradi aidsa; pogledajte si in spoznajte s starimi starši, ki vzgajajo vnuke, ker so njihovi starši mrtvi.

Tu je statistika. Vemo, da 14 % svetovnega prebivalstva ameriške celine predstavlja 10 % svetovnega bremena zaradi bolezni, medtem ko 42 % tega bremena nosijo zdravstveni delavci. Podsaharska Afrika ima 11 % svetovnega prebivalstva, ki predstavlja 25 % svetovnega bremena zaradi bolezni, zdravstveni delavci pa nosijo 3 % tega bremena. To je povezano z razpravo, ki smo jo imeli prej. Vendar pa moramo to preučiti, saj brez zdravstvenih storitev, zdravstvenih delavcev in zdravstvenega izobraževanja ne moremo imeti zdravja.

Preučiti moramo tudi nekatere projekte, ki smo se jih lotili. Ne gre samo za tuberkulozo, aids in malarijo, temveč tudi za vse druge bolezni. Gre za zanemarjene bolezni, pri katerih se Komisija ponaša s svojim sodelovanjem s farmacevtskimi podjetji na področju pobude, da je treba ljudem, ki potrebujejo ta zdravila, zagotoviti pomoč. Preučiti moramo vzroke slabega zdravja, okrog katerih so se razvile nocojšnje razprave.

Samo če povežemo vse te stvari skupaj, se bo statistika zares sešela – kar pomeni, da se bodo sešeli ljudje. To, kar bomo storili bolje, bo pomagalo ljudem, da se bodo počutili bolje, s tem pa bo šlo boljše tudi njihovim gospodarstvom.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, poročilo Računskega sodišča v Odboru za proračunski nadzor bo uradno predstavljeno šele naslednji teden. Zato bi želel čestitati

Odboru za razvoj in gospe Van Lacker, ki sta poskrbela, da imamo danes to razpravo in da bomo jutri sprejeli resolucijo, ki natančno opisuje, kaj je šlo narobe.

Pozorno bi morali preučiti daljši govor gospe Van Lacker in priporočila, ki jih je v njem podala. Gospa komisarka, pozorno bi morali preučiti tudi govor gospoda Bowis, ki je zelo spretno uspel navesti vse pomanjkljivosti.

Vsak, ki prebere poročilo Računskega sodišča, se temu vprašanju ne more izogniti. Številke lahko vidijo vsi in gospa Van Lacker ima prav, ko poudarja, da bodo cilji tisočletja, povezani s tem sektorjem, le težka doseženi, če sploh bodo. Ko boste preučili številke, ki jih Računsko sodišče navaja za vsako posamezno državo, vas bo to s trdnim udarcem spustilo na realna tla.

Kar zadeva razširjenost aidsa: 34 % prebivalstva je okuženega v Svazilandu, 23 % v Lesotu in 14 % v Malaviju. Umrljivost otrok v Svazilandu je leta 1997 znašala 78/1000, medtem ko danes znaša 86/1000. V Lesotu je bila sredi 90. let pričakovana življenjska doba 60 let, danes je samo 41 let. V Keniji pred petim letom starosti umre več kot 1 na 10 otrok. Priporočilo, analiza Računskega sodišča v zvezi z učinkovitostjo politike EU, je bilo v zadnjih nekaj letih izredno zaskrbljujoče.

Zato upam, gospa komisarka, da bo Komisija resnično uspela odgovoriti na vprašanja, postavljena 10. aprila, ki sem jih kot poročevalec Odbora za proračunski nadzor uspel vključiti v to resolucijo, da bi lahko te odgovore vključili v postopek podelitve razrešnice konec aprila.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Gospa predsednica, gospa komisarka, vsak, ki obišče podsaharsko Afriko, lahko v večini držav hitro opazi zelo veliko šibkost njihovih zdravstvenih sistemov in skrajno negativen vpliv te šibkosti na življenje in zdravje ljudi, ki bi jim te službe morale pomagati.

Sem citirala prav iz tega poročila; na strani EPja je citat drugačen, če boš slučajno tam gledala

tole me malo moti; sicer je v EP-ju vedno z malo začetnico, samo v tem poročilu je z veliko; sem tukaj pustila, ker je citat

To nenehno potrjujejo tudi številke, ki so redno objavljene na mednarodni ravni. Zaradi tega je zamisel, da bi preproste in praktične poteze, ki niso posebej izdelane ali celo preveč drage, zadostovale za reševanje mnogih življenj, skrajno moteča. Evropska finančna podpora bi lahko v tem smislu bila ključnega pomena in nikakor ne smemo pozabiti, da je sodelovanje na zdravstvenem področju prav zares strateško in da ne vključuje neposredno samo enega razvojnega cilja tisočletja, temveč mnoge izmed njih. Računsko sodišče je ugotovilo, citiram: „Kljub Komisijinim zavezam o doseganju razvojnih ciljev novega tisočletja in zdravstveni krizi v Podsaharski Afriki se financiranje zdravstvenega sektorja kot delež celotne razvojne pomoči s strani ES na splošno ni povečalo“. Konec citata. Ugotavlja tudi, da — in spet citiram: „Komisija je pri ustanovitvi Svetovnega sklada prispevala znatno financiranje [za boj proti aidsu, tuberkulozi in malariji], vendar ni namenila enake pozornosti krepitevi zdravstvenih sistemov, čeprav naj bi to bila njena prednostna naloga“. Konec citata.

Po besedah sodišča se bo to zgodilo, ker – in spet citiram – „Komisija ni imela dovolj strokovnega znanja s področja zdravja, da bi zagotovila najuspešnejšo uporabo financiranja za področje zdravja“. Konec citata.

Računsko sodišče torej Evropsko komisijo neposredno postavlja pred veliko izkušnjo, kar odobravam. Kar se tiče nas, bi tudi sam želel ponovno izreči ta izziv, ki temelji na objektivnosti teh podatkov in te ocene. Zdravstvene storitve so že del naših prednostnih nalog na področju razvojne pomoči in morajo postati njihov čedalje večji del, zato si zaslužijo večje financiranje. Način nudenja te pomoči se bo v celoti izboljšal z izvajanjem storitev, ki lahko rešijo veliko življenj, pri čemer moramo upoštevati navidez nasprotujoče si potrebe po usklajevanju vodenja in približevanja prebivalstvu, ki je do pomoči upravičeno.

Evropska komisija mora na ta odziv odgovoriti pozitivno, zato jo pozivam, da tako stori. Gospod Bowis je pravkar imel ganljiv govor, v katerega je uspel vključiti obraze, človeške obraze, da bi odpravil hladnost števil Računskega sodišča. Izziv za nas, gospa komisarka, je zagotoviti, da bo naše sodelovanje na te iste obraze priklicalo izraze sreče in upanja. Prav zato, gospa komisarka, je pomembno, da spremenimo številke v našem sodelovanju na področju zdravstva.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, v resnici nisem hotela govoriti o tem poročilu, temveč samo dodati nekaj, kar mi je še posebej blizu in kar sem omenila že večkrat na srečanjih držav AKP. Gre za vprašanje zdravstvenega stanja Tuaregov v Nigru. V okviru tega bi, gospa komisarka, resnično želela na ta problem opozoriti evropska podjetja, ki izkoriščajo naravne vire v afriških državah,

zlasti pa francosko podjetje Areva, ki namerava v Nigru črpati uran, ne da bi o tem kakor koli obvestilo lokalne skupnosti, ljudje, ki tam živijo in ki nato na primer uporabljajo radioaktiven ali odpaden material za kuhinjsko posodo.

Organi v Nigru ne dovoljujejo izvajanja resnih študij o stanju v zvezi z radioaktivnostjo med temi ljudmi, za katerega pa mi vemo, da je izredno zaskrbljujoče.

Na enem izmed srečanj držav AKP smo prosili, da se pri teh ljudeh opravi epidemiološka študija. To prošnjo danes ponovno naslavljam na Komisijo.

PRESEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

podpredsednik

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, nisem samo pozorno poslušala, kar je bilo nocoj tukaj izrečeno, in svoje pozornosti nisem samo namenila temu, kar je navedeno v poročilu Računskega sodišča, temveč sem se tudi, kot sem že dejala, ravnokar vrnila z obiska v Slonokoščeni obali in Liberiji, kjer sem na lastne oči videla, kakšne so potrebe teh držav na področju zdravja. Njihove potrebe se nanašajo na infrastrukturo, na usposobljene zdravstvene delavce, o katerih smo že govorili, in na zdravila.

Te potrebe so ogromne in vsekakor se strinjam z vami, da moramo okrepiti naša prizadevanja pri nujenju pomoči na zdravstvenem področju v revnih državah Afrike.

Lahko vam zagotovim, da bom vaše pripombe prenesla svojemu kolegu Louisu Michelu in prepričana sem, da bo vse vaše predloge in pripombe zelo skrbno preučil, kot sem to storila tudi jaz.

Predsednik. Prejel sem en predlog resolucije ⁽⁴⁾, predložene v skladu s členom 108(5) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

18. XM datoteka ima seveda 'euro': jaz nadaljujem z evrom, kot že zadnjič. Uresničevanje enotnega območja plačil v eurih (območje SEPA) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je vprašanje za ustni odgovor v zvezi z uresničevanjem enotnega območja plačil v evrih (območje SEPA), ki ga je v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve postavila gospa Berès (O-0018/2009).

Pervenche Berès, vlagateljica. – – (FR) Gospod predsednik, govorim v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. Gospa komisarka, Evropski parlament si je pod vodstvom poročevalca gospoda Gauzèsa zelo prizadeval, da bi dobili zakonodajne ukrepe, potrebne za uresničevanje projekta SEPA – enotnega območja plačil v evrih.

Ko smo sestavljali spremljajočo zakonodajo, Direktivo o plačilnih storitvah, smo si postavili nekaj vprašanj. Zdaj se zavedamo, da so bila ta vprašanja verjetno upravičena.

Zdaj, ko smo tik pred začetkom izvajanja tega projekta, imamo nekaj skrbi, ker se nam zdi, da se mobilizacija, kar po mojem mnenju nima nič opraviti z izzivi krize, ni ravno materializirala tolikšni meri, kot bi se morala.

Dejstvo je, da temu projektu, ki je bil deležen velike podpore sektorja in zakonodajalca, ki pa mora predvsem zagotoviti sodobno plačilno orodje, prilagojeno okoliščinam naše enotne valute evra, grozi nevarnost, da ne bo dosegel kritične mase, ki jo potrebuje, če želi biti v celoti učinkovit.

Predvsem nas skrbi, da bo izvajanje sistema SEPA za neposredne bremenitve, ki je nedvomno eden izmed najizvirnejših vidikov tega projekta, naletelo na nekatere težave.

Menimo, da bi v zvezi z odgovornostjo Komisije bilo treba postaviti dve vprašanji. Prvič, kako namerava Komisija spodbujati in podpreti prehod na plačilne instrumente SEPA? Časovni okvir je določen in očitno je, da ne upošteva celotnega dejanskega stanja. Drugič, ali Komisija meni, da bi bilo treba prehod kritične mase transakcij na instrumente SEPA opraviti do leta 2010 in, če ne, kaj bi bilo treba za ta namen storiti?

⁽⁴⁾ Glej zapisnik.

Ko smo sprejeli to zakonodajo, nismo določili jasnega in zavezujočega roka za prehod na instrumente SEPA. Menimo, da je zdaj nedvomno pravi čas za to. Razumemo, da ostaja še nekaj vprašanj o združljivosti nacionalnih sistemov s sistemom SEPA in o tem, kaj dokončen prehod sploh pomeni, vendar menimo, da je naloga Komisije ta, da sektorju pomaga pri iskanju rešitev na preostala vprašanja.

Tu je še vprašanje o pristojbinah za izmenjavo, ki je bilo očitno spregledano ali zanemarjeno, medtem ko je za številne akterje ravno osrednjega pomena, ko gre za uspeh projekta SEPA. S tega vidika se včasih zdi, da različna odgovorna telesa, bodisi v strokovnem bančnem sektorju, Generalnem direktoratu za notranji trg in storitve ali Generalnem direktoratu za konkurenco včasih prelagajo odgovornost eno na drugo.

Mogoče je zakonodajalec deloma dolžan tudi govoriti s temi akterji in od njih zahtevati nekaj čuta za odgovornost. Menimo, da na tej ravni ne moremo več dvomiti v skladen del zakonodaje, ne da bi akterje na trgu podprli v njihovih prizadevanjih pri oblikovanju alternativnega sistema. Prav to je težava, na katero naletimo pri vprašanju pristojbin za izmenjave.

Generalni direktorat za konkurenco je v nekaterih primerih navedel, da je ta del zakonodaje po njegovem mnenju v nasprotju s pravili konkurence, vendar meni, da mora sektor najti drugo rešitev. Vendar teh drugih rešitev, ki obstajajo na ravni držav članic, Generalni direktorat za konkurenco ni preizkusil. Zato ni nikakor mogoče vedeti, ali jih bo tudi lahko podprl oziroma ali se z določenimi rešitvami lahko rešijo problemi, s katerimi smo soočeni.

Predstavljajte si na primer, da bi bilo financiranje sistema izmenjav odvisno od kazni, ki bi jih nalagala zakonodaja za storjene napake. V praksi bi to pogosto pomenilo, da bi morali plačevati najbolj ranljivi ljudje, kar pa se meni ne zdi niti upravičeno niti socialno pravično.

Zato pozivam Komisijo, da ukrepa pri dveh pomembnih točkah: določi naj rok za prehod in pomaga naj pri oblikovanju alternativnega sistema ali sistema, ki je sprejemljiv z vidika pravil Pogodbe, ki se nanašajo na izmenjavo.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, na začetku mi dovolite, da vam prenesem obžalovanje komisarja McCreevya, ki se ni mogel udeležiti te razprave.

To je zares obsežno vprašanje, vendar menim, da tako vprašanje kot tudi osnutek resolucije o uresničevanju območja SEPA ustrezno opredeljujeta ključna vprašanja, ki jih moramo rešiti, da bi bil projekt SEPA uspešen.

Prvo vprašanje se glasi, kako Komisija namerava spodbujati in podpreti prehod na instrumente SEPA.

Tak prevod je v predlogu resolucije, pa sem kar pustila.

Projekt SEPA je v prvi vrsti tržno usmerjen projekt, vendar si je Komisija zaradi njegovih precejšnjih koristi za širše gospodarstvo prizadevala za spodbujanje prehoda na SEPA na primer tako, da je ravnala kot katalizator, da bi dvignila politični profil projekta SEPA z našim poročilom o napredku SEPA, in tako, da je spodbujala zgodnji prehod s strani javnih organov. To je storila tudi s prizadevanjem za to, da še sama postane ena izmed prvih, ki so sprejeli instrumente SEPA. In nenazadnje tudi tako, da je podala predloge za namen uresničitve vseh ugodnosti projekta SEPA, kot je bilo prejšnji teden napovedano v predlogu Komisije „Spodbujanje okrevanja evropskega gospodarstva“.

Drugo vprašanje je, ali se bo prenos kritične mase plačil izvršil do konca leta 2010. Seveda podpiramo hiter prehod, da bi bili dodatni stroški, ki bi med prehodom nastali, kar najmanjši. Čeprav se je sistem SEPA za kreditna plačila začel uspešno izvajati, je bil prehod v tej obliki izvršen le pri 2 % plačil. Poleg tega se bo sistem SEPA za neposredne bremenitve začel izvajati šele letos. Prehod torej trenutno poteka prepočasi, da bi lahko do leta 2010 dosegel kritično maso.

Tretje vprašanje se nanaša na potrebo po jasnem in zavezujočem roku. Tudi sami vidimo velike prednosti pri določitvi roka in seveda se leto 2012 ne zdi nesprejemljivo. Vendar pa je to za mnoge države članice še vedno občutljivo vprašanje. Zato podpiramo oblikovanje jasnega postopka preučitve tega vprašanja z zbiranjem informacij o tem, kako bo rok vplival na različne zainteresirane strani in začetek plodne razprave z njimi.

Tako bi lahko dobili nekakšno politično podporo in, če bo potrebno, morebitni zakonodajni predlog, na primer konec leta.

Vaše četrto vprašanje se glasi kako povečati pravno varnost za sistem SEPA za neposredne bremenitve v povezavi z večstranskimi pristojbinami za izmenjavo in obstoječimi pooblastili.

Kar potrebujemo, je začasna rešitev problema poslovnega modela, da bi zagotovili pravno varnost in uspešno pričeli izvajati sistem SEPA za neposredne bremenitve. Zaradi tega Komisija v celoti podpira prizadevanja Parlamenta in Sveta pri iskanju začasne rešitve v okviru pregleda Uredbe o čezmejnih plačilih.

Komisija podpira tudi trajno pravno veljavnost obstoječih nacionalnih pooblastil za neposredne bremenitve pri prehodu na SEPA. Vendar pa je to pravno vprašanje, ki ga morajo rešiti nacionalni organi na primer tako, da izkoristijo priložnosti v okviru izvajanja Direktive o plačilnih storitvah.

Peto vprašanje se nanaša na to, kako Komisija obravnava vprašanje večstranske pristojbine za izmenjavo za plačila s karticami.

To delo poteka v prvi vrsti v okviru ocene, ki jo Komisija izvaja v skladu s pravili konkurence na dveh glavnih mednarodnih kartičnih shemah, in sicer MasterCard in Visa.

19. decembra 2007 je Komisija sprejela odločbo, da večstranske pristojbine za izmenjavo podjetja MasterCard za čezmejna plačila s potrošniškimi kreditnimi MasterCard in plačilnimi Maestro karticami niso v skladu s pravili konkurence. MasterCard se je na odločbo Komisije pritožil.

Marca 2008 je Komisija sprožila postopke za ugotovitev, ali večstranska pristojbina za izmenjavo podjetja Visa Europe krši člen 81. V teku so tudi pogovori s podjetjem Visa.

Komisija želi ohraniti enake konkurenčne pogoje tako za podjetji MasterCard in Visa Europe, kakor tudi za druge sheme plačil s karticami, ki bi se lahko pojavile v prihodnosti.

Vaše predzadnje vprašanje se glasi, ali bo Komisija predlagala dejansko rešitev vprašanja o večstranski pristojbini za izmenjavo. V tržnem gospodarstvu je sektor tisti, ki moran predlagati ustrezen poslovni model. Kot sem že rekla, v zvezi s karticami že potekajo razprave s podjetji MasterCard in Visa. Kar zadeva sistem SEPA za neposredne bremenitve, je Komisija pripravljena pomagati sektorju tako, da bo zagotovila nujne smernice v okviru trajnega dialoga z bančnim sektorjem in na podlagi prispevkov ustreznih akterjev na trgu. Te smernice bi morale biti pripravljene najpozneje do novembra 2009.

Vaše zadnje vprašanje se nanaša na posebne ukrepe, ki jih Komisija namerava predlagati, da bi zagotovila, da prehod na SEPA ne bo ustvaril dražjega plačilnega sistema.

Po mnenju Komisije, se to ne bi smelo zgoditi. Prvič, SEPA bi morala podpreti konkurenco in povečati učinkovitost izvajanja prek ekonomij obsega – obe namreč ustvarjata pritisk, ki povzroča zmanjševanje cen.

Drugič, SEPA bi morala povečati tudi preglednost, s čimer se bo omejilo navzkrižno subvencioniranje in prikrito oblikovanje cen, čeprav bi lahko nekateri uporabniki lahko prehod s prikritega višanja cen na vidno nižanje cen vsaj navidez razumeli kot zvišanje cen. Tukaj bodo pomembna jasna sporočila bank.

Tretjič, Komisija z izvajanjem študij pozorno spremlja vpliv območja SEPA na potrošnike.

Strinjamo se, da obstaja skrb, da bodo učinkovite nacionalne sheme plačilnih kartic zamenjale dražje druge možnosti. Vendar obstajajo pobude, ki bi se lahko razvile v novo vseevropsko shemo plačilnih kartic, zagotovljena pa je tudi celovita podpora s strani obstoječih organov EU in nacionalnih organov za konkurenco.

Za konec lahko torej rečem, da bi območje SEPA moralo ustvariti učinkovitejši plačilni sistem, v okviru EU in nacionalnih politik konkurence pa obstajajo za to ustrezne zaščite.

Zato zelo pozdravljam to resolucijo in močno podporo Parlamenta območju SEPA.

Jean-Paul Gauzès, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, veliko je bilo povedanega o tem, kaj je nastalo iz te Direktive o plačilnih storitvah, v zvezi s katero sem nastopil kot poročevalec Parlamenta in ki je bila sprejeta na prvi obravnavi leta 2007.

Namen te direktive je med drugim bil dati različnim bančnim ustanovam, združenim v okviru Evropskega sveta za plačila, pravne instrumente, potrebne za uresničevanje območja SEPA. Zato je bila sprejeta evropska uredba o bančnih karticah, kreditnih plačilih in neposrednih bremenitvah.

SEPA je integriran trg plačilnih storitev v evrih, kjer med čezmejnimi in nacionalnimi plačili ne bo nobenih razlik. To bo prineslo koristi tako bančnemu sektorju kot potrošnikom.

Kot ste dejali, Komisija se je zavezala, da bo zagotovila, da prehod na SEPA ne bo ustvaril dražjega plačilnega sistema za državljane Evropske unije.

Po sprejetju tega poročila je prehod na SEPA potekal zelo počasi, prepočasi. 1. oktobra 2008 je bilo v obliki kreditnih plačil SEPA opravljenih samo 1,7 % transakcij.

Ravno zato danes sprejemamo resolucijo Evropskega parlamenta, ki Komisijo poziva, naj določi rok za prehod na produkte SEPA. Zadnji tak datum mora biti 31. december 2012, po katerem bi morala biti vsa plačila v evrih izvedena po standardih SEPA.

Preden pa ta prehod začne veljati, je treba rešiti občutljiv problem, občutljivo vprašanje večstranskih pristojbin za izmenjavo. Teh pristojbin se ne bi smelo odpraviti. Plačilne storitve so komercialna dejavnost. Pokritje stroškov in ohranitev dobičkovne marže za udeležence sta legitimna.

Po drugi strani pa se je treba izogibati nejasnosti ali samovoljnosti. Zato bi bilo primerno, če bi Komisija določila smernice v zvezi z uporabo teh pristojbin za izmenjavo.

Za namen večje pravne varnosti, morajo biti te smernice znane pred začetkom uporabe sistema SEPA za nesporedne bremenitve. Brez te pravne varnosti bi se lahko zgodilo, da banke v mnogih državah sistema za neposredne bremenitve ne bi začele izvajati, kar bi lahko ustavilo uresničevanje območja SEPA.

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ter skupina Socialdemokratov v Evropskem parlamentu sta za jutrišnje glasovanje predložili ustrezne spremembe. Seveda upamo, da bodo upoštevane.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) V tem tako težkem času je zelo pomembno, da poiščemo možne vire gospodarske rasti. Vir možne rasti evropskega gospodarstva je prav razvoj našega evropskega finančnega trga. V tem primeru govorimo o plačilnem trgu in žalostno je, da se odločitve, ki smo jih sprejeli, izvajajo tako počasi. Kot glavni razlog so običajno navedene tehnične možnosti bank, saj gre pri tem najpogosteje za tehnične rešitve, vendar bi želela reči, da je tehnična posodobitev bank v interesu bančnega sektorja in samih bank in da lahko na ta način posodobijo svoj trg, svoje plačilne sisteme ter povečajo svoje dobičke. Zato je zelo pomembno, da države članice začnejo izvajati načrt uresničevanja enotnega območja plačil v evrih.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vemo, da enotno območje plačil v evrih predstavlja pravi izziv za mala in srednje velika podjetja. Ta so nedavno zelo tesno sodelovala s sistemom kreditnih plačil, cene in stroški, ki so rezultat teh sistemov, pa se zelo razlikujejo. Po mojem mnenju tukaj nimamo zahtevane ravni pregledenosti.

A prav čas krize je čas, ko potrebujemo uravnoteženo podporo za podjetja. Omogočiti je treba, da se z zmanjšanjem stroškov izboljša kreditna sposobnost podjetij, saj lahko šele takrat seveda dobijo ponoven dostop do posojil. Mislim, da bi v tem primeru SEPA predstavljal dober instrument. Uresničiti ga je treba čim hitreje, da bi ustvarili položaj, v katerem cenejše in učinkovitejše ne bo samo poslovanje malih in srednje velikih podjetij, temveč bodo takšne tudi transakcije med njimi.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. - Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti Odboru za ekonomske in monetarne zadeve in njegovi predsednici gospe Berès za to razpravo. Komisija pozdravlja podporo Parlamenta območju SEPA, ki ni zgolj samoureditvena pobuda, temveč tudi glavna pobuda javne politike, ki želi okrepiti ekonomsko in monetarno unijo kakor tudi lizbonsko agendo. Parlament in Komisija sta očitno enakega mnenja in imata enak cilj za območje SEPA.

Vendar mi dovolite, da vas spomnim na tri pomembne točke. Prvič, kot sem omenila prej, je Komisija zelo aktivna pri zagotavljanju pomoči za nadaljnje izvajanje procesa prehoda na SEPA, zlasti tako, da pritiska na javne organe, naj območje SEPA čimprej sprejmejo. Še naprej bomo nadaljevali z našimi prizadevanji kot katalizator prehoda na SEPA.

Drugič, čeprav je določitev roka za prehod na SEPA tako v interesu Parlamenta kakor tudi v našem interesu, mislimo, da še ni prišel čas, da bi vklesali ta rok v kamen. Postopek smo sprožili in prepričani smo, da je potrebno še veliko pripravljalnega dela, preden bi si lahko zastavili takšno obvezo.

Tretjič, potrdim lahko, da bo Komisija zagotovila smernice o združljivosti večstranskih medbančnih nadomestil s pravili konkurence. Vemo, da do začetka veljavnosti sistema SEPA za neposredne bremenitve ni več veliko časa in da morajo naše smernice zato biti na voljo še pred novembrom 2009. Vendar moram vztrajati na eni točki: te smernice je mogoče zagotoviti samo, če nam bo sektor najprej posredoval konkretne zamisli o možnih poslovnih modelih.

Predsednik. Prejel sem en predlog resolucije⁽⁵⁾, predložene v skladu s členom 108(5) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri, 12. marca 2009.<BRK>

19. Poslabšanje humanitarnih razmer na Šrilanki (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o predlogu resolucije, ki jo je vložil Odbor za zunanje zadeve v zvezi s poslabšanjem humanitarnih razmer na Šrilanki (B6-0140/2009).

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, najprej bi se želela zahvaliti predsedniku Odbora za notranje zadeve, ker je soglašal k sprejetju postopka iz člena 91 in vključitvi te nujne resolucije na dnevni red prejšnji ponedeljek, saj smo na našem zadnjem plenarnem zasedanju tukaj v Strasbourgu že razpravljali o nujni resoluciji o tem vprašanju Šrilanke. Parlamentu bi se želela tudi zahvaliti, ker je privolil v to, da ta razprava poteka nocoj, in zahvaljujem se tudi vam, gospa komisarka, da ste se razprave udeležili, saj vem, da vas čas preganja.

To resolucijo smo hoteli, ker moramo vladi in predstavnikom Tamilcev na Šrilanki poslati močan političen signal, saj se položaj vsak dan čedalje bolj slabša. Imamo pričevanja iz prve roke od tamilskih družin in ljudi, ki so v Evropi in ki nam vedno pošiljajo sporočila in pripovedujejo o tem, kaj se dogaja z njimi in njihovimi družinami, ki so ujeti v spopadu med Tamilskimi tigri in vojsko Šrilanke. Ti ljudje prav res hudo trpijo.

Ne vemo, koliko ljudi je prizadetih, a po naših ocenah je treba evakuirati od 150 do 200 tisoč ljudi. Kaj pa pomeni „evakuirati“? Nevladne organizacije nas prosijo, da jih evakuiramo po morju, a tu moram vprašati: kam naj jih odpeljemo? Kam bodo ti ljudje šli?

Danes popoldan sem se srečala z majhno deklico, ki se je rodila v šrilanškem begunskem taborišču in je zdaj v Evropi. Če morajo ti ljudje zapustiti svojo državo, da bi živeli v begunskih taboriščih, potem to ni rešitev.

Zato v tej resoluciji zahtevamo dejansko prekinitev ognja. Seveda bomo s skupino Evropske ljudske stranke (Krščačanskih demokratov) in Evropskih demokratov razpravljali o tem, ali naj gre za takojšnjo ali začasno prekinitev ognja. Oblasti dejansko prosimo za takojšnjo prekinitev ognja, da bi se lahko civile odpeljalo iz nevarnega območja, saj vemo, da so bili ljudje tam ubiti. V teh pričevanjih smo danes slišali o še enem takšnem primeru. Seveda v tej resoluciji zahtevamo, da šrilanška vlada sodeluje z nevladnimi organizacijami in državami, ki želijo pomagati pri reševanju spora. Sprašujemo tudi, ali lahko Evropska unija pomaga pri dostavi skrajno potrebnih zalog hrane in zdravil.

Na koncu naj v imenu svoje skupine povem – saj smo prav na pobudo skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze v ponedeljek vložili to nujno resolucijo na Odboru za zunanje zadeve –, da od nekaterih naših kolegov, ki imajo drugačne interese v tej državi, zahtevamo, da to vprašanje obravnavajo z vso resnostjo. Želela bi vas spomniti, da nekatere politične skupine že dolgo časa prosijo, da se jim omogoči ta priložnost, da spregovorijo o položaju na Šrilanki, in da zaradi notranjih razlogov nekaterih držav o tem vprašanju Tamilcev in njihovem položaju, ki se slabša vse od leta 1980, še nismo mogli razpravljati.

Ker ste danes tukaj z nami, gospa komisarka, bi si mogoče lahko postavili še eno vprašanje. Zdi se, da Evropska unija lahko pomaga pri reševanju spora. Mogoče je prišel čas, da preučimo možnost oblikovanja skupine za reševanje spora znotraj Evropske unije.

Na Kavkazu in marsikje po svetu lahko vidimo, da Evropsko unijo jemljejo resno zaradi njenih predlogov. Ko danes rešujemo ta spor, ne smemo ravnati samo kot udeleženec, ki nudi podporo, temveč dejanski pobudnik za rešitev spora. Če lahko danes z močno prisotnostjo Evropske unije in odločnim sporočilom organom začnemo polagati temelje za rešitev tega spora, potem verjamem, da se bomo razvili tudi v smislu politične unije.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospod predsednik, Evropska komisija kot ena izmed sopredsedujočih na procesu za mir na Šrilanki v Tokiu, pozorno spremlja dogodke na Šrilanki, kar počnem tudi sama. Globoko smo zaskrbljeni zaradi trenutnega položaja in tragičnih humanitarnih posledic spora, kot smo izrazili v sklepih Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose (GAERC) z dne 23. februarja ter izjavi sopredsedujočih, ki je bila v njihovih državah izdana 3. februarja.

⁽⁵⁾ Glej zapisnik.

Zlasti nas skrbi težek položaj več tisoč notranje razseljenih ljudi – tu imate prav –, ki so ujeti v spopadih na severu Šrilanke. Nimamo več opraviti s krizo, temveč je to po mojem mnenju že humanitarna katastrofa. To so nam potrdili tudi številni neodvisni viri, vključno z ZN in Mednarodnim odborom Rdečega križa (ICRC). Nedavne napovedi vlade o odprtju dveh poti za evakuacijo severno in južno od varnega območja so pozitiven korak, vendar želimo vedeti, kako bo to delovalo v praksi.

Obe strani – Osvobodilne tigre tamilskega Elama (LTTE) in šrilanške oblasti – smo pozvali, da zaščitijo civilno prebivalstvo, kot to zahteva mednarodno humanitarno pravo, in da omogočijo ljudem, da lahko varno in prostovoljno zapustijo območje spopadov. Tako organizacija LTTE kot šrilanška vojska sta odgovorni za ogromen porast števila civilnih žrtev v preteklih mesecih. Takoj in nujno je treba ukrepati, da bi se rešila življenja v Šrilanki, kar sta potrdila tudi podsekretar ZN Sir John Holmes, ki je opozoril na visoko število žrtev, in ICRC.

Komisija je prepričana, da bo rezultat te krize imel trajne posledice za mir, spravo in enotnost Šrilanke, zato v tem okviru močno podpira poziv Sira Johna Holmesa vladi Šrilanke, naj prekine sovražne dejavnosti, da bi se civilnemu prebivalstvu omogočil čas, da varno zapusti območje spopadov, kakor tudi organizaciji LTTE, da izpusti civile in da soglasje za miren konec spopadov.

Tudi soprodsedujoči so stranko LTTE pozvali, da odložijo orožje, vendar je stranka žal to zavrnila oziroma je to celo ignorirala. Menimo, da je vlada Šrilanke dolžna zaščititi vse svoje državljane in se strinjati s humanitarno prekinitvijo ognja – to je bilo nazadnje opredeljeno tudi v sklepih Sveta –, da bi tako omogočila bolnim in ranjenim ljudem, da zapustijo regijo Vani, in uredila vse, da omogoči dobavo hrane in zdravil v to regijo. To je prejšnji konec tedna predlagala tudi Indija.

Komisija je na podlagi poročil o zunajsoodnih pobojih, ugrabitvah in hudem ustrahovanju medijev še naprej zaskrbljena zaradi položaja človekovih pravic na Šrilanki. Zelo pomembno je, da vlada spremlja najočitnejše odmevne primere. Takšni zločini ne morejo ostati nekaznovani.

Evropska komisija je še naprej prepričana, kot sem že rekla, da za etnični spor na Šrilanki ni nikakršne vojaške rešitve. Potreben je vseobsegajoč dialog, ki vodi k političnemu dogovoru. Trajni mir in spravo je mogoče doseči samo z reševanjem zadev, ki so sploh pripeljale do upora, in z zagotovitvijo zadostnega prostora za vse skupnosti. Kot soprodsednica sem vedno govorila, da je mogoča samo politična rešitev v obliki nekakšnega paketa o prenosu pristojnosti, kar je bilo že predloženo in umaknjeno, zdaj pa bi bilo to treba ponovno predložiti.

Charles Tannock, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa komisarka, kruta državljanska vojna na Šrilanki se končno bliža koncu. Seveda je prežgodaj reči, ali bo to pomenilo tudi konec terorističnih dejavnosti Tamilskih tigrov.

Zagotovo v tem trenutku ne bi smeli podpreti trajne prekinitve ognja, če bo to omogočilo pregrupiranje tigrov. Moje mnenje je, da je njihova edina možnost v tem trenutku, da položijo orožje ali pa da jih porazi vojska in tako utrpijo še več žrtev. Dolgoročna prekinitev ognja bi pomenila katastrofo, ker je – kot je na začetku tega tedna dokazal samomorilski napad na Šrilanki – organizacija LTTE neusmiljena in željna krvi in ker so jo Evropska unija in Združene države upravičeno opredelile kot teroristično organizacijo.

Odločno bi morali podpreti predsednika Radžapakso v njegovih prizadevanjih, da ustavi upor, ki je povzročil samo neizmerno bedo ljudi na Šrilanki in je močno zavrl gospodarski razvoj na tem lepem otoku. Vendar pa je na tisoče nedolžnih civilov oziroma notranje razseljenih ljudi (IDP) še vedno ujetih na ozkem obalnem pasu. Tem civilom je treba omogočiti, da zapustijo to območje, da bi vojska lahko končala ofenzivo. Nedopustno je, da tigri te civile izkoriščajo kot živi ščit, vendar pa to od njih lahko pričakujemo. Tigri so bili gluhi za pozive mednarodne skupnosti, naj se predajo in oblikujejo začasni humanitarni koridor.

Kljub temu je za izogibanje nadaljnjemu prelivanju krvi nujno, da ZN in drugim organizacijam omogoči, da za te civile uredijo varen umik z območja spopadov. Šrilanka se zaveda svoje dolžnosti v tej zvezi in se želi izogniti civilnim žrtvam, toda potrpljenje vojske ima svoje meje in obstaja bojazen, da bodo tigri postopek evakuacije po morju poskusili izkoristiti za pobeg tako, da se bodo pomešali med civile.

Zato na tej strani Parlamenta podpiramo oblikovanje humanitarnega koridorja ter začasno in takojšnjo prekinitev ognja ali prenehanje sovražnosti, vendar želimo videti tudi dokončen poraz organizacije LTTE ter mirno, pravično in multietnično Šrilanko, ustanovljeno na lastnem ozemlju, kjer bi območja z večinskim tamilskim prebivalstvom imela največjo avtonomijo in bi enakovredno delila vire in zmogljivosti znotraj enotne šrilanške države.

Robert Evans, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, zelo pozdravljam to razpravo, ki poteka ob navzočnosti komisarke, kateri se zahvaljujem za njeno resno, trdno in poglobljeno izjavo. Jasno je, da gre za pomembno temo, čeprav o njej žal govorimo ob enajstih zvečer, ko je tukaj tako malo prisotnih. Vendar po mojem mnenju trenutna prisotnost ni dejanski odraz zanimanja za to temo niti resnosti, s katero jo številni poslanci jemljejo. Če naj uporabim besede komisarke, smo zaradi nastalega položaja globoko zaskrbljeni. Nocojšnja razprava potrjuje tudi, da so se zadeve premaknile in, kot je na začetku dejala gospa Isler Béguin, da moramo poslati močan signal o poslabšanju položaja, ki je iz dneva v dan hujši.

Podpiram izvirno predloženo resolucijo z izjemo ene same besede, in sicer „začasno“. Obžalujem besede, ki jih je pravkar uporabil gospod Tannock, ki pravi, da bi dolgoročna prekinitev ognja bila katastrofa. Prosim vas, ne more biti res, da nas zanima samo začasna prekinitev ognja. Ta Parlament, ki ga sestavljajo sočutni ljudje, je v vseh primerih sporov na svetu zagovarjal trajno prekinitev ognja, ki bi lahko utrla pot k diplomatski obnovi, da bi se lahko pričel dialog – in, res je –, da bi dobili mirno, pravično, multietnično družbo, o kateri je govoril gospod Tannock in s čimer se strinjam.

Zato pozdravljam prvo spremembo Zelenih, Spremembo 1, in prepričan sem, da bodo to storili tudi vsi ljubeznivi ljudje tukaj, ki jih skrbi za civilno prebivalstvo na Šrilanki. Začasna prekinitev ognja sama po sebi pomeni poznejšo vrnitev v vojno stanje, česar ne želi nihče. Vrnitev v vojno stanje bi pomenila še več smrti, več trpljenja, več humanitarne tragedije in ne morem verjeti, da si to želi kdor koli na kateri koli strani v tem Parlamentu.

Podobno velja za Spremembo 2: tudi to podpiram, saj obsoja vsa dejanja nasilja, ne glede na to, kdo jih je povzročil in na kateri strani spora je. Nobenega nasilnega dejanja ne moremo opravičiti, niti omenjenega nedavnega samomorilskega napada ne.

Omeniti bi želel tudi Spremembe 3, 4 in 5. Dovolite mi, da preberem kratek odlomek, ki sem ga prejel od šrilanskega poslanca v okrožju Džafna, gospoda Selvaradža Kadžendrena, z dne 10. marca. Pravi: „Želim vas nemudoma opozoriti na civilne žrtve na Šrilanki. Vojska je 10. marca 2009, od 2.00 do 10.00“ – torej ta teden - „izstreljevala topniške granate, opremljene s kasetnim strelivom. Sile šrilanske vlade so na slepo napadle vse dele 'varnega območja' in pri tem uporabile vse vrste smrtonosnih izstrelkov, izmed katerih so nekateri v številnih državah prepovedani. V tem slepem obstreljevanju s kasetnim strelivom je bilo ubitih 130 civilov, med katerimi so bili tudi otroci, več kot 200 pa jih je bilo hudo ranjenih.“

Dvomim, da bi si kdo upal reči, da je vse to potvorjeno. Rekel bi celo, da si prav vsi želimo storiti vse, kar je v naši moči, da bi pomagali končati to nasilje. Kadžendren omenja tudi svojega kolega, gospoda S. Kanakarathna, ki živi ravno sredi „varnega območja“. Pravi, da je bilo v času od 1. januarja do 6. marca letos v bombnih napadih na teh „varnih območjih“ ubitih 2 544 civilov, več kot 5 828 pa jih je bilo hudo ranjenih. Kljub temu pa, kot pravi, šrilanska vojska še naprej bombardira iz zraka in topniškega orožja ter vsak dan ubije v povprečju 30 do 40 civilov.

Dvomim, da si je to izmislil. Na podlagi tega, kar je povedala komisarka, in na podlagi dokazov, ki so jih predložile vse nevladne organizacije, ki so bile kjer koli v bližini teh območij, lahko rečemo, da je to prikaz dejanskega stanja.

Sprememba 6: tukaj bom omenil poročilo Sira Johna Holmesa, ki mi ga je poslala njegova eksclenca, ambasador Šrilanke v Bruslju. V svojem poročilu pravi, da so nekatere tranzitne točke resno prenatrpane s civilni. Njegove besede sem upošteval v svoji spremembi in prav je, da smo zaskrbljeni za ta taborišča. Imam nekaj fotografij teh taborišč. Vsi ste dobrodošli, da si ogledate fotografije, ki sem jih prejel. In še enkrat lahko povem, da so pristne in ne potvorjene. Vem, da urad komisarke v Kolombu to zelo pozorno spremlja in ima tesne stike z ljudmi znotraj nevarnega območja.

Spremembi 7 in 8 podpirata izvirno sklicevanje na vojno območje, da bi se lahko potrebe civilov v celoti izpolnile. Zahtevamo neoviran dostop ne samo do območja spopadov, temveč tudi do begunskih taborišč, da bi humanitarne agencije, ki jih podpiramo vsi v tem Parlamentu, dobile popoln dostop. Vsi v tem Parlamentu bodo podprli delo humanitarnih organizacij.

Sprememba 9 na koncu predlaga, da to resolucijo pošljemo generalnemu sekretarju Združenih narodov, ker verjamemo, da gre za mednarodno humanitarno krizo, kot je razvidno že iz samega naslova, in da bi si za njeno rešitev morali čim bolj prizadevati. Zato se zahvaljujem Zelenim, da so to zapisali, in vse kolege prosim, da podprejo spremembe, ki so jih predložile vse politične skupine.

Marie Anne Isler Béguin, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti gospe Ferrero-Waldner za njene besede in odgovor na poziv nevladnih organizacij in ljudi, ki so ujeti.

Bojimo se, da se bomo znašli v nekoliko podobnem položaju kot Burma po cunamiju leta 2006, ko je hunta preprečila dostop do humanitarne pomoči. Zato moramo storiti vse, kar je mogoče, da humanitarna pomoč in naša pomoč prideta do ljudi, ki jo potrebujejo.

Obrniti pa bi se želela tudi na moje kolege poslance iz skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ter skupino Socialdemokratov v Evropskem parlamentu, saj, gospe in gospodje, verjamem, da se moramo sklicevati na modrost. Ta predlog za nujno resolucijo smo dejansko vložili zato, da bi Parlamentu omogočili, da jutri izrazi svoje mnenje in sprejme stališče.

Česar pa si v nobenem primeru ne želim, je, da bi bodisi ena bodisi druga stran to resolucijo zavrnila zaradi razlike v mnenjih o takojšnji ali začasni prekinitvi ognja, ki smo jo opazili, saj se je razprava že pričela. Zato vas resnično pozivam, da ukrepate modro.

Na drugi strani pa bi zlasti gospodu Tannocku želela povedati – in naj ponovim besede gospe Ferrero-Waldner: oborožen spopad ni nikoli rešil nobenega problema. To vemo. Vojna nikoli ne reši ničesar.

Po mojem mnenju je zahteva za začasno prekinitev ognja neodgovorna, če upoštevamo vse ljudi, ki jih to zadeva. To bi v resnici pomenilo, da bi po evakuaciji civilov nekoč v prihodnosti ljudi spet potisnili v spopad – in kakšna prihodnost bi to bila. Ali si lahko dovolimo, da ljudi prepustimo evakuaciji? To je dežela tamilskega naroda. Torej se ti ljudje želijo vrniti v svojo deželo. To so Šrilančani.

Menim, da moramo tej zadevi posvetiti vso našo pozornost, vendar sem pripravljena tudi popustiti in umakniti spremembe, v kolikor bi lahko vsi skupaj oblikovali skupno stališče in vsemu svetu poslali močan političen signal.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Gospod predsednik, povsem res je, da je vojna hudo prizadela civile in da je naša moralna dolžnost, da storimo vse, kar je v naši moči, da bi zmanjšali njihovo ranljivost in pomagali pri zagotavljanju humanitarne pomoči. Zato je Parlament pred manj kot tremi tedni sprejel nujno resolucijo o Šrilanki.

Šrilanka je zdaj že več desetletij žrtev terorističnih napadov mednarodno preganjane organizacije LTTE. Ne smemo enačiti teroristov in legitimnih sil demokratične vlade. Spomnimo se, da je bila organizacija LTTE tista, ki je izpopolnila taktiko samomorilskega bombardiranja in začela novačiti ženske za samomorilske napade ter odkrito izrabljati otroke za vojake in živi ščit. V zadnjih 26 letih je sistematično izvršila na tisoče naklepnih umorov po vsej Šrilanki in samo pred dvema dnevi je bilo v samomorilskem napadu na muslimanskem praznovanju v okrožju Matara umorjenih 14 ljudi.

Organizacija LTTE je zdaj obupana, ker se njena igra končuje, zato se obrača na mednarodne apologete, da jo rešijo, kar je značilno v takšnih okoliščinah. Neznatna manjšina poslancev v tem Parlamentu je izrazila nezadovoljstvo z resolucijo, ki jo je sprejela večina poslancev tega Parlamenta, in je želela obsodbo usmeriti v šrilanško vlado, kar je sramotno in neprimerno. Ne moremo podpreti sprememb, ki temeljijo na nepodprtih – in pogosto nesmiselnih – trditvah, kot smo slišali od gospoda Evansa, ali selektivnih citatov iz poročila ene nevladne organizacije. Nikakršnega dobrega razloga nimamo, da bi oporekali odločni trditvi vlade, da njihove enote niso obstreljevale mirnih območij in da tega tudi ne bodo storile.

Pred šestimi dnevi je generalni sekretar Združenih narodov organizaciji LTTE pozval, naj umakne svoje orožje in vojsko s področij, kjer je največ civilov, in naj sodeluje v vseh humanitarnih prizadevanjih, ki naj bi olajšale trpljenje civilov. Evropska unija je obsodila dejavnosti organizacije LTTE, ki civilom onemogoča, da zapustijo območje spopadov.

Največ, kar lahko ta Parlament stori, je, da od stranke organizacije LTTE zahteva, naj odloži orožje in izpusti civilno prebivalstvo iz svojega prijemaja. Šele takrat bo mogoče zagotoviti tako potrebno humanitarno pomoč, ljudje bodo lahko začeli upati na boljše življenje, vsa Šrilanka pa se bo lahko vrnila na pot demokratične politike in zgradila pravično in naprednejšo družbo za vse državljane, ki bodo osvobojeni terorističnega zatiranja.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, v celoti se strinjam, da Šrilanka potrebuje politično in ne vojaško rešitev. To državo sem večkrat obiskal kot član južnoazijske delegacije. Vem, da ljudje po 25 letih nasilja hrepenijo po miru.

Vendar moram reči, da bi v tej vojni korak morala storiti organizacija LTTE, česar pa na žalost ne počne. Tudi sami ste to omenili, zunanji ministri pa so 23. februarja ponovno pozvali to organizacijo, naj takoj odloži orožje in konča nasilje. Samo predstavljajte si državo članico EU, v kateri bi 25 let vladalo nasilje. Da

sta ogromen kaos in nered na Šrilanki, si lahko predstavljamo. Podpiram načela Tamilcev, vendar enako odločno zavračam metode organizacije LTTE. Že več tednov poslušamo, da je v tem majhnem okrožju ujetih kar več kot 100 000. Agencija Reuters je še včeraj poročala, da so ljudje, ki poskušajo to območje zapustiti, ustreljeni, kar potrjujejo pričevanja očevidcev. Zato moramo pozvati organizacijo LTTE in sile, ki jo podpirajo, da konča s temi dejanji. Igre je konec; tako ne morejo več naprej.

Civili so na tem vojnem območju očitno izpostavljeni barožnemu ognju z obeh strani. Pozvati pa moramo tudi vlado, da spoštuje mednarodno pravo in omogoči humanitarno delovanje. Prav fundamentalizem z obeh strani zahteva toliko žrtev. Mislim, da se moramo pripraviti na povojni red. Kot ste dejali, šrilanška ustava mora sprejeti 13. spremembo, ki predvideva decentralizacijo v smislu regionalnega upravljanja ljudi, ki tam živijo, EU pa tukaj lahko zagotovi dragoceno pomoč. Prepričan sem, da boste tako vi v Komisiji kakor mi v EU na to pripravljeni.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka Ferrero-Waldner, gospe in gospodje, mislim, da je treba to, kar je pravkar rekla komisarka, in sicer da vojaška rešitev ni mogoča, objaviti na prvih straneh na Šrilanki. Da v zvezi z napetostmi v državi in probleme, ki so se nakopičili v vseh teh letih, vlada dejansko še naprej poskuša dati predlog. Ta povsem preprosto temelji na strategiji komunikacije.

Seveda morate tudi razumeti, da strateški položaj Šrilanke daje prostor tudi zunanjim dejavnikom in jih spodbuja, te pa država sama zelo težko nadzoruje. Zato je treba tudi poskrbeti, da se zagotovi izboljšanje gospodarskega položaja in infrastrukture v teh območjih, da bi se tako omogočila potrebna komunikacija med sprtimi stranmi. Mogoče bi lahko pri tem uporabili kakšnega posrednika.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Gospod predsednik, kar se zdaj dogaja na Šrilanki, se je pripravljalo precej let. Ne gre samo za humanitaren problem, temveč predvsem za velik političen poraz. Po mnogih letih nasilnega bojevanja za ločitev severovzhoda države je predhodna vlada Norveške ponudila posredovanje med večinsko vlado Singalcev in uporniškim gibanjem Tamilcev. Norveški pogajalec, ki si je dalj časa prizadeval za iskanje mirne rešitve je zdaj minister v novi vladi. Na žalost pa je ta možnost doseganja mirne rešitve bila opuščena.

Poleti leta 2006 je šrilanška vlada ustavila mirovne poskuse in se ponovno odločila za enostransko vsiljevanje vojaške rešitve. Ta vlada zdaj verjetno napačno domneva, da je uspela doseči velik uspeh, v resnici pa bo mirno, skladno sožitje dveh narodov kot enakovrednih partnerjev v prihodnosti še težje izvedljivo. Brez kompromisa o mirni rešitvi je prihodnost videti strašno nasilna. Vrniti se moramo k posredovanju za mir brez zmagovalcev ali poražencev.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, zahvaljujem se gospe komisarki za njene odkrite besede. Mislim, da se moramo zdaj predvsem osredotočiti na usodo civilnega prebivalstva, edina stvar, ki je tukaj dejansko uporabna, pa je to, kar je bilo rečeno na Svetu ministrov 23. februarja, in sicer da EU poziva k takojšnji prekinitvi ognja. Nasprotujem temu, da bi dodali besedo „začasna“, saj se bo humanitarna katastrofa, o kateri ste govorili, nadaljevala.

Mislim tudi, da moramo v teh okoliščinah, ko so ljudje ujeti na tem območju, nasprotovati vsem nasilnim dejanjem, ki ljudem preprečujejo, da bi zapustili območje spopada. V tem primeru mi je povsem vseeno, ali nasilje povzroča organizacija LTTE ali enote vlade. Osredotočiti se moramo na ljudi.

Pred svojimi spoštovanimi prijatelji iz nekdanje kolonialne sile, ki se pripravljajo, da bodo zapustili našo skupino, bi mogoče pripomnil samo eno stvar. Upam, da je vtis, ki sem ga dobil, in sicer da tudi na notranji ravni obstaja nekaj enostanskega podpihovanja k udrihanju po organizaciji LTTE, napačen. Upam tudi, da ne računajo na kakšen določen del volilcev.

Robert Evans (PSE). – Gospod predsednik, ne gre za vprašanje o pravilnosti postopka. Vašemu kolegu sem hotel nazati, da želim dobiti besedo; to je dovoljeno in mislil sem, da sem to tudi storil.

Gospodu Meijerju bi se zahvalil za njegove pripombe. Omenil je tudi pogumno delo gospoda Erika Soldheima iz Norveške, ki sem ga srečal pred 10 dnevi v Oslu.

Povsem se strinjam z gospodom Gahlerjem, ki je zelo pametno govoril: usoda civilov je tisto, kar nas skrbi. Menim, da je izmed vseh sprememb najpomembnejša Sprememba 1, ki zahteva takojšnjo in popolno prekinitve ognja in ki mora biti v interesu vseh ljudi na Šrilanki.

Obstaja veliko dokazov. Ti niso posredni. Nekateri prihajajo iz urada regionalnega direktorja zdravstvenih služb šrilanške vlade, ki govorijo o humanitarni katastrofi in razmerah, ki ne izpolnjejejo nobenih standardov

in v katerih ljudje živijo. To so ponovili Evropska komisija, ICRC, ZN, mednarodna krizna skupina in organizacija Refugee Care iz Nizozemske. Naslov nocojšnje razprave je poslabšanje humanitarnih razmer na Šrilanki in naša dolžnost je, da storimo vse, kar je mogoče, da bi to preprečili: mislim, da to lahko storimo, če bomo našli pravo pot naprej.

Predsednik. – Gospe in gospodje, strogo sem upošteval Poslovnik. Ker sem lahko dal besedo petim govornikom in ker so dejansko govorili le trije, sem se odločil, da dam besedo gospodu Evansu.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti spoštovanim poslancem za to zelo pomembno razpravo, četudi je bila kratka in je potekala tako pozno.

Kot sopredsednica sem se vse od začetka mandata te Komisije v veliki meri posvetila vprašanju Šrilanke. Bili so trenutki, ko smo imeli nekaj upanja – precej več ga je bilo na začetku – in to upanje ni zbledelo. Želela sem se udeležiti ženevskega procesa, a zdi se, da je to bilo težko za vlado Šrilanke. Ne glede na to, je ta proces žal propadel. Bila sem tudi pripravljena, da bi šla na sever in pričela s posredovanjem, kot je storil moj predhodnik Chris Patten. Toda sever ni bil pripravljen – uradno je imel gospod Prabhakaran ošpice ali norice. V vsakem primeru se v celoti strinjam z gospodom Gahlerjem, ki je dejal – in za to si prizadevam tudi jaz –, da bi morali ljudi in humanitarno pomoč postaviti na prvo mesto.

Kot že velikokrat doslej, smo največji humanitarni donator na Šrilanki. V obdobju 2008-2009 smo odobrili 19 milijonov EUR humanitarne pomoči, ki je bila potem usmerjena prek partnerjev, kot so ICRC, Združeni narodi in tudi nekatere mednarodne nevladne organizacije. Te organizacije so pripravljene pomagati prizadetim prebivalcem, vendar imajo resnične probleme v zvezi z dostopom do območja spopadov, o čemer tudi poročajo – . Od septembra 2008 je ICRC edina agencija, ki ima dovoljenje za delovanje na območjih v okrožju Vani, ki je pod nadzorom organizacije LTTE. Svetovni program za hrano je smel poslati nekaj konvojev hrane, vendar je bilo to dovolj samo za zadostitev potreb približno 50 % prebivalstva. Po letu 2008 smo tema dvema organizacijama zagotovili dodatnih 7 milijonov EUR humanitarne pomoči. Tako v Kolombu kot Bruslju smo vztrajno zahtevali tudi, da se humanitarnim organizacijam omogoči boljši dostop do teh prebivalcev.

Zato lahko samo rečem – skupaj z drugimi sopredsedniki in zlasti Norveško –, da smo izkoristili vsako priložnost, da bi pritiskali na obe strani, ki sta vpleteni v spor, da začneta izvajati sporazum o prekinitvi ognja iz leta 2002 in tako rešita spor z mirnimi sredstvi, vendar ni nič delovalo. Številni pozivi k ponovnim pogajanjem so bili vedno v celoti prezrti in na žalost je prevladal vojaški način. Obseg posega mednarodne skupnosti se je v zadnjih treh letih čedalje bolj ožal, vendar ni nihče izmed sopredsednikov opustil te naloge. Vsi smo ostali še naprej zavezani prispevanju za mirno rešitev spora, kar je razvidno iz zadnje izjave za tisk, ki so jo sopredsedujoči dali 3. februarja in za katero sem prepričana, da jo poznate.

Zato moramo zdaj ponovno odločno zahtevati dostop za humanitarno pomoč, evakuirati humanitarne delavce in civilno prebivalstvo, nato pa, ko napoči pravi čas, poskusiti podpreti politični dialog strani, vpletenih v spor, in ju poskusiti prepričati, da je politična rešitev edini izhod. Če tega ne storimo, bomo imeli gverilsko vojno, ki na tem lepem otoku ne bo rešila ničesar. Ta otok je nekoč bil raj in to lahko spet postane.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo jutri, 12. marca 2009.<BRK>

20. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

21. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 11.35) <BRK>